

بازرسی شد
۱۶ - ۲۷

۳۰

بازدید شد

۹۴۶

کتابخانه مجلس شورای ملی

نام کتاب: **حقائق طب**

مؤلف: _____

موضوع تالیف: _____

شماره دفتر: ۲۲۳۷۷

شماره ثبت: ۲۱۶۹

۱۹۳۵

۲۱۶۹

۶۱	۷۱	۸۱	۹۱	۱۰۱	۱۱۱	۱۲۱	۱۳۱	۱۴۱	۱۵۱	۱۶۱	۱۷۱	۱۸۱	۱۹۱	۲۰۱	۲۱۱	۲۲۱	۲۳۱	۲۴۱	۲۵۱	۲۶۱	۲۷۱	۲۸۱	۲۹۱	۳۰۱	۳۱۱	۳۲۱	۳۳۱	۳۴۱	۳۵۱	۳۶۱	۳۷۱	۳۸۱	۳۹۱	۴۰۱	۴۱۱	۴۲۱	۴۳۱	۴۴۱	۴۵۱	۴۶۱	۴۷۱	۴۸۱	۴۹۱	۵۰۱	۵۱۱	۵۲۱	۵۳۱	۵۴۱	۵۵۱	۵۶۱	۵۷۱	۵۸۱	۵۹۱	۶۰۱	۶۱۱	۶۲۱	۶۳۱	۶۴۱	۶۵۱	۶۶۱	۶۷۱	۶۸۱	۶۹۱	۷۰۱	۷۱۱	۷۲۱	۷۳۱	۷۴۱	۷۵۱	۷۶۱	۷۷۱	۷۸۱	۷۹۱	۸۰۱	۸۱۱	۸۲۱	۸۳۱	۸۴۱	۸۵۱	۸۶۱	۸۷۱	۸۸۱	۸۹۱	۹۰۱	۹۱۱	۹۲۱	۹۳۱	۹۴۱	۹۵۱	۹۶۱	۹۷۱	۹۸۱	۹۹۱	۱۰۰۱
----	----	----	----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	------

نسخه ثبت شد
۲۱۶۹

1
2
3
4
5
6
7
8
9
10
11
12
13
14
15
16
17
18
19
20
21
22
23
24

دجله
۷۲ - ۹۱

دجله
۱۸۷۱

در مضمون **فصل چهارم** در خواص صفت بعضی از اعضا
در مضمون در معرفت امضای دمی و عروق و بونی و استخوان و مفصل مویک
 و بیان صفت اندام و طبایع و درم و حدودت زحمت و حکم علت و طریق
 تراوی بیماری و شناختن بعضی احکام مخرج و دلیل مرکب و زنگ کانی از
 چند برای صحت بیماریان کانی و معرفت طبعیت و زیادت نقصان استخوان
 و صفت جمجمت و اسهال و اسپتزازغ و معرفت و عالجت و رفع جمیع زخمها
 و آنچه از وجود آدمی حادث شود و دفع زکالی و علی و حیوانی از زردی و غیره
 و برنده علاج دفع شرایین و دفع کفتار و کفتار و کفتار و کفتار و کفتار
 و احضار ایشان و علاج کم شده و کزیمت و زردی و برده و انطباق با کزیمت
 رحمت قماش و اسپتزازغ و خرابی شده و آن چیست و رفع با کزیمت و کزیمت
 فصل است **باب اول** در بیان اعضا و امراض
 و عروق و استخوان و مفصل موی در بیان صفت اندام و طبایع و درم و آن
فصل اول در معرفت اعضای دمی و عروق و آن و عروق و عروق
 او در مضمون **فصل دوم** در بیان عروق و عروق آن و عروق عروق
فصل بیوم در بیان عروق و استخوان و مفصل موی و عروق موی که دارند
 آدمی را و است **فصل چهارم** در بیان طبایع آدمی در معرفت صفت اندام
فصل پنجم در بیان طبایع آدمی **باب اول**
 در معرفت حدودت زحمت و بیان مریض حکم علت طریق تراوی بیماری و شناختن
 بعضی و دلیل بعضی احکام بیماری و در یافتن زحمت از اندک و بسیار و دلیل مرکب کانی
 در بعضی از عروق و کزیمت بیماریان و آن مرثه فصل است **فصل اول**
 در معرفت حدودت زحمت **فصل دوم** در بیان زحمت مریض حکم علت
 طریق تراوی بیماری **فصل بیوم** در شناختن بعضی و دلیل بیماری **فصل چهارم**
 در شناختن دلیل **فصل پنجم** در معرفت مرثه و این **فصل ششم**

در صورت بعضی حکایات چهار **فصل نهم** در معرفت زحمت بیمار که از روی
 شود یا بپایاری دراز کشند و دلیل ترک در نه کانی **فصل دهم** در بعضی حکام
 او عیب که بجهت سخت بیمار این در جمیع دارد با کایر و پیموشی و دوز آن در بپسرد
باب بیستم در معرفت مغز سر و دماغ در معالجت دفع دیوانگی
 و تاولیا و دوران سرد آن در فصل است **فصل اول** در معرفت مغز
 و دماغ و معالجت آن **فصل دوم** در معالجت دفع صداع و تشنج
 و دفع زکام و دوران سرد شدن و نزله و شش سر حین شدن موی و دفع شش
 و تشنجی سر و دراز کردن وی و در دفع موی در دفع نوزاد سر در پیش آن شش فصل
 در معالجت دفع صداع و تشنج یعنی از امر **فصل سوم**
 در معالجت دفع زکام و نزله **فصل بیستم** در معالجت دفع سوسوی سرد
 و تشنجی **فصل چهارم** در معالجت در سرد و دفع شش چپیم سر
فصل پنجم در معالجت دراز شدن موی پس ورش و بر آمدن فصل
ششم در معالجت موی ریختن یعنی سر کجا که تو اید موی او رکنه با نه سر کز نشو
باب سی و پنجم در معالجت چشم کبک بصارت
 یعنی روشن سازی چشم و دفع درد چشم و سبب حدودت عملتهای چشم و علامت
 آن در علاج دفع کل چشم و پرده ناخته با کوسیل و قرناوی جناب شدن و جای
 و آب و دیدن و دفع شب گوری و آنچه بدان مانند آن شش فصل است **فصل**
اول در معالجت بصارت جسم و معالجت **فصل دوم** در معالجت
 دفع درد چشم و با د عملتهای دیگر که در چشم شود و سبب حدودت و علامت و علاج
 آن **فصل بیستم** در معالجت کل چشم و پرده و با کوسیل یعنی تیر باز ناخته
 و آنچه بدانند **فصل چهارم** در معالجت آب رویدن از چشم و چشم و چشم
 و در پیش چشم موی شربه بکه رفته و انجاری **فصل پنجم** در معالجت دفع
 پرده از چشم **فصل ششم** در معالجت شب گوری **باب سی و هشتم**

دفع دیوانگی با تاولیا و دوران سرد و تشنج

در معالجت تشنجی که در آنرا کرک کونید و علاج اما سر شش سبک کوش که بر خوراند از روی
 کردن کوشما و آن پس فصل است **فصل اول** در معالجت تشنجی که در
 که صندوی **فصل دوم** در معالجت دفع اما سر شش که بر خوراند
 که بر خوراند **فصل بیستم** در معالجت تشنجی که در آنرا کرک کونید
 در معالجت تشنجی که در آنرا سورا کونید **باب سی و نهم** در معالجت تشنجی
 که در آنرا سورا کونید و غیره و بقران شود آنرا که در آن خوراند و دفع درد دوران
 و گرم دندان و خوره دندان و معالجت علت های زبان و دفع لکنست و تشنجی
 زبان و طریقی چپ کردن و دفع بوی دهن و آنچه بدان مانند آن فصل است
فصل اول در معالجت تشنجی که در آنرا سورا کونید **فصل دوم**
 در معالجت درد دندان و گرم دندان و خوره دندان که از آن دندانها بر خوراند
سیوم در معالجت دفع علت های زبان و طریقی چپ کردن و دفع لکنست و تشنجی
باب سی و نهم در معالجت دفع با لنگه که در دهن تر کند و دفع
 تاول و علاج روشن کردن روی **باب سی و دهم** در معالجت
 دفع کلانگی و کیل یعنی مهر و خوش بوی کردن اندام و دفع عرق کنده بوی اصل همان
 سه فصل است **فصل اول** در معالجت دفع کلانگی و کیل یعنی اهر
 و روپه **فصل دوم** در معالجت دفع و تاول **فصل بیستم**
 در معالجت روشن کردن روی و خوش بوی اندام و دفع عرق کنده بوی اصل و علت
 خنثی و غیره **باب سی و دهم** در معالجت در دماغ کای
 و حصول و بستگی حلق و کث دکی آواز و غیره و آن سه فصل است **فصل**
اول در معالجت دفع درد دماغ کای و کث و کث و کث **فصل دوم** در معالجت
 دفع بستگی حلق و کث دکی آواز و طمان صاف **فصل بیستم**
 در معالجت دفع خنثی **باب سی و دهم** در معالجت
 در پسند و جگر کرده و پهلوی پشت و گرد و دفع درد باز و ماوشانده و تشنجی

۲

دوروزانو و ترقیدن و سوختن و لرزیدن اندام و دست و پای و پاشنه پای و دفع
خلما و جزان در چهار فصل است **فصل اول** در معالجت دفع روز
و جگر و کروه و پهلوی و پشت و کمر **فصل دوم** دفع دروز و بازو و شانه و ران
و دروز و با لزان و دروز و پای و انگشتان **فصل سوم** دفع ترقیدن و لرزیدن
و لرزیدن دست و پای اندام **فصل چهارم** در دفع خلما می اندام
باب **فصل پنجم** در معالجت دل و میان شفت و صحت
اد و دفع و شکمی نفس در سه مرتبه و خفقان و علاج دفع استنراخ یعنی
بر آمدن تی و دفع هلمک و ابر و دفع و سر و زودن که سندی و علاج روک که گویند و آن چ فصل است
فصل اول در معالجت دل و از حال ضوحت و صحت و حدوث علت
و علامت آن **فصل دوم** در معالجت سسکی و شکمی نفس و در مسینه
و خفقان **فصل سوم** دفع استنراخ یعنی سیت و دفع هلمک و ابر و دفع
فصل چهارم در معالجت دفع پسوز **فصل پنجم** در معالجت
دفع وق که سندی آنرا راجع بود که گویند کله و سپرز و جگر و روت و سنگریس و دفع
آفتاب و کماک و در وقت **باب** **فصل ششم** در معالجت درد
شکم و بادی که در شکم باشد و سر بارند شود و دفع غلوه با یعنی تهینله و اشتقاق یعنی
دفع گرم شکم و علامت های شکم و دفع و در وقت و آن هشت فصل است
اول در معالجت درد شکم **فصل دوم** در معالجت دفع با و کدر شکم
باشد و سر بار و در وقت **فصل سوم** در معالجت دفع غلوه با یعنی کله و در
جگر و علت بروت و مهم و سر **فصل چهارم** در معالجت دفع علت و در وقت
فصل پنجم در معالجت دفع قویج **باب** **فصل ششم** در معالجت
و معالجت با سوز و ناسوز با سوز را بنده می سر سسک است گویند و ناسوز را بنده می
و آن دو فصل است **فصل اول** در معالجت با سوز که آنرا سر سسک است گویند
فصل دوم در معالجت ناسوز که او را بنده می گویند **باب**

شانه

شانه دوم در معالجت دفع سسل بول که سندی آنرا پر می گویند و دفع سنگ
شانه و بیک کرده و سوزاک بول که آنرا او گویند و گویند و علاج سیلان بول و
زود و بول کند و بول بجان و قبض کردن آنی که سید از قضیب رود و دفع
بول که در حال خواب کند و کشا و ن بول بسته و دفع بختکی قضیب و با و دفع
هشت فصل است **فصل اول** در معالجت دفع سسل که پر می گویند
فصل دوم در معالجت سنگ شانه و بیک کرده **فصل سوم**
در معالجت دفع سوزاک بول که آنرا او گویند و گویند **فصل چهارم** دفع
سید که از قضیب رود و سیلان بول و آنرا زود و بول کند **فصل پنجم**
در دفع بول که گوید و زن و حر و در حال خواب کند **فصل ششم** در معالجت
کش دن بول بسته **فصل هفتم** دفع امر و بختکی قضیب **فصل هشتم**
با و دفع که سندی آنرا روک گویند و دفع علت و علامت **باب**
نهم در معالجت دفع یرقان که آنرا روک گویند و سبب حدوث با و یرقان
باب **فصل دهم** در معرفت طبیعت و معالجت اشتها و
یعنی منضم طعام و دفع زردی و لاغری و کمر سنگی و برداشت تشنگی و حرارت
و آن چهار فصل است **فصل اول** در معرفت طبیعت و معالجت
اشتهای ناگوار می و منضم طعام زردی و لاغری **فصل دوم** در معالجت
دفع کمر سنگی با نیک طعام مدتی تواند ماند **فصل سوم** در معالجت
دفع حرارت **فصل چهارم** در معالجت دفع تشنگی و حرارت
باب **فصل پنجم** در معرفت تیرها که سبب اختلا
طبیاع و دیگر تیرها که مخالف تیری که از طبع و با و در نیمه جزو آنرا سندی می بیند
گویند و سبب حدوث این علت و علامت و علاج آن چهار فصل است
فصل اول در معرفت تیری که سبب اختلاف طبیاع چیز **فصل**
دوم در معرفت شش و دیگر تیرهای مخالف آنرا از تیر شش چیز **فصل**

در مریه فست مشتب تب و آن هم از باد و بلغم و بلغم خیزد و هندی سنینات گویند
فصل چهارم دفع تبهای مخالف و تعاقب **فصل پنجم**
 طریق بودن آدمی زیاد سال تمام و خوردن آنها و معالجت اسهال و استفراغ
 و دفع غلبه خون و تصدیح مست کردن و دفع بلغم و تلخ و رکبت تبی و اسهال تبی آن
 منت فصل است **فصل اول** طریق بودن آدمی زیاد و سال تمام و خوردن آنها
فصل دوم در معالجت اسهال خوردن و نرم کردن طبیعت است **فصل**
سوم در استفراغ **فصل چهارم** در دفع غلبه خون **فصل پنجم**
 در معالجت انگریزی مست کردن و نمانن بریدن **فصل ششم** در معالجت
 دفع اخلاط و بلغم **فصل هفتم** در دفع تلخ و رکبت تبی و اسهال تبی و برص
 و در دهنق آنرا سنیوت گویند **باب یکم** **فصل هشتم**
 دفع سر خضاده و جزام و برص و بهق و خارش و اکونته و آن هفت فصل است
فصل اول در معالجت دفع جزام و معرفت حدوث این علت و عقلا
 آن **فصل دوم** در معالجت دفع برص پسید که آنرا حیبت برن گویند
فصل سوم در دفع سوه بهق که آنرا سوده برست گویند **فصل**
چهارم در معالجت دفع خارش خود **فصل پنجم** در معالجت که آنرا
 هندی که باج گویند در معالجت اکونته و بهرنگی **فصل ششم** در معالجت دفع
 باد از خشک و تر که در وجود آدمی حادث شود بعضی اعضا را مغلوب نمیکند و بعضی
 سگار کرد و باد را گران و آن شش فصل است **فصل اول** در معرفت
 و در معالجت باد خشک و تر که در وجود آدمی حادث شود و آنرا هندی که باج
 گویند **فصل دوم** در دروغها که بجهت دفع بادها و غلبتها و در دماغی
 باد و جران بکار آید **فصل سوم** در معالجت باد عرق النساء که آنرا
 این باد گویند **فصل چهارم** در معالجت باد صبح که هندی که باج گویند
فصل پنجم در معالجت تبی این باد **فصل ششم** در معالجت دفع
 قیصر که آنرا هندی که باج گویند **فصل هفتم** دفع لوت باد و اندک کرده و زهر ماکوت
 و برن و جزام **فصل هشتم** در معالجت اسهال تبی آن باد

فصل نهم در معالجت بختگیها که در وجود حادث کرده و عدد که آنرا کرت و لوند
 گویند و دفع شکر و بنگ و نار و ابله و معالجت و مید که باها و اربابا وجود
 و سرخلی اثر می فطرت از آنش نمودن و معالجت زخم تیره و تیغ و کتاره و تیره و هندا
 و جران و معالجت زخم گنده و خشت و جوب و سنگ و دکه و موج خوردن دست
 و پای و جران یازده فصل است **فصل اول** در معالجت بختگی وجود
 از ریشل با توره و دندار و دود و دلها و جراثیمی دیگر **فصل دوم** در معرفت
 دفع عدد که در پوست آدمی شود آنرا کرت گویند **فصل سوم** در معالجت دفع
 شکر و بنگ و جران **فصل چهارم** در معالجت دفع نار با **فصل پنجم**
 در معالجت ابله یعنی سبل در روی مبارکی **فصل ششم** در معالجت دفع
 و اسهال وجود **فصل هفتم** در معالجت سرخلی از آنش **فصل هشتم**
 در معالجت زخم تیره و تیغ و کتاره و کار و تیره و دها اهل و جران **فصل نهم**
 در معالجت از آنش **فصل دهم** در معالجت تیره و تیغ و پسلح و دیگر
فصل یازدهم در معالجت استخوان شکسته و زخم گد و خشت و جوب
 و دکه و موج دست و پای **فصل بیست و چهارم**
 در معالجت دفع زهرهای کانی و عملی حیوانی از کرتنده و درنده و جرتده و برنده
 و آنچه بدان مانده و آن هفت فصل است **فصل اول** در معالجت دفع زهر
 کانی معرفت و علامات آن **فصل دوم** در معالجت دفع زهر با معمول آن
 بدان مانده **فصل سوم** در معالجت دفع عمل بعضی اشیاء **فصل چهارم**
 در معالجت دفع کرتن آب **فصل پنجم** در معالجت دفع زهر سوام و بعضی
 جانوران **فصل ششم** در معالجت دفع شتر مار و کر دم **فصل هفتم**
 در معالجت دفع شتر مار و کر دم و بلع و پشه و عنکب و شه و کوش و کوه و کوه و کوه
 و پروانه و موش شیر و دود آنچه بدانند **فصل بیست و پنجم**
 در معالجت دفع سحر و جادوی و دفع شتر کتار و دفع آسیب دیو و پری و جنها

فصل اول در معالجت دفع جزام و تبی
 و در دهنق آن

دفع کرک باد

زهر لوت

در دهنق آن

۸ کردن دیو پری و بعضی ارواح و اظهار کجی سینه و دغینه و می فطت کالانا و پیرن
 آوردن زردیده و یافتن کم شده و غیر خایب و آن فصل اول
 در معالجت دفع حسرت و دیوی **فصل دوم** در معالجت دفع مشرکت
 و احضار آن **فصل سوم** در معالجت دفع امیت دیو پری **فصل**
چهارم در احضار دیو پری و جران **فصل پنجم** در اظهار کجی سینه و دغینه
 و جران **فصل ششم** در محافظت رخت و آنچه بدانند
 در پیرن آوردن کالای زردیده **فصل هفتم** در یافتن کم شده و پیرن
فصل هشتم در راستن خیر خایب
 بجهت بر آمدن حاجات و مهیات پیش رفتن ابرو و ملوک و جباریه و اکابر و
 و تخلیص زندانیان و مجوسان و کشتن بند زنجیر و طلسمات جاب از نظر اعدا
 و خلائق دیگر شر اعدا و هلاک و اجاب و طلسمات و مفارقت جدایی از یار
 محبت و دوستی و عقد النوم و حکمتها و تفاریق عطریات و کشیدن روغن خود و جران
 و معرفت ختنها که روغن از آن کشند و شناختن اشیاء با خوردن اشیاء
 دیگر و قتل و حل کردن اشیاء و استخراج اجساد هر چیزی که در دریا بکار آید و بر آن
 عمل کند و آن خج با بست و بست و یک فصل است **باب اول**
 بر آمدن حاجات و مهیات پیش رفتن ملوک و اکابر و صدور و تخلیص زندانیان و مجوسان
 و کشتن بند زنجیر و جاب شدن از نظر اعدا و خلائق دیگر و آن چهار فصل است
فصل اول بر آمدن حاجات و مهیات **فصل دوم** پیش رفتن
 ابرو و ملوک و جباریه **فصل سوم** در تخلیص زندانیان و مجوسان و کشتن
 بند زنجیر **فصل چهارم** در جاب شدن از نظر اعدا و خلائق **باب**
دوم در دفع شر اعدا و هلاکت رجات و طلسمات و مفارقت و جدایی
 و بجهت محبت و دوستی و آن دو فصل است **فصل اول** در دفع شر اعدا
 و هلاکت ایشان **فصل دوم** در ادویه و ادعوی و آنچه بدانند و جران

۹ **باب سیوم** در طلسمات و حکمتهای بجهت ترفیق و آشناس
فصل اول در طلسمات بجهت عورت **فصل دوم**
 در طلسمات بجهت شراب **فصل سوم** در حکمتهای تفاریق **فصل چهارم**
 در رویانیدن مرغ جیسرا ز گیاه و درختان **فصل پنجم** در رفتن راه که مانده شود
فصل ششم در شناختن سپاهی و حل کردن آوند سنگی و جبهه آن
باب چهارم در شناختن عطریات
 و کشیدن روغن خود و کافور و کل و شناختن عود و مشک و کافور و جندل و
 درختان و کشیدن کلاب و معرفت چیزها که از آن روغن کند و آن چهار فصل است
فصل اول در شناختن عطریات و کشیدن روغن خود و کافور و جران
فصل دوم در شناختن بعضی اشیاء و از لعل و آبگینه و حر و ارید و مس
 آهن و شکر کرف و لاجورد و زنگار **فصل سوم** در حل کردن جسد نمودن اشیاء **فصل چهارم**
 در معرفت اصل اسپان من و شومت و عیدهای ایشان و بطاریکی و معالجت
 زخمتهای اسپان و مویسج کوسپندان و کبوتران و حر و آنها پزند کان و بعضی
 جانوران در معرفت و پیمان آن دارو و آن دارو و آن خج باب و شش فصل است
فصل اول در معرفت اصل اسپان **فصل دوم** در شناختن
 علتهای اسپان **فصل سوم** در معالجت و معرفت شومت اسپان
فصل چهارم در معرفت شومت اسپان **باب اول**
 در معرفت و معالجت زخمتهای اسپان و آن بست و نه فصل است **فصل اول**
 در معالجت علتها که در درون اسپان عادت شود **فصل دوم** علتها
 چینی اسپان **فصل سوم** در معالجت علتهای غریب اسپان **فصل چهارم**
 در معالجت اماس کلو و سره اسپان **فصل پنجم** در معالجت
 بجهت گوش اسپان **فصل ششم** در معالجت علتهای چشم اسپان
فصل هفتم در معالجت علتهای شکم اسپان **فصل هشتم**

در استخراج از

در معالجت کشادن کبیر اسپان **فصل نهم** در معالجت کبیر کردن سوزاک
و بول **فصل دهم** در معالجت از ازار اسپان که از سواری بسیار شود **فصل**
یازدهم در معالجت کبیر اسپان و آنچه بدان مانده **فصل دوازدهم** در معالجت کبیر
فصل سیزدهم در معالجت تلخه اسپان **فصل چهاردهم** در معالجت
کحل اسپان **فصل پانزدهم** در معالجت خنق اسپان **فصل شانزدهم**
در معالجت علقه های ست و پای اسپان **فصل هفدهم** در معالجت
لنگیدن اسپان **فصل هجدهم** در معالجت خله و کمر و بجه که در کمر افتد
فصل نوزدهم در معالجت کشدن بر اسپان **فصل بیستم**
در معالجت باد که در اسپان در آید **فصل بیست و یکم** در معالجت باد خوره
فصل بیست و دوم در معالجت کردن جاشل اسپان **فصل بیست و سوم** در معالجت
پشتی اسپان **فصل بیست و چهارم** در معالجت اشتها اسپان **فصل بیست و پنجم**
در معالجت گرم که در ریش افتد **فصل بیست و ششم** در معالجت نیکو شدن
زخم و بازداشتن خون **فصل بیست و هفتم** در معالجت فریب کردن و نقره
اشتها **فصل بیست و هشتم** در معالجت منافع تفاوت **فصل بیست و نهم**
او عیب که در کله می اسپان بندند **باب سی و نهم**
در معالجت کوسنندان و موشی و آن دو فصل است **فصل اول**
در معالجت کوسنندان **فصل دویم** در معالجت موشی
باب چهارم در معالجت و نم خوارکی شکر که بوی
وزیرد آنها مرغان و آن سه فصل است **فصل اول** در معالجت
و نم خوارکی شکر کان **فصل دویم** در نم خوارکی کبوتران **فصل سی و نهم**
در زردانهای پرنده کان و جان نوریان **باب پنجم** در وقت
دار و اسپان آن **فصل اول** در بعضی احکام نجوم
و در معرفت کمال یافتن نقطه در صلب مرد و ضعف او و ترا نقطه در رحم و ایجا

میکند و میان آن می باشد با آن غار یا می رود از آن چندان گرم بآن خانه پاره در زمین گوگ
 بجا و در آن گوگ انکشت گرم اندازد و دو وقت در سفره بستند چند کت بچین کند بواپس برود
 کرد **دیگر** بنگ میل بالای درخت بلند شود یکسال برآمده باشد از در در ششماه گوگ کند یک
 هزار چهل و قدری بر خیز بران درخت برار و بگوید که فردا بخت فلان شخص خواهد بود
 میل مذکور را چنانک سایه کسی برود بختش بدست آید او تو نیز سازد و در بازوی راست او بند
 بواپس کلی دفع کرد **دیگر** جو کباب یعنی دانایان از مود اند و یک سال کند یار و سنال بزود تمام
 با بیخ و برگ و ختم هر یک جدا جدا بسوزد خاکستر کند بچکان سیر خاکستر ازین هر یک یکی کند
 و در سپهر آب کند یک هفته بواپس که استوار و مشکل باشد و از بیخ علاج برود و با سوز که عقیده
 آند باشد و محل خود در علاج برود **دیگر** ششم بیش سید که سید باشد یک سیر
 مذکف کن در از مناف بعد در سپهر اندازد سپهر کند و جلد در کل کیر و شک کند فرود آند
 بالار در که با جاک دستی بند آتش کند چنانکه بوزد و چون بشم سوخته کرده سرد شود بیرون
 آرد و وزن این پیشم باریک و یک کساری هر سه برابری کند در سه معنی آن مقدار که بکشت
 بر آید شمار بخورد بواپس در اول چمنه بیرون آید و حسته دوم بخوار او بیرون از مذسب حسته
 سوم کلی برود **دیگر** باویل پاره که نرم باشد و منقریل که نرم باشد نرم مذکور با قند قاس
 چهارگان درم هر روز بخورد تا دفع آید **دیگر** بنزد درم انکوزه دو در شک بوشن کما
 آس کند بری سازد و چکان درم بوقت خفتن برود بواپس طلا کند تا دفع آید **دیگر** پسند حقیقی
 جدا پخته و دو در یککان غلغله هر روز شمار بخورد جلد با سوز دفع کرده **دیگر** اسپسوزان با خرابی کند
 کند در آتش اندازد و دو آن در سفره بیست اند اگر چه بواپس سالها باشد برود **دیگر** شحال
 زنده و چ کند و بر صند شود در خون تازه او میسند ساقی شسته باند بعد چون بر خیزد و دست
 شش و در روز از آن در بند بواپس خونی و بادی کلی برود **دیگر** پیچ و سپس بکند از در
 مالد و دفع کرد **دیگر** ناخن تل زیر خوند و دو کند بکوشد فرود آید **دیگر** حق مادا که تازه در شک کند
 سر روز شمار بخورد با سوز برود هر علی که باشد فرود آید یکدر که مادره روغن کند با روغن زیتون
 دو رسته کند در آفتاب پیا و نیزه و جمل روز بعد آن روغن در قند طلا کند چند کت با سوز دفع شود

و پیش نشود بجز **دیکر** انگلیز و مسک و نبات از هر یک سه کان درم این هر سه یکجا کند هر روز این مقدار بخورد و چند روز متواتر تا سوزش دفع شود بجز **دیکر** بلبله دو درم آمد ده درم بلبله دو درم نوساد پنج درم یکجا کند بسیار مقدار یک کف نما بخورد و دو پسه روز نماز است کند بکلی دفع کرد **دیکر** هر یک درم در آب اندازد و شست دارد بکجا ما چون جنبانند تا سه روز بخورد و بواسیر با خرافا افتد **دیکر** چهاره یعنی پوست سلی روز یک شنبه با سنگ سوده کند در میان سوراخ شود در آنوقت بنصرت جب میوشد پوست استخوان کوشد که محل بواسیر دفع کرد **دیکر** پنج تال کره و آرد کندم بعد از آن قیاس سوم درم در مین اندازد و یک دو بار در دهن کند زود برو و تخمین بنماید بکجا برو و یکسار کند **دیکر** پیاز و باریل یعنی دیو دار پیاز و بسیار رنگ سلمان با رنگ در جای شدن قدر قدر تر همان قدر که حاجت باشد از این پیوسته همان قدر قدر تر همان بگذرد آن هر دو برابر باشد شاد کرد **دیکر** مویسای دو توپ ساجی دو توپ اسپس کند یکجا کند یکجا درم هر دو دار و یکجا کرد **دیکر** سندی بسته کبیر سپیدان کبیر تنگ کبیر شکر تری کند تیر آس گره کجا پدیدار وقت خشن و خاسپتن بدان مواز که تواند خورد بخورد یکسار وقت نماز کرد هم بخورد با سوز دفع کرد **دیکر** دفع بواسیر خوبی پوست دشت کر که بار در آن فرجه و مقدار تا پیاز از پوست جو آب یک جزو یک جزو شاد چون طریق قدر شود بدارد یک درم ازین دو کوس ما بیند از آن فرودان چراغ بسوزد بنده تا گرم شود یک عدد جزو بوا با یکسار کند یا رنگند بخورد تا ده هفته بواسیر زوی دفع کرد و چند روز را نکونت و ماهی بریزد کند **دیکر** هر دو درم بواسیر صابون خشک یک درم اشتر یک درم با آب لیون خرد کند بر محل غلبت ملا کند در میان یک هفته صحت یابد نیکو شود **دیکر** پیاز و کدو و پسه با یکسار کند و آفتاب خشک کند و یکا همی با چ شش هم قیاس دو سیر و جتا با یک و شانی هم دو سیر چینی دانی سر برسد اشیا بسوزد خاکستر کند بعد تخمین یکجا مساوی کند با یک بسیار کجا قدری با بالا جا میزند از خود نکونت که بگذشت حاجت دور کند و پسه روز چنین کند بواسیر کلی دفع کرد و جرب آرزوده است **دیکر** دفع یکا مجرب و آرزوده است بواسیر که بیرون آمده باشد در آن دیو صحت کند چند آنکس سیر شود چون چند بعد در آن مقام قدری جبال کونتا آس کند سخت کند نهایت خواهد گرفت بهر نوعی تواند

بواسیر هر نوع

اندر زمان نماز

مانند زبانی مانند اگر تحمل شود که بشود و در کند علت بواسیر گرم الله تعالی بکلی برود و چنانکه باز شود آرزوده است **دیکر** سبب جوک بسوزد و خاکسترش پستاند هم از سر کین جوک بر یک حکمت کرده و در مین بیرون آرد و از خاکستر پانزده درم با سوزن سوراخ کبیر و از سر کین جوک پستاند دفع کرد **دیکر** سر کین کبوتر و دانه الچی از هر یک یک درم بیشتر هیچ بسیار در سفره و ناف طلا سفید نیکو شود **دیکر** جته موسلی و کر و بوزن برابر بساید که بدارد هر روز درم با یک کجا نماز ده پانزده هفته صفت صاحب علت را بخوراند هر چه با سوز قدیم و کشته شده باشد که هیچ دارد زرفه باشد برود **دیکر** ابوعلی سیسیا گویند سیج علقی در فرزند آدم کم علاج تراز بواسیر است هر چه بخورد زبان بدارد اگر چه دار باشد که خدای فرود جل محنت بنمونه در عجات سلطان محمود آن برمانه بجز خواه بود که بیست بود آرزوده و بجز کرده شده است با خود باید داشت تا از بکنت این دعا حق تعالی محنت بنمونه دعا اینست بسم الله الرحمن الرحیم رب الهوات و الارض ورب الروح الامین و رب کل مخلوق فی الاولین و در کل مخلوق فی الاخرین و هو کما یقول المؤمن قد علی کل شیء فاعرف فی سلطانه غایب علی عمره میت علی کلک و هو فی الاول و الاخریت فی ملک و یز و لانی سلطانه غیر غره العزوه الادی اللهم باراه و یسبدها و یا المراه و یا امانه و یا متراه و یا مستقامه اساکک آن تسوی منایزه العده المکته اللهم انی عاجز عن دواء هذه العلة و اغوثنا و اغوثنا العیاش العیاش برتک یا الهم ارحم الراحمین **دیکر** بعد از آن سخن این آیه بر آن بخواند بعد از شفا یا آیه امیت بسم الرحمن الرحیم ما عندکم نعبد و ما عند الله باقی الله الا اله الی القیوم و عنفت لوجه العیوم قلنا یا نار کونی برذا و سلام علی ابراهیم و سلام نوح فی العالین بچنین نام بزرگ خدای تعالی باز کردی و خشک شوی ای با سوز از مقد فلان فلان **نوحه دیکر** هفت روز هفت روز باره کا قدر نیوسه هر روز یکان یکان باره و هفت و قیج نوبار و یانی و هفتشنبه در یکان آوند که کور بشود هفت روز بخورد و بواسیر دفع کرد دعا اینست بسم الله الرحمن الرحیم الی برمت بحر التی و سال سها جبریل محمد علی و فاطمه و حسن و حسین رضوان الله علیهم آمین یا کاشفی انت امر الله چون از خنده حاجت فارغ شود بروست بخوانم در آن محل طلا کند نیکو شود **مسئله** این نام بزرگوار بنویسد بشود بخورد و یا بخورد بدارد

بروایر دفع کرده الی بحسب خواجهر مرنگ دیوانه یا بانی تازی سوار رکنه اللد علیه **دیکر** دفع
بروایر سیر العبد الرحمن الرحیم انارسلنا علیه صاحب الا آن لوط یختم سور رحمن عندنا لیک
بخیزی حق **دیکر** بعد از نماز دیگر اول و آخر در وقت سحر و فاتحه و السمار و طارق بخواند در وقت
برده صحت یابد **دیکر** در دو رکعت است با دعا و اول رکعت بعد از فاتحه سوره اهل شرح و در
دوم اهل رکعت مدام بخواند با سور هرگز نشود **دیکر** چون از قضا حاجت فارغ شود خواهی کرد
برگشت دست جیب آب یکریه دیگر رکعت دست جیب بخواند بعد آن آب خود را بشوید و طهارت
و بخواند مدام که مدام فارغ نشود چند روز همین موال موافقت کند دفع کرده و اینست آیه سوره
پیدا جوئی پس چشم سونی **دیکر** بوقت طهارت کردن و آب سحر کردن و کلنجار بخواند
بروایر دفع کرده و اضمون اینست از جن یزین کون کون کون کون کون کون کون کون کون کون کون کون
سکه هر که تنوی **دیکر** دفع بروایر خواند بخواند هر چه بکلی دفع کرد و در جیب است لگن کسین کسین
تا که بر تابه که تا جانی بر که حیون هکله من زمانه سینه ناکل ساز چون سینه جز بر اسن
کار کار به کار را بر چه حرکت سوا یا **دیکر** در محالبت دفع نامور که بندوی مینگردد کیند
و آن نوع است یکی از باد دوم از بلغم سیوم از طبع جبارم از زخم چم از سبب است و چا
آن علت کرد بر که سفره بیرون معقد مقدار سه انگشت است و در کوی چشم و علمای
دگری شود اگر از باد باشد آب که طبع سرد وقت خشک عذاب سخت باشد علامت
انکه خشکی آرد و مقدار آن بخورد و غلیظ سپنج و ام بر زک بیرون آید و چون آن دانست
آب زرد و یا کف بیرون آید و چون سرا بچینه شود و آنچه درون باشد بیرون آید و سور
وین افواج گردد و کوششی کرد و بر کرده او باشد معقد یا دیگر بیرون آید و چون حاجت
جای قوت کند غایت از جانب آن معقد یا بیرون آید و بانوی کبی و اگر از غلیظ باشد آب که
یزد و ملک با افراط خورده باشد علامت کند و آنه بغایت سنج باشد و آن موضع که بر آید
سوزان نماید و چون دانست که آب برود بوی او چون بوی ماهی بید و کند باشد و اگر از بلغم
باشد بید آنکه در شیرینی افراط نماید کرده باشد در جای سپ و در نه نشسته مانده و چو
کرده جاد بوشید علامت آنکه و آنه از عود بزرگ باشد و سخت بود و زک اسپید و سپنج

دام نماید و چون چنگ نذاب سپید و تیره مجومر و اریه بیرون آید در دستک و سینه یا شده غبار
بسیار کند و اگر از زخم باشد علامت آنکه بچنگی آرد و گرم آید و کرد بر کوی که کوشش خورده
خود و آب رود آنرا علاج نیست و اگر سبب است باشد علامت آنقدر برسان مانده و بزرگتر
و تنی که سرخ و تنی سپید و تنی زرد بیرون آید در دستک و سینه یا شده غبار در آن
موضع خوبی نگاهداری شکل سکوته پیدا شود و این علاج نیست کما گفته اند که اگر ناسور با ده باشد و زرد
و از آن دو محل که اندرون نیست بخنده بیرون زنده مثل آن ناسور ناسور باشد و تر و یک بعضی
ناسور راسب بان است خلاصه آنکه ازین نوع دفع و دفع که آخر گفت شد است قابل علاج است
و آن سه نوع است دیگر را کردن علاج کرده است و بنیاد گرفته باشد و چون بریند و سور
اشد جانچه غایط و کین از مقده بیرون آید آن قابل علاج نیست و اگر در آغاز علت کند قابل باشد
از سه نوع است یکی براج تعلق دارد و آنرا کرده و دوم طبیعت تعلق دارد و زمانی که آن
بیرون میزند و عجت نشد باشد و اگر در دفع کرد و پیسوم بجلج و علاج هر یکی ازین سه نوع
پیش از آنکه بچینه نشده است کل دار کند دفع شود **دیکر** پاره شیر دشت بر دشت بخند و کند
در زوبه و صندل سرخ و رین و کل سپنج از کیر و گویند هر یکی بوزن برابر بساید و با شیر پانز
و بر علت طارقه همین کند نیکو شود و اگر این علت بچنگی آرد **دیکر** پسند می و میل کرده
و چ و عکسیه و کافی و نمک سیاه حل و آنکه در جویان از هر یک و در دم خشک بساید هر روز و دو
با سرکه و یا سرکه بسندی و یا آب و یا آب گویند نیکو شود **دیکر** با پی و چنگ کرده و بله بار و
و چ زیتون از هر یک بوزن برابر بساید که دارد موضع زیتون را بره و چینی پیسور چرب کند بعد
دارد و آب پانزده طلا کند کوشش کرد و دیگر ادوی سوزد نیکو شود می تراود و با سینه و از درون کوشش
تازه بیرون آید و از بیرون آمدن سخت ظاهر کرد **دیکر** تربته تازه و کیند سپیاه و میس کند و در آن
بر او کیند گو سپسند سیاه و ساید یک سنگ و شند از هر یک و آنکه در دم یا کند باله بوی زینا و دفع شود
و از تراویل با ندرم سفید نیکو شود و صحت یابد **دیکر** ریت و زوبه چینه و خام و روین بر کلم که
بر شنج و تر سپسند هر یکی بوزن برابر آب بساید و در عتقه بر سر علت باله نیکو شود و کوشش تازه بر آید
کند و ترب و نایزه و کیند سیاه و چنانچه زیتون و میل دراز و کنگ شک و شند زوبه و بلبله و بلبله و آملی

از هر یک یکدم با آب بسیار بر سر علت بال کوشش دفع شود و از صحت پیدا کرد **دیگر** لیسل دراز
و ملسی بود و کتد و انا لاجی و کلبه و روغن و کل و یا کلبه و سپا تره زنجبیل خام و کتد و جوی بادام و روغن
کل نیکو و زنجبیل و روغن و کل شک از هر یک درم بسیار و جدا جدا در روغن پیستور و جدا جدا
این جمله آب حوض یکی کند و جدا جدا بچشمه که تمام آب در خورد پس بچشمه پدید آید که بعد از هر روز قدرتی
از آن بر سر علت طلا کند صحت یا بدوی گرفت براد و کوشش تازه بیرون آید و در کما ندم شود
دیگر استخوان که به چنگلی است با آب بسیار بر سر علت در صفت باله حقیقت صحت پیدا **دیگر**
استخوان ایند زانو کوشش چون با آب بسیار بر موضع علت را بر روغن پیستور جرب کند با لید نیکو شود
بر سبزه راه رفتن بسیار در روز کم تا بکام و مباشره در سوار شدن و چیزی کران بر گرفتن و در چشم وقت
نمودن و چیزی سفاح خوردن اینی یکسال تمام بعد از نیکو شدن که بدها شست با یک کرد و اگر سال تمام
این نوع کوشش کند نفوذ با لید نه با لید و با لید با لید شود و شوار آید **دیگر** استخوان که
با آب بیلید و لیلید و آب بسیار طلا کند شود **دیگر** استخوان آدمی در پیستور آب پس کند تا کتد با لید بسیار
صحت کرد و طلا کند شود **دیگر** استخوان چوک بسوزد و جدا جدا کتد و جدا جدا کتد و جدا جدا کتد و جدا جدا کتد
محصه آس کند و روغن کتد با کتد با کتد در حال دفع شود **دیگر** بیج بازرگ سر پیستور
با آب بسیار بر علت باله اما موضع زخم را در روغن پیستور جرب کند بعد از آن باله نیکو شود
علل کلوی و در جرب کوشش یا روغن پیستور کوشش تا سوزند و آب پس کند طلا کند شود
دیگر دفع ناسور قدیم و جدید خود را پس کند هر روز طلا کند نیکو شود **دیگر** کوشش
پیدا نچرخ نام ندم با آب بسیار چون بنا طلا کند موراضا ناسور بسته شود **دیگر** بیج زیتون چوبه
و لید بسیار بر ناسور طلا کند دفع شود **دیگر** کوشش در آب تر کند کوشش کوشش کوشش کوشش کوشش
سوراخ اندازد و جدا جدا آب شکر تر می می تراود درون ناسور می رود و شکر تر می بالاجی سوراخ
مخمان باشد و روغن صفت بکلی ناسور دفع شود و کوشش برآید **دیگر** پار و قیر بسیار
کس کند در میان روغن کتان خالص بیندازد و سه هم سازد از آن مصلح سپید بر کند در کتان
ناسور میدارد باله آن کاغذ بندد تا میکشفت تراز کند نیکو شود **دیگر** در جرب خشک کرده
بچشمه پیستور طلا کند نیکو شود **دیگر** در پرد و عسکویه هر دو طرف آبمی طلا کند

باز از ناسور

باز ناسور بند کوشش اگر موی باشد در طلا کند نیکو شود و بفضل الله تعالی **دیگر** بیشتر ناسور
طلا کند کوشش برود یا نیکو شود **دیگر** کوشش خوردنی یا تخم مادکا و کبکی کند بر باره جاده اندازد
در ناسور نند نیکو شود **دیگر** روز کتد سنج سد بکنند بر ناسور بندد و دفع کرد
دیگر سوزن با چوبی بچشمه کوشش شود **دیگر** پار و شکر کساعتی ببارد تا مایه بندد بعد
مایه اود و رگند با شکر که باقی مانده باشد بر کالای سنج کند جدا کتد در شود بعد قدرتی سوزد
بسرشد با جاده در موضع ناسور سخت کند روز دو سه هم برین وقت بکشد بر چند روز بچشمه کند
چون از موضع ناسور خون تازه آمدن کرد در دست کردن بگذارد بفضل الله نیکو شود **دیگر**
دفع با سبزه بر کل کوشش بخواند بدان استخوان کوشش یا بفضل الله تعالی غره جل سمی سبزی
سمون احتظار **دیگر** بال کوزه درم کتد کتان درم برین نه درم کتد کتان و جاکسور ابوز
خاکستر کند بازرگ کتد بسیار در بر نره پیا میزد میان روغن زرا بن خلط کند در ناسور
طلا کند دفع شود **دیگر** بیلید و لیلید و لید و کوشش و کبیل و لیسل دراز و لیسل کرده و سنگ
و جوب نار از هر یک یکان درم چند درم کتد کتد کتان درم را غلظه کند هر روز نیکو
غلظه خورد ناسور دفع کرد **دیگر** ناسور بر مرض که باشد سوراخ کند و تراود و در آن
او اصلای بسته نگردد یا یکد برک نم بسیار بعد عوارض سوراخ ناسور پلیت مصلح سازد
در آب برک نم نیکو تر کند در برک نم باریک سوده است مایلاید در سوراخ ناسور پلیت
اندازد چند روز بچشمه کند تمام کوشش در در را خواهد خورد کوشش تازه بر خواهد آورد و در آن
ناسور پسمار خواهد شد و کوشش نم را پوست بسازد خشک باریک بسیار پلیت بر مواز
سوراخ ناسور سازد در آب نم تر کرده درین سوره کتد دست مایلاید و در سوراخ
ناسور اندازد بفضل الله تعالی نیکو شود سوراخ نند و کرد **دعای** ناسور سخت برک
از دست بیلید پار و در هر برکی یکبار این افنون بخواند در موضع ناسور بندد بعد سه روز
بکشاید جندرت سبحین کند نیکو شود افنون اینست کینه کتد در کراج ای **باب**
شق اول در علاج ناسور کوشش **دیگر** کوشش کوشش کوشش کوشش کوشش
و دفع شک مسانه و دیگر کرده و سوزاک بول سیلان بول و آنکه زرد رود بول بچشمه

رفع کوشش

و تقصیر کردن آبی سپید از تقصیر رود و دفع بول که در حال خواب کند و کشتادن بول است و دفع
بجای تقصیر و بالیق و انشت فصل است فصل اول در مسالمت و دفع سبیل بول که انرا
بر میگویند و سبب حدوث و معرفت آن علت و علامت از سبب حدوث این علت آنکه در
مباشرت افراط کند و روز بسیار خند و شیرینی و شیر و بیشتر کسب بسیار خورد و گوشت میش و کاه
و گوشت است و مرغابی و کجنگ ابی و ماسی و حیرات و دود و غیره خام و ملک بسیار آب
بسیار و اسپسنا فحاح و مانند این قدر اسهال باشد قوت نفس در مشا در اطفال این علت پیدا
شود و در بزرگ و زبایدست شود علامت آنکه چون خفته پیدا شود و هین و زبان بی نماید و مع
دندان او بسیار شود و اندر و ناز و در کند و اندر و با شود و کل اندر دست و پای و
او اندک رزوی پیدا شود و چون خفت خیزد و راست پهنی و بشتره او جرب نماید
و ضعیفی در وجود او راه یابد و تشنگی غالب آید و به حرکت تشنگی نفس آرد و چون راه رود
به حنف کیر و این علامت پیش از بول کردن و یا بعد از بول و یا در حال س جورت و یا بعد از
بجاست پیرون افتد و علت بر میگویند که از زیاد و بلغم و تلخ خیزد و بر میسویست نعمت ده نوع از
از بلغم خیزد بول اینها چون آب و چون مزه شیر و بیشتر و چون رنگ چه و چربی و چون ناریس
و چون مانند لعاب و چون ملک شور و چون کف بسیار که تا نیمه باس با ندر و دیگر کدره و چون یک
رمانی بنند در وجود و شینند و آب صاف بالا آید و تشنگی نوع دیگر از تلخ خیزد
اگر تشنگی اینها رز و چون خون و چون نیلگو و چون آب زمین و چون آب شور و چون آب
قریس و چهار دیگر از یاد است رنگ اینها چون روغن کاه و چون شند و چون چه بول بسیار
این که از یاد است علاج نمیزد اگر چه علاج کند شده است تا در نیکو شود اما شانه زده
نوع که از بلغم و تلخ است علاج پذیرد بلغم و بر میوزد و تر علاج پذیرد و بر میوزد بلغم بسیار نیکو
شود و اگر از یاد باشد صحت آن از حق سبحانه و تعالی مدعا و مناسبات و زاری خواهد
حق تعالی صحت بخشد اگر بر میوزد بلغم باشد علامت آنکه سپید بول چون سپید خیزد باشد
و یا در سوزاک غلط سپید پیرون آید اگر بران بول کس شینند که شیر بر شده باشد قابل علاج
است و اگر کس شینند و یا سپید و تری و کف بسیار و رزوی بشتره بود علاج کند علاج بر نیکو

دستور

پسندی و باد و ناک باله برابر سوخته دو درم باشد که خوردن شفا یابد **دیگر** هلیله و بلبله و آمله و
کلوی که تو سنگک زیر زمین و باله و بلبله و بلبله و آمله و کوه پرو و جوب ناز از هر یک نیم درم کوفته
در چهار سپید آب بوشانند نیم سپید استند و درم شند و نیم درم سلاجت یار کند سه صفت بخورد
به شود **دیگر** جو این و کل نیکونف و کلوی و بلبله زکی و جوب کبیر و دار بلبله و ج حبه و ساقی
و بلبله و بلبله و آمله از هر یک یک درم کوفته در چهار سپید آب بوشانند نیم درم سپید استند و کاه
شند و یک درم سلاجت یار کند سه صفت بخورد به شود **دیگر** هلیله و بلبله و آمله و ز جوب
و سنگره برابر بسیار با نبات کوزد و بر میوزد بلغمی را دفع کند **دیگر** جو این و کلوی و سنگره و بلبله
و بلبله از هر یک دو نیم درم جوب کند چهار سکه آب بوشانند نیم سپید استند یک درم شند
انرا از شتره کرم کوزد که تا انجا که کصیت شود کلهی برود و اگر بر میوزد بلغم باشد علامت کند
رز و در پا خون رنگ روین و جوب و فبار آلوده نماید و سوزاک و تلو سه و اینجکی بول با خون
بود **دیگر** بازنگ و ز جوب و باله و پسندی از هر یک سه درم کوفته در چهار سپید آب بوشانند
نیم سپید استند دو درم شند و یک درم سلاجت یار کند و پخته درام خورد نیکو شود **دیگر**
بوست و دست نیم و کلوی و آمله و سنگک زیر زمین هر یک بوزن برابر شک کند چون سازه
نخا چار و هر روز دو درم ازین دار و در چهار درم شند یار کند بخورد بر میوزد صفای دفع شود
دیگر اک برود و بر کس نیم و کلوی و آمله و سنگک برابر کوفته در چهار سپید آب بوشانند نیم
سپید استند باشد بخورد بر میوزد صفای را نافع آید **دیگر** بازنگ و ز جوب و بلبله و بلبله و آمله
و ناکس و آملی برابر سوخته باشد که خورد بر میوزد صفای را صحت دهد و اگر بر میوزد از یاد
و بلغم و تلخ باشد علامت آنکه درم دندان بسیار شود و اندر و ندر و کند و بشتره رز و کرد
و اندام سست و ضعیف شود و تشنگی غالب آید و تشنگی نفس و به هر گنی که کند صفت شود
رنگ کیز از بالا صاف و از رز و ماستد روغن و پ با شند بوقت کیز کردن خصیه در کند
و آن نوع بیشتر از یاد باشد قابل علاج بود اما آنج از بلغم و تلخ بود بلغم دفع شود **دیگر**
بازنگ و بلبله و پسندی و ناکسلا و مید و مسامید بوزن برابر بسیار هر روز سه درم
با شکر تری خورد نیکو شود **دیگر** آمله ز جوب برابر بسیار هر روز سه درم باشد بخورد

بست نوح بر میوراد و کف غذا کشته و گوشت کوس بند و روغن کجوزه از نماست هر مکنند
 زودتر صحت یابد انشاء الله تعالی **دیکر** بر میو جبار نوح که علقه و حکما قابل علاج کف کشته اند
 اما بزین دارو امید و افاق است که منبذایه رب و طایع بسیار بوزن برابر آب شنگک
 زیر زمین بساید تا مدت سه روز متواتر می باشد **دیکر** زرد چوبه تازه اسپس کرده و خسته
 یکدرم آب اما ترکیب سکوره اگر تر نیاید خشک آمد را جبار سکوره آب میوشاند یک سکوره
 بستند شیر کرم کند کرم شده حاصل اندازد کجوزه تا آن زمانی که نیکی شود بر میو بادی برود
 برک بروراد پوست درخت بسل کسه و امله و شنگک زیر زمین و پنج پنی و باله و دونه و گل
 نیلوفر و اندر چوب پوست کرج و دیاگلی و پنج حبه و زرد چوبه پوست بارن خشک بوزن برابر
 بساید بسیتانند کجا پدارد و هر روز درم ازین دارو و یکدرم و نیم درم سلاجیت
 یکجا کت با آب کله و با شنگک و باموتنه چوشید سه هفته کجوزه بشود و اگر این شنگک با آب
 کرم کجوزه **دیکر** شش درم کلوی تراگر تر نباشد و دوازده درم خشک در چهار سیر بوشاند
 نیم سیر بستاند و درم شند و نیم درم سلاجیت یا نیز دانه سه هفته کجوزه بیکوشود غذا پنج پستی
 و کز و نان کندم کت و شنگک زرد چوبه گوشت شکاری و آب کرم قدری جو گوشت در جام
 سپید کت در میان کوزه آب اندازد از آن کجوزه و مباشرت نکند و ملک کجوزه **دیکر**
 بلبلد و بلبلد و امله و حبه ناز و شنگک زیر زمین و اندر چوبه هر یک دو درم در چهار سیر بوشاند
 نیم بستاند بعد ماده درم شند و نیم درم سلاجیت یا کت سه هفته کجوزه بیکوشود **دیکر** علاج دفع
 بر میو یعنی و صفرا می تخم سزا که میان کشته باس باشد با آب بساید یک هفته کجوزه بیکوشود باید
 کناغ کتند **دیکر** لعاب جبر در سکوره کتند اندازد یکی کتند کجوزه روز نیکوشود **دیکر**
 پنج و اوان پان تازه پیار دهمان ساعت پوست دور کتند و در خشک کتند کوبیده پیزد و یکسال
 ازین دارو نیم توله شکر تری باشد کاد بیش خام بقدر یک کاس پیسه کجوزه بر میو و پیر عورت دفع
 شود **دیکر** دفع هر ده نفع بر میو تخم سپرد و الیم سیر برنج کوه نیم سیر کنگره نیم سیر کوه
 اسپس کرده و با جامه بیالاید و پانزده سیر آب در یک اندازد و سر و یک کل حکمت استوار کتند
 تا نفع برود نرد و کجوشانند از غلاب نکر و مدام کج کج سیر فاند انجا که نواز نیم سیر اندازد و در آن

کلی و کز

کسین ترکند با سینه شود هر روز با مدا و خفتن یکدرم کجوزه و سه بر میو با دفع شود **دیکر** روغن
 کنگره و هر کله نیم کاس سیر با یک اس کتند و شکر سرخ هم وزن یار کتند با شیر و ناپنج برنج کجوزه
 تا سه هفته سمد علت برود **دیکر** خج اونت ست انجوان اسپس باشد یکدرم سپس خج می باشد
 با یک اس کتند هر روز سه درم کجوزه شاربای نیم شکر تری مادکا و نافع آید جربست **دیکر**
 جولا و کشته دوازده کانیطلا دو درم کونه دو درم بلبلد دو درم بلبلد و دو درم امله دو درم
 بلبلد دراز دو درم بلبلد کرده دو درم سپس و دانه دو درم هر یک با یک اس کتند بر
 شند بیست و یکروز کجوزه هر روز موازند شند دو درم و دارو موازند یکدرم بر میو بکلی دفع
 شود این دارو را بپزد و بی نراسین جوان کونید احتراز ترشی و ترب و سبزی و ماسی و گوشت
 مادکا و کتند غذا گوشت کوسبند و شنگک و کجوهی و شنگک و روغن پسته و ملک نک و قتل
 در باب قتل اشیا حالت شده است بکند **دیکر** بلبلد و بلبلد و امله و دار بلبلد و پنج اندر این
 مونه بزرگ زرد چوبه برابر نیم را بچوشاند از همت سکوره یکی بستاند قدری شند با کتند
 کجوزه بر میو و شنگک سانه و پیرقان دفع کرد **دیکر** بلاد این و بلبلد و بلبلد و امله
 با آب جدا جدا اس کتند با سینه جانجبه علامه هست همچنان کجوزه جلد بر میو و دفع کرد
دیکر پیار و جسد کلوی یعنی جسد کوه و طریق کشیدن جسد کلوی در آب کشیدن احداث
 کتند شده است جسد کوه و بلبلد و بلبلد و امله سنجی کله ری یعنی کوه و با پنج و شش
 خشک کرده کجوزه هر یک دانگی سیر بستاند با جسد کلوی یکی کتند موازند جبار درم شند
 اندازد غلغل کتند هر روز نه بار کجوزه برنی از ترشی و ماسی بر میو کتند بر میو بکلی دفع کرد **دیکر**
 جسد کلوی کسیر بلبلد دراز و چوب کمار و نسوت و مونه از هر یک سه درم جلد را بساید بست
 سیر ده و پسته و سپس و پنج آفتاب و بدو خشک کتند بساید تا هفت بت شود هر روز
 نیم درم کجوزه هر ده نفع بر میو و غلغلند و یکدرم دفع شود **دیکر** جسد کلوی باشد متواتر
 کجوزه نافع آید **دیکر** سلیس بول یعنی بر میو که از ضعف کرده و جاسوت و از ضعف سرد
 بد آید بر میو سستی کتند کجوزه دو درم مادکا و بدل آب کجوزه و عرق کوه پوست کوه کوه
 در روغن کاه و غلغل میکنند متجو و تا بیست و یکروز بر میو از ترشی و پیاز و شیر و از جلد کرم

کند بگو شود **دیکر** خوشه کوندی را اجساد بسیار بخورد و جمله سودمند کرد **دیکر** غنچه درخت بیک
انرا سنگ کوندی و یک سپید کجا کند آب بسته بساید صاحب علت بر میوردت خوشه بساید
روز بخورد بر میوسن بجای دفع شود **دیکر** بیسل کرده هفت عدد و پنج توری کسبیا با آب است
مرد را بگوید آیس کند صاحب زنت را دهد تا هفت روز بخورد بعد یک ساعت سستی با
جنات ماد کا بخورد بر میوسن دفع شود از ملک و ترشی گوشت ماد کا و مایه و مایه
پزیز کند **دیکر** بیلید و بیلید و آله و سلاح کجا کرده بخورد بر میوسن هر جنس که باشد
دفع کرد **دیکر** دفع بر میوسن بر سه درم زیره سیاه سه درم قزقل نیم درم کسب
نیم درم جمله آیس کند کجا کرده هر روز بخورد بر میوسن درم با گوشت بخورد جنات کباب با کله
نیکو شود **دیکر** پنج اسکند نیم سیر بوسنج سوخته نیم سیر سنگدان و کسبیا نیم
مکره درم این جمله را در آب ترکند و در جوال بگو بیداده در آفتاب خشک کند بعد از آن
باریک آس کند با جادیزه همان قدر شکر تری پاییز پنج شش درم هر روز با شربت
نبات سنا بخورد بر میوسن که باشد دفع کرده اگر چه در سینه بود **دیکر** دفع جبار بر میوسن
بار سپاری و شند و ال و کیر سار و بار خند و خشک با مزره چپته نیم و کلوی از هر یک نیم
در چهار سگوره آب بچوشانید کبی پستیا با یک درم شند بخورد هفت باید **دیکر** دفع هر مریض
بر میوسن اسپن و پنج پیدانچه و بانده سپد و همیا به و کور و دیود و اورو و باله بزرگ و
وسندی خالص و ایش و هلیله خشک و خیار چیره و لان بزرگ و کشیز و پنج بر لواء و پنج
و کرب و بیسل دراز و پیرا به و پستال و آله و پنج کسبیا و جاب و پنج گنای بزرگ و خود
ازین داره و آتیر آیس سه و آتیر جلد داره با جو کوب کند کجا بداره دو ازده درم ازین داره
با هشت سگوره آب بچوشانید کبی پستیا و کور و تمام الوده سرد کرده و پنج
بخورد خدا هفت اول پنج سستی و منگ و منگ روغن کند دو درم سیوم نان کند و گو
کوسبند از خوردن این داره چشم کند و آفتاب نشینند و نگردد دفع جمله بر میوسن
این را بسوزد و کند کوبید پیار و سیاه آن قدر که خوابد در کسل اندازد و آب برگ کلوی
دهد سستی کند تمام روز بعد از آن اندک اسکند و کل حکمت آید و خشک و یک کرین کجا در دنیا

طول و عرض و حتی او یک باشد بعد از آن در بایک دستی بر کند بویته مذکور بالا آن نشانند (6)
چون بر زمین برابر شده باشد بالا او نیز کند بکر با جگه سستی اندازد آتش در زیر چون
سرد شود بیرون آرد با پس و قزقل و لاجین و پسندهی و بیسل کرد قدری بسیار
در آن اندازد یکان جنب خورون دید ناخ آید قدر این زنت بر میوسن سستی با کلوی و با کز
و بار پس و سستی منگ و یا مونه و تخم و سپیا و خطف و جو و گوشت دراج و پنج و منگ
قدری سندی بیسل در آن یا کند بخورد و از جمله چیزها بر میوسن کند و از مباحث رفتن راه بسیار
و شستن آفتاب و تزویج آتش و از شراب خوردن آب باه چون نیکو شود آن مقدار
رو که داره خوردن آن هفت روز و دیگر بر میوسن کند کجا محبت باید **دیکر** دفع بر میوسن با نون
باشد پیار کند و روی که راست باشد و کز نا شده بشیر ماد کا و آیس کند پیاشا مضم
روز ناخ آید **دیکر** دفع بول کردن خون پیار و شخ کوزن با کل انار با آب بساید
و یا با شکر تری بخورد ناخ آید **دیکر** دفع بول شیرین پیار و طلق سیاه و کیر و کرده و بیلید
تر کند و طلق را بیکر و در بویته و یاد کوره اپنگره بند بساید تا نیک بچند شود و کجا و بکند
و پنج غار نیلان پیار و دره بن آب پسند از دیکر شانه تا پنج سیر جاندهمین آب کجا بداز
طلق را از کوره بیرون کشد قدری چوشیده جدا کند طلق مکر را همچنان در آب اندازد و شتر
بعده آیس کند و آن آب غار نیلان که جدا کرده داشته است قدری درین طلق اندازد
و بار یک بساید چون نرم شده باشد در آفتاب خشک کند هفت کرت چن کند با آیس
آس کند و خشک کند با بار یک بساید کجا داره هر روز یک درم با دو درم بخورد ناخ آید
دیکر بر میوسن بول سیرین چسب کلوی جمل درم آله و زنجوب بار یک آس کند میان
کلوی اندازد و بعد قدری نمد خوب بار یک آس کند شیره او با جام نیالید و شیا
در میان آن شیره اندازد و خشک کند چنانچه هفت کرت و خشک کند هم وزن او شکر تری
کند و هم وزن هر روز بخورد درم نهار بخورد بر میوسن هر جنس که باشد دفع شود **دیکر**
دفع بول سیرین کلوی را خشک کند با بار یک بساید شکر تری امیزد و نهار بخورد مقدار
و پاییز سست بگرد و دیگر کلوی و کوره و خوب کرد و بچوشانید و از جبار کوزه آب نیم

۲۶ کوزه پسته مذمه کرده شکری چهار درم در آب اندازد و صحت یابد دیگر رنگ تنگ آس کرده
 خشک کند یک درم زنجبیل درم یک تنگ درم نیم کجا کرده و صحت کشان مقدار چهار
 انگشت برآید و چیز است اندازد زنجبیل و صحت گوشت در عین بر میزند بول سرین و صحت
 کرده صحت یابد دیگر بر بول سرین خ جوان کند مقدار پانزده درم باشی با کاکا
 اس کرده با درم شکری پست و کوز کجا کرده بخورد و ماغ آید **دیگر** کما و مکر و نما
 شیر کند یک سگوره باخ درم شکری بخورد و چند روز مداوم بول سرین برود **دیگر**
 متاهل را شیر کند با درم پسته و پانزده زنجبیل و درم شود **دیگر** هر روز سه درم جات
 در آب گرم حل کرده بخورد و صحت بول سرین و صحت کرد **دیگر** سل بول اینست
 بسم الله الرحمن الرحیم ان شاء الله رب العالمین **فصل دوم** در معالجت تنگ مشانه
 دیگر کرده و یک آب کلنی خشک شده و تیز شد سپاه که بقیاس یک حبه و یک دانه شود و در
 آبیخته تا جمل روز بخورد و تنگ مشانه خوراکی که درخت لطیف دیگر هر روز برین خوابانند
 اگر آب کلنی نیابد آب گرم سپاه که مذکور بخورد و بنایت عیب و مفید است **دیگر**
 قدری بچ سستی شب با آب گرم برگردان برآورد با درم و در کشت آب آن بشاند و قدر
 کند رب آب مذکور یا یک بساید بخورد و وقت خوردن باید که دندان زنده که دندان را
 زبان دارد تنگ مشانه دفع کرد و صحت یابد **دیگر** کلنی همی درم در لادن زکرده
 درم در چهار قح آب بوشانی بیست و نه و یا لایس درم درون کاویک درم تنگ مشانه
 در اندازد و صابون بخورد هر روز تا نگاه که پستنگ بگذارد و دیگر خوش چند دیگر که میان
 کشته بگذارد سپان دفع کرد **دیگر** اید و لیل دراز و مصلحتی درنگ و وقت درخت
 و کما پدید و کما برک با پسند و میوه بوزن برابر یکی کرده هر روز سه درم در چهار سپاه آید بشاند
 نیم سیر پسته مذمه کرده درم نبات و کل درم صلاحیت یار کند بخورد و سلف بول
 در یک مشانه و باخ اما شکل اندام برآید باشد و دفع شود **دیگر** اجود کازرا کبوتر جوان کونی خشک
 اس کرده کجا بهار در هر روز آن مقدار که بکشد برآید مداوم بخورد تنگ مشانه و دیگر کرده
 و در پیرون افند و صحت **دیگر** تخم و سپاه بقدر رخ سیر و در یک بر یک آب بکشد

۲۷ یک شایک قح پسته زمان تمام روز یکان قح روغن پسته و نالین بخورد و ماغ آید **دیگر**
 و جامه و اید و کما پسته و خیار خیره و کما کرده در زنجبیل دراز و پسته اول برابر سایه باشد
 و آب گرم بخورد تنگ مشانه و یک کرده بر باد و بلغم را دفع کند **دیگر** معنی میانی با
 بخورد و آب پسته اندک بهار و تخم ترب و تخم کتبل بقدر امکان سیر اس کند و آید
 انبوه زنجبیل و تنگ مشانه بگذارد و فرود آید **دیگر** خیار تر با آب برک جفا و بساید
 متواتر بخورد تنگ مشانه بگذارد و صحت شود و چند دیگر شود **دیگر** چونک و صحت جینی با آب بساید
 تنگ و درم کرده و را درم کرده و درم کلنی چند با شیر کوه پسند سوده بخورد و صحت
 دفع کرد و **دیگر** کما صحت و یلد وقت نام سالی کران آب کما با باشد در میان سالی
 تیز و برآید برک او کما کما و باره و لایس و دران تخم اورین و انچه شمش باشد تخم اوم
 درم شمار بخورد آب سیر زرد و در تنگ مشانه بگذارد و انچه شمش باشد تخم اوم
 بگره درم و درم سساکا پس کند و با شیر پانزده بخورد و اگر شراب خوار باشد بر سر آن
 باقی بخورد و ماغ آید بول بسیار کند جدا مشانه ریزه چون رنگ شده و طشتی که بول کند
 معاینه به پیشه کما و در نما و در کوزه کند و سپهر کوزه پسته در تمام در کل کیر و در تور کز پسته
 بعد از آن پیرون آرد از آن خاکستر کرده مقدار نیم درم و مر و در تنگ یک درم خوردن و پسته
 دزه دره شود برابر بول پیرون آید نیز صر **دیگر** ناک پسته نوزک برک او را خاکستر کرده و پسته
 آرد و آب اندازد و بده یا لایس درم آب سح کل جوی بساید پسته اندازد و بخورد و بعد از آن شیر
 با نبات خورج بول برابر تنگ مشانه پیرون آید **دیگر** خج رای گوی که در بر کما باشد
 با آب پسته سه روز متواتر بخورد تنگ مشانه دفع کرد و **دیگر** تا نین شیر کوه پسند و باره
 ستور و شیر بخورد و صحت یابد **دیگر** معنی با درم تنگ مشانه و یک کرده و در دملونه روز بخورد
 بوقت نختن با داده و در کما پ عاقت کند با درم تنگ مشانه جفا بخورد و ان شداق آید
 عاقت را باره و بعد عاقت کند با داده و حاشام عاقت کند هم بده باز باره و حاشام
 کند که در آن درنگ کند تا یکبار مراد عاقت شود و اروی مذکور و لاب کلنی و خود سپاه
 بعد چون نیم ساعت مانده باشد آب موهن بخورد و بعد پسته و طریق است که نیم سیر کلنی و در

توی بسیار و صفت شیر کتوری بوشان شیر گرم بخورد بعد آب نه درم موته در چهار کوزه آب است
 بجز و سنگ شانه و دیک کرده و در نهایت سنگ که اخته پیشه بریز از ترشی و ماهی و ترسب کباب
 و شیرینی و گوشت ما و کما و کند نیکو شود و برست **دیکر** اگر سنگ ریزه در سوراخ خفیه باشد
 و فرد و چشمه عورتی شقی را گوید تا بچوشه بیرون آید به شود **دیکر** اگر سنگ شانه کشیده باشد
 بی روی و دیکه بود و جسم هول کم گویند یا نیکو پسند بسیار بخورد و بر است بسته کرده و اگر کوزه شود
 و بر رو و دیکه یا سنگی یا شکر تزی خورد و بر شود **دیکر** دفع سلس بول از صبح و سپید که وقت
 مباشرت کردن در و کند و سنگ شانه و دیک کرده باشد اگر شیبانی **دیکر** صبح یا سنگی
 مواز نم درم در آب بخورد و سایه اگر گوشت کتوری بسبب کی بیست اندوه درم یا شکر کند بخورد
 تا یکفست نیکو شود اگر چشما بسپد یا سنگ چو کما در چشمه صبح استقی اند از بخورد و برست صفت
 نیکو شود اگر شتی خون باشد بیلید و بیلید و اعلا از هر یک یکان درم چو کوب کرده در نیکو
 آب بوشان نیکو کتور بیست اندوه درم شمشیر یا کند صفت روز بخورد و نیکو شود **دیکر** خرما
 و خار خشک هر یک ده درم بسیار قدری نبات چند از دیکو شانه و دیکه یک بیست اندوه نیم بخورد
 و خیار بزرگ نیم خنجر که آنرا نیکو گویند بسیار درین دار و چایسند و دیکو سیراب و پچا و سار بخورد
 دو درم شام و در شرا بخورد و حجت یا بد و سنگ شانه کشیدن حاجت نباشد **دیکر** کربک جز
 با برک و پنج و کل بسیار کجا پادار بوقت حاجت با آب و من هم سر پیش منزه که باله جناح
 بزرگ ز سنگ ریزه که در زگر باشد و رحمت و به بیرون آید **دیکر** شیر عورت با کلبین بسیار
 کوهک را در پاد بخورد و سنگ شانه از کینه دان فرود افشند **دیکر** صبح او کلب بسیار و سه چهار میل کرد
 اندازد و با قدری شکر تزی دو سه جبهه بخورد و دیک شانه یا کند اگر برک انگ چون بیزی بنیز
 بخورد همین عمل کند صحت یا بد **دیکر** شکر تزی پست درم و چو کما ر چند درم هر روز با آب سرد بخورد
 دیک کرده در او اوج کند **دیکر** صبح سببهای با و ن کا و بسیار و روغن کا و یار و عن که چند جبهه
 دروی اندازد بخورد هر علی که باشد و قبض بول و غیر بول و جز آن نیکو شود **دیکر** شانه شقی
 کجدهایی که سنی قدری خشک کند بوز در هر روز پس درم باشد بخورد و نیکو شود تا نفع آید **دیکر**
 پوست درخت نیم سوز و نکان بیست اندوه گرم بخورد و دفع کرده **دیکر** ریزه بسیار در هر روز

صدمه

صدمه در مشرب و پسته می و یک چو کما و پیل در از از هر یک ده درم بخورد و دیگر سنگ شانه باک شود
 و در قیص که انرا است کرس که نید دفع شود و قدری دره عن سوز و دیگر از همه بریز بر سنگ ریزه
 سوره الا شرح بنوبه بخورد و سنگ ریزه دره دره شده بیرون افشند و در دشان دفع کرد **دیکر**
 دفع شانه شاین سنگ شانه در کیزه دان کلبین خرد و برنگ بریدی آید بسم الله الرحمن الرحیم
 پس سلطان علی الدین منو علی بریم نیکو کمال علی فاد علی فی عبادی و اولی حتی **دیکر** فیه در ناف
 که از شانه و دیک کرده و بوسی می شود اگر از این پس باشد پنج درم سرگردانش اندازد تا بخت شود بعد آنرا
 گرفته برار شد بخورد و در ناف برابر پیس و سنگ شانه و دیک شانه دفع کرده **فصل بیستم**
 دفع برود و تر یا به بخون با نعت میاید با نعت و در بسیار یا بیدندی کینه بیرون شود الت و
 الت دره کند و بعضا دره کند و کیزه دره کند و چون نیز از افشند این چهار نوع است یکی از باد خیز و دوم
 از تخم و سیوم از بلغم جلاله از او بلغم و بلغم آنرا از جسیه دره علامت اوالت که ناف و شیت
 از زن و مرد در و کند **دیکر** و از الابی و کما سپید که از برفی کم گویند کان از سنگی در
 از درون سپس رخ باشد و از بیرون سپید برک با نپ و پنج پیدانچر سپید و گوگرد خوردنی
 از هر یک یک درم در چهار سیراب بخورد نیم بیست اندوه درم شده نیم درم سلاجبت را کند صفت
 بخورد نیکو شود **دیکر** میل دراز و صلیقی و کما سپید و دانه الابی هر یک بوزن برابر خشک بسیار
 چهار درم با دو درم شده نیم درم سلاجبت یکی کرده بخورد تا سفته نیکو شود **دیکر** دو درم کند
 از تخم خیزه علامت سنگ جلاله سوزان باشد و بعضی رسالت سوزد و کینه گرم بسج باشد
 غالب شود و سنگت خوشش آید **دیکر** بلید و گوگرد خونی و مغز خیزه و کما سپید و میل
 از هر یک ده درم در چهار سیراب بخورد نیم بیست اندوه درم شده نیم درم سلاجبت
 سه درم بخورد سوزاک در دالت و خصیه جلدر بود **دیکر** و از ده دار و با سد کوفت در چهار
 آب بخورد نیم سیرب تمامه چهار درم شده نیم درم سلاجبت یا کند صفت بخورد سوزاک
 بلید و بلید خیار خیزه و کما سپید و کما سپید و کما سپید و کما سپید و کما سپید و کما سپید
 بخورد سوزاک صفت بخورد نیم سوزاک درم اندازد بخورد و سوزاک صفی و اندوه
 و کوهه دفع کرده برست **دیکر** موزکی و بلید بسیار سنگی از هر یک ده درم خشک بسیار

جوشن بر این دو ریشیه میانزد و حل کند بمده خداوند علت بری ایستاده کند بخورد و شفقت
 روز جمعه کند نیک شود **دیگر** بیلده و بیلده خیار خیز گلما سنج سوپس کبابه بان خشک پیدانچیر
 برابر یکوشانه و بافتوری سلاجبت بخورد جلوانوع سوزاک و خ کرده **دیگر** اگر سوزاک از سردی
 میاه و انباشت پس نم سیرتند گشته یار و غن پیستور علما ساز و یکسفته بخورد و اگر زنت پشته باشد
 چند روز طازنت نماید صحت یابد **دیگر** خشت گرم کند پوست شالی در او اندازد و جینا که نپوش
 قنیه برسد و سکرست بخین کند نیک شود و دیگر هم سوی گشته از درون نیک کشته ناف مالده شود
 دو نیم کنگاری یعنی هر وقت صبح روزیکشنبه که قناب بر نیامده باشد کجی کند و زانف بندد نیکو
 شود **دیگر** پیاز و یکسنگولی با پنجه و برگ چهارچون و خاک خشک در دست کوزه آب که قیاس کینیم
 آب در کوزه جوشانند یکی استانه روز یکسفته بعد از سکان در م نبات حل کرده بخورد و گویند در کوی
 قنیه هم برود **دیگر** جوانین کپسیر کجند سیاه و کپسیر کجند بخیران کرده و با کده و یکسیر برسد
 بجاکاره جراد و یکان شت بر شت تا ده هفت بخورد و دفع کرد و جربست **دیگر** سنگ ریزه کشت بمقدار
 حاجت پارو بشوید تا کحل دور شود و در یک گندآب اندازد و بخورند تا دم که نوازند و در سیر غاند
 جامه بپزند و آب کپسیر فندک اندازد و یک سیر تخم مکره حلوا سازد و بخورد و دفع کرد **دیگر**
 قبضانی سپید که از قنیه رود پیاز و اگر چه داکی سیر باب و سنگ سلار را کسبت جامه کینند
 بیکدم شند هفت روز سار بخورد و دفع کرد و دیگر کیمیا و روتن مالده درم با برگ و پنجه و لیسول
 هشت درم با آب آس کند بخورد و دفع کرد **دیگر** املا تازه را شیر پستانده درم رز جوی کپسیر
 اندازد آس کسب کجا کرده بخورد و دفع کرد و وارویا و دیگر در قسیم اول میان قوه کوشه تا
 علاج دفع سیلان بول یعنی بول بسیار کند و یاز و در بول کند پیاز و پنجه سیر و در شکر ترکند
 و کبوتر گمانه ساز و خشک کند بعد از در کین کوسپند ترکند همان باز خشک کند همان فندک کجند سیاه
 یا رنگند کاپار و بادام و شتابخا و یکان شت بخورد و شفقت نیکو شود **دیگر** ج کانس و پنجه
 و پنجه مشکو و کماند کلنی و لوگر و تخم برادی از هر یک کینیم درم یا رنگند بخورد نیکو شود **دیگر** اگر سیر
 صفت کرده و سپه دی ریزه و یک کینیم گرم و یک کینیم سیاه و یک کینیم ستر تخم مسفر و یک کینیم گند
 و یک را علامه بریان کند با یک سیاه و پنجه سیرندی با یک کرده در او اندازد بعد از یک کینیم

سنگ ریزه کشت

مسخ در کرای اندازد آب کرده این شیان در ان انداخته بقیاس ده کان در مظلوم کند و وقت
 شفق و غاسبق هر روز بخورد و صحت یابد **دیگر** بول بجان پیاز و باره صندل و صر مار و تره
 و سلاجبت و شقال یعنی شرابی از همه برابر بساید و نبات و شند هم بوزن برابر کجی کند این چون
 بقدر درم مسخ غلو کند هر روز یکی از ان بخورد بول بجان و دفع کرد **دیگر** یکمیدن بول این آینه
 بسم الله الرحمن الرحیم و ما قدر الله حق قدره و اللارض حقیقتا قبضه یوم القیوم و السموات مطریا
 یسید مسجانه و تعالی ما یشرکون بر خشک یا الرمازین **دیگر** دفع بول که کودک وزن در
 در حال خواب میکند **دیگر** اگر بواسه باشد هفت میکند و ان سبب غلبه سردی باشد شند
 خوردنی که از ان با لیون میکند سیرتند نیم سیر روغن پیستور نیم سیر علما ساز و بخورد سه روز دفع
 شود **دیگر** دفع کیکه که اکثر شت شراب با هفت کند کجند سیاه بقدر نیم سیر بشکر مسخ چنان
 یکسفته بخورد و پنجه از گرم باشد اکثر کند **دیگر** اگر سیر بسیار کینیم در خواب کینیم
 کثیر خشک شوکندرم باده درم شکر مسخ هر روز بخورد نیکو شود و دیگر دفع کردن بول در خواب تخم
 شاه سیر تخم یعنی سلسلی کپسیر نیم درم با یک شقال شکر هم دست بخورد نیکو شود **دیگر** دل خوکوش
 بران کند سیر را یکسفته درم بخورد هرگز آن کودک در بول کینند **دیگر** غایه کوسپند بریان
 بخورد نیکو شود **دیگر** جوان با شکر سپس نیم شب بخورد و سوزد **دیگر** دلی شب در و طهم کینند
 و خورد و باشند نگاه با داد و دیگر را پنجه خوردن روز جمعه کینند دفع شود یا م الله تعالی شت
 یعنی الان خود هندی پیاز و بریان با کجند سیاه مساوی بریان کرده پیاز و نمجان از نبات
 کجا کند بخورد کسی که در پیستور بول کند از باز در و قوه با هفت سزاید و سردی وجود دفع کینند
فصل در مخاطبت کث دن بول بسته **دیگر** منتر تخم پیرد بر بساید بالاناف طلا کند و در
 ذکر کافور سنبول بسته بکشاید **دیگر** آب زرد و آب کافور یکجا خوردن و در یکش بد **دیگر**
 پنجه سحر و در سنگا سس کند بخورد و قنیه روغن با کاد و مالده در حال بکشاید **دیگر** تخم مکره خورد
 با آب بساید و فو و ناف طلا کند بول بکشاید و کوا که کوز در کیمربسته شود کجند و سرت و سوی
 کرده در سکن کرده در شش اندازد و کودک را بوی آن برسد نچون بوی او بدماغ رسد بکشاید **دیگر**
 بیلده و بیلده و امده و لیسول کرده و یک سف خیار با در یک خوشیده هم قابل آسپس کرده با آب

موزد سپید است سنده چو شامید و دارد با مذکور سپید هر روز نوزد نافع آید در آب گرم نیز نشسته
 بگویند **دیگر** جو سبزه و زردچوبه با چغندر جو سبزه در کم بجز در نافع آید **دیگر** شیر برنگ کرد
 در کم بجز در نافع آید **دیگر** کلخ جنبه سردم یا چهار دم تخم خیار یا در کم سوده با آب گرم
 پاشانده تلوی پس و کرفلی نیز کشاید **دیگر** کلخ نیلوفر با دهن ماه کا و جوز و سایه و زنا بر روغن
 قران و یا سپید را چرب کنند نافع آید **دیگر** کلخ کرس کوب بر زرد را لکه کز پسته در حال بکشاید
دیگر منیل و همسایه و کرده و کنگ سبزه بوزن برابر با آب سبزه **دیگر** در قیبه و خضیه و خضیه
 طلا کنند کشاید پسته که کز پسته و همین دارد و کشاید **دیگر** سر کین سرخس رز باره لکه کز
 پسته کشاید بگویند **دیگر** اگر سوراخ قیبه بجز خود و یا رزک روغن قران میان دو سه قطره بچکانند
 بول کشاید و عا و روغن کرفلی بول نامها و اصحاب کتب بنویسند و بنده جانکه در کل کز پسته کشاید
 بنویسند بجز خود در حال کشاید اینست علی کلین کسوفه قیبه سوزن از مطبوخ پس بولش پس واسطه کلیم
 قلع و علی اندک سیل و مینا جایز **دیگر** برای کشادن بول آدمی خالی است و چنان سبکی کشاید
 و سر کین این با نوزد و دست و نوزد و نوزد کز پسته نوزد و نوزد کز پسته کشاید اینست
 بسم الله الرحمن الرحیم فی الکلم عدلی الکثیر تخن ابوالسنا با دستم می آید اینست
 بر تنگ یا آرام الرحمن و علی الله خیر طلقه محمد و الامین **دیگر** بکت پسته کز آدمی و حیوانه
 این نامها بنویسد در بازی آدمی و اگر است و کاد باشد در گوی بند و کز پسته کشاید بسم الله
 الرحمن الرحیم اللهم یا نور انت لا نور و شک النور انت اویسایه و الهی و اخرج منها بولها
 باذن الله تعالی از طاعت بن فلان بولها امین و رب العالمین رب موسی و یارون و قال موسی یومئذ
 به الصحان الله بطلان الله لا یصل علی المصدین **فصل هشتم در معالجت** دفع آب چشمی
 خضیه نیز از فوطا جاست شده یا سب که مردمان عورت عابض قران کنند چرانت و بکلی در
 پیدا شود و یا از سپید چاده حادث کرد **دیگر** علقه پوست دخت بیری و پوست دخت
 سر کین بلب سرد سبزه طلا کنند و روغن پسته و زرد طلا کنند تا سه چهار روز بکشد **دیگر**
 بلبله بسبزه و آله و سبزی سخت بوزن برابر روغن سستور نیز کشاید یا نیز دو بار بکشد **دیگر**
 طلا کنند صحت یابد **دیگر** بلبله رک و بلبله کفی برابر روغن پسته و آب سبزه بار روغن سستور طلا کنند

خارش و آهک

خارش و آهک برود و چرانت فراهم آید آنکه بار روغن سستور طلا کند بکلی قیبه بکشد **دیگر**
 دفع بکلی و خارشش با سب قیبه فرج عورت پوست دخت سرس و سی و سه باشد که سندی
 بساید و بر زرد طلا کند و همین دارد بجز در آب سب قیبه و زرد خاریدن و بکلی برود **دیگر**
 پنج اندر این کز کز و بساید طلا کند بکلی قیبه دفع کرد **دیگر** کانه سردم و چغندر سپاری هر
 بر شک سبزه بر طریق فصل یا کند بساید قیبه یا لکه کز پسته شده باشد بکشد **دیگر** بلبله و بلبله
 و آله هر سه بسوزد و با یک آب اس کنند بکشد قیبه یا لکه کز پسته در روغن قران بکشد قیبه برود **دیگر**
 بلبله در سبزه هر دو بساید قیبه را طلا کنند بکشد بکشد **دیگر** دفع اس و بکشد بکشد سسوه
 بار روغن پسته در او نذرتین بسیار را طلا کنند حله اما سب خضیه و قیبه برود **دیگر** پنج
 انچه در کبک باشد و بر تره بوزن برابر بساید هر روز سه درم ازین جوید یا چهار دم روغن سپید انچه
 بخورد در آب پس که در خضیه یا قیبه باشد سیج و چند در حال بود شفا یابد **دیگر**
 زهر کاد و خضیه مال را آب پس در در آب برود **دیگر** آب چون بطریق کبشتی قیاس و در جسته
 از آن چاره در کد و پسته سیاه و یک سوره آب ازوی بکشد و در آن آب او به بار یک اسباب
 و در اقباب سنده تا خشک شود و باز بساید مدار کند کاد مدار هر از آن اربا لا ان اندازد
 یا در شرقی کاد مدار و غذا برنج و سنگ فی ملک **دیگر** کاد چغندر بریز کند صحت یابد چرانت نسائی
فصل هشتم در معالجت قیق چغندر این سوده و چخت در روغن سپید انچه بخورد از آن
 شیر ماد کاد بخورد اما خضیه که قیق کز پسته برود **دیگر** اگر طفلی را خضیه بزرگ شود و گوشش
 بر عکس سوراخ کند چنانکه اگر خضیه را پس بزرگ شود گوشش او میان سوراخ کند و اگر خضیه
 شود هر دو گوش میان سوراخ کند بفضول خدای تعالی بکشد **دیگر** با دقت کند که
 کز پسته زکانت و منتهای کشاید هر دو گوشش سوراخ کند بکشد **دیگر** دفع کرفه انجلی رزک
 که در شکل برون می آید و مذاکری تم کوبند در روغن کز پسته بران کند و آن روغن را در کند و دفع
 کرد و چوست **دیگر** موسی شربت لیل در از نوزد خایه بزرگ شده باشد از آنکه کز پسته بکشد
دیگر دفع با دقت بکشد که نوزد و آند و یا کز پسته خضیه را پس کید و یا در موسی بکند
 بچند درم علقه و یک ماه ابراهیم بچین صحت درم یا نیز طلا بار روغن پسته کز کز روغن

یا ساقی کند دفع کرده نیکو شود **دیگر** با دقت کند روی اندخال گویند زود باشند پای
 میازدین جنبه نشینند در هی که میان خصیبه و مقعد است آنجا که زخم میزند بخت سنگ نشانه چون کبک
 شش کند و رخ که در چوبست اگر خایه مرد بالا رفته باشد فرود می آید باید که سرای گویند در
 کب سوزی باشد بر راه اگر خایه باشد بر دست راست برادر و اگر خایه راست باشد در دست
 دست چپ برادر و بفضل الله تعالی در تمام خود آید **دیگر** دفع با دقت علقی است نزدیک ناله
 پوست تنگی درونی بشکند و در راه می تواند بود استغی علی ایاتی ولی سنگبر کالم سینا کان فی
 اذنه و قرا فاشتره و انجم علی **دیگر** در خصیبه و با دقت بر وزن کبک بر اندید مد طلا کند صحبت
 بسم الله الرحمن الرحیم و نظر از من القرآن ما هو شفاء و رحمة للعیین و لا یزیر الظالمین الا خسارا
 وصلی الله علی خیر خلقه محمد و آله اجمعین بر تنگ یا ارجم الرامین **باب مقدم در معالجت**
یرقان که آنرا پندوی بند روک گویند و دفع یرقان و سبب حدوث علق و علامت آن
 سبب حدوث این علق آنکه سیاه بسیار راه رفته باشد و یا روزی است بسیار کرده شد
 و در آن حال ترشی و تلک بسیار خورده و سلاب غیره یا کور خورده و یا در آن تلک که تیزی بسیار باشد
 افراط نموده و یا کل خورده و یا در روز بسیار خفت یا بسیار در جای نشسته باشد و یا چمت
 بسیار کشیده باشد این سبب حدوث این عدلت است و آنکه از غایت تلخ و جویان روزی
 روی پیدا شود از نام چشم و دندان بول و غایت روزه و سوز گشت غایب دست و پای
 اما س کرده و هفت سید شود و دم براب باشد سستی تنایت شود و تشنگی و تب و دود
 در گوشه جسم و ام شود و منت و قتی قتی از علق فرود افتد و بیشتر می جای رخت و بر چربا
 خشک و خوشبوی چون نوزل و کل خوشبوی باشد هر چو زود نیکو نیکو آرد اگر از با باشد چشم و دل
 و بول و غایب را باشد و تشنگی تب آرد و اگر از بلغم باشد بن آن بلغم خالی نباشد
 وقت و قتی قتی از خواب و کمالی بسیار و اشتها کم شود و اگر از سبب است باشد علامت
 و بلغم ظاهر کرده و بسیار نوع از کل خوردن باشد چشم و اندام ماس کند و را شود و زود
 ناف کران باشد و اگر این علت عورت را حادث شود بسیار عورت نامسید باشد
 و در با بسیار چمت کرد و بارک کنده و جوی بسیار رفته و یا علت با سوره تا سوره خون

بسیار رو و معالجت کنند و یا در وقت خفص آب بسیار خورده باشد و از ترشی و شیرینی بریزند
 این عمل سبب حدوث شدن این علت مر عورت را باشد این علامت تمام ظاهر شود علامت
 بهائست که گشت شده است اگر در اندام خون باقی مانده باشد قابل علاج باشد و این علامت
 و اگر در اندام خون مانده است علامت تب سرد ارد و زردی که در وجود ظاهر شده باشد
 است سببی سید آید و جسم و نانی و دندان رز و شود هر چند چند رز نماید و این قابل
 علاج نیست و اگر در غار این علامت معالجت نکند و چیزی تلخ آید و نخورد مضر باشد علت
 زیادت شود و بر این کرده و بلغم یرقان ریم هر که درین و کنت باشد که آنرا گویند گویند
 چهار در اشش انداز بسیار بر نیل کم کرد و بس در کینه مادکا و نازاد انداز و سر و کینه
 یکشت هر روز چشکان با تخمین کم کند و کینه مادکا و نازاد اسپر کند هر چه در کینه
 و چون در سیدان مانده باشد کجی کند بعد از آن خشک کند بسیار کجی دارد و هر روز یکدم از آن
 و یک درم شند و یکدم درم روغن پیستوری کند و با دغ پیستور و کینه نخورد و بعد از آن
 سه درم شند و چهار درم روغن مادکا و پیستور و دو و هشت نخورد و نیکو شود و غذایان جو بار
 مادکا و سستی تنگ نامک شک و ماهی موری بریان در اشش کرده و خورد و بریز از خواب
 و از ترشی و سبب شرت کند **دیگر** دفع بند روک و کل خورد و چهار کتخت کنند نوزد
 در انکشت میل قی بد و آب لطیفیل سرد می کنند چند بار نرم شود و پارک بسیار
 کنند کجا رسفت پس اطراف قید یعنی بلبله و بلبله و امل و بیسل در از و بیسل کرده پس سدی پیش
 چیزها در سپر کنند هر روز مقدار یک درم خورد و عقب آن کجی یک سکوره خورد و بعد و بوج بخت
 مسیا کرده مقدار نیم سوری خورد تا شبی در معده جانک کوز روی او اسپس دست و پای
 و اندام خلی و مع کرد **دیگر** سیاره لوه تنگمان پارکاس کرده پنج سیر برک کنند
 چناه با و دست بگر و بارک و پنج پانزده سیر روغن تلخ جلی کجی کرده و کوبد دست اندازد
 و کل جکت کرده و دین او بندد و تمام شت کل گرفته را خشک کند بال و بکد آن بر ساندیک
 به بر لب بال و دین است برادر و از زده با پس انش کنند اول باس نرم کند و دم باس
 و با سار و بکران از انش زیادت میکنند چون دوازده باس اسپس تمام شده باشد

۵۸ فرود آرد سر کند بعد در آیین اسپس کند چنانکه فرود بالا این باشد بعد میل در آن یک
 سیاه سو به چاین تساهای یک سو در وقت خوردن مقدار یک چهارم را روی بالانگه رسیده
 همان مقدار این سپه دارد و یکی کند سار هر روز یک کف بخورد موازنه پنج درم و بالا آن یک
 بعد خوردن دارد قدری ریخ فی الحال در دهن اندازد بر میزان ماهی و بزدره و کچو و جاسمت
 و ازین مشرب بر میزند در یک روزی و پس کفکی و جوی آن است دفع کرده **دیگر** بهیست
 درخت بریزه و توبت نایزه و بارنگ و چون پنج حبه و زرزویه و داربله و سیله و بلبله و لعل
 زیتون و جاب و اندر جو کره و پیلور و سنگک زرزین از هر یک پنج و چهار این هم در یک است
 کرده و بالاکت شده است و شست چند کوزه با کاه و بس این هم در یک است و کینه و کاه و دار و دیگر
 و جندان بچوشانکه تر شود و پسته کرده بعد از آن فرود آرد و با کاه کت شده است یک با سیله
 است درم روغن پستور در آن اندازد بعد پنج درم غولیا سازد و کاه را در هر روز یکی با و جوی
 بخورد تا این زمان بخون تمام شود نیکو شود با یک کاه لیل پنج درم برساند تا سه حبه بخورد نیکو شود
 روک که زردی اندام و اسپس اندام شود و جوی دارد خوردن کل سبزیجات آن شود
 بار و کینه سیاه و سوسن و این شسته از هر یک یکان درم ماریتینا که از اسون مانی که سیند
 گوشت و چینه با شنبه بخورد زردی و اسپس بند روک هم دفع شود **دیگر** بلبله و بلبله و اند
 و میل در آن و میل کرده پسندی و سنگک زرزین و زنگ و چینه و ج و داربله و ماریتینا
 و چون ناز از هر یک ده درم سوسن این کشته جوی کینه و کاه و برود کند بخورد و هخفه زردی
 و اسپس اندام و زخم بند روک بکلی برود **دیگر** بلبله و بلبله و اند و زنجبیل و میل در آن و داربله
 و روک از هر یک شش درم سلاجبت و دو درم ماریتینا ده درم جوی کت و ده درم اسپس کند که
 بقیاس یکان درم بر بر روک تنبول بخورد زردی اندام و اسپس بکلی دفع کرد **دیگر** اعلو
 این کشته پسندی و میل در آن زرزویه یکی کرده هر روز چهار درم یا دو درم شسته دو درم
 نباشد یا شکر تری و یک درم روغن پستور بخورد بزقان و زردی تمام برود **دیگر** برسیه جوی کت
 و پینه ناما سطر برده این نان در آن و نیکو کند و سیله از آن در آن قصاب برارد و در آن
 پنج پسد از زردی کشته با کاه کند تا دو کینه و قصاب برارد تا سیوم کینه بقیاس و سیله

اول شنبه

۵۹ و از شنبه سخت گرم کند و درین آوند اندازد و سرشس میوشد و در قصاب برارد تا یک شنبه
 چهارم بعد آن یکان کوره هر روز بخورد و هر چاین دارد و بریزه شود بهتر شود زردی و شکر
 بکلی برود **دیگر** پاریدیکس جوی کت و کچو شسته بعد شکر غولیا سازد با ناسا رسیده
 و در سبزه خشک کند و در میان آوند اندازد و بعد از آن پنج درم میل در آن و میل کرده پنج درم
 پسندی و جوان و بلبله و بلبله و آله هر یک پنج درم یکی کرده با یک بلبله در میان آب اند
 او و شسته تا بعد چنانکه بر کاه اند که کرد و بعد در میان این آوند اندازد کاب دکان نذرت است
 و دار و کوه زردی نذرت است یا دریا و کوه کورا مکر کند و درین زین فرود لآن سپر کین
 اسبان بسیار اندازد و کل بسیار لالا آوند چند از آن پشس کین در آن و بر سر پست کین و برارد
 بعد از آن بیرون آرد آنک سیاه شسته چنانکه رنگ خیاران بعد موازنه وقت خود خوردن ناکند
 اول نیک نیک ناکند تا با یک کاه شود چهارم اول بخورد کین دارد در یک وقت و دیگر کینه
 خوردن فی الحال گوشت بریان کرده با طعام هر شب بخورد و پنی کینه و تا از او کینه و اگر کینه سوزد دارد
 ناکور لوی ناخوش می آید وقت خوردن پنی کینه تا از بری و اولیت تقریب کینه و وقتی نیاید
 یک شیب کینه زشتوار خورد غذا گوشت زردی سوز کینه زشتوار زشتی و مای و ماس و جاسمت
 بزقان و بند روک و کل خورد و رافه اتم آید و کینه نیکو شود و شدرت کرد و چکیس بزور
 اوبس نیاید بجایست **دیگر** موسلی سیاه و بار و روغن پستور بخورد بند روک را برود و اگر موسلی
 سیاه با بچه نهری بخورد زردی را دفع کرد **دیگر** ترسلار پسندی و کوه هر سه
 برابر اس کند بخورد و یک شته زردی اندام بول از بزقان پیدا شود برو و جیت یابد **دیگر**
 دفع زردی و کل خورد و بنک و ترکیب پیلید شیر و او که کاپه کند روز بهار دهم شیر و بالا
 بسته مثل جوی شود و در کینه و هر بار تا سه روز بعد سیوم روز آب حانف او که با نذرتا سه روز
 بخورد زردی جویستی و کل خورد و نیکو شود و اگر پست روز بخورد و نیکو بهتر باشد **دیگر** بلبله
 و بلبله و آله کجوبی و بانه و کرد و جواته و کت و دنت نم از هر یک دو درم کوفته با چهار سیله
 نیم بالا پستاند سر کند سه درم شنه با وی یا کند شسته بخورد و شود **دیگر**
 دفع بند روک و هخفه و کل خورد و پار و دو سیله در آن و دو نیم بر شکر بار و روغن پستور

هلیله بلبله آمله زین ملعل
 ۲ ۲ ۲ ۲ ۲
 مکره جو روغن کعبه زین کوفته
 ۲ ۲ ۲ ۲ ۲
 حب سلفه هر یوم نماند بخورد
 شکر کف نو پنهان ساز و کوم
 کوفته دار و سلفه خوراک سرخ

۴۰ طواکنند مقدار ده کان درم بخورد شفا یابد **دیگر** پیاز شور که کارزان در سبزه فوکنده آرد بپزند
اندا و نکند بدار تا صاف شود و روز دیگر بنا بر قدر رسد طاقت در آن آب صاف سوده بخورد
چند روز برفان بکلی دفع کرد و بجهت **دیگر** کلوی شست درم در شست میگوید آب بخوشاند
یکی بستاید بسیار درم شند بخورد میان چند روز صحت یابد **دیگر** مشکلی و بالان زر
هر چه را بر یکی کند سخت سکنده آب اندازد بخوشاند یکی بستاند هر روز بنا بخورد و بیک شود
و غصه برود **دیگر** غار بار کونرا بسوزند خاکستری کنند گند چهار درم انکت خجیره
مذکور چ درم مک سیاه و نیم درم لعل کرده این هم آیس کجا کند هر روز از آنجا که نکند بر آید
بخورد دفع آید **دیگر** چ از کجا با چ آب سستی بر چ آس کند و چار پیژد ناپس و بیک
شود **دیگر** از برفان که چربست سوزد از برفان رونقی کویند چ سروال و چ چربست و کتک
دفع بکن همه را بست کوز آب بخوشاند یکی بستاند بنا خوردن و پیس روزنگ و ترشی است
و کتک غاصب پر هر گند همین یابد **دیگر** پایله و با کساری یا آب سستی بر چ نسیاید بری بند
وقت عانت بر نکند سید ناس و بدو یا در چشم کشد برفان کند را ببرد **دیگر** چ کوزه
و چ کره تیره و چ بانس و چراتیه کجا بکوشاند لعل کرده آیس کرده در و بیک
بخورد بیک شود **دیگر** با برفان و بندر که با برفان را کولیس بکشد پوست چ سکنده
با آب سستی بر چ آس کند بد هر روز درون چند روز دفع شود شیر و گله و گند بستاند با سکر
بخورد برفان دفع کرده **دیگر** کرمی که گزده آن مقدار باشد آیس کند بنا خوردن تا عاف
گنی کند دفع کرد **دیگر** چ کره تیره آس کشد قدری بر چ سستی اندازد بنا خوردن و هفت
برفان برود **دیگر** کرک کنوار بر با کنگک تا دو هفته بخورد متواتر تا غنکند برفان
دفع کرد **دیگر** کرک کنوار بسیار ناپس بستاند برفان کند و تازه برود **دیگر**
نمال کره تیره روز شنبه نوید بد هر روز یک شنبه چ او بستاند هر بار میان لعل و کرک
صاحب برفان بندد و چاکه تا شنبه باشد هر گاه که دراز شود و ترکند در کردن اندازد
بداند که در از شدن آن کلوسند و ماند زنت بکلی دفع شود آن گاه دور کند با برفان دفع
کرد **دیگر** چ چو آس کند سخت بخورد صحت یابد **دیگر** خار عینمان و املیا دفع

۴۱ کا و سرور آس کرده بخورد برفان برود بی شبه **دیگر** آب زرد سبزه بخورد صحت
صحت یابد غذا جز بر چ سستی با دوع گاه خوش نیند چیز دیگر نکند **دیگر** شکوفای سکنده
برفان برود دفع کرد **دیگر** شیره و ده ان العقی بستاند در چشم کشد و همان آیس
بستاند دفع کرد **دیگر** کوهی با سوراخ کند و آب بر کند شب بدارد و ان بخورد قوی
طایق خواهد شد ازین برفان بکلی دفع کرد **دیگر** بارگتای خورد بجان میل در چشم کشد
زمان آب زرد از چشم برود **دیگر** استخر آید اسهال شود جمله با برفان بر
پرون آید بیک شود **دیگر** مرغ برفان بی کون با زور و کیشنه قدری روغن کنجد یا
روغن تلخ در کوزه و کتک بوقت غروب آفتاب بر سر صاحب برفان بندد و بیک خواب
بر کند و هفت بار آن آب بدست کرد بر کردن و سوراخ کرد و نسیاید میان روغن کتوره که بر
اوست بندد از دو کی چنین بگردون کتوره اندازد این بخورد و با آب خیس روغن و آب
بگرداند تا یکی بطریق سرش شود پیس بچرخد و سوز و زخمها که کتک بکلی دفع کرد و آیت
وام ازین برین منساکنول بندد پیس با به او است سوا با سوسه با بنویسد بشود بخورد
و آن آب روی تم بشوید بیک شود **دیگر** سوره کمین المذین بنویسد در کلوی صاحب برفان
بندد و شود **دیگر** دفع با برفان که چشم را زرد کند این آیت بنویسد بخورد بندد و آیت
بسم الله الرحمن الرحیم قالوا سبحانک انت و لینا من دونهم بل قالوا لیجدون الجن الکفر
یا مسنون قالوا لعلی ناکم لمن لم یکنتمو السبحکم و لیسکم شاداب الیم **دیگر** میا زرع آب
اندازد و با کاه بپناید این اشون بخورد پیس اسی هما مار پیس بدستی کتک با تیل فانی کتک
بجود استی کوزه با و ناشی **دیگر** روز یکشنبه برک کجا کند بر سر نم برک جو شیر بر او چینی
صاحب زنت بیگانه خرد دست جب هفت بار وقت کشیدن این بخورد تا یکشنبه دیگر
بسر کند و نوبت با بست **دیگر** این شکل بنویسد سر روز در نظر او بدارد در حال دفع
کرد و آیت **بسم الله** دفع کنول یا یعنی برفان که چشم در پیشانی زرد بود و پیس
نم بود و بر کسرخ روز بخورد یا الله تعالی دفع کرد **دیگر** پوست و خشت مل
با برفان با کاه و با بست یکی کرد و پیس روز بخورد روزی دفع شود از نمود و است و دفع کتک

۱۰۰
۱۰۱
۱۰۲
۱۰۳

در وقت شکستگی و حرارت آن جوارض است **بسیار اول** در صورت ولایت و بیست
 اشتها و آگاهی و هضم طعام و زردی و لاغری بر آنکه صفت پخت بر سه نوع است یکی آن باد و دفع
 از تخم سپیدم از تخم آفتابا انگیس از بادش هرگز کم نشود غذا هر چند که در نفس بود و جناب
 گوشت و ماست آن پخت و چکن باشد و بعد از آن کی دور در قضا حاجت انسانی شود انگیس که
 از تخم بود پخت او نیک و نازک باشد و طاقت کسب که نیا رده و نه بسیار باشد و نه اندک و شیرینی
 بسیار خوش آید و ماش و مرغ خوشش باید اشتها انگیس که از تخم باشد که اشتها
 باشد و کی کم و بر تخمها و شیرینا حرص بود و بیشتر از غلبه بر شیرینی باشد صفت اشتها که از
 کم شود علاج اشتها و هضم طعام و دفع لاغری و زردی پیاز و سبب سال که شاخ و برگ او کوبیده
 و بیرون آید باشد قیاس یک سوره و در جوال کبوتر در نیم سیر آب اندازد و بیاید شیر
 او صاف پستانه در او ندی کند بنده آید با زرده عدد و فلفل ده عدد و نیک است و جوز در ده
 و نند و نیم سیر این کار در آن آب سنبل انار و پسته از نند کوبیده پخت یک شکر که پاره بود
 بکار برود یک تخم باریاد و یک تخم نیم زردی که بجز شبانگاه سه روز هر روز خورد و اشتها کسب
 طعام هضم شود و زردی و لاغری نهم بود **دیگر** اکوڑه پسته می لیل در از و طیل کرد
 و آنچه دو کسک و زیره سیاه آن هر یک شست در م و نیک سلایه پس کند و یک پیاز و کنگر
 و یک شکند که بر بعد از آن آید سبب با آب بسیار فراوان کسب پیاز بود و در م شکک این و از
 دو در م روغن کما و پیاز خورد و در م کسب کسی که گرم باشد گرم ازین دارو یک در م روغن شود
 بایک شست سبب پیاز و جوز و آن زمان که خورد این دارو تمام شود اگر در خوردن این دارو کی
 زقت دهد و دفع خورد با برنج و جتر است خورد کی دفع کرد و فایده این دارو دیگر اشتها غالب شود
 و غلظت که جانب جیب و معده که در شکم باشد هضم دفع کرد **دیگر** بیلیج جوار و م کلوی پسته
 میل در از این پسته و کثیر و کاف هر یک پخت در م ناردان ده در م ک و بیج و زیره سیاه
 ناگسیر هر یک ده در م قند و دست فجل در م این دارو با عسل سوده چیت با قند غلظت با وزن سه گانه
 در م جبارکان در م سینه در م زردی آن غلظت نازک خورد و پخت اشتها کسب در زردی بیشتر و هضم است
 اندام برود و پخت را زرم کس و اعطای چیت و با سوره و سوره دفع کرد **دیگر** اگر در شکم

از زردی

با کاه یا پیش نیز دروغن در وی کند بخورد پس روز زیاد و بکله زیاد است که سنگی که در وقت
 طعنه باشد **دیگر** پیار و با کله بوز و شیر خام و تخم ترنج و تخم سرسپس و تخم شنبلیله که کاه
 برابر یک با یک مساوی دروغن پیستور نما بخورد یکی دو یا دو ماه هر پسنگی کند و دعوت
 طعنه باشد **دیگر** اگر خواهی که مدتی بی آن آب بکزد از پار و شیر ما کاه و برنج کوه در روز
 و ازین هر دو برنج در او ندی کند و سرسپس را بجز مگر کند در زیر آب بنمان کند آن مقدار است
 که خواهد بی آن و آب با آن مقدار روز و از درون آب برارد بعد بکشد شیر و برنج از آن بخورد
 در زانو پیشیند و یک سوخ و چند روز که شیر و برنج مذکور در میان داشته باشد گرسنه
 و نشسته نشود چو است یا یک مکره اندر بیک کند **فصل** بیوم در معالجت و دفع بروست یعنی سزا
علاج قوکی و شمش و کله کله پسند و کله سرمانی و تخم روپوان همه بکنند را در یک کله انگند
 و پسندی و میل کرده سوده در اندازد چون خشک کند بسیار مقدار میل کرده بری بنده و کاه
 و در عین سرما بری در زمین کند بعد سرما دفع کرده و اندام او هم خوبی کند **دیگر** در دفع سرد
 شربت بنیول نیمت سپید سلیق با یک بریده و کوفته در آب بچکاند تا قوت بنیول همه در
 در آید یکبار میا لایپستانه جلاب شکر در وی اندازد و قوام آرد آنجا که قدری زعفران جلاب
 سوده و بسیار ترافل در وی پاشنی و در فرو و آرد در خمر کند بخورد بوقت حاجت کار
 بنده و یا بنیول که گرم باشد مفع و اگر زعفران بیشتر باشد بهتر و هر چند که این کند در بر
 شود قوی تر باشد **فصل** چهارم در معالجت و دفع سنگی و حرارت علاج دفع سنگی
 نبات و مالک و زبر پدید داروان و ترافل با یک سوده باشد بخورد و سنگی دفع کرد **دیگر**
 میل دراز و کل نیو کوه و شمش کجا هم در بزرگی اندود وقت تشنگی در همین اندازه و سنگی برود
دیگر کما برنج در چهار سگوره آب بچکاند در نبات فالح در وی با یک کند و سرد
 کرده بخورد **دیگر** اگر تشنگی در بین و حلق خوشک شود برود بنام مراد در سن اندازد و مکتوب
 دیگر پیار و بسیاری از کله ترمنی و تخم سپین کده و بوز و پوست بجز درخت نم درخت گز
 آب بکوشد تا یکی یا نه شیر گرم کرده بخورد تشنگی برود **دیگر** میل دراز و کوه کبی در
 برود و کل نیو کوه و لاده شالی برود و جمل بسیار بد نشد چنانچه مقدار حسب علم لمانند و در کله

در دهن و در تشنگی تب برود **دیگر** دفع حرارت شربت طرود آب اندازد و گوشه
 چنانکه با ماهی نام و آب در یکدیگر بپزند تا نماند آن همه را با شکر سید جلاب کند چنانکه گویند
 آید در تخیر کند که با دره قدری از آن در آب اندازد شربت کند بخورد در هر دو اگر مینماید سرد
 شود و بخت **دیگر** شربت نیلوفر در مریات کل نیلوفر با شکر او بخت نرم شود بید و شلیلید
 بستاند آن کس آب را با شکر سید جلاب کند چنانکه شربت امکرده است بچنان کرده بخورد و حرارت
 بکلی دفع کرد **دیگر** سردای بخت دفع حرارت چاره آرد و جو بخت که بر سر یکدیگر یک سید رود
 علامه در شکل یعنی بز یا زکی کند سر و بکند میان نیم سیراب حوض اندازد یک روز میان آفتاب
 بدارد نیم سیراب دیگر اندازد دو سه روز بدارد تا آن زمان که سرش شود و بعد آب صاف
 از وی بستاند در او دیگر که نوبت بکند بدارد و پس در کنگه چون سرد شده باشد قدری
 زبرد پس بدو نمک سنگ آس کرد بخورد و بغایت سرد شود تشنگی حرارت برود **دیگر**
 کل تو زود در مرغ نیلوفر سه درم کل چند دو در مرغ سوسن یک نیم درم کل فزد و در مرغ
 یعنی آلوده عدد با سبکستان ده عدد کو بجز یک شنبه سیراب بپزند چنانکه بستاند با
 لایه شارب کوز و نافع آید **دیگر** ساختن قرض کافور پیاره ساشیر چهار درم کل لعل صفت درم
 عود پسته دو درم تخم کدو پاک کرده سه درم تخم خیار تر سه درم تخم خربزه پنج سوسن سه درم
 صندل شکر خرد سه درم کینر دو درم انکبین مسکه درم شنبه پسته سه درم صندل عربی
 ده درم کافور جووانه یک درم زعفران یک درم کلاب لعل نیم سیراب خرد و از ده درم جلاب
 او و بپزند از سوخته و خشق برین وزن کرد و کلاب ماله تابسته شود بوزن برابر یک نیم
 درم قرض پیاره نافع آید **دیگر** صندل و کرون لعل صندل حاجه الاهی و ال جینی و صندل
 و جاوتری و کافور از هر یک یکان درم بار یک آس کرده یکدیگر در میان یکدیگر بپزند تا آب
 بغایت سرد و خشک بوی کرد **دیگر** و ال جینی و سید و بزرگ کافور که هر یک یکان درم
 این همه یک آس کرده در آب اندازد آب بغایت سرد و خشک خواهد شد **دیگر**
 کل خربانه روی بشوید و خشک کند پس آید در میان آب بدارد و بهتر و خوب آید بعد از آن
 با لایه آب بغایت سرد و خشک بوی کرد هر که این آب جام بخورد در اندام وی بوی خوش

از عسل کافور

آید چنانکه زنبور در اندام وی نشیند **باب نوز و هم** در معرفت تمباک که سبب لطافت
 طبع و ناکو اورد و در کرمیا مخالف و بی که از با ده تخم خیزه و آن را سبب کوبند و سب
 حدوت این علامه و علامه علاج آن **فصل اول** بی که سبب اختلاف طبع خیزه و آنرا
 بر صفت انواع است سبب حدوت او که چون آید طعام زیاده خورد از یک سبب بیرون
 افتد آتش از راه شام از وجود بیرون و این را سبب کوبند این شت نوع است در وقت
 وقت فصل است که در کرده شده است در این تب کوبند که چیزی خورد تا ناکو از شت شود
 بیرون افتد بصفت با آید و دره است و تعریف این شت نوع است که گشت شده بی
 آفت که از با خیزه و آنرا بپزند و در ماز بلغم خیزه از آنرا بپزند و سیلیک سبب کوبند
 پس بوم از بلغم خیزه و آنرا بپزند و بیخ کوبند چهارم از با خیزه و آنرا بپزند بجز کوبند تا از با
 و بلغم خیزه و آنرا با سبب کوبند و هم که از با خیزه و آنرا بپزند و بیخ کوبند سبب کوبند
 او چهار خیزه است طعام و شراب بخورد و هک و عسل و استراخ وقت حاجت کافور و
 و بعضی کافور است اندک که در کوشن و با غازه وقت آن کوبند و سبب کوبند و سبب
 کوشن کوشن سبب شراب خوردن متواتر و بپزند بسیار کردن در مباشرت افراط عود و هاز
 خوردن بسیار پسته بر سر کردن و عود و لذت و تا سبب بسیار کردن و چیزی سرد و بلغم کوبند خوردن در
 ایام نکال این همه سیات حدوت تب است و چون وقت کوبند و زیاده شود از حد اعتدال
 بگذرد تب انگیزه و اگر تب در جوال شد یعنی آغاز با تب و علامت این چنین است که از اول
 در چیزی زانست که اندک اندام گرم شود و سرد در دل نرزد و بلغم زرد موی اندام بایستد و بکی
 نفس آرد و درم گرفت شود و اندام بکشد و ویل انگیزه با تب جینی بایند و خشک کند و کمر
 و بند در کسند و سبب برانند و بعضی اندام اثر آس سبب آید و از خندان وقت آید
 دندان اثر خون **دیگر** ترت تا برده ویل دراز و بیخ و یکیک و طبعی آن هر یک دو درم
 دره یک چهار سبب بیخ شاند نیم سیراب سبب سبب سبب سبب سبب سبب سبب سبب سبب سبب سبب
 سبب و خشک آب جوشیده و بخورد تا آن زمان که آشنا صادق نشود چیزی بخورد **دیگر**
 برابر و دایره و سنگ زیز زمین کرد و جری است از هر یک چهار سبب بیخ شاند نیم سیراب

در حالت تب بخورد و از ترشی و شیرینی و زیادت زیادت خوردن طعام سببش
 و بسیار ترکان کردن استراحت نماید و اگر تب درجه دوم باشد علامت آنکه اندام خشک گردد
 و دست و پای در لونه چنان نماید که گشت اندام او را بنا بر آن میسکند و اندام در کد و رنگ
 روی متحرک گردد و مخرج سواپس او برعکس شود یعنی دیرین بهتری و همین گشتد خوش نیاید
 و هر وقت که انزاسر و سوسو نماید و اگر دست بر اندام او نهد موی اندام از سیرای چون فام
 بروست رسد و مناسصل ایس کند و در شکم پیدا آید و اگر تب درجه سوم باشد علامت آن
 شناخت کباب و قوت کند یک عضوی صحیح بیساز نشود و اگر تری ندارد و قابل علاج نیست
 و اگر تری دارد حتی آن خوراکها نمیتواند در قابل علاج باشد **دیکر** تب کباب و نام
 آن باریک شده باشد اگر طعام گرم و نرم و خوب خورده و اندام را بر روغن پیدا پنجه و باران
 نرین و دارو غنی است و در بار روغن فطاطا کند جرب دارد و در اقباب نشیند و در سر روغن
 بسیار اندازد و آب گرم صغره شود چه پوسته سر را خوب دارد و نام کند م و گوشت کوبند بر
 و نمک شکم هیچ بهر شراب هر روز غذا سازد و شیرین و ترش کرد و اندام مالش دهد و برگ
 پیدا پنجه را بر روغن مذکور دیار و روغن کج جرب کند و در اندام بچید و برگ سببهای بسیار و بار روغن
 مذکور در اندام باله در روغن بشیند و اگر در میان کران شود پیار و تخم نموده با ملک سنگی است
 و از نوم ملت سازد و این دارو در آن بمالد بر روغن پیدا پنجه صحت کند و سر صغره را نیز بر روغن
 مذکور جرب کند و این بلیت موم را نشا فیکر و قدری بسند بی در شیره کوبند یا میزد و در برمی
 چکاند و خوشترین را گرم دارد و گرم و داشتن سه نوع است یکی اکو شک کوبند را بوز و فنا
 که شش برگ پنجه جرب سازد و بدان جایگاه که از ترشی ظاهر شده است جامه نهد و بالا جامه
 برگ پیدا پنجه نهد و بدان تره کسه برین طریق اندام را گرم دارد و دوم اکو کجاره سترش با سر کهنه
 پوشانند و در جامه کنند و در جامه بند و سر کهنه زده و سر کهنه بند و گرم کسه پوست درخت
 پیل و اکوزه سونا را بالا و کمار و کتای خور و بزرگ و سا کوت و هسون و گوگرد و از هر یک
 یک کوبیده و در هر روز نیم پیسه در چهار سیراب پوشانند نیم پیسه است شیر گرم بخورد و صحت یابد
 و پنجه درجه سوم که اگر آن عضوی خشک شده است علاج همین است که بالا ذکر شده است

دیکر

دیگر وضع تب با شیر پستان و روغن کوسه کان درم جو کوبیده در سه سیب آب پخته نشسته
 شیر گرم سه روز با یک سینه بجز در نیکو شود **دیگر** مویزگی و پوست و کلوی و جویب نارنگی
 از کشت میل دراز و بیکر میل یکان درم در چهار سیب آب پخته نشسته با شیر گرم
 بوز و جویب باید **دیگر** مویزگی و میله و بلبله و امرو و میاچه و کلوی و دکان درم در چهار
 سیب آب پخته نشسته صاف بنشیند شیر گرم بجز درم الله تعالی صحت یابد تب و دم که از بلغم
 خیزد و از اینها صدی سلیسکه هرگز نبندد بحدوث لکه سیب یا کشیده و شکلی شیرینی و کوشکله
 و ماتی و مدعا روپس که هندوی ریشش و جزوات و چیز تفاح و آن چو که از آن تعلق تواند کرد و چیزی که از
 کجده سازد و یا کجده و طعام مخلوط و شیر خام شراب خام و خیار کبکالی و جربنی بسیار و طعام که بغایت
 بری آرد و آب بعد از شیرینی و نمک خام و آب مختلف یعنی یک روز آب جوش و یک روز آب باده
 و یا جربنی و در ایام بسیار بلغم آید و چون بلغم خام باشد تب آرد و چون خشک شود و خشکی پیش آرد
 و کسبگی کم شود و چود را صیقل کرده اند و چون بکلی زیادت شود و بلغم بسیار افتد و هم باید که آن
 علت دفع شود و در اندام خشکی پیدا شود و درین حال آب چشم فرو دکا بخت شکل شود درم
 و خشکی پیش آرد با لزره پخته و خواب بسیار آید و مرده دهن شیرین با مسور و مسور و مسور
 سرد و خشک کرده و رنگ یک سپیدی زردی زنده سپر کران باشد و خشکی کم شود از هر یک چیز
 تفاوت کیر و از اینجی روزه و زود آب بر و بجا بماند و کت و جوی اندام درشت و پخته
 وقتی آرد اندک بلغم بیرون اندازد و در قول و فعل کمالی کند **دیگر** در تب که در اندام
 سوزگنال و لرزه فایست نوی اندام او گرم و کران بود میل و دیگر که در تب که در اندام
 کتوب وضع بلغم در خون است بسیار تیر و تیغ کوشش نماید و پوسته چود را در هر که دار و تا بلغم دفع
 کرد و در آب ششگانده چیزی که بکلی سوز است بجز در آب بسیار کجده و خواب بسیار کند
 و از راه چینی دو بستاند و سیاه و اند و بنده ال بوی کتده بلغم دفع شود **دیگر** برای وضع تب
 و بلغم مذکور که از طعام جزون کجا پدید آرد و چون استنشاق صاف شود باید که کاتی و نمک بوزن بزرگ
 یکجا کشد و چون پخته نشسته اند سه و کتده شیر گرم بجز در آب کتبی و نمک مذکور قدری
 میل دراز پس کرده اند از دو بجزون نیکو شود **دیگر** میل دراز و با سنده و جناب چشم

51

دیگر وضع تب با شیر پستان و روغن کوسه کان درم جو کوبیده در سه سیب آب پخته نشسته
 شیر گرم سه روز با یک سینه بجز در نیکو شود **دیگر** مویزگی و پوست و کلوی و جویب نارنگی
 از کشت میل دراز و بیکر میل یکان درم در چهار سیب آب پخته نشسته با شیر گرم
 بوز و جویب باید **دیگر** مویزگی و میله و بلبله و امرو و میاچه و کلوی و دکان درم در چهار
 سیب آب پخته نشسته صاف بنشیند شیر گرم بجز درم الله تعالی صحت یابد تب و دم که از بلغم
 خیزد و از اینها صدی سلیسکه هرگز نبندد بحدوث لکه سیب یا کشیده و شکلی شیرینی و کوشکله
 و ماتی و مدعا روپس که هندوی ریشش و جزوات و چیز تفاح و آن چو که از آن تعلق تواند کرد و چیزی که از
 کجده سازد و یا کجده و طعام مخلوط و شیر خام شراب خام و خیار کبکالی و جربنی بسیار و طعام که بغایت
 بری آرد و آب بعد از شیرینی و نمک خام و آب مختلف یعنی یک روز آب جوش و یک روز آب باده
 و یا جربنی و در ایام بسیار بلغم آید و چون بلغم خام باشد تب آرد و چون خشک شود و خشکی پیش آرد
 و کسبگی کم شود و چود را صیقل کرده اند و چون بکلی زیادت شود و بلغم بسیار افتد و هم باید که آن
 علت دفع شود و در اندام خشکی پیدا شود و درین حال آب چشم فرو دکا بخت شکل شود درم
 و خشکی پیش آرد با لزره پخته و خواب بسیار آید و مرده دهن شیرین با مسور و مسور و مسور
 سرد و خشک کرده و رنگ یک سپیدی زردی زنده سپر کران باشد و خشکی کم شود از هر یک چیز
 تفاوت کیر و از اینجی روزه و زود آب بر و بجا بماند و کت و جوی اندام درشت و پخته
 وقتی آرد اندک بلغم بیرون اندازد و در قول و فعل کمالی کند **دیگر** در تب که در اندام
 سوزگنال و لرزه فایست نوی اندام او گرم و کران بود میل و دیگر که در تب که در اندام
 کتوب وضع بلغم در خون است بسیار تیر و تیغ کوشش نماید و پوسته چود را در هر که دار و تا بلغم دفع
 کرد و در آب ششگانده چیزی که بکلی سوز است بجز در آب بسیار کجده و خواب بسیار کند
 و از راه چینی دو بستاند و سیاه و اند و بنده ال بوی کتده بلغم دفع شود **دیگر** برای وضع تب
 و بلغم مذکور که از طعام جزون کجا پدید آرد و چون استنشاق صاف شود باید که کاتی و نمک بوزن بزرگ
 یکجا کشد و چون پخته نشسته اند سه و کتده شیر گرم بجز در آب کتبی و نمک مذکور قدری
 میل دراز پس کرده اند از دو بجزون نیکو شود **دیگر** میل دراز و با سنده و جناب چشم

۵۴
سندی ستره از هر یک دو درم در چهار سیراب اندازد و بخوشانند نیم سیراب ستره ستره صفت
برین بخله خورد بیکو شود **دیگر** چ کنای بزنگ کلوی سندی و یک ستره از هر یک دو درم در
در چهار سیراب بخوشانند ستره کرم صفت روز خورد بیکو شود **دیگر** برگ بانی کپور
در یک لیون و برگ ترنج و برگ کته از هر یک سه درم کوفت در چهار سیراب بخوشانند ستره ستره
یکشنبه خورد بیکو شود **دیگر** ایتمس و جوب ناز و سماه و چ کنای و شملک زیر زمین سندی
و میل در از میل کرده کلوی و چ بانی از هر یک سه درم در چهار سیراب بخوشانند ستره ستره
خورد بیکو شود **دیگر** کلوی و چ کنای بزنگ و جوب ناز و سندی و لاله با لاله دوکان درم
کوفت در چهار سیراب بخوشانند ستره ستره نیم میل در از سوده در آن بایک کند ستره کرم
خورد بیهیت با بیکو شود **دیگر** میل در از سندی و چ کنای بزنگ و جوب ناز و سندی و لاله با لاله
و کرده از هر یک دو درم چهار سیراب بخوشانند ستره ستره کرم خورد بیهیت با بیکو
دیگر پیلید و میلید و لاله و ستره شملک و بوه و اندر جو و برگ نوبل و کرده و جبار جبه
دوکان درم در چهار سیراب بخوشانند ستره ستره نیم میل در از سوده در آن بایک کند ستره کرم
بگرم کوفت در چهار سیراب بخوشانند ستره ستره نیم میل در از سوده در آن بایک کند ستره کرم
و شملک کتیر و ستره از جوب نازی و دیگر نماید تب سوم که از آن خیزد از آن جبه گویند سب صده
کنند چنانچه و ستره و شراب سیراب و نمک نام و گرمی و چنانکه گرم که از خوردن او حلق و سر سرد
بشکم کردن بسیار در آفتاب کشیدن بسیار و تر و یکانش بسیار بود و در راه رفتن بسیار خوردن ستری
بسیار و آنچه بدین است و شو بشت و حمام که بر سیری خورد و کوزه زانو و در این جای است
و دیگر در آن حال که آفتاب در میزان رسد غلبه تلخ و وقت تلخ باشد علاحت شناختن تلخ تلخ
و این تلخ شود اندر تلخ کپور و چشم زرد شود و از آنرا هزه و این کوفت اندر از اندام را ستره
بقدر ستره بیرون زند بی خوی آرد و ستره ستره ستره ستره ستره ستره ستره ستره ستره ستره
وسو و اغالاب کرده **دیگر** و چ کنای بزنگ و ستره و شملک باشد غذا سازد و در کافه
سره و شملک و ستره ستره نماید و در ستره ستره ستره ستره ستره ستره ستره ستره ستره
بیک که در کباب رنگند و شب بجای که روی علم افت با مدا و خورد و سوا با نواب بر کرده در نظر

۵۳
اورانند و از جوب ستره کل بران سب و یا سنده و کل و یا سنا زرد و دستان و دو سال و دو و از دو سال
در او نظر او در اندر و در آن نظر اطلاق و جبات کند و اگر تباید علاحت نکونیت کرم باشد
و شکم پرده و خواب ستره باشد و خوردی آرد و کلوی آب و دهن و چینی بخت شود و خوی بسیار کند
بجابت بسیار که در دهن بخت تلخ باشد و وقت خاستن از بار و یکی آرد و شملکی غالب شود
و رنگ غلبه او زرد و با شتر چشم و روی و ناخن زرد نماید **دیگر** آب حوض بخوشانند
و قدری نقره بنیاید کرم کند و در آن آب اندازد و سر و کند چون خوابد کباب بخورد و چینی
و موز کبی و کشمش بر آب رسوده در جام بندد و در آن آب اندازد و سر و کند چون خوابد کباب
بخورد همان خورد تا آن زمان کتب دارد طعام نخورد **دیگر** پیلید و موز کبی و تربت
ناز و شملک زیر زمین و جبار جبه و کرده از هر یک دو درم در چهار سیراب بخوشانند ستره ستره
سه روز یا یک هفته خورد بیکو شود **دیگر** سندی و کنای و کلوی و کور بول جراتیه بوزن
برابر یکجا کنند درم خورد بیکو شود **دیگر** مصلی و برگ کبار سی چوب کدر که کند و ستره
سپرد و ستره از هر یک دو درم در چهار سیراب بخوشانند ستره ستره یک هفته خورد بیکو شود
پر مینا که گفته شده است **دیگر** و از ده درم بازه در دو سیراب بخوشانند ستره ستره
شش درم نبات با کتیر کرم خورد بیکو شود **دیگر** و سماه و بارنگ و کرده و جراتیه و برگ
بانی و کلوی دوکان درم در چهار سیراب بخوشانند ستره ستره یک درم ستره اندازد و
بخورد یا یک هفته بیکو شود **دیگر** شملک و باله و چ منی و باره و سندی و ضدل سپید از کرم
درم در چهار سیراب بخوشانند ستره ستره نیم ستره ستره ستره ستره ستره ستره ستره ستره
دار و کند ضدل سپید و باله و شملک و چ منی و موز کبی و کاک کجک و کمار و دو بار و چ ستره
درم در چهار سیراب بخوشانند ستره ستره نیم ستره ستره ستره ستره ستره ستره ستره ستره
نافع آید **دیگر** برگ و مصلی و موز کبی و بولت نم و نیلوز خورد و کلوی و کنای بزنگ خورد
سکان درم در چهار سیراب بخوشانند ستره ستره نیم ستره ستره ستره ستره ستره ستره ستره
موز کبی و کشمش و پیلید و کلوی و جوب که در چهار سیراب بخوشانند ستره ستره نیم ستره
بنیاید نافع آید **دیگر** کلوی و شملک و اندر جو هر یک نیم درم چوب کرده در چهار سیراب بخوشانند

۵۴ **بیا...** درم نبات دره کل دره اندازد و بجز درم نبات روز غدا برنج درم نبات
 از سبب چربی بکند و دفع صفرائی کند و بی تب بجز گوشت وقت غایت شکم و مفرغ و در کجای شکم
 و بی تب و در روزی ناخن چشم و روی نرمی شکم پاره و مویرگی بازه و کلوی و سنگک و کور و خیار چینه
 و دوکان درم گوشت در شش کتوی آب پختناید کی بستاند صاف کرده و میر گرم خورد **دیگر**
 انکه از باد و خنجره و از آب است بجز گوشت و در شش علامت او همین چیز است که گفته شده است
 علامت او که دل بزرگ و سردی و سردی و اندوه و آب سرد کند و در روز اولی که خوردن خنجره در
 نفس او درم زرد و کت و بازه او اندام شکم و شکلی که در بر طعم زشت بود چشم سرد و سرد
 و اندام بخار و در جیران شده و با سردی بسیار شده و در وقت و بی مزه و سردی که در سینه و در کت
 نماید و آب و کت برود و شکم قبض کند **دیگر** کتوی برزک و خنجره و کلوی و برک پسته نامی از هر یک دو درم
 گوشت در چهار سیراب پختناید نیم سیراب سرد روزی شکر گرم بخورد و صحت یابد **دیگر** بیلد و بیلد و آله و پسته
 سیاه و کلوی و مفرغ چینه و با نهد و باره از هر یک دو درم در چهار سیراب پختناید نیم سیراب
 شیر گرم بخورد و نیکو شود **دیگر** برنجی و مویرگی و ساقه سیاه و کله و در صندل سب و کل کتوی و جیرا
 و میل دراز و باره و باب از هر یک دو درم گوشت در چهار سیراب پختناید نیم سیراب گرم بخورد
 نیکو شود **دیگر** بیلد و بیلد و آله و ناروان و برک سیسم و خیار چنجره و دوکان درم در چهار سیراب پختناید
 نیم سیراب سرد کند با چاشنی شکر تری بخورد نیکو شود **دیگر** کل کتوی خنجره و در صندل و باد و برک گوشت
 و کما در صندل و هوه و مویرگی و ساقه و برابری که از نیم گوشت و گوشت سیراب کتوی بخورد
 با باد و ساقه لایه بر همان بخورد نیکو شود **دیگر** سنگک و باد و خیار چنجره و زرد بود و در بزرگ برول
 بوست نیم صندل و باد و ساقه و برک پسته و دوکان درم در چهار سیراب پختناید نیم سیراب کتوی
 دوران و خنجره و تب و دفع گردد **دیگر** کتوی و چینه و سوسن و مویرگی و با نهد و کل کتوی و باد و خیار
 در زرد بود و در بزرگ برول و مور با می و غدا از هر یک دو درم گوشت در چهار سیراب پختناید نیم سیراب
 گرم بخورد و دفع یابد **دیگر** کتوی و خنجره و از آب است بیلد و بیلد و آله از هر یک دو درم گوشت در چهار سیراب
 و کت و شور باشد و با نهد و در کت و در کت و آب سرد و فرود آید و دل بر نهد و در کت و در کت و در کت
 و اندام خاریدن نیکو و در خواب نباشد و اندام گوشت نماید و در شکم بسیار باشد و آب سیاه و خنجره و از آب است

تذکره

خورد و کتوی سرد و نام غایب کند **دیگر** انگ سبزی و مفرغ و سوسن و میل دراز و کتوی و ساقه و خیار
 خنجره و زرد بود و سیاه و اندام خوب نام و باره و سبارگی و سنگک از زمین و بیلد و بیلد و آله از هر یک
 دو درم گوشت در چهار سیراب پختناید نیم سیراب نیم درم انگه بر آتش سنگ گرم کند و سیاه و باره
 بار کند و روز نیکو شود بخورد نیکو شود **دیگر** جوب ناز و باره و در میان و سبارنگ و سنگک از زمین
 و پسته و کتوی و جیرا و برک مور از هر یک دو درم گوشت در چهار سیراب پختناید نیم سیراب
 و یک درم انگه بریان کرده و آب سبب کند و در آن آب اندازد و بکشد بخورد نیکو شود **دیگر** بیلد
 و بیلد و آله و پسته و میل دراز و میل کرده و جیرا و کلوی بوست نیم و کله و برک و برول و سنگک
 یکان درم در چهار سیراب پختناید نیم سیراب نیم درم جوب ناز و صحت یابد **دیگر** جوب ناز و پسته
 و سنگک کل روپس کل پیل و چینه و دوکان درم در چهار سیراب پختناید نیم سیراب سرد کند
 نیم درم انگه بریان کرده و یک سوه و باره کتوی و صحت یابد **دیگر** انکه از خنجره و بیلد و بیلد و آله از آب است
 سنگک و کتوی و علامت او که آب از چشم برود و کلوی و مفرغ چینه و چن کران شود و مویرگی اندام با
 و خیال رشت و در شش کتوی که در و جیرا و در زرد بود و پسته و کله و پسته و در دست و پای
 سوزان و گرم باشد و در شش و نامستن راحت و قرار خوب باشد و پستی و کل کتوی بسیار بود و طعام خوش
 نماید و در شش و خنجره و از آب است انکه در و در شکم غیب از و کتوی پسته و باره و خیار **دیگر**
 صندل و باره و چینه و پسته و برک برول و بیلد و بیلد و آله و کلوی از هر یک دو درم گوشت در چهار سیراب
 آب پختناید نیم سیراب نیم درم سر و زرد بود و صحت یابد **دیگر** چینه و صندل و خیار و ترابان
 و برک برول و جیرا و کله و برک دو درم در چهار سیراب پختناید نیم سیراب نیم درم سوسن و در کتوی
 بخورد و شیر گرم نیکو شود **دیگر** خنجره و صندل و نبات و صندل کتوی بسیار پختناید نیم درم
 درم کتوی بخورد نیکو شود **دیگر** سیاه و انداز و زرد بود و برک جوان بزرگ که گوشت و ناروان
 و سنگ سیاه و پسته و از هر یک دو درم در چهار سیراب پختناید نیم سیراب نیم درم سوسن و در کتوی
 صندل و ساقه سیاه و بوست نیم و برک برول و بیلد و بیلد و آله از هر یک دو درم گوشت در چهار سیراب
 نیم سیراب نیم درم بخورد نیکو شود **دیگر** جیرا و کلوی و مویرگی و کتوی از هر یک دو درم در چهار سیراب
 پختناید نیم سیراب نیم درم و پسته نیم درم که در و کتوی در چهار سیراب
 پختناید نیم سیراب نیم درم و پسته نیم درم که در و کتوی در چهار سیراب پختناید نیم سیراب نیم درم و کتوی

در چنانچه در جوب مصلحتی مشکک و بار و خیار چنانکه در دم در چهار سیراب پوشانند نیم سیرابستاند
 با پاشنی شند شیر گرم بخورد بگویند و **دیگر** سبزی و پنجه باره و کشتی و انکه و بلبله مشکک و دست کند
 و سندی دوکان در دم در چهار سیراب پوشانند نیم سیرابستاند سر که در باد و در دم شند آینهت بخورد
 حیثی با دست نیم انکه از ناگوار خیزد و ناگوار و رخ ترش و شکم براید و اطلاق براد باشد و شکم آینهت سر و
 کردن کران باشد و اندام شکند و نه از سیراب را در بیشتر می تواند غلطید و بسته کرده و میسل در از دیلور
 و مشکک خیار چتر و بلبله و آله هر یک دوکان در دم در چهار سیراب پوشانند نیم سیرابستاند شیر گرم
 بخورد تا که از جنت شود و طبیعت نرم کرده چیت یا بد **دیگر** مشکک و چیت زیر سیراب رنگ کاز از چتر
 گویند و زینت نازد و دوکان در دم شکم بسیار چون کرده هر روز سه درم سنا بخورد و آب گرم بخورد
 مرد فرمایند تا که از جنت شود و از تب شسته بر طبیعت نرم کرده و در این یکی سنگه فی نیز وضع شود **دیگر**
 انکه و پسنده میسل در از دیلور **دیگر** و مشکک یا چو کما رو زینت نازد و خیار چتر هر یک دوکان
 در دم شکم بسیار هر روز سه درم سنا بخورد و آب گرم مده و پسنده تا که او برود و تب ناپی کرده و بگو
 شود **دیگر** زنجبیل و کدو و جرابیه و مشکک و جوب ز کتای خورد هر یک دوکان در دم شکم بسیار
 یک درم سنا بخورد و آب سرد و پسنده تا که او برود و تب ناپی کرده و آنجور شکم پسنده نیم شود و در او
 دیگر طبیعت مضم طعام و ناگوار و با سیراب نیم نازد است **فصل بیستم** در صفت تب شسته و دیگر
 تبهای مختلف که از تب شسته خیزد و آن سینه در فو است تب شسته است که از باد و بلغم و تلخ خیزد و از آنجا
 گویند بسیار و کما طهر غایب نماند که با تصفیات کرده بسته و آب سرد و پسنده زنجبیل و آب گرم
 است و با جمل استفراغ کرده چیزی مشکک و ترشی خورده باشد که خون از وی کم شده باشد و کسی که از مردم
 هم نزرک باشد این تب غالب شود و مسل شدن باشد که کرم اللذاتی حیثت یا به علامت منبات است
 چنانچه کسی در شکم تبته بی خرافته دست و پای بنیاید بگویند چون مرد و یا خفت نماید و چندی بخوانی
 جواب ندهد یا اگر این هفت زکما روی او رخ بود و در کما بی چرینته در حال که کش سبباید زود که
 سابق نیز نماند تا از لاله منسه و خون بیرون بیاید و پاپا پالد و در کوش او از عظیم دید تا بهوش آید و اگر
 روی او پس نباشد و در کما او چایسته و چون مرد ها قاده باشد از غلظت بود قدری مشکک و چینی
 انگشت در دم گرم کرده با سر سندی کما مودن او با لاله و رانها برشته حکم نماند و تا بهوش آید

بیماری

در چنانی گرم و سینه و کتیک و کتور قد او بد تا بگویند و اما سبب سینه در نوع است تب منبات که در تب
 بستم خیزد **دیگر** از پسنده منبات کونیه علامت او انکه جگر رسد اندام در کتند و اما سبب
 در افکشتان در آید و کما غا ز شود تب گرم باشد و خواب نباید و اگر سببکی نباشد در درم خود
 غانده **دیگر** انکه و کلوی و پنجه سیراب پسنده می و جوب ناز و طبل و بلبله و اما پسنده در هر یک دوکان
 در دم کوفت و در چهار سیراب پوشانند نیم سیرابستاند کما کلک خورده فی بایک شتر گرم بخورد و بگو
 شود **دیگر** انکه و پسنده می کلوی و پنجه کتای خورد و مشکک زنجبیل و پسنده و طبل و بلبله و باره
 و جوب زنجبیل و پنجه کتای خورد و آب گرم کوفت در چهار سیراب پوشانند نیم سیرابستاند
 شیر گرم بخورد و بگویند **دیگر** پوست درخت تپه و انکه و سونا و اول و کما و کتای خورد و بزر
 و بر کما و بتوه هر یک بوزن برابر یکی کند هر روز شتر سه درم در چهار سیراب پوشانند نیم سیراب
 پسنده شیر گرم بخورد بگویند **دیگر** کاز از پسنده شکم پسنده فی را در نهایت رسیده باشد چون تب
 تب شود و دلیل آنکه باشد و مع و کما کلک کتای خورد و کما کلک کتای خورد و کما کلک کتای خورد و کما کلک کتای خورد
 و خورده و پسنده تا که کتای و انکه و پسنده و سونا و اول و کما و کتای خورد و بزر
 باشد و پسنده زنده و براید و سر و زنجبیل زینت و بد **دیگر** بگویند و پنجه کتای خورد و بزر
 پسنده و سبب پسنده کلوی و کدو و جرابیه از هر یک یک درم کوفت در چهار سیراب پوشانند نیم سیراب
 کتای شیر گرم بخورد بگویند **دیگر** پسنده و بگویند و کما پسنده و کدو و جرابیه و زینت سبب
 کلوی و سبب و اوبت و پنجه کتای خورد و هر یک دوکان در چهار سیراب پوشانند نیم سیراب
 بخورد و بگویند و باید که شیر گرم بخورد و بگویند **دیگر** سبب کتای خورد و جرابیه و مغز جوب
 پسنده و پنجه پسنده و پنجه انکه و کتای خورد و جوب ناز و زنجبیل و پسنده و اول و پسنده
 و کلوی و میسل در از دیلور کرد و آب پسنده و کما کلک کتای خورد و بلبله و پنجه کتای
 خورد و از هر یک دو درم یک کتای خفت همه هر روز یک حصه در چهار سیراب پوشانند نیم سیراب
 پسنده یک شتر گرم بخورد و طبیعت یابد **دیگر** مشکک زنجبیل و پسنده و کتای خورد و کلوی
 و سندی هر یک دوکان در دم کوفت در چهار سیراب پوشانند نیم سیرابستاند یک شتر گرم
 بخورد و طبیعت یابد **دیگر** کاز از او که گویند یعنی انکه سبب تب جگر که با مشکک و آب

دوم شک بشاید با شکر یا بنزد در دهان میس مالده نیکو شود **دیگر** پوست درخت بلبل و سیسما
نخاک و خنجرت از هر یک دو درم بسیار در آب نیون و کوشش و تیر که رنگند و با منبت درم بسیار
در آب سیس مالده شود **تیسیم** که نوز میکن نزه کونید و بنزد که هم کوبید بعضی چنان نماید که در
چیزی می خورد و یا میگوید علامت او آنکه صاحب تب نوشتن را پیردن اندازد و بهوش کرد و نشستی
فصل باشد و وقت وقتی چنان کسی که کسی معلوم کند و بی حاجت بسیار گوید و هر چه گوید از آنجوش
کند و کاه کاهی اندام لرزه و از مردگان دیگر و گوید در جهان هیچ کار فی ایرو هیچ چیز نوشتن کند
درین حالت هم زید و مع ذلک علاج کفت اند **دیگر** علاج کوبی و منگد و قوی و پسندی و ملل در
دکه و هیچ کس ای زرد و زرد که بک تبون و زنجوب و جویته از هر یک دو درم کوفت در چهار سیراب
بچوشانیم سیراب کفته نوز و اگر حیاتی است نیکو شود و حیث کامل با داننا **الله تعالی** **تیس**
دوم که از اسوی سبب است کوبید یعنی کوبوت خوی اما حق از دهن خون بیرون آید و اگر کف کند خون
بیرون آید علامت او اگر کشنی بسیار باشد و درون خانه نتواند بود و شکم رانده و بگ پدا سوزد و کاه
کشنی پیش از دو سخن و نوز نغم کند در آن پس با شنبه باشد و درین تب نیز سیراب حیاتی باشد اما
علاج کفت اند **علاج** زنجوب نامد و منگد زنجوب و جویته و جویته و زوزیر و سفیدان یک
سه درم در چهار سیراب چوشانیم سیراب کفته نوز و زنجوب و اگر حیاتی است نیکو شود
دیگر ملل دراز و ملل کرده و آب سکه سید و کلسک و سیره و کلسک و منجوب موه و جویته از هر یک دو
درم کوفت کوبید و پسند باید و قدری در مینی کجا نجهت با درک حیاتی باقی باشد نیکو شود **تیسیم**
که نوز ارب سبب است کونید علامت او آنکه بی حاجت بسیار گوید و وقتی اندام لرزه و تب نماند
کرم باشد و وجود در کتد و در پیشتن و عین شتاب زدی کند و چندی آرد بیشتر حال بود و غایط
بسیار باشد **دیگر** پنج آپسک و سید و پنج درخت کینه زنده و باره و سیسکونی و جوش زهر مینی
و بوم کس مینی کوی زمین و منگد زنجوب و جویته و سیراب و سیراب و سیراب و سیراب و سیراب و سیراب
یک درم کوفت در چهار سیراب چوشانیم سیراب کفته نوز و نیکو شود **دیگر**
سندنی و منگد پوست و درخت بلبل و کونده و سوناه و بادل کمار و کتبی بزرگ و نوز و برگ
ساکون و پیون که گوید و فصل سید و باره کلوی پنج کجور از هر یک یک درم کوفت در چهار

در سیسما تمام چید در آتش اندازد از بزرگت این دعار سیسما نخواه سوخت میزند
سنت خوانند آن میزند به چنانچه و صیحت شود و بسم الله الرحمن الرحیم
هوز انوما سبوت یا خط وسط فمنا علیهم ابواب السماء منقح السماء فاست
ابوابا **دیگر** بخت بسن تب بکیر در سیسما هفت تا کند و کرده بند و هر که کوبید
بکوبید سیسما علی نوح فی العالمین هفت که بسته در کردن صاحب تب بند
و رفع کرد و بسم الله الرحمن الرحیم و الطور و کتاب مسطور فی رقی مسطور
و البیت المعمور و الشقف المرفوع **دیگر** و رفع تب هر روز این دعار
پاره کاغذ بنویسد هر روز کز نوز را بخورد و رفع کرد و جرت بسم الله الرحمن
و الطور و کتاب مسطور فی الرحمت الله با سفیک سن کل در هر یک **الله**
یا الله **دیگر** عقده سه تب که بجزرت سیسما پیغام بر علی السلام عدد کرد
اسناد بسیار است مختصر کرد شد اگر تب روزی آید روزی آید نیم شب بنویسد بنویسد
شربت شنبه به هر اگر تب کیزی آید میان دو شانه بنویسد و رفع کرد و اگر تب
هم روزی آید با کلاب بنویسد خورون و در و اگر تب لرزه باشد در کلونه و دفع
شود **آیت** بسم الله الرحمن الرحیم اللهم بالاله الا الله وجهه لا شریک له
الله و احد و فردا و ترا قایما یا قیما تجده صاحب و لاولم یکن لشرکی فی الملک
و لم یکن لکفوا احد سبحان ذی الملک و الملکوت سبحان ذی العزت و العظمت
و البیته و العذرت و الکبریا و الجبروت سبحان الملک الخدی لا یوت
ابدا **دیگر** اسپسج قدوس زنبور و رب اللایکة و الروح اللهم بالاله الا الله
سبحان انی کنت من الظالمین برکت یا ارحم الراحمین الی برکت نام در تریزه
عدد کرم تب در وجود نام **دیگر** هر که سورت ملکوت بنویسد بخوبی کرم
و تب لرزه در اندام دفع شود هیچ دردی او را نباشد **دیگر** و رفع تب
لرزه این بلیته است روز وقت آمدن تب لرزه بنویسد و در در مینی بسازد
نیکو شود بلیته اول خیا عوطا میته دوم مسافوطه پلیته سوم بیاعوطه **دیگر**

۶۲
 دفع تب لرزه ترس در کف است راست و منقوط در کف دست چپ منقوط
 و مغزب بنویسد و در برده نامن دست این حرف منقوط بنویسد آغاز
 از سر انگشت دست راست کند اول نامن دست راست اریا دوم کرما
 سیوم اریا چهارم کرما جسم اریا در ناخنا دست چپ نیز همچنین بنویسد
 با عقدا دیک با وضو حق تعالی صحت و در مجربست **دیکر** تب لرزه
 بنویسد بر نامن بخورد و نیکو شود فلما تجلما لعلجل جعبه و گا و خسر موسی صفا
 تب لرزه بنویسد بر دو پاره کاغذ بر هر دو زمین را نوسخت کند شفا یابد

باردست	باردست
دوار دست	دوار دست

 دفع تب یک بنویسد بر کف دست بنویسد
 بسم الله الرحمن الرحیم محمد رسول الله و العزیز منه استغفر الله
 در چهارم ترسیم رنگا سپید **دیکر** دفع تب دوم که از توره کومیند
 یسیر الله ان یخفف عکزه خلق الانسان ضعیفا **دیکر** دفع تب سیوم که از
 بخاری کومیند و لک تخفیف من ربکم و رحمت **دیکر** دفع تب لرزه
 این نقش بنویسد بشوید خوردن و در عصب عصب اسهالی و بکرت
 لرزه درین نقش نظر کند تب لرزه دفع کرد و صیحت یابد نقش است
دیکر بنویسد در کادی سرب که باشد دفع کرد اینست
 بسم الله الرحمن الرحیم لا اله الا الله محمد رسول الله
دیکر دفع تب کرم و سرد اسامی اصحاب کون بنویسد بر صاحب
 بند و دفع شود امنیت یلیخیا کسکیا بنویس کشف علق
 از خطیب بنویس کاش قیطونس یوانس بنویس اسم کلبوم قطب
دیکر بنویسد بر کتقبول بدین تا بخورد تب کرم دفع کرد در کف دست و یا با
 را نیز بنویسد قوس ساج عجل عجل صحت صحت **دیکر** دفع تب بنویسد روز نظر کند
 برود

۸	۹	۷
۴	۷	۸
۲	۸	۴

 بنویسد بشوید خوردن و در تب دفع کرده است محمد صلی الله علیه و سلم
 محمد صلی الله علیه و سلم محمد صلی الله علیه و سلم محمد صلی الله علیه و سلم
 محمد صلی الله علیه و سلم محمد صلی الله علیه و سلم محمد صلی الله علیه و سلم محمد صلی الله علیه و سلم

بوزن آدمی

۶۳
باب بیستم طریق بوزن آدمی ز اذ سال تمام و خوردن آبها و معالجت
 اشتغال و استتعالج و دفع غلبه خون و قصد حماجت کردن و دفع بلغم و تلخ و کثرت
 تبی و انقباض و جريان **فصل اول طریق بودن آدمی سال تمام** چون مردم خوب است
 باشد باید که بول و غایط مستمک باشد و اگر با و تصافی زحمت دهد از آنجا که بدارد و آن
 را باید نگاهدارد و بر کسکی صبر کند و آنچه باید در حال و خواب نگاهدارد و بجای
 که گشت باشد آنچه بسیار سبند هر خط بر خیزد و تقری کند و عطسه و غازه نیز نگاهدارد
 این هم بر خود جب دارد از بچکس خوف و هراس و شرم ندارد و تداوی قوت باه
 دفع علتها همواره در کار دارد و خود را بپوست پاک و جامه های سپید پاکیزه دارد
 و آنچه در بهار نگاهدارد تا پستان در زمستان حکما فرموده اند معمول در راه و بهار
 حماجت و اشتغال و استتعالج کند و شیرینی و جوی برهیز نماید و کوشته ها و شتر آبها
 و میوه ها و چیزها که گرم فراط بخورد و کما کما که سرد خورد و میوه خشک خورد تا بشکال در چیزها
 سرد و جرب و شیرین رغبت نماید و همچنین جوشش کند و تاستان چیزها سوزند
 را خوش سازد و زمستان چیزها جرب و شیرین خورد و همه زمستان اندام جرب کند
 و ببالد و پوست در تمام باب کرم خود را نیکو بشوید و در ایام تاستان روز نیکو کند
 و در هوا و دیگر روز خواب کند که زبان دارد و در طریق خوردن آب تا بقول حکما
 سال تمام انگ چون آفتاب در برج میزان و عقرب آید جگر آبها بخوردن موافق
 باشد و چون در قوس و جدی آید آب حوض و آب کیه موافق بود و چون در قوس
 و حوت آید آب جاه در و در باید خوردن و چون آفتاب در دلو آید و آبی که در دلو
 و حوت آمده است بخورد و چون در ثور و جوزا و سرطان آید آب جاه موافق است
 و چون در اسد و سنبله آید آب نوباید خورد و دیگر آبها که موافق باشند و جرب
 آغاز پیشکال شود یعنی در برج جوزا و سرطان اگر باران بیاید در آب ندام نباید
 و نباید خورد و نیز آنچه غلیظها روی زمین در آن جمع شود و علتها را مخالف بنویسد
 می آید حکما و سلف منع کرده اند **فصل دوم** در اشتغال و نرم کردن طبیعت

بدانکه چون خواهد که اشتغال بر آید کند با یکدیگر نازده مزاج او قدرت خود کند و در اشتغال
 کردن بسیار است و واجب است که هر که سال اشتغال کند او را هیچ علت نشود و هر چه
 بخورد و مضامین شود مثل اشغال آید آب که از همه او نماند لطیف است و بهر وقت که در آرزو باشد
 کند پاک شود و زنگار که در و بخوان خاصیت آدمی زاده است و در آدمی و در
 یکی و در سر و در نیم آوند پسینه سیوم شکم هر سرد را اگر بعد سالی شش سال نشود و پاک
 کند بهر علت همه بر وی سبک شود و زحمت روی نماید و حکما و اطباء حادق گفته اند که
 که زین یافت تا سر آید باشد با اشتغال و قه خود و چون در وی اشتغال خوردان سبکند
 زیرا که خوردن فعل دارد و اضمیغ کند و قوت او کم شود حرکت کردن پس از دارو
 خوردن اشتغال را مایه می دهد و خوردن سرد عمل دارد و قطع کند و خوردن آب گرم
 در عمل دارد و قوت و در اشتغال مایه می کند چون تشنه نشود همین آب گرم بخورد
 با جلاب گرم بخورد و چون در اشتغال خورد و قی قضا کند بود و نمک بخاید تا قی
 را باز دارد و علتی را که خواهر عطش است کند با یکدیگر اول تنگ پاک کند بدار و اما اشتغال معده
 خون و علت و کدورت شکم در اشتغال بر پند که بکلی رقت علاج بهتر و نافع است
 اگر هر سالی اشتغال بکند که هیچ وقت در سرد و در چشم و در کوشش و در دینی
 و چون زحمت ندهد و اگر در نیل بکلی نشود هر چه بخورد و زود و مضامین شود و هر چه شود و عملی
 که کند و فرآید علاج تر بنده تازه و جوینیل که آنرا اسهال جزو کند که نیندازد هر یک دو درم حشمت
 کند بسیار با آب گرم بخورد و بعده تنبوال بخورد و شکم را نازد چون خواهد شکم را قبض کند
 برنج و جغزات آب سرد خوردنی بحال قبض شود و دیگر اشتغال که در حال کند مایه
 ناکا شکر که آنرا نسوت گویند چهار درم پسندهی و نمک سنگ یکان درم هلیله و هلیله
 و آمله پنج گان درم شنب تر کند و مندهای و نمک سنگ و ناکا و ک تبر خشک علاج
 است کند با مالد که باین هر سه چیز در آن آب اندازد و بخورد در حال اشتغال
 چون خواهد که بایستد بهت و جغزات و یاد و زیره انداخته بخورد و اشتغال
 مانند دیگر نسوت از باز از موازنه دو درم بسیار دقا قدری برنج سستی بایستد

با یک آب گرم که نیندازد بخورد با آمله آن آب گرم بر در فرستند و هر وقت که کسی که در شکم
 خورد و شکم اشتغال کند چون خواهد که قبض کند بهت با جغزات بخورد و شکم مانند دیگر هلیله
 تر نیزه ده گان و جیت و بنی پنج گان درم هلیله و از نیم درم بسیار با آب گرم بخورد
 بوزن چهار درم در حال اشتغال شود **دیگر** پوست هلیله و هلیله و هلیله و هلیله در آن
 پیل کرد و سندهی و در چینی و برک کسلی و ناکا موهمه یا برنگ و آمله از هر یکی یک درم
 سرد درم تربت نازده اشت درم نبات شش درم این همه بسیار و با شنبه پیل
 بقدر چهار درم غلوه کند بدار و هر وقت که خواهد شکم بر اندکی از آن نهاد بخورد
 سرد فرستد شکم بود و چون که بداد آب گرم بخورد و یا سورا گرم بخورد با آب گرم
 دست و پای نشود در حال بخورد از این اشتغال تب و پرقان و در شکم و در وقت
 و آمله شکم و بیه و غلوه شکم و با سورا و ناسورا و در وقت و هر خورده و پر میوه و پستی همه را بنفید
 و این دارد و شکم و بسیار نفع کند **دیگر** اگر خواهر پوسته طبعیت نرم باشد
 و خططها برود و اشتغال صادق کید و در سهوت بسیار باشد هلیله و هلیله و آمله
 و هلیله کرد و تربت نازده و در چینی و نمک سنگ اهل سندی از هر یک پنج درم نازده
 ده درم شکر تری پنجاه درم همه را بسیار بکلی سازد چهار درم سندهی دو درم در چهار
 کوزه آب بکلی کرده بخورد تا مادام که بکلی ماند شب بکشد **دیگر** خیار خرم سیر هلیله و
 سیر میوه زکمی این همه بکلی کرده و بچوشاند آب صاف کند بم بستاند بخورد و اشتغال آورد
 و طبع را نرم کند بسیار شغفت و هلیله زرد و هلیله زردی هر دو برابر یا نیزه و کلو بداس
 کند و نیزه نگاه دارد و وقت حاجت هر روز نه بار آنچه سبب کمشت بر آید بر کرد و قدر
 شند خاص شکر تری پانزده هر روز بخورند کند هلیله تا حاجت هیچ بخورد و شکم
 دو سه کرت بر اند و اگر بخورد با پیل سبب سرد بخورد در زمان بایستد **دیگر** هلیله
 کند با قند بخورد و بعد از آن آب گرم با نمک سیاه بخورد و طعام کم شود و شکم پاک
 و خطط بکلی بیفتد پوست هلیله شش درم پیل در از جمل درم جیت هلیله درم
 جراتی ده درم پوست درخت سبب شش درم نمک سنگ ده درم شکم اس

این درم سورا و ناسورا و در وقت
 و هر خورده و پر میوه و پستی همه را بنفید
 و این دارد و شکم و بسیار نفع کند
 اگر خواهر پوسته طبعیت نرم باشد
 و خططها برود و اشتغال صادق کید
 و در سهوت بسیار باشد هلیله و هلیله
 و آمله و هلیله کرد و تربت نازده
 و در چینی و نمک سنگ اهل سندی
 از هر یک پنج درم نازده درم
 شکر تری پنجاه درم همه را بسیار
 بکلی سازد چهار درم سندهی دو درم
 در چهار کوزه آب بکلی کرده بخورد
 تا مادام که بکلی ماند شب بکشد
 دیگر خیار خرم سیر هلیله و سیر
 میوه زکمی این همه بکلی کرده و
 بچوشاند آب صاف کند بم بستاند
 بخورد و اشتغال آورد و طبع را
 نرم کند بسیار شغفت و هلیله زرد
 و هلیله زردی هر دو برابر یا نیزه
 و کلو بداس کند و نیزه نگاه دارد
 و وقت حاجت هر روز نه بار آنچه
 سبب کمشت بر آید بر کرد و قدر
 شند خاص شکر تری پانزده هر روز
 بخورند کند هلیله تا حاجت هیچ
 بخورد و شکم دو سه کرت بر اند
 و اگر بخورد با پیل سبب سرد بخورد
 در زمان بایستد دیگر هلیله کند
 با قند بخورد و بعد از آن آب گرم
 با نمک سیاه بخورد و طعام کم
 شود و شکم پاک و خطط بکلی
 بیفتد پوست هلیله شش درم پیل
 در از جمل درم جیت هلیله درم
 جراتی ده درم پوست درخت سبب
 شش درم نمک سنگ ده درم شکم
 اس

کرده هر روز سه درم نهار بعد فرض با ملا با لای آب مرد فرسندن خطاط و مینو وقوع
 کرد در اندر جو پنج کما حقته و پیل در از رو پوست و برک درخت و جراته و کنگک
 بوزن برابر با یک سوده و بالوده بوزن هم باشد شیاره مذکور کند که یاد کند که کند
 موزانه چهارگان درم غلور سازد هر روز از آن بهار بخورد و اخلاط جمل فرود افتد و
 فوج باد با سوز راق آید **دیگر** اشتغال بلغمها را اندر تجلیل و دولت درم تربیر و نیم شکر
 پیل درم یکی کند بکنی سازد بخورد **دیگر** اشتغال که صغرا و بطنه بر انده هیلو زد
 و درم تربیر سید تر شده پنج درم با یک سوس کند در آب بپزد تا شکر درم خورد
 بخشد بعد در شب **دیگر** دیگر در وقت سورتیا شام در هفت روز چهار درم کلنی
 تخم بار یک سوده در آن اندازد بوقت طلوع آفتاب بیاستند در اشتغال خواهد
 شد و اخلاط جمل خواهد افتاد بحرب است و از نموده است چون خواهد که اشتغال
 باشد یا بهما در آب سرد نهد و بهت و جغرات بخورد در حال ماند **دیگر** مگر بار اندر
 این نهانی که هیچ کجا بهی و نهانی و در رخی دیگر ز پوست و نازاد بخند باشد از آن با
 هر چهار سم در آن کوشش را طفا کند هر که بر آن سوار شود و آن مقدار که کام بر اند مقدار
 دست اشتغال شود **دیگر** سیر ز آب ساگون سخت کند و ناف مالدا اشتغال شود
دیگر اشتغال عجیب هیلو کبابی درون بار اندر این چهل روز بردارد بعد پیرون
 خشک کند بار دیگر درون بار اندر این اندازد چهل روز دیگر بردارد بعد پیرون آورد
 خشک کند نگاهدارد چون صغرا شود او بر انده هیلو بردست کیر تا آن زمان
 که هیلو در دست باشد اشتغال شود و چون خواهد که با پست هیلو در کند و خورد
 شود در حال باشد **دیگر** سندی هیلو مساوی در شیر ز قویان ترکند بغایت بار
 آس کند چند انگ دار و تا لرج شود یکان درم را هر سازد و آن حیر را در روغن کجند
 خواهد در روغن تخم اندازد بر آتش برساند چون چهار مذکور کف سید کند از روغن
 پیرون آرد نگاهدارد بوقت حاجت کجند در قند پیچد بخورد و آب گرم مدد
 اول شکم غشش کند بعد بر آن چون خواهد که با سیر ز بخورد جغرات بخورد در چهار درم

فایده دهد تب گرم و تب لرزه و صداع و باد مای انوار و آب کوفته نیکو شود **دیگر**
 پنج تربیر نازده که آس تب کرده کونید و نهانی بهم کونید برنج سنی در شیر ز قویان ترکند
 آس کند و پنج مذکور نیز آس کند قیاس با نوزده درم با آب خودن و در جنان اشتغال
 شود که بی تاب کرد و چون به چند کبی تاب می شود اول تا نماز پیشین است بعد شش
 بهت و با جغرات و زیره خوردن و در اشتغال با مذکور و لطیف است **دیگر**
 شیر ز قویان با قدری آس کند م کجند مسکری با یک بالا که شست بر زو بخورد
 اشتغال خواهد شد و برای قبض بهت با جغرات بخورد مانند **دیگر** هر روز سه درم هیلو
 و درم پیل و درم آس در چهار کتور آب بپزد تا شکر درم کتوره مانند آن است با بخورد
 اطلاق شکم بهتر خواهد شد و این را بهندی انجان کونید **دیگر** سیار و سه سخته قیاس در آب
 درم یک آس کند در آب شیر سیار میزد سا شام جمل اخلاط پستینه بر نوزده چون خواهد
 که اشتغال بهار در برنج سنی با جغرات بخورد و خود را بهار در نافع آید **دیگر** سیار و پر کما
 خورد در درخت جرجول که کوبنی خوانند و آنرا سوه کونید تا هکسوت باشد پس بشود و بپزد
 حبابه سزی بزنده و سوزن با یکان نان بخورد و چون ساعتی شود یک کاشنه آب خورد
 همچنین دو سه روز و سه بار با آب گرم بخورد هر چه باشد آن اخلاط تمام بقید **دیگر**
 چون بری تداوی سر حیا ده و پستی و بیض جبران خواهد که کند اول خون بکشند و
 استقران کند بعد چهار سیر ماکا و بخورد یک سیر کرم یا سنج درم روغن
 پیدا بخورد کند بخورد اشتغال آرد و شکم بر اند چون خواهد که برنج و شیر بخورد مانند بعد
 معالجت کند **دیگر** منع اشتغال که نازون با روغن بخورد و یا دست و پای با آب
 سر شود و یا برنج و جغرات خورد قبض شود **فصل سوم در معالجت استغری کردن**
بقدره حکیم گوید در هر ماهی دو کرت استغری کند هیچ علی نشود و بعد آن
 استغری ز تجلیل پرورد و یا هیلو کبابی بخورد و طعام بخورد تا اشتغال صادق شود
 و در استغری کردن منفعت بسیارست علی الخصوص در تابستان اما در صدمه عدل
 یا در اکثر استغری غالب شود و معده ضعیف کرد و معده را بد آید و او را

۹۱ جمله است که بقوا حکم گفته است در ماهی دوبار **علاج** هشت در مختلص و هفت
 کان درم جراحی در دو کانه کند آب انرا در شربت کند بر دو کانه شربت انرا بنجورد
 همان زمان استغفران غالب شود کند هر بنم در شکم و اخلاط باشد هم بیرون آید
 مرد بهتر ازین نیست **دیگر** بجهت استغفران هوا می بهایج برود شش درم پوست نم
 شش درم بچشانداز بر یک نیمیر آب دو از ده درم بماند بخورد در زستان چکاند
 بخورد تاثیر کند مقدار شش درم بخورد استغفران شود **دیگر** بسیار در آن است
 بخورد هم استغفران خواهد شد هم اطلاق **دیگر** چاره که در پنج و مغز او بسازد در میان
 جزرات پند از دمو از پنج درم بماند آن جزرات را بخورد یک ساعت بماند استغفران خواهد
 چون دو کورت استغفران شده باشد قدری بهت و جزرات بخورد بعد هر دو روزی کرد
 بخورد موثر تر است **دیگر** دفع اخلاط سینه و هجران یکبار یاد و مار مغز منبسط باشد و شکم کند
 و درون آب گرم انرا در کمال بجای میآید آب صاف بسازد یک کانه بخورد و در اخلاط
 سینه سفتد باید که شش بیدار بخورد در خلق انرا در استغفران کند بجز است **دیگر**
 بجهت استغفران بجز بی زحمت میآورد درم سیمین اس کند بجای میآورد در ده
 شیر ماده کا و جوشانده جاشنی جزرات بهم بنید از چون روز شود دفع کند و مسکه اول بخورد
 نهاره شراب یا میست شراب آب گرم می خورد و مرغ در خلق می انرا در استغفران میکند
 چون خواهد بایستد با آب سرد غرغره کند و دست و پای با آب سرد بشوید بایستد
دیگر چون استغفران خواهد کرد باید که شب چیزی بخورد و در قدری با باد آب گرم
 پار و بخورد تا خلق پر شود اکتست انرا در استغفران کند هم اخلاط افتد **دیگر**
 اگر خواهد که طبع و اخلاط استغفران کند این **علاج** کند تخم توری که آنرا کسیا میگویند
 با آب بساید یک کانه زهار بخورد و تلخ و استغفران شود **دیگر** پوست آلوده پند
 که تیر او مسو را زینا شد روز یکشنبه خواه هر روزی که باشد جانب شمال درخت نخل
 آس کند و با آب بخورد بعد بستاند شب چیزی بخورد با باد او بوست نخل را آس کند
 با آب بخورد بعد یک کانه آب گرم بالا آن بخورد استغفران بخورد خواهد شد وقت

بجوشانده جاشنی
 بخورد موثر تر است
 در زستان چکاند
 درم سیمین اس
 درم سیمین اس

۹۲ فاسقین مرشوبید طعام بهت و جزرات خورد **علاج** پنج کوره سرد درم بر غن شور است
 نماز بخورد استغفران شود **فصل چهارم** در مجالبت دفع غلبه خون جوانک حکم
 اخلاط بر چهار کوزه پان کرده اند یکی از آن جهت دویم صفاست سوم سوه است چهارم غم
 و ازین چهار ضلع گفته است بر آن خونست اگر کسی را خون زیاد شود زود قبض
 کند و در ضعف ظاهر شود اگر خون زیاد شود لا جرم اندام آدمی تیراود و بیرون
 و یا فاسد و تباها کرد اندک و نه چنگی و در بنبل و جزام پیدا کرد و علامت زیادت شدن خون
 که روی او پسرخ باشد و دمیدگی و دهن حاصل کرد و در بر روی رنگ و سستی اندام
 و علت بند و خنده بسیار کند و چشم او لعن شود و خواب بسیار در کام کرد و کلوی
 و تب گرم و در چشم و در لبان و لاغری و آمله و جضم و در و پهلوی و آس کینگی
 و در دیگر و روی بسیار شود نفوذ با لند منها **دیگر** اگر غلبه خون در نفع پیدا
 و از پیشی خون درون اسپند سار و کلبه یا روغن ستور بسیار ناس ساند به شود
 اگر خون نفس که کهنکار هم کوبید یا در مردی خون می آید این علت در آدمی و در آب
 و در پوست هم باشد این پنج پوست تری و کله متی بدهد نیکو بجز است **دیگر** اگر خون
 و دهن و کله کشاید کاسنی بچشاند آب او انرا بخورد سه روز نیکو شود **دیگر**
 اگر کسی را در وجود خون غالب شده باشد سار و کلبه سگولی با آب بساید منها
 بخورد و نفعات مافق آید **دیگر** بسیار شند هر روز در آب سیر و کوه و اکیسر آب کینه
 شند هر حصه آب در قح در کانه انرا در بچشاند و شربت کند بخورد تا هفت روز
 جلد خون فاسد کرد در اندام مردم جمع شود آب شود و خون زیاد باقی ماند غلبه خون
 دفع کرد **دیگر** بسیار در شکر جلات کند خون تمام شده باشد شلت آن شند
 کند بقوام آرد و در حقه کند بار دو وقت حاجت مواز نه نیست چهار درم در قح
 انرا در و یکسیر است انرا در و شربت کند بخورد و جمل خونهای فاسد کرد در اندام جمع
 باشد آب شود و کرانی اندام در سخرارش دفع کرد **دیگر** دفع خون زیاد
 بسیار پوست درخت میل در سایه خشک کرده با یک آس کند بعد بوده

نیم درم در رنگ سحر در فی خالص سپید نیم درم دو کوبنی در زنت که پنج سه نیم درم در سیا
 خشک کند بار یک موده چکنجکی کند سر روز با آب شیر گرم بکار بندد هر سوزنی
 نیم کان درم بخورد بسیار فایده دهد مجرب است **دیگر** سیار در چو مقداری که در
 آنرا بریان کند خاک نم نیم سوخته کرد و بعد اس کند و بیاد بپزند همان مقدار
 بچکان کرده خلوه کنند درم هر روز بخورد تا مسه در خون فاسد و یا در هر چه باشد
 بکلی دفع کرد **دیگر** کتسلیا بزرگ که او را انت کنت گویند بهشت سلوره
 بچوشانیکمی بیستادن که نکار سخت روز بخورد به شود **دیگر** نهال سلاجبت که بعد
 ملول گویند چوشان از بهشت سکوره آب یکی بیستادن بخورد با پنج سی با آب
 بساید بخورد و یا خاکستر کورد با آب سر روز بخورد در خون زیادتی دفع کرد **دیگر**
 دفع خون یا در پیوست پسند بهشت درم در هست سکوره آب بچوشانیکمی
 بستاد و درم سهند بخورد خون زیادتی دفع شود اگر خون در شکم افتاده باشد بکفته
 بخورد بکلی دفع شود **دیگر** پنج گیاه برمه دندی یعنی کوده اینها با آب شسته برنج
 سستی آس کند بخورد و در سه روز بشود **دیگر** اگر از غایت غلبه خون کسی را طفت
 دهن دو کانه خون که افتد بسیار د با نسه آس دو قسرس سازد و در دو یک مقدار
 آب اندازد و بر آن آنگاه بنهد بلا کاه برک نهند زیر برک قرص ملز کور نهند
 بعد از یک سوسه و آتش کند تا قرص بپزد شود چون بپزد شود شمشیر آب
 دانه درم سهند بچکان بخورد سه روز همچنین کند بشود **دیگر** برای دفع غلبه
 خون سیار در چهار چوب یعنی بنوار آن بر دو نوع است یکی کل عمل دارد این قات
 یکی کل سید دارد این نادرست خاصه هر دو برابر است اما آنکه کل سید
 دارد در یک خاصیت زیادتی که پنج او بر مکه باشد هیچ زحمتی از تیرش
 بخورد و کاند و آنرا بهندوی سره بونک گویند بچجت خون فاسد پنج بالا را با
 بساید قدسی خوردن در بسیار ندهد که این بغایت رفته است درم کند
 خون فاسد بخورد در حال دفع شود و اگر زن حایض همچنین نشیند

همچنین پنج را با جوات و شکر تری بخورد در حال صحیت یا بدو اگر کس را مطلوب
 امتحان دارد و باشد سیار و تغار در آن خون پر کند بعد این دارو در اندازد و همه
 خون را آب خواهد کرد **دیگر** آنکه غلبه خون باشد هم سرخ با ده سیار در پوست سیل و پوست
 انار در پوست که پوست جمون و پوست از جن و پوست کهنس سیاه جمل را بر
 یکی جو کوبد بار در وقت حاجت قدری ازین چوشان در هضم حصه بستاید می کند
 در قراب سهند بار در هر روز بخورد و زن که کفنه شده است بخورد نیکو شود **فصل**
پنجم در قضیلت حجامت کردن ناخن بریدن پیغام فرمود صلی الله علیه و سلم
 بیخ استغاثی نرسیدم الا که فرشتگان مرا وصیت کردند خود را اسب جحمت
 وصیت کن پیش چون بخواند که حجامت کند شب طعام سیار و بخورد با آب و کباب
 نهاد کند که نشقا و سوسه مند است و در حال اسیری موجب زحمت و غیرت و کوبیدن
 وقت چاشت است تا ز اول و بهترین روزها حجامت کردن هر دو ماه نوزده
 ماه نوزدهم دپست و یکم است و از روز نهار روز چشمنه و یکشنبه و سه شنبه حجامت
 کردان اختیار است و در روز آدینه و شنبه و چهارشنبه حجامت کند که ترس
 پستی باشد و خون کشیدن در چهار انعام مبارک است فاما آنچه بدین کتاب تعلق
 دارد اینست که در آنچه رک کشاید هر دو دست محل از بظرف درون دوان
 هر دو پای را از محل شش تا ننگ طرف درون یک رک پیشانی و دیگر چهار رک
 پیشانی بکشد محل آن دهن و چهار نده حجامت کند یعنی میان دو شانه طرف کین
 نزدیک رک بنا کوش و رک منی در وقت نشتر زدن آیتا لکسی و قلیا ایها الکاذب
 ذقل اعوذ برب الفلق و ذقل هو الله و ذقل اعوذ برب الناس باید خواند و بوقت
 حجامت کردن سخن نباید کرد و هر دم هر دو رک و در حجامت نشاید روی که بر بال
 باشد حجامت نباید کرد و یک روز پس دیگر در پیش از حجامت صحبت نباید
 کردن طعام نيز و سوز و ترش نباید خورد و سه که باید بپوشد و طعام حب شیرین
 باید خورد چون از حجامت فارغ شود یکسال عت بر جا و حجامت هم در

حجامت

حال بیایست و در تک باید کرد و در شاک آب سرد نباید زد و چون خون کشتید
 در خود نباید کمزریست تا چشم بدر بناید خون بد بویو کشیدن نافع است از شتر
 و در خورد در اول روز از ماه دوم و چهارم و ششم ماه و هفتم و چهارم ماه
 و ششم ماه و هفتم ماه و نهم ماه و یازدهم ماه و دوازدهم ماه و چهارم ماه و شانزدهم
 نوزدهم و بیست و دوم و بیست و پنجم آغاز کند تا هم بر آید و هر چه خیر این
 روز یاد بگیر است برای دار و خوردن بخش اند و در کتاب فقه البیاض است
 یحییث آن لایحتم فی ایام البیض فی شده الحد کند کفی ایام اشتافی شده ایبر
 و غیر از ما بر مسیح خیر ایام من الشراذم احدی نقصان بعد نصف الشهر قبل آن
 نیستی الی آخر و یکی فی اول الشهر فی الحاق و خیر ایامها یوم الاحد و الاثنی و الاثنتی
 الحدیث الحجست یوم الاحدی شفا دیگره الحجست یوم السبت و الاربعان
 فعل ذکک فاصاب وجهه فلا یومن النفس ذنی بسان الفقیه اذ الحکم الرجل او فضل
 لاینبغی ان یاکل اثره الحاکم یار تم یحوشن من التسرقة و یتناول شیئا کمن لحد
 ان قدر علیه و لاینبغی ان یاکل فی یوم ذکک کتبا و اراما و یخوذ ذکک و لعل شتر
 السما فی یوم ذکک **و ایضا سفایر فرمود علی السام مر علی رضی اللہ تعالی عنہ** روز از ماه
 مکن ترسم که نالان شود و دوم برقان باشد و دهم ماه حجست مکن ترسم که بر اندام جزا
 در پنج بسیار خرد و هیچ سود ندارد و پس یوم ماه حجست مکن ترسم که بر اندام سید
 خرد و منفعت بود چهارم ماه حجست مکن ترسم که مرکب معاجبات آید پنجم از ماه
 حجست مکن ترسم که زردی روی خیزد ششم از ماه حجست مکن ترسم که مریخ
 هفتم ماه حجست مکن ترسم که نستی و سردی دوزن غلبه کند هشتم از ماه حجست
 مکن ترسم که تن ضعیف شود و قوت نقصان کرد نهم از ماه حجست مکن ترسم
 که ازین قوت جلع نشود و دوازدهم از حجست مکن که از دهن کند کی آید سیزدهم
 از ماه حجست مکن ترسم که مغز سر بجا بود تن ضعیف شود و پنهانی برود چهارم
 از ماه حجست مکن ترسم که در تن نفوس خیزد یا علی هر که شازدهم از ماه حجست کند

برتن او پستی و علتی بنا شد و تن ضعیف نشود هر که هفتم از ماه حجست کند که
 سال کند هیچ زبان ندارد و از بسیاری منفعت این روز هر که نهم از حجست کند و برود
 بر روز نهم برستی زیادت شود و تن قوت کید و چشم روشن شود و از نهمین علت خیزد
 هر که نوزدهم ماه حجست کند مغز سرد شود و در دوا و قوی لیس شود هر که بیستم از ماه
 کند از وی علت کند برود و هفتاد و کون علت درینه از وی برود هر که بیست یکم از ماه
 حجست کند از وی علت کند برود هر که بیست و دوم از ماه حجست کند در تن او برود
 بر روز صیحت و دفع زیادت شود و کم اندوه و کم نیار کرد و هر که بیست چهارم از ماه
 کند او را صفر و سودار نه نشند و علت دل او که باشد دفع شود و بوی و هوش خوشی کرد
 هر که بیست پنجم از ماه حجست کند فصیح زبان و حکم بود هر که بیست ششم از ماه حجست
 عالم و خوش سخن شود و کتاب خدایا حافظ بود و در عیص کرد هر که بیست هفتم از ماه
 حجست کند از مرکب معاجبات امین کرد و دو حفظ پیفزاید هر که بیست هشتم از ماه
 کند از همه علتها امین کرد و هر که نهم از ماه حجست کند او بهر چیز ناز و هوشن دل شود و بیج
 جادوی بروی کار کند اینجا **سفایر فرمود** خاموش گشت علی گفت رضی اللہ عنہ یا
 رسول اللہ ثواب سنی ام روز گفتی سفایر عزم فرمود یا علی جبریل گشت و بهر گفت
 طعام یکبار خورد و صحبت در هفتگی یکبار کند و حجست ماهی یکبار کند و در شش ماه
 قصد یکبار کند و در او است نهال در سال یکبار خورد او را هیچ تنبی و علتی در وی و
 قولنجی و دینی باشد و از همه آفتها امین کرد و **ایضا** در بریدن ناخن روی عن البینی
 عم من قلم الظفاره یوم الاربعاء الغنا و من قلم الظفاره یوم الثنا خرج منه البصر
 و دخل فیها الاسن الثفا و من قلم الظفاره یوم الخس خرج من البصر و البص و دخل فی
 ابوسوس و الخوف و دخل فیها الاسن و الثفا و من قلم الظفاره یوم الجمعة خرج منه الذنوب
 و دخل فیها العارفة و فی صایا رسول عم بعلی رضی اللہ عنہ یا علی لا تقطع الظفرا لایمان
 و فی آتسریه و لا یقیمها باسن فا یزورت البصر و اللد اعلم بالصواب **فصل ششم**
 در معالجت دفع غلط یعنی بد آنک پیدا شدن بلغم از خوردن خورشها غلیظ است

و از خوردن طعام نیک و برنج کشته و از خوردن شیرینی و جیزات بیشتر و اندام و جواهر
طعامی که نور رسد آن آب نو و کج و بشکر قرص و کله و آن خواب روز و از خوردن
لطیف و غلیظ مزه از شیر و برنج و از بره و تری پوری و خفتن وقت نماز اول و مانند
این ازین چیزها بلغم خیزد و در دستانه و در پشت و باد لقوه و از روز فازه و فرغوش
و خواب دیدن بسیار و گرافتی زبان و رفتن اشتها و در چشم و آب دیدن چشم و حقه
که بلغم دشواری بر آید همت سپیدی و گرم خوردن و بزرگ و در دلد و در سردی بسیار
و مکه مفاصحات و آب رفتن از دهن و در میان و در روز و نوحام باد و گرافتی اندام
و غیره کاهل و شیرین دهن تمام اندام خاریدن اگر چه بخار و سپید شدن چشم خاستن
سوی اندام بی صطبی بی آنکه چیزی بر آید و آب دیدن آن پنی در سرفه و خواب بسیار
علاج دفع بلغم که در خوردن این اشتها بلغم برود سپیدان پیل و خور چینی و چوب
بویا و قزقل و غوا کج و آب گرم خوردن و کوا کشش خوردن و قزق آب انگبین جلوه
و آب کامر غزله کردن و خون و سنه که در دیر و سیندن باشد و خوردن گوشت
نخنی لوریز و کباب خوردن و هر که سیر بسیار خورد بلغم را ببرد و صفا آید و او در
پرورده و پیل پرورده هر دو قاطع بلغم اندازد و پیاز سرخ خوردن بلغم را ببرد **دیگر**
اگر بلغم در نفس از و پیاز جمع شده است که از دارو مادی نمیشود این دارو بقیاس
شک بر بهای بسیار دهر و ترکی بخورد و بلغمها دفع کرد و فرود آید پیاز و سیاه کدوم
کوگردینو یکدوم پیل و از یکدوم پیل و پیل و آملیکان درم پوست خج خیره و خج
کتابی و پنج انگه یکسان درم زهر یکدوم همه را با آب بهنکزه باریک آس کند و رسوب
احتیاط نیکو کند تا زهر باریک تل شود و دستی در و غاندر بر بی پیاز خشک کند
کاهدار دهر و زیکان بری بخورد و بلغمها و سردیها را ببرد و اشتها صادق گوشت
جرب است **دیگر** بلغم دفع آتیس پیل کرد و پیل دان و کوه و زرد چوب و چکنی
سکان درم بهنکزه بقیاس پیل بر بهایسان و بخورد و بلغم زکام و تری معده و در
شکم و سرفه و دق پرورده **دیگر** بلغم دفع آتیس پیل را با نمک سها بخورد بلغم دفع کرد **علاج**

دفع اخلاط که سر باشد سنبال را بر می کند اخلاط که در سر باشد مبرود و سردی معده دارد
دیگر بجز دفع اخلاط **فصل پنجم** در معالجت دفع تلخ و ابل تب و رکبتی پیدا شدن تلخ
در افراط جلع و از خوردن کج و تخم کتان و جیزات و سرکه و کاجی و مانند این است
و علت زیادت شدن تلخ و رکبتن و خیال پیش نظر آمدن و خشکی دهن و آمدن
و رکبتن چون این شسته بریزد بوقت بول و غایط در روی و ناخن و چشم اندام
زرد شود **دیگر** بزبان آید لفظ زور و در تب نیز در اندام چیزها خشک مالتی شود
خواهد چون سنگ و دیوار مخصوص **دیگر** و غن تلخ خوردن شیر و نکر خوردن و میوه با شیرین
شربت سلکین خوردن و شربت کشنیز چوتشاید با آب هم و آب جیسیده و خوردن
خوردن نافع آید **دیگر** در رحمت صفا یعنی تلخ اشتها مال بسیار نافع آید **دیگر**
دفع تلخ که زرد آورده باشد پیاز کوشلی درخت تم که سرخ تمام باشد خشک کرده اس
کند و بجایم بر کرده علاجه بردار بعد هلسا نیز مواز آن باریک آس کرده بجایم ببرد
بردی و کجا بدارد زهار یک کف هر روز با آب سرد بخورد و باید که هر دو بوزن برابر باشد
تلخ دفع کرد **دفع** اگر تلخ در سرفه است باشد برمانی سرد بخورد و باید که هر دو بوزن
یهتر در شک سلیه آهسته آس کند بسوس از و جدا کند هر چه ماه او باشد بلیب آهسته
کتوره آب بچوشا ترکی مساند شب برارد سرد شود با بود آتیس شکر تری انداز
نهار بخورد تا سرد و زخم سرد و خواهد افتاد بر طریق روغن زیت **دیگر** دفع تلخ که
غایب شده باشد سنبال سرخ و دم جین و پوست و زختم و کشتن سرخ کان درم
یکجا کند و جو کوب کرده چوشا نکر کم بخورد تلخ دفع شود **دیگر** دفع تلخ پیاز و هلسا تر و
اگر تر نشاید خشک و خوب و زرد مواز پنج سیر و یکم آب چوشا نکر انداز آن سرخ
قدر اندازد جلاب کند چون بقوام آید فرود آید و زخم کند کاهدار و بوقت حاجت
مواز زخم بر قوی کند و یکس آب اندازد و شربت کند نهار بخورد و تلخ را دفع کند و گوشت
دل و دهن پر آب شدن و خاریدن اندام و پیردن آمدن تلخ بکلی برود **دیگر** سبب
اگر تلخ بهیچ سببی نرود زیاد شده باشد خون برود شش درم و زیره سپید سردم

۷۸ دفع کردد دفع نیست تب یعنی همین که یاد سرد آب سرد در اندام رسد
آماس کبر و پیار و کما خشک کرده بساید با شیر ماده کا و تخم کندیس با شیر و کجکوشانه
آن شیر با شامه از ترشی و ماهی پریمه کندینگو شود در محالبت دفع سرخ باده
که مندی رکبت بات کونین این علت بر چهار پنج است از باد و بلغم و بلغم و پستانات
حدوت چهار نوع رنگ در رنگ و تیزی و جربی و طعام افراط نموده باشد و یا طعام کند
و یا خشک و ترش شده خورده باشد و یا کجکوشانی و کجکوش و ماش و کله تی و پیری
و بشکر خام و شیرینی و تراب غضب و دودغ و خجرات و مسکه و کاجی و مسکه غذا سانه
و یا غم دانه و سپیا بخورده داده و یا روزه بیشترین خفته و تب سیدار بوده باشد
این همه اسباب حدوت سرخ باده است و چون باد در خون افتد انگاه سرخ
پیدا شود و چنان بود که از غلبه باد خون و سوزان بود در اندام که خون کم شده باشد
و باد بسیار کون او سپیا بود پوست پاره اگر سرخ باده از باد باشد علامت آنست
در اندام جایی اسکلک سرخ و ام و سیاه و ام سردن آید و اندام در دگندد اینجا که این باشد
و بر این کوفت گرفته نمائند در میان این علت دانه سپید بقدر شرف پیردن
و خارش کلی بود که کوشی سوزان می خلد و این علت شپسترین سوزان بود در بدن
اندام ظاهر گردد و اگر سرخ باده از بلغم باشد حرارت علامت آنست که پستانات
دانه و سپس پیردن آید و بخار دانه اندوه کند و خوبی بسیار از دست نشکفت
و مواضع که این باشد اگر در دست نیند در دگندد اما سپس کیر و پخته گردد و اگر کوفت
بالد منماخته شود در پوست افتد و تفرقه گردد و اگر سرخ باده از باد و بلغم و بلغم باشد
جز این نوز که ذکر کرده شده است دیگر زیادت از ان دانگ در ان مواضع که
این علت ظاهر گردد سرد و جرب باشد و گران نماید در دو خارش بسیار کیند
و اگر سببات اینجول علامت ظاهر گردد **دیگر** اگر سرخ باده از باد بلند میگرد باشد بساید
نکاهد هر روز پنج درم با و درم شمد و سردم نبات یاد کند بخورد و نیکو شود **دیگر**
حلیله و بلبله و آمل و ز جوب دبلره و پوست نم و جوب کیره باشد و با جی نزه میگرد

تربت

۷۹ تربت تازه پنج درم بساید و نکاهد هر روز چهار درم باشد بخورد نیکو شود و سرخ باده
برود **دیگر** برگ بزرگ و هیلد و بلبله و آمل و کجی بوزن برابر یک سوده هر روز درم
در چهار میراب بخورند نیم سیر سبانه چهار درم نبات سیمیزد و بخورد نیکو شود **دیگر**
سرخ باده باشد پیار و حلیله و بلبله و آمل و در اجایت و کله و کاسی خورد و دو همیا و خشک
زیر زمین و کرد از هر یک یک درم چهار میراب بخورند نیم سیر سبانه شکر گرم بخورد
نوع سرخ باده و تب و تخم برود **دیگر** سرخ باده و غلو اسه و اندوه و تب و سرد و شور و کجی
اندام که از اسهال کونیند و یا رس آتشک خوانند هفتد و نکلی نفس و برقان باشد
که در اجایت و حلیله و خشک زیر زمین و کره ز جوب و کاسیل و برگ بر دل و صیدل اسخ
مال هو و ترا عیاد و همیا جیبل در از و باره و چون ناز از هر یک دو نیم درم کم بود
سیر ماده کا و دو سیر روغن اندازد و کجکوشانه بخورند چنانکه همین روغن مالد با لایه نکاهد
این روغن با طعام بخورد و اندام و موضع علت طلا کند نیکو شود و این دار و رانگال
کونیند **دیگر** دفع هر چهار نوع سرخ باده بعد از استسقاء و اشتغال و سفری کم کردن بلبله
و بلبله و آمل و پوست نم و دوین و پنج و کرد و اجایت و کجی و در صلدان هر یک هر چهار درم
کوقن در شست سیراب بخورند نیکو سبانه نیم بخورد و نیم و یک جامه تر کند و بران
مالد نیکو شود **دیگر** تخم کوی و سپس خمر در سمدل از هر یک دانه سیر کونیند و شست سیراب
بخورند نیکو سبانه نیم بخورد و نیم سیر جامه تر کند بران علت مالد و اینجول
جامه در اندام مالد نیکو و هر چهار نوع سرخ باده برود و صیقت یابد **دیگر** پوست بلبله
و آمل و ز جوب و باره و برگ نم و جوب کیره و برگ باشد و با جی از هر یک سردم
تربت تازه یک نیم درم این همه خشک بساید نکاهد هر روز چهار درم از ان
باشد آمیزد و نه بخورد نیکو شود و اگر شمد نشاند با ب بخورد غده انان کندم و کوشه
نخل و طبار و روغن کا و باشد و کجری موم به بی بار و روغن بخورد و بر ترشی و کوشه و بار
خجرات و واپس و ترس و پیاز و مثل این تا زمان ندارد **دیگر** سادل و کوه
و بوزن برابر یک کند هر روز درم در چهار میراب سیر ماده کا و جی سبانه نیم سیر

و تب

بج درم چایمزد کند بخورد نیکو شود **دیگر** کوهل جوگر کج و دفع سرخاوه یعنی کت
بابت پیل در ان پیلوره حباب چتر سندی بادی باریک اندر جو اگر در بهمانی کج سرخ
تیس زیره سپید گندی چور نهارد چهار کان درم کوهل خوردنی یکسره و غن ماده کاو یکسره
و مشت ادویه مذکور را در جوال اندازد بگوید باریک کند جابری کند علاجه کرد و در سرخاوه
رو بعد سنگ سلایه سیار قدری روغن پستور جرب کند کوهل مذکور را باریک کند
سنگ پز که در میان ادویه که آیس کند پیش داشته است بهالد چون قدری ادویه
مذکور در کوهل مذکور سخت شود باز سنگ سلایه بر روغن پستور جرب کند و کوهل را بگوید
تا کوهل ادویه مذکور سرد کوهل سخت شده باشد یک ذات شود سبزه جابری باریک
چنانک جدا ادویه با کوهل در آید اگر بوقت کوفتن کوهل در چتری در سنگ سلایه
سخت شود بکار دویا پیچتری جدا کند بکار کوهل مذکور باریک سلایه
و دست را باریک که جرب کند چون مرتب شده ذات کشته باشد در آن و خوب
نگاه دارد بوقت حاجت موازنه یک درم را غلور و با شهمه آوده فرود و از این یک درم
کند غذا بهت سستی و بهتی سنگ با قدری یک سنگ بار و غن ستور و با جبری بار و غن
ستور بخورد دیگر از جابری پاره کند در دو هفته صحت یابد و اگر خواهد که تا سه هفته بخورد
بکلی جابری برود و نیک جربست و زخمها روی دیگر از جابری دار و جابری خارش
و پای و آس کوفتن و وسط شدن انگشت آن و بالا نشانی و پستی و رخساره سینه
و دانهها سرخ و زرد موازنه سرخ و خاریدن اندام و خون فاسد و جکه جکه که
بر سرخ بر طریق در دیرون آید جابری سرخاوه را طریقهها ستاین حمد دفع کرم آمد
تغالی باریک چون سرد زرد خوردن او بگذرد مزاج خود پهن کند پیش از خوردن
جکونه بود و بعد از خوردن جکونه شده است و زخم نقصان جز موازنه شده است
قصیه نیکو هر سردار تا بفضل خدای صحت زود تر شود **دیگر** سنگ زیر زمین و با
و سنگماره و مویزگی و خرد تر دکل پس یعنی کیدر بوزن برابر بساید نگاه دارد
هر روز درم با شهمه یا کند بخورد نیکو شود **دیگر** کوهل جوگر کج دیو از لکرا سنگ در جمله

کاهل

کاهل جوگر کج ایسی موته که سستی کجیل تیس جابری خانی جز اسنی بزرگ
آید جوگر کج کجی ساجی که در نیک سنگ سندی پیل در از پیل کرد و تر سپلا کرد بی تیس
روغن زرد جو بهار که جبه پیلوره را تیس گو کند و آیس پیش تر وی آن مقدار که دارد
باشد کوهل را بار و غن پستور مالش دهد بگوید بعد و او را بکلی کند چایمزد سیاه کرد
اختیاط کند جرابک باریک با دار و ما ذات که در میان او نذ جرب نگاه دارد و روز
یک درم یک کج بکوزد و جابری دفع و هندوی اسمن بات دانه باب و کرم در دست
و جابری و علتها دفع شکل و حکم لغاموس جلد دفع کرد **دیگر** دفع سرخاوه یعنی رکت با
که از بلغم باشد میخته رتجران کج پوست موته جابری خانی کج بزرگ باشد زرد
و از جمله جابری خانی کج بکوزد و پیلوره آلوده و آن بیه باریک بر و زرد و سرخاوه
همچنان سرخ جابری این ادویه در وزن برابر کرده با در هر روز و زرد و زرد درم
هشت سکوره آب بوشا ندی استانیم با جی و دانه کسیر زرد جو بکلی کرده باریک کند
کند با در مقدار در چهار انگشت بر آید میان از سکوره مذکور اندازد بخورد تا سه ماه
و از جمله جابری بکوزد و در غصب نشود باریک کران بر اندازد **دیگر** اگر سرخاوه و بیاض
فاسد از حد زیادت شده باشد اول سرخی که کند بعد این دار و بخورد و جابری پیلوره
و پیلوره و آملر بیک کج سرخ یعنی پوست گندی جابری خانی خود و هیچ کتای بزرگ
و زرد جو بزرگ جلد باریک آنکزد و کج باریک حیوانی دانه حبه سونف نمکسیاه زیره سپید
پوست سرخ سپید و مالگسیر لاهی کج پیل پستور جابری خانی کجیل پوست سرخ و جابری
این جابری و یک ادویه باریکی سازد بوقت خون قدری کشته و قدری روغن
ماده کاو و یار و غن کج را غلور کند نهارد بخورد و سرخاوه و غلور شکم و خون را بساید
و میوه زخم عوارت تمام و کرم اندام دوم بالابادیرقان و سندر و ک و آس
اندام و پس کجی کج اتسی دی و دق و سرخ و خنزیر و کرمها شکم و شکری و سردی اندام
و تب و پوشش عقده برود و کرم سنگی بنفراید بغایت نافع است **دیگر** دفع سرخاوه ساقی
و بابر و زیره سپید کج درم باریک بوده با آب ششانه بخورد و صحت دائم

کاهل جوگر کج

در این فعل بند گرفته بود و بعد از آن که آن
 کلمات را به این حال زود

اربع	بچه	سه
سه	جمعه	سه
عالم	عجم	عجم

حی	خط	۶	ط
ت	و	و	و
ع	ط	ی	لا

بسم الله الرحمن الرحیم
 کف نورانی و کف نورانی
 و کف نورانی و کف نورانی
 صومعه و کف نورانی

قدر در اندام بخالد **دیگر** مرده و نبرد سید باب اس کرد موصی که سر جاده برود
 ابره باشد بخالد انعام نیکو شود **دیگر** کل معصوم و صندیل پیشخ و زرد چوبه و برک غم را بر کف
 کرده با آب در سر جاده طلا کند نیکو شود **دیگر** پوست غم در یک برول کبر و کبر و در
 مملعه و همیا سده و هیلد و لیلد و اند و باره و ترایان از هر یک چهار درم بگوید در
 بچوشان پنج سیر پی تا زنده پیلد در اند و ترایان و مشکک و چرا میوه و اندر جو از هر یک
 دو نیم درم و دو سیر روشن پستور در آب اندازد و با زرد چوبه و کف نیکو شود نیم آب و زرد
 روغن میانه سیالید کف هار و در برابر طعام جو آن بخورد و سر جاده و جستی و در کبر و کبر
 و غول و در سیر شکم و قبض و اندوه و بلور و تب و تنگی نفس و در قان هم سرد و این و
 را کسی که کف است کوشید **دیگر** کوشید و کف کف کوشید و کف کوشید و کف کوشید
 بسیار بی طلا کند نیکو شود **دیگر** پنج شکله ری و تخم زرد می و تخم قوری و تخم نایبی از هر یک
 یک درم باشد که هندوی آس آینه بخورد سر سینه و آس آینه بخورد سر سینه و آس آینه بخورد
 زهر مار کزوم دفع کرده و مملتی و پوست درخت پیلد در از زنده می و در این کف
 و در پیلد و کف کف و عود و لوتنه و پسته نهالی و مینهل و پوست در یک دیار و کل در
 سرس بوزن برابر کینه مال کا و بساید با لاکسند هر سر نفع سر جاده و در نیل برود **دیگر**
 پنج گوری با آب پیستاند هر روز پنج درم با آب پیامیز و بخورد بر موضع علت بخالد نیکو
 شود **دیگر** هر روز پنج درم به بل با آب برنج بسیار بخورد با ساری با آب بسیار تا کس
 جستاند نفع سر جاده برود **دیگر** هیلد زرد و آند و کشیزه و برک برول بوزن برابر
 با آب بسیار طلا کند نیکو شود در موضع که سرخ در آفتاب سیند در حال برود
 و مجرب است **دیگر** کاکلیچ پیار و آب بسیار شیره او بسیار اندام مالک باشد
 برود هیلد زرد و زرد چوبه و اهلد و ناگسیر و دوین و دوده بوزن برابر با آب
 بساید در اندام مالک سر جاده برود نیکو شود **دیگر** تربت نایزه و شقاق قلع یعنی
 سندی و دغالی و کوه و بر یکجا خوب کرب کرده بجا رسیه آب بچوشان نیم درم
 بسیار سرد کند بخورد نیکو شود **دیگر** هیلد و سندی و مملتی بوزن برابر کف هار

هر روز و نیم درم با کف شیر ماده کا و پیامیز و زرد چوبه و نیکو شود **دیگر** کل نیاوف و زرد چوبه
 که میان کل باشد و ناگسیر بوزن برابر هر روز سرد درم با جمل درم روغن جرش کند کف
 شیر با و پار خرد بخورد نیکو شود **دیگر** کلوشی و مملتی و برک را این و جگر کرد کف و باک بوزن
 برابر بسیار بخورد هر روز سه درم با روغن پستور و چهار درم شند یا رگن یا نیم شند
 کا و بخورد نیکو شود این و در نیز دار و در موضع سر جاده بخالد بهتر است **دیگر** کلوشی مملتی
 و برک را این و کشته و پوست بسیار بوزن برابر یک کف سر سیر کین آب بچوشانده ریزد
 بیده میان روغن چوشانند آب سمر سورد همین روغن همین روغن بخالد بسیار کف هار
 هر شند درم با روغن شکور هر روز انعام جرب کند نفع سر جاده برود **دیگر** صندیل سرخ
 و جرد و بوده و تخم نی و بیدر و ناگسیر و یک و شکک و نبات و بال و نایزه و اندر چود کف و
 سندی میس دو فاتی و هیلد زردی و چپسته نفع کف چون و سا لوبی و کوندور و این و کل کوشید
 و نار دان و در چینی بوزن برابر کف هار و هر روز سرد درم شتاب برنج سستی بخورد نیکو شود
 و سر جاده و با سورد خونی برود و بطن و اشتغال آرد اگر عرقی را جمل اسفاط می شود نیکو شود
دیگر هر روز درم مملتی در چهار سیر آب بچوشان نیم شیر بسیار سرد کف نبات و شند
 آب بسیار کف هار کف بخورد نیکو شود **دیگر** دفع سر جاده کل معصوم کسیر نوبسی ده درم بسیار
 در کف بخورد سر جاده دفع کرد **دیگر** پوست پیل پوست اندر جو پوست کف پوست بچک
 افزونک بسیار پوست چون و پوست از زرد پوست لستمالک پسته همه را برابر بسیار
 از آن در و یک کند بچوشانند هر چه سبیلین چشم حقیقتا ندر در کف کف هار در بزرگ
 پانچ درم خوردن در بخورد در یک درم شفا یا بر بچوشی و تک بی تک و اندکی روغن زرد
 بخورد در اندام جگر یا پیریز کند اگر خنده اندام در سر بچکان بچوشان شود کف است نیک
 سره شخ و اندامهای باشد همچو دان کوه و در حد نیک آرد متصل شخ و در از ماند آن
 در مزار غمی باشد بزبان سندی سرد کوشید یا ز پاره از خوب او در کردن یا
 باز بندد پسر جاده برود و بچکی سر اندام دفع کرد مجرب است **دیگر** کل کوشید
 جوکار و تکسک بریان تک جو را سباجی تحت باری بر یک این کف هار کف سونق

بسم الله الرحمن الرحیم
 صلواتی علی محمد و آل محمد و سلم
 ان رسولک علیه و آله قال
 انک قلت تو زرتی
 انا فاعله کتبت زرتی
 انما روح عبد المؤمن
 نزلت و اکثره صلیا
 و اولاد الی الله
 انما روح عبد المؤمن
 نزلت و اکثره صلیا
 و اولاد الی الله

سخنات قبل او و بعد
 موتی اسنان اول بونت بو
 لوش نلسا
 قوی کل
 ایضا اول فنکوزس
 بسم الله الرحمن الرحیم
 صلواتی علی محمد و آل محمد و سلم
 ان رسولک علیه و آله قال
 انک قلت تو زرتی
 انا فاعله کتبت زرتی
 انما روح عبد المؤمن
 نزلت و اکثره صلیا
 و اولاد الی الله

۸۴ آنکه زه پیشکوه مول نیستی بودار جلد برپاره موته پنج جوز بره جو کپسک را من آمدن زمان
هندوی آغاز شده بی طبل کرد و در از تیسلا اجود جوان از عذاب کزد بندگوار پلاس کما
بریم بن این همه دار و با چهارگان درم بجا کرده بار یک اس کند حایم بر کند همگی کند
سکان تب از آن تر بخوان از آن انار و از آن اندک بدو نگاهدارد یکان درم آب
گرم روز بروز بخورد ذایع آید و دیگر عند نام پسر جناده چنین آورده اند که روز یک
رسول الله علیه و سلم نماز با دعا کرده بود و پشت مبارک بجز آب نهادد و بعضیا
یاران را می گزیدست عمر خطاب دعیه الرحمن را اندید بر پسریدار باران که در عهد
نمی شنید کجا اندک نشد یا رسول عمر و عبد الرحمن را بخورد اندر در پای دعیه الرحمن را در زمان
پدا آمده است همدان زمان علیه السلام حاضر بود گفت یا رسول الله ایضا زای
پاماری از سر جناده است رسول الله فرمود یا نبی جبرئیل سر جناده چه باشد گفت یا رسول
سرخ باد است که او را خدای تعالی برای حکمت تأخریده است تا بعضی بندهگان خود را
بدان ادب کند بعضی را کنه کفارت کند و اندر وقت سیمان پیغامبر علیه السلام
پدا آمده بود و باد او سخن گفت عجبست که اندرین وقت که ما سخن میگویم سید
که تو سید المسلمین از سیمان پیغامبر هزار بار بزرگترین ایشان اندازد این اتفاق
بودند که سپنج باد که سپنجی سرخ اندرون چون آتش می برید چون چشم مبارک
رسول صلی الله علیه و سلم بر سر او جان افتاد که بسکوه مید گفت یا نبی جبرئیل این
سرخ باد است جبرئیل گفت نیست ایشان اندرین سخن بودند سرخ باد
پیش رسول علیه السلام آمد سلام گفت رسول علیه السلام جواب داد پس جبرئیل
علیه السلام در رسول صلی الله علیه و سلم گفت که ای سرخ باده عمل تو چیست و کردار تو
ما در کن گفت یا رسول الله علیه السلام هر خدای تعالی میافریده است با بندهگان
خود را بمن ادب کند من در تن بندهگان خدای تعالی چون خون دل ایمن و علی که گم
جز فرزان خدای تعالی کنم اندر تن من ندان آدم و هر که از کردار با باز نکرد و او از خدا
دو بد کند عمل است که اگر در شکم فرزند آدم اندر ایم بخورد که گمش بود و عیش و

باسید المسلمین

۲۲

خونی

۸۵ خوشی بروی ناخوشی کنم طعام و شراب بروی حرام شود و اگر اندر بپلوی چپ وی قرار
گیرد سر سید آید و شکم وی بزرگ گردد و آرام قرار از وی برود و اگر کیست در تن
قرار دهم باد را معرض هلاک آید و اگر اندر ناف قرار گیرد ناف بچنان گنم خوب قرار
بنود با وی سخت پیدا نماید خیار و باد رنگ و در سینه نوم مردم از طعام و شراب باز
ماند و هم آن باشد هلاکت کرد و اگر در معده قرار گیرد ناکوار دید ام طعام ناکوار
و معده ضعیف شود و مردم فراب لاغر گردد و اگر اندر پسته و دل قرار گیرد شب و روز
شید ایمانند و یوان کرد و هر چه کند نماند و زن فرزندی از وی پس از اگر گویند و اگر در چشم
افتد تا خنده پیدا ام چینی و تیرگی پیدا آید و نامینا گردد و اگر در کوشش قرار گیرد مردم
کوشش کند و پیش نرم سرشش بر کل گنم و اگر اندر روی قرار گیرد کف سید آیم بیکوار
گردانند و اگر اندر سزا نوقت قرار گیرد جان پیستار شود که نتواند خایستن خفتن
آن باشد که هر دو پای سست شود قوت مردی از وی برود زن از شوئی پسرون
آید و اگر اندر خا ن قرار گیرد جان پیستار باد و پیدا ام غنی گردد و جنابک اندر میان
گردد و خوب و قرار از وی برود و اگر اندر زیر نیمه پیدا ایم ماسور گردد پیش خاری
گیرد و سوز و سوز و خون رفتن کبیر و مردی مرد از میان دارد و ترسی هنر کند
و روی رز شود و فرزند او در راه رود و اگر در پای و ران سرز او قرار گیرد نفوس اندر
سرد و پای پیدا آید و از شراب خوردن خوردن بسیار بر نیز باید کرد و از صحبت
زنان دور باید گردان باید صحبت گرفت تا نفوس زیادت نشود و اگر در پای در ایم
چاره کنیم و اگر در ساق در ایم خون سوخته پیدا آید ناره کرد یا رسول الله صلی الله علیه و سلم
خدای تعالی عزوجل است و صفت من نیست چون رسول الله علیه السلام این نماز را
شد که گفت عطف برای برای است من دعا کند و از خدای تعالی بخواهد تا سر جناده مبارک گردد
و نیست شود جبرئیل گفت یا سید عالم دعا کن که در حق او سجا شود خدای تعالی او را نیست
تا در میان را بر بجا ندس جبرئیل این سخن گفت و اندر وقت نایا شد ساعت بود جبرئیل با آید
طبقی از نور بر دست گرفته با مشت دهن از سرش و سر پوش دوری کشید و پیش رسول علیه السلام

۹۲
الرجح بظلمن رو که در جموره آن فی ذلک لایات ککل صبار شکوطل م آیتها ای بود
کجا بزوب الملح فی الماء الخی س من فی النار یات محمد و صلی الله علیه و سلم فوفی انت یا نبیا
البراة برحمتک یا ارحم الراحمین **فصل دوم** در معالجت علت خدام و معرفت و سبب
حدوث این علت و علامت آن براند خدام را چندوی گشته است چاره که میز حدوت
این علت از خوردن سرد مایه می شود که یکی خورده باشد و یا شرابی و نم خورده و یا درین
و آتش میدانی که خون زیادست که در افراط نماید و یا چیزی که زد و حصه شو بخورد و یا طعامی
که آنرا محظفت کرده بخورد و یا بیشتر ماس و ترش و تره و در برنج خورش و نان تنگ
و کج و جگر که از کج سازند یا سیر و قند افراط نموده باشند و یا ترشی و یا بیشتر طعام
و خشک خورد و یا طعام بر ناگورد بخورد و بر سر آن آب جفاک در وضعیت نامحظف
رسول الله صلی الله علیه و سلم است که گفت ای علی هر که طعام بر غیبه بخورد دل او میبرد
و گوشت او تپا شود چینی آرد برین علی هیچکس نیست از فرزندان آدم نه دردی که
گو است دیوانی درک حسز نام را بزکام درک میستی است ایزد تعالی بشکند رک
دیوانی درک حسز نام را بزکام درک میستی را هم یعنی بخون درک کوری بر چشم
هر آنرا که خواهد باید داشت این حدوت این علت در پنج معیت رود و بیشتر
د چهار شینه است که پستی آرد و حکما گفته در خوردن سلفم رک جزام بختا نلد و قوت
خونی کرده باشد آب سرد بر سر بریزد و اگر راه بسیار رفته باشد و مانند کی آورده
خوبتر است را در آب سرد نرند و در آب بسیار نمائند و جامه تر نباشد و حدوت این
علیه بیشتر از آن است که غایط و بول و قی و شهوت نکا بر آرد و یا بوقت صبح دوم
اطلاق و قعدة عجمت و اسپتفران و یا بوقت نماز نماند بخورد و صبحم با عورت
عاجعت و یا در عجز سمان خود را آبکش گرم نذر دد ناخن بر بماند ان بعین
اندام بخار و کناه کبیره کرده باشد این علت از آن نماند و اگر در خون
خون در نفس اولزت اسباب لغز شده است خالص شود و یا در بلغم و تخیر
و قوت یا بهر کدام که از این سرچر قوت کند خون کرده یکدر در سرست اندازدین

را ببلغ

۹۳
حال مت کرد و نغوذ با لند منها علامت آنکه این علت بر شتره نوع است که ظاهر کرد
جرام کوشید و مکنوج را بر حص خوانند علامت اول آنکه اندام اسپور شود و موی اندام
چون خار بر خیزد یا بستد و رنگ اندام بکیرد و آما سپید و بنامه بخار و و اندر و اندام
بی خبر شود و در کسند و در بعضی اوقات موی بریزد و اندام زرد و بنر و دم آنها شود
و بعد از حسند دفع شود و اگر بخار در جگر آرد و در زمانه بوقت بیرون آمدن در اندام
در شب و اسپور خشک کرد و در شستن و خاصتن سستی آرد و اگر سبب این نوع
نکردی درین حال کند و نر می موی اندام بر خیزد و اگر در غلام زخمی رسد خون میاید بر
آید اینچنین علامت را هندوی امر و گشت کوشید علامت دوم آنکه اندام نماید و بعد
بارسم در سرخ و خشک و اسبور بیرون آید و بنامیت در کسند و خارشش و اندوه
پیدا آید و دم در آغاز دانه بخته شکاف نماید و زرد پوست بعد از دیدن شکاف در سر
بریم و زرد آب باشد برود این نوع علت الا مسکوره کوره کوشید علت بر و جرب
و در شست نماید و زرد پوست بالا رود و دید نماید نشتش کرد و در جفاک با یکدیگر بخورد
این نوع علت را مفذل گشت علامت چهارم آنکه در اندام داغها رنگ خشک خدادند
و سیاه و ام پیدا آید و چون بخار در آب سرون آید آن موضع در شب و اسپور نماید
و بطرقه و بنامیت در کسند این نوع علت را رکت جز کوشید بعضی شکل زمان خوش
علامت پیدا شود و نیمه آنکه جگه تپید پیدا شود و کرد بر گردان حکمته بشکل رنگ کل بنویز
سرخ و ام باشد این علت را بشما و ک کوشید علامت هشتم آنکه در اندام خار بخار
سبیدی حفاف اندرون پسرخ نماید و زرد و دوان سرخ باشد و موی آن خشک
سپید شده است امید صحت باشد و اگر سرخ بود موی سپید کرد و امید صحت باشد
مگر اگر م الله تعالی این علت بخت برن علامت هفتم آنکه آنچه در نصف باو یعنی از بالا
ناب چنک کرد و بان و پسینه آنکه اثر سپید بر یک کند که کون پیدا آید و برود و اگر
خالی نباشد اما تفاوت نیست بنابر آن که در و بعلاج دفع شود این علت را در کوشید
و اگر این از فرو تر باشد خواهد باشد دید که عاقبت تباهی بکند علامت هشتم آنکه بقدر جزو از

از عیب

۹۴
سرخ پیدا آید و اندام گلن گویند این قابل علاج نیست علامت نهیم رنگ اندام خوبی کرد پوست
و اندام پستان پوست چل و پوست ماهی شود و چون دیرینه کرد بطرفه و در کند
و وقت طریقه ن انگشتان دست و پای کوچک شود و بزید منزه و این حرکت است
چرا که گویند یعنی پوست چون پوست چل شود ماهی علامت دم انگور اندام و از نوز
پیدا شود و بخار و این گرسنت که هندی که حاج علامت یازدهم انگ در اندام
بزرگ چون غلوه پیدا شود و بطرفه و در نوز و در اندام اگر گویند هندی و می تو خود کند
از این هر دو نوع انفات نیست زود دفع شود علامت ده و از دم انگور اندام چکل
خاک رنگ پیدا شود و هر چه برسد اکلند و زخمند نه در این راه به گویند علامت
سیزدهم انگ نیک اندام پسرخ شود یک چشم درشت و آما سیده غلیظه و در آب
بزرگ در درشت کرد و غلوه یعنی درشت شود و انگشتان دست و پای برید و اگر
پخته کرد و در سپیم روان شود و گرم افتد و در روز نوبت کرد و این بعلل چکی
شود و این را اکت گنت گویند علامت چهارم انگ هر علت یازدهم در وی باشد
و دیگر اندام وی بغایت پسیاه شود و این را ایات گنت گویند علامت شانزدهم
انگ علامت چهاردهم و پانزدهم که گفته شده در وی باشد و دیگر انگ روی زرد
شود و این را ایات گنت گویند علامت هفدهم انگ چهاردهم و پانزدهم و شانزدهم زرد
باشد و **چهارم** چشم روی او پسیه شود اندام گران کرد و صدق این در این
گنت گویند علامت هفدهم انگ هر علت همداروی باشد **دو چشم** بسرخ شود و اندام
بوی گرفته آید و جای بجای چنان جراحت افتد که پوست و گوشت بریزد و گرم افتد
و این مبنای گنت گویند درین هفدهم نوع گفته شده است اگر غلوه افتاد هفت
و انگشتان دست و پای برینند و بارینت گرم افتاد قابل **علاج** نیست و تا آن ساعت
که این علامت نشده است **علاج** که نیکو شود و هر دم نوع از با و بلیغ و تلخ و خون باشد
انگ از بادندان پسیه بود و تر باشد و در کند و سیاه بود و خشک و اندام بلیغ باشد
آن پسیه بود و تر باشد و در کند و سیاه بود و هر یک که قدمش بود و جرب و بخار و

۹۵
و سرد باشد و گرمی و خوششاید انگ از تلخ باشد و تا سکنه و خشکی خواهد بود در سرد اندام
ظاهر کرد و گران او پسرخ بود انگ از با سبب بود و هر یک که بخار و خورد و نوده کند
و زده ن بوی بوی خون آید علامت پیش از آنکه انگشتان تر بخیزد اند و گویند نفاذ و پیشی
بگر فرارست در کم نفاذ است **علاج** کند اول انگ بشوید و جامه پاک در پسیه پوسند
و ناخن دست و پای دور کند و در خان بمسواک پاک کند و بعد اول روز چیزی نخورد و دوم روز
تراوی استغفار دهد باقی براد آرد و بعد از آن دارو استمال خورد و عدد در دست تنی و
استمال برنج کند و منگ با قدری نمک روز دیگر برنج همان قدر آب که برنج
جفت بخیزد شود و با ده درم زعفران پستور بخورد و بعد روزی که آرزو سر با گویند و
از بر و پای بالای استخوان مشتاق منگ درون و چشم و یک رنگ مثنائی
و آن سرد و شربت و شیرینی بخورد و آب بخورد و آن هم بخورد و دیگر روز ناکند
و روز دیگر در او خوردن آغاک کند غذا نان منگ کند و از جمله چیزهای دیگر بر پسیه کند
اگر علامت این علت باد باشد جز آید و بلیغ و ابله و پسنده و با بره و پسنده پوست
درخت نم در برگ بانه هر یک که درم خوب گویند در آب بچوشاند هشتم خصه پستانند
یک درم باچی سودا کرده در وی اندازد پسرده کند بخورد آن زمان دفع کند غذایان
جوی منگ و برنج منگ و نه در روز دیگر اگر این علت از نوب باشد برکم برده عدد
پنج عدد میل کرده عدد هر روز بخین جمع کند و می خایره و اگر نتواند خاییدن با یکسایه
باب بعد بخورد و اگر نتواند باب بساید و غلوه نخورد کند فرمود برده هم برین نوع بخورد
باید **یک** اگر این علت از تلخ باشد بنوع خوب نم خنانک صندل بساید یک مسوره پکند
شش درم کلوی پدیسه تر آب بهم بساید نیک بار یک اس کند بجای برده با هم بود
یا کند بخورد و صحت باید برین نوع هفت هفت خورد و صحت باید **علاج** که گفته اند
اگر این علت از خون باشد کلی درخت نیم در برگ نارد پوست و برنج و هر چه چیزی کند
خشک آس کرده و دکان سیرجی کند درم ازین دارو پستاند با قدری روغن شود
باشد بهم بخورد اول هفت پسر درم بخورد و این سردم تا آن زمان خورد که دارو

شو این علت تمام جو بستی برگ نم و پوست و باریخ و گلوی و هر چه هر یک یکان میسر بود
 و بلیله و آرد و باجی از هر یک نیم رخک بسیار کجا برارد هر روز با شند پیا میزد و غلوط کند
 بنار بخورد و بفضل خدای تعالی این علت دفع کرد **دیگر** اگر بستی از خون و نخ بود و این در
 جوشانیده ششم حصه سدی خورد و اگر از باد و بلغم بود چهار سوره کینه ماده کا و نازده پیل
 اگر از باجی کلام در وی اندازد تا هفت هفت بخورد هر شتره نوع پیستی و برص دفع کرد
 او دانه است بسیار در پوست نم و بانسه و بلیله و آمله و جبه و کر در جوب و در پیل
 و کلوی و حبه را نیز و صندل پسرخ و مغز کبیر و باجی و خیار چینه باری و زیتون و
 پنج اندر این و با برگ کبیر و پیل یعنی جود ترایمان و باد و باده و و همیانه و برگ کبیر
 و پیل در آن و پیل کرد از هر یک یک گرم گرفته در مشت سر آب بچوشاند یک سیر کرم
 بخورد و جوب بریان کرد و بخاید تا هفت هفته غذا همان که بالا گفته شده است بعد از
 شدن تا هفت هفته پیر بیز کند هیچ مخالف بخورد و این دارو در نخستان شود کونید و اگر
 این رخک بسیار باشد پیا میزد و سردم را غلوط سازد یکی بخورد بهتر باشد **دیگر**
 روغن و پوست درخت کرم و گلوی و خشک زیزمین درخت کرم یعنی کروت و جوب و
 سدی و ز جوب و در حله و کبیر کبیر از کل پوست تته نم و پوست پنج نم و برگ و بلغم
 و برگ بار دل کوهی و کر در جوب و جبه و بهارنگی و با برگ و پنج جبه و باد و جوب از ناز
 انور جوب رنگ و پیل کرد و پیل در آن و ترایمان و باد و جوب کبیر و پوست بلیله و بلیله
 و آمله و پوست از درخت یعنی یکا بن و پوست سهونا و پوست باری و پوست
 درخت شهری و برگ بانسه و بابه و ساروان ملتس و همیانه و پنج اندر این و باره
 و تربت نایزه و باجی و پوست برنا و جوب پنجیا خیار چینه و زین برابر جبه کجا برارد
 هر روز ده درم دو چهار سیر آب بچوشاند نم سیر پستاند سر دکنده درم شند و کلک
 سوختنی که آنرا هندی مساک میگویند و مساجت از هر یک درم بار کند هفت هفت
 بخورد هر شتره نوع این علت از حد غالب شده باشد تا آن زمان که نیکو شود
 و بخورد و اگر این دارو خشک بساید و با شند غلوط سردم را پس از هر روز بخورد

[The reverse page is mostly blank with some faint bleed-through from the other side.]

بر انداختن آنجا پدید آید بوقت حاجت قدری رس کند صاحب جزم را اول روز یکم
روز دوم و پر پیوم روز سه چهارم روز چهارم ازین زیادت کند هر روز چهارم را
درم جود بصیحت یا بلجیست **ویگر** پیار دوده درم مس و دوده درم را طبق سازد
و پنج درم سیاه بسا ندوختنت نیز جدا جدا سیاه را بسا ندو پاک کند بعد از آن
آب کنوی می که سیاه را بر آن طبقها فرو د بالای مانه تمام طبقها سخت شود پس پیار
ده درم کوکوردند بساید و در وی کمی طبق می بند فرس بیشتر میکند چنانکه هم شمال
شود پس هر کس در مکیکن دشتی بت در تا طبقها بسته شود پس پیار و خوب علی و خوب
اوه چهارم خوب بل سو زده خاکستر آن بسا ندو سیاه را طبقها این خاکستر تا کند و نیم
این خاکستر پیل کرد شود پیار کند یا چهار حصه پیل کرد یا یک تنبول بر پیوسته بخورد
بر ص و جرم و سننات و زکام و در دهن کلفه فنج و قونج و قوه و پیسته و تمانی
علتهای سر را بر رده اندام را قوت دهد موی دیر شود و پیستی نیار و بکرم الله تعالی
از ترشی و چغندر و بادکن بر مین کند **ویگر** خوب است بخت پیار دوده سیاه و یک
تو کوکورد و در کسل اندازد یکی کند و یک تو زردی نیکو شود **ویگر** یک طول مس تیره و نیکو
برست مشکه شود و خورده خور کند بعد یک تو پیار و قدری زردی که شود و پیار و مس شکسته
قدری پیند از چمن بکنوی پس اندازد بالای تو زردی بعد هر چه از زردی باقی مانده بالای
هر را بر کند و سر و یک پیوسته با آرد مس و کند آتش نرم و خوب با یک بختن
چنانچه بگری بنده همان قدری آتش کند بعد خسر و آرد و در کسل اندازد و نیکو شود و کند
و از بر ج بگذارد و نیکو پیار و دوست او بسا ندو و کوبد و بشیره او پیرون آرد و در
نگو را است بدود و در آفتاب خشک کند همچنین تا هفت بار بت بدود بعد چهارم
و کردار و دیگر درم زهر چینی خاک و پنج درم پیل کرد یکی کرده با جود و نیکو پیار و در کسل اندازد
بعد صاحب هلت را در روی اسهال و جود در وی استهال گفته می شود نیز بر
نیز جود بر پیستی و شیر ز قوتیان پیان زده درم آپس کند و بدود جدا اول وقت تا غام

پیشین است بعد مر مشوید بهیات وجفوات بر چون اسهال مماند و دوم روز
 بیگاه داری اكمال در تانی کند و داری می کردن است پنج الوره چاره این
 بیوهم کو میبوست بالا دور کند پوست میان باستان آب سوده بخوردند جان اكمال
 خواهر که صاف خواهد کرد انید بعد روز اتوار و جبهه با سه جرم نر کو صاحب سبی را بر
 تا بخورد پیوسته در نظر و جگوه می آید پس همان مقدار خوردن دهوا اگر در نما بر یکدیگر بر
 زادت از چهار جز نبه اما مهوره سر جاست بر میزان همه چر کند غذا جز بهات سستی
 در کز خورده تا هفت هفته نیکو شود تا چون نیک شود تا قی عمر بر مرد ماهی پسگی
 خورد در پنج پست درم نماید و دست شخ در یک کهنی بدهره اگر سیر او نباشد از آن پیشتر
 او بدود در آفتاب خشک کند هر باب که این دارو بدید خشک کند بعد از آن تب بسکوه
 بعد تب کسومی بعد تب سپنج بعد تب که بعد تب انکوره بعد تب انکوره بعد
 پوست کنگره بعد تب پنج آگ بعد تب دهنوره بعد تب پنج جبهه تب کردنی زرد
 جو به بعد تب دار بل بعد تب یکی اگر سیر او نباشد از انهای او را بساید آب و تب
 بعد تب بنوار بدود بعد تب پنج بعد تب روغن ملا در بعد تب که جبهه جبهه
 بعد تب کنگر که برگ او سر شانه باشد بعد تب کلهما دی بعد تب بجان بعد تب
 جواک بعد تب کلهما دی بعد تب کند که بعد تب بنگری بعد تب رهر دور در
 کرد چهارده درم بساید و چایز و مرتب کرد درین تنها که گفته شده است هر باب که
 تب در خشک کند و باریک بساید چون مرتب شود چایز کند نگاهارده هفته اول
 جبهه خوردن ده روز هفته دوم و سپیدم زیادت کند غذا گوشت کوسفند و یا کاد و یا زرد
 در روغن کاد و شیر کاد و در پنج دمنگ خوردن در از ترششی و ننگ و جله حنی لغها
 کند این را تا که رس گوشت هر چنده نوبتی خشک کرده باریک لیک پاکه پوست
 درخت ناز بالای تنه او خشک کرده باریک کرده با پوست سگوره آب اندازد و در
 باله بر سرد یکدان نهد و آتش کند با پوسته گل در پنج پوست مذکور کجینا

۱۰۱
 مرسود و چون آرد سفید شود بجهه نگاهارده روز یک جو در یک جو شود و در روغن کجینا
 زهر سرد و نیم درم در پنج هفت و نیم درم کو که در سیزده درم پسبل درم این جو ساید
 دیک کند و درین دیک را فر بوبت کند خنک از دود بیرون زود و آتش کند یک
 دو دیک بر پنج شود خورد آرد اگر برای پیش کند یک بوقلمون در روغن کرم
 بعد قدری سوال که در آب می باشند مندا زرد سر کند اگر پیش را جمل و دور زرد
 او جاله اول مر او را محلیق کند بعد جاله گوشت و ترشی خورد بعد از جمل و دور زرد
 دانه شرف بیرون آید بعد پوست کوب باریک پس کند در وجود سر جاله خشک
 شود با آن بکنی فسرد و افند بفضل الله تعالی صحت یابد هر ده و یک در ساعت عطار
 عمل کند اگر پیش مطلق شده باشد که شفا یابد پیار و عیبت دیگر درخت آرد درخت
 آرد باشد و آزموده نیم کان پیس در حصه کند یک حصه در او و بکلین اندازد و آب آن عطار
 که در اوی بالاتر باشد پست و یک روز درین اویسند در جانی نگاهارده دو دویم حصه
 بار بجان باریک اس کند و بپزند هر روز مقدار دو درم کف از آن باز کرده و بی حسته
 بخورد بالای آن یک کوزه خورد از آن آب که پست دیگر در آن درون داشته است
 بخورد با **یک پست** و یک روز یکرم اندک شفا یابد اول دوسه روز کوزه اویسند
 و چون خرد زردار و خورد بی شود **یک بار** در درخت اندا و مبلنی مغز خسته او جدا کند
 و پوست بار جدا کند و مغز را بساید و خشک کند نگاهارده و هر روز این مغز خسته
 نما بخورد چقدر که بسبب کشند بر آید و آن پوست که جدا کرده شود نیکو سود
 و بر چیز لازم دارد و **یک دفع** عیبت حسام که از آن پر سون باد خوانند اگر گناه که سر
 خیزد و از خون ترشی و بلمغ دلیل است که اندام سپنج شود و انگشتان دست
 و پای خاریدن کیر بعد جانی بجای میدکی پیدا آید چون تخمین ظاهر کرد و بعد
 و حماست و اسهال و اسپسغ موسیای خشک خورد و از جربی و از شیری و کباب
 پر مین کند و اگر جایی روغن نخود و قدری زهر بران بار کند و در آن موضع طلا کند
 نیکو شود **یک حرام** که از آن بهله کویند در محلی که آغاز شود چند کلک نهد و یک درم زهر

بناظر بر کتب دیگر که در این کتاب است
 بجای شستار اینست شکر نیکو سود

۱۰۰
 پیشین است بعد مر مشوید بهیات وجفوات بر چون اسهال مماند و دوم روز
 بیگاه داری اكمال در تانی کند و داری می کردن است پنج الوره چاره این
 بیوهم کو میبوست بالا دور کند پوست میان باستان آب سوده بخوردند جان اكمال
 خواهر که صاف خواهد کرد انید بعد روز اتوار و جبهه با سه جرم نر کو صاحب سبی را بر
 تا بخورد پیوسته در نظر و جگوه می آید پس همان مقدار خوردن دهوا اگر در نما بر یکدیگر بر
 زادت از چهار جز نبه اما مهوره سر جاست بر میزان همه چر کند غذا جز بهات سستی
 در کز خورده تا هفت هفته نیکو شود تا چون نیک شود تا قی عمر بر مرد ماهی پسگی
 خورد در پنج پست درم نماید و دست شخ در یک کهنی بدهره اگر سیر او نباشد از آن پیشتر
 او بدود در آفتاب خشک کند هر باب که این دارو بدید خشک کند بعد از آن تب بسکوه
 بعد تب کسومی بعد تب سپنج بعد تب که بعد تب انکوره بعد تب انکوره بعد
 پوست کنگره بعد تب پنج آگ بعد تب دهنوره بعد تب پنج جبهه تب کردنی زرد
 جو به بعد تب دار بل بعد تب یکی اگر سیر او نباشد از انهای او را بساید آب و تب
 بعد تب بنوار بدود بعد تب پنج بعد تب روغن ملا در بعد تب که جبهه جبهه
 بعد تب کنگر که برگ او سر شانه باشد بعد تب کلهما دی بعد تب بجان بعد تب
 جواک بعد تب کلهما دی بعد تب کند که بعد تب بنگری بعد تب رهر دور در
 کرد چهارده درم بساید و چایز و مرتب کرد درین تنها که گفته شده است هر باب که
 تب در خشک کند و باریک بساید چون مرتب شود چایز کند نگاهارده هفته اول
 جبهه خوردن ده روز هفته دوم و سپیدم زیادت کند غذا گوشت کوسفند و یا کاد و یا زرد
 در روغن کاد و شیر کاد و در پنج دمنگ خوردن در از ترششی و ننگ و جله حنی لغها
 کند این را تا که رس گوشت هر چنده نوبتی خشک کرده باریک لیک پاکه پوست
 درخت ناز بالای تنه او خشک کرده باریک کرده با پوست سگوره آب اندازد و در
 باله بر سرد یکدان نهد و آتش کند با پوسته گل در پنج پوست مذکور کجینا

یکدم نوساد و قند درم حصال گوته و سرد درم هرقی و سرد درم سیت برده و پیل کرکشتن درم
 هر چیز را یکجا آس کند و در حلی غلط نکند بعد دویم روز برین اشیای شویده و او به طلا کند
 اشیای شستن نیست قدری اجین و پنج هینس سیاه و نوه سبکناهی در کوزه ناده خسرد
 و هفت روز بعد بکشد برین یکز انجلی شویده و این ادویه طلا کند جدا بجز نوشت کند
 و در راهی کند و سوزن بکشد تا آنجا که گوشت مرد را خوراید و در او رفت چون گوشت
 خیز شود بگذارد برین طریق سر آدمی بیارده و کیز سر کین است و لاشه و طال شالی درین کیز
 و خاکور این طال شالی یکجا کند و بگوید که بعد از گفتن در تارک سر لوفن کرد و بر کرد و بگوید با کله
 بر کل بیار و چهار ظرف بر سوزد آتش کند چون سوزد چون خاکستر سوزد در آن علت ماله
 صیحت شود سوزد آنگه بالا گفته شده است دفع جز ام خور بنوه تیز و برگ بنوالی
 با کیز ماده که آس کس کند در اندام ماله جز ام ریزد **دیکر** دفع بنوده پستی **دیکر**
 با کله وی و زرد جوید و بیلید و مغز تخم نموده و خسته تخم نموده پسیدی و کونه هر دو سر
 برابر و یاد هر جمعی کند بگوید مقدار سگت با کیز ماده که در بخورد پیش از خوردن
 این را دو حصه کند بعد هفت هفته بخورد تا آنکه پستی سوزد و بوی تباه آید
 بگو شود در پستی اندام میکند دویم روز یکبار با آب ساید طلا کند **دیکر**
 دفع پستی پنج کوزه کیز و پوست نیمه کیز و کیز و کیز و کیز و کیز و کیز و کیز و کیز و کیز
 بقدر دوکان درم پست **دیکر** و زنجور دفع شود ملاء و یازده سیر خیزه از درخت یاز
 و با سوزد خشت چینه نیکو ماله و با آب صاف بشوید چنانکه ریخ او بکلی برود در سینه
 کند بعد دوکان سرکان بر کال کند چهل و چهار سیر آب انوار و یازده سیر آب ستان
 بعد یازده سیر شتر ماده که اندارد و بچوشاند و دفع بستاند و هم چنان روغن ماده که او
 اندازد پنج سیر نبات انوار و در حلاب کند چون در قیام آید خورند او در در و در
 کند هفت روز در کند و بعد سه درم هر روز بخورد معمول و بجز است بخت
 دفع پستی هر نوع که باشد در موای ز پستان ربع درم سوده کند نیم درم سوختی
 نه بار بخورد و عقب آن نیم شست کبچ سیاه بخورد مدت سی روز خورده و پیریزتری

و سبزی و ماهی و جنرات کند **دیکر** دفع پستی نیم تخم سر باجی و درین بیلید و بیلید
 و جنه از هر یک دانگی این جدا یکجا کند و در حصه کند هر روز یکبار در چهار سیر که ماده که او نازده
 بچوشاند نیم سیر پستاند و یک روز برین طریق بخورد بمقدار گفته شده است هم برین طریقی
 سه روز و یا هفت هفته بخورد و بگوید شود **دیکر** دفع بنوده پستی سردن ماده که او بسوزد با کله
 شود و با سیر که هم در حلی سستی ماله در آفتاب نشیند بگوید شود **دیکر** بیار و با برک پست
 و در کرده آمو و بیلید از هر یک نه درم طلبد پست و هفت درم قند صد و هشت سیر در
 کند و بگوید پستی غلوه کند هر روز یک غلوه بخورد بنوده پستی دفع شود درین راه
دیکر و کله و صرغ و ناسور و هفت روز هر خورده و استغفار بر سیر دفع شود **دیکر**
 تخم ترب و دانگ سیر میان آب نیمون تر کند و جدا در جنانک عرق شود و دو درم در کیز در میان
 کرده آس کند مقدار دو دانگ آس کند در وجود ماله دفع شود **دیکر** دفع جز ام شاکلی با آب
 بساید بخورد جز ام و یک درم اناج که در کوزه که تساوای بساید هینکه را بسوزد و در و با کله
 مقدار پیل و از او پیل کرد و پسندنی در و یار کند و خوردن در دهان سو قوی پنج و موته
 و عدس خشک غذا سازد از جو خائف پر سیر کند جز ام در کب تبی و سر خنده و ما سندان
 هر دفع کرد **دیکر** پوست نیم تخم سر و برگ نیم دانگ سیر و برگ بانس و انگ سیر و بیلید **دیکر**
 و بیلید و نک سیر و کیز و کیز و کیز و کیز و کیز و کیز و کیز و کیز و کیز و کیز و کیز
 اس کند و جامه پز کرده باره داشته مدبری کجا باره دیکان درم نه باره بخورد تا پست و بگوید
 پر هیز از ترشی و ماهی و پسندی و ماش که برب است **دیکر** پنج سیر با آب پستاند تا آنکه
 بخورد و شود **دیکر** برگ آله و برگ ترسب کجا خشک کند سوده هر روز تا مدت شش ماه
 بخورد که هر دست و پای او درینجا باشد نیکو سود **دیکر** بیلید و نمک و کله و ماهی **دیکر**
 و تخم کیز و برگ و سر شرف در کیز ماده که او بساید در اندام ماله سرفه پستی و کجا
 و بگوید شود **دیکر** و جزا پوست درم کند کیز ماده که او تر کند و بساید و روغن پستی
 دردی کند و سپا سیر و پس اندام را با مالک بخورد و این دار و ماله به شود **دیکر**
 باغ و شش و بهم خشک کند و بسوزد خداوند علت ما هر روز نه بار آن کله مقدار که

۱۰۴
انگشت بر در آب بسیار و پیوسته تا چندگاه بخورد با بیکه اول نیک است هم کرده
تا کیسالت دفع شود **ویگر** موسلی سیاه و آنکه بخورد بشود و هیلد و هیلد و آنکه پوست در
بیم که نه پوست کینه در جرت و بای برنگ و جرب کبیل از هر کدام یک درم بهشت کتوری
آب بچشاند تا یکی مانده کرده بخورد هر چند هستی که باشد دفع شود **ویگر** از این برنگ
در درون او پنج بواری و هر بی پرورده کند یک هفته یا زده روز یک بار نگاهداری
اس کند شکر تری در روغن پیستور بقدر حاجت شش درم را غلو کند هر روز یک
غلو بخورد و پزده نوع پستی سفید سیاه این کرد **ویگر** پستی یکسال باشد یک ماه بخورد
و اگر ده سال باشد ده ماه بخورد با هر الله تعالی سسی دفع کرد پوست برود و پوست
تازه پیدا شود **ویگر** پنج کتوری ده سیر در یک من آب بچشاند چون زمانی چشید
باشد پنج سیر دفع ماده کا در آن اندازه یک جوش دیگر به جمله که نیم سیر روغن در آن
در خور و بعد فسر شود آرد و روغن بالا کشد و بنسازد عصاره کند و نگاهداری روغن
مذکور در وجود طلا کند و آن آب زهر در قیاس دوکان در سکان پاشا در دفع شود
اگر نیز که پسیا و سیاه در آن موضع غالب شود **ویگر** پوست پنج حبه بهشت درم
پوست آگ پست درم پوست با نیک سیر پوست پنج کینه بهشت درم چوک سیر
یا چند حبه کند و بدان مقدار آب که در پیسوری بزرگ بیندازد و بچشاند تا برنج آب بعد
دارد و با در حلیا اندازه و سکنه تا اینجور در باشد بیرون آید فعل و در کند آنچه را با بخورد
تا قیاس یک شرا سیر بر عاقل بعد فرود آرد و چون پیسور شود و کجاست غلو کند هر
یک کتن بخورد چون قوت دار و خوردن پیسور یک و نیم غلو بخورد چون ملاوت کند
پرسوخته و جز ام پزده نوع را بر دیگر پستی سفید را **ویگر** دفع پستی سفید باشد نیم
کر بخورد و در شرف زرد و دیگر ماده کا و بسیار در اندام مالک در ریختن آمده
باشد نیک شود **ویگر** دفع جلا پستی جرت یعنی جار با زکون و باش و پنج تازه خورد
بود در سوزاند آرد و مهر کند در زغال جبر روغن کشد نگاه این روغن در اندام پستی
طلا کند هر روز تا آنکه که نیک شود و غذا بر پستی و منگ و مان جو و کله پستی نیک بخورد

۱۰۵
و از چربی دیگر بر پز کند دفع پستی با در جرت خشک کند بسوزد و خاکستر او در سو
اندازد و آب را هر روز بخورد یک دفع پستی و خاشاک کینه و از زرد ازین برود
غذا برنج پستی و منگ بخورد **ویگر** نیم خورده پسیا نیم سیر نیم خورده سفال بریان و نیک
ماست پیل کرد بسیار و یا رنگد متب کرد این دار و در آنکه کبیر خورد و خواهد هر که کله
اندام پیدا آید او را دو جبه خوردن دهد و اگر میند و نه را بسیار خوردن دهد و هر که میند
بوی کند نیک شود **ویگر** پستی پل آملیک پل پیلد و پیلد و موه و درکت جلدن
گو کرد و انداز این و بخورد و ستاول همه را اس کند بعد روغن ماده کا و دوه و مپست
شیره اطروا که از تر باشد شش شش و جمل بل و اگر خشک باشد چهار صیدل آب پستانج
بچشاند چون تمام آب خشک شود روغن بسازد را و نداند از دانه زرد نیک پل
پیل پل باد و پیل باد پیل بهر بالای آن آب تر ملا بهشت مسکوره و بچشاند تا یکی بستند
بخورد اگر غده میل شده باشد نو هر که آنرا تا کوه نمرد در میان یک صدق اندازد و بد
غذا هر که و منگ و روغن و منگک جمله علتها درکت گشت و در هر همه برود **ویگر**
منگک و پایی برنگ و یکی بر سر کمان و زرد جو بود نیم کج بزرگ کله را بر با کینه و کا
بخورد و طلا کند پستی دفع شود این دار و بسیار روز کند **ویگر** دفع پستی کجند کجندی
دو خوک یکی کرده بخورد و طلا کند بسیار روز کند دفع کرد آب نطفه آدمی پیستی دفع
شود **ویگر** روغن انکوره متواتر بر پستی مالده دفع شود **ویگر** کسسی را پستی درین باشد
پار و نجاست آدمی خشک و در پیسور اندازه در دره ایسور از بار یک سینه و یک ک غالی
در زیر زمین کند و آن سوخت است در بالای آن دیک جوار و در پیسور آبکل یک کرد
بر کرد پیسور آبکل بسیار کرد و آتش جهانک سوخته شود و سرد کرد و سورا دو کند و آن
روغن که در پیسور باین جگند است از در پیسور باین جگنده باشد نسبتا در نگاهداری و هر که را
علت پستی درین باشد نیک شود **ویگر** پیسور در کسین شوک هم برین طریق روغن کشد و بچ
کمالیدن و خوردن روغن نجاست کند شده مالده خوردن در هر چه علت پستی باشد
و کراحتی و کراحتی درین سبب قدرت خدای نیک شود **ویگر** پیسور و کبوتری سیاه باغ و

شلخ و بعضی آنرا کیتو و شلی هم گویند پارسی سرانچه دسی کونید جو کوب کند بعده مشک کار
 مثل و باد کاه روزن بر هر کج در کتوری مالده هفت کند جان بدخ و شش سر سکه
 خورده بعد از آن در یک پو اندازد چنانک کشید و عن بخاست گفته در جان کشته و
 نکا هر در هر روز قدری در اندام مالده اگر جگنده شود و در بخت کرد و نیکو شود و اما
 دست برینا بد و وجود هم پاک کرد و نیکو شود باید که کتوری تر و تازه باشد تا کشته و آن
 فرد و عن کشته نیکو کند **بیک** بیاد و پنج و برک کتوری یکس در دوسن آب بچو شاند من با
 آب او بسازد و آن آب با زنجیر شاند چک ده سیر مانه بعده مسکه در آن طقار انداخته
 خواهد که اخت و بلا خواهد آن بست همچنان که در دانه سرد شود و عن بسپسته کرده و آن
 در عن بستن کنگار در هر کج استی باشد یکدم بد تا بخورد و قدری در اندام
 در خور و بعد از آن آن آب که از مسان روغن مانده است قدری مالده زمانی
 توقف کند که آن آب در خور و بعد با آب گرم که اندام گرم قبول کند بشود هر کج
 و بختی و خارش قدریم و بجان باشد نیکو شود و جو دانه و در و کشن کرده و **بیک**
 پیل کرد شیر ک در جو بد کوه و پنج اندر این در برک کتوری و پنج جسته و پنج کج
 و با برک و پنج خوار و پنج کج و زهر و روغن تلخ از هر یک شش کان درم روغن تلخ
 سیرا کینه ماده کا و یک اول بار زمانده باشد این دارو تا با لوبوس کند بعده در دیک
 میان روغن مذکور اندازد و آتش کند تا بسوزد همان روغن با ندر جامع کند در یک
 زردیه که جرب نباشد اندازد هر روز مالده بشود **بیک** شیر ک جها پیر پیل کرده و سیر
 زردیه و اکسیر روغن تلخ یکسیر هر چهار یکی کند و روغن زو تا آن قدر که همان روغن
 مانده صاف کند و کاه را در هر روز در وجود مالده شود **بیک** شیر کاه و شیش و یا شیر کاه
 کا و از هر یک نیم بجان و نیم چون و پنج مار کند چنانکه به بالا و جرات بندد
 در روغن بکشد کاه را در بر شده نوع پستی در در و جز آن مالده نیکو شود در جوارح
 کبوتر موده که در حصه موده و یک حصه برنج باشد بی نمک بار و عن کا و ویانا کند موده
 مخلوط هم برین طریق بار و عن ما دکا و و شمش کج در پیر تر ششی و شیر پی و جری و کوه

۱۰۷
 و ماهی و ششی و جزوات در روغن کاه و شیش و ماش و نخود و صغایات و شراب انگوره
 و خیسر و خواب روز جوان و یکسال تمام نزد یک عورت نرود هر روز صحر و حیدر نشوید
 و جامه نیکو پوشد که هر کسین باشد و اندام را خوی کردن مکنه از و اگر خوی کند و زان
 بشوید اگر کردی بعد یکسیر شراب تداوت نرودت ندر و حالیا قوت هم باشد و هر
 این عفت باشد با وی نزدیک نیاید رفت و روی بروی نیاید کرد چنانک دم نفس
 تورا سرد و سخن کوبد و جامه که هر نفس او رسیده باشد نزدیک خود نیاید و طعام و شراب
 با وی بخورد و و جاکه می که او رسیده باشد کشید و از خوی او پیر میزند و خود را نیکو
 صحت شود آینه بخت انواع پستی با چو کسوندی و زرد جو بد و پنج خوار و پنج جسته
 و پنج کوه و نمک کرده و پنج جسته و آگ بزرگ و خورده پوست درخت ارچن و پنج کوه
 و نمک جگاره در کتبه برابر آب و جزوات ماده کا و سخت کند در سر که هندوی جمل
 بنده سو حیان هم طلا کند چون خشک کند شود بشوید یکسیر طام کند اگر در سر و حقیق کند
 بهتر باشد صحت شود **بیک** بلبل و بلبل و آمل و زرد جو بد و دار بلبل و پنج خوار و پنج کوه
 و جو ک و قند کند پوست و پنج کسوندی هر یک مساوی کج جو ک نصف یک دارد
 اندازد و در سر هندوی ترکند و در آفتاب بار دانه سرد و ز بعده بقدر حاجت بر
 ارد آینه کند و سخت مالده یا نهفته بکلی دفع شود و اندام روشن کرد و و هر کج
 و داغ کز شان پستی باشد همه دفع شود **بیک** دینیم سیر و پنج کیه و از نیمه و کل
 نیمه و صندل سپید هم سیرا کج کج کند اس کند در اندام روز متواتر تری کند و در
 گرم اندام سر جها ده و کت بست دفع شود **بیک** بنوار و پنج سر شرف و کونه
 و پیل در از و زرد جو بد و دار بلبل و سوسنی هر یک مساوی بساید با سر که هندوی
 اول جو کوب کند میان سر که هندوی اندازد و هفت روز آفتاب بار و بعد
 از آن قدری بکشد بساید در وجود مالده نیکو شود **بیک** دفع علتها و کلب نیک
 جام سردم و با چو یکدم یکی کند خشک کند بساید و جامه بیک کند کاه را در هر روز
 چهارم بخورد اول آنکه خورده مقدار چهارم بر سبب ندر دیک حکما این علاج

کلیک گفته یعنی بی عقلت در وجود جانند و **بیکر** دهن پیستی خون خواهد معالجت پیستی کند
 با یک گوزن در اندام موضع بخارا که خون بیرون آید و **بیکر** کند اینست خاکستر جویسیر
 با آب ترکند و این دعا هست و یکبار بخواند و بدلتا هفت روز طلا کند خدا می آید
 شفا بخشد دعا هست بسم الله الرحمن الرحیم علی ابی الذی لا یموت و **بیکر** دفع حسرت
 بخواند و تعیین کند بسم الله الرحمن الرحیم از من باب دینا حج ما فارحیتیم لا یموت
 و لا یحی من آياته مومئین الصالحات فار و یک المذرجات العلم کل فیفس و ایقنت
 الموت و یلکم باش و ایقنته و ایقنته و ایقنته و ایقنته و ایقنته و ایقنته و ایقنته
 بر تیره علم آدم الاسما کلها بیکت این نام پسید هر که این پیستی باشد در اندام پیش
 روزه دارد بوقت افطار این نام بسیار کند از پیستی و بگرام از بیکت این غایت
 یا بدعا نیست المجددی محمد نفس بخند دفع افوی پیستی باشد **بسم الله الرحمن الرحیم**
این اندکین استخوان و عظام الصالحات له جنات الخیر خالین قیامه ایضا
و عبد الله حق و هو العزيز الحكيم لا یعین علی الناس الا من شئ فی الارض
و جاکل من خوف الارض ان الله لا یحیی کل من مات فموت و بیکر در معالجت دفع
 برص سپید که در هندوی اجبت برن کوبند اگر درین عقلت لفظ سپید در وجود
 باشد نظر کند موی آن موضع سیاه است و یا اندک مایه سیخ هم دارد اگر موی
 جوام آمده است و **بیکر** بعد از استغراق لروی تیز و اسهال این در آنچه
 با پی یک پیوسته بنوار کینه زهر جو کوب کرده و در اوله جو کوب یک پیوست نیم کوبند
 که میان پیوست باشد و آراهند وی انتر جبال کوبند چهار میز و در ضمن آب بنوشند
 نیم سانه روز یک آب نهار بخورد از جمله چیزهای خدای میکند مان مونه و کجری
 مونه و برین معنی بی تک بخورد تا مادی که دارد و بخورد درخ ناخن او سیاه کرد و بعد
 نگاه دارد و بیعت شود آنچه در جوشانیدن دارد و نقل مازد اس کرده سردم برک
 و پنج پوست نیم درم و کتوز یعنی آب بیکر و خستی برک و پوست او کونوم درم
 هر یک خشک کرده علا صله اس کند و جاب بر کند بعد شیر ماده کا و پسید که کور

باشد بقیاس دارد و شیر مذکور بسیار نادر و بسیار در میان دو هفت بیعت شود
 و جایی که اثر مانده باشد خواهد **بیکر** قول حکما رهند است که با پی خاصیت زداینه دارد و
 اوراد بیکر ماده کا و نازاد در دنا سه هفت بعد بشوید با کینه ماده کا و نازاد و بسیار
 نهار بخورد و تا سه هفته برص را دفع کرد اندک پسید بیکر قدیمی باز آید و حکما و سلف
 برانند که خاصیت با پی کرم و خشک گفته اند بیکر پیوستم عقوبت را باز دارد و چون ناله
 تحلیل دهد انواع حسرت را در در اسفید است در خوردن و طلا کردن اطباء می
 در روی قضایب گفته اند در خوردن ملازمت نماید و **بیکر** با پی کینه ماده کا و سوز ناز
 ترکند پست یک روز بار و بعد بیرون آید و بیکر کند در سایه خشک کند این مغز با پی
 و کتوبری و پوست و شاخ و پنجه و بزرگ و درخت نیم از هر یک بوزن برابر یک اس
 کند بعد جو کوب سیر سار و یک سار با آب بیکر شش هفتم حصه آب بجهوشیدن چون
 مانده بسیار درین دار و نای آپس کرده با آن آب بقیاس سردم غلوه کند نگاه دارد
 روز یکی از آن بخورد و بزبان خدای عزوجل آب سفید با پی سیخ و بزرگ قدیم آید و پی
 اندام سپنج کرد و روشن شود و اگر چون را مردم سبلاستی دهن درستی بخورد و پیوست
 شفتت دهد این همچون را کلب کوبند جو کوبان جهت تند پیستی بخورند و **بیکر** اگر مایه
 با کینه ماده کا و بسیار دو نیم درم غلوه سازد نگاه دارد هر روز یکی نهار بخورد و تا یکماه اگر
 باشد سه ماه بخورد و نیکو شود با پی سوده در درون او نطله کند بعد شیر ماده کا و در آید
 اندازد جفوات بندد و مسک پیرون آرد آن مسک بخورد عقب آن دفع بخورد برص سفید
 دفع شود و **بیکر** دفع برص سفید پوست پنج پد اینچه پوست تن نیم پوست درخت
 بکاین و پوست سمل تسادی بست با پی کتوش این دار و نایم کجی کند در چهار کوب
 آب بیکر نیکو نگاه دارد و بخورد و بر میزان با دیکین و ترشی دماهی و از همه کوشته کند
 و **بیکر** دفع برص مایه پوست کتوبرساه و پوست بار بلیه و با پی خشک با یک سار
 بوزن برابر یک کوبه نگاه دارد در روز نهار آن قدری که سبب انکشت در آید
 در در و من اندازد بالای نیک کار شربت قدر بخورد در یک هفته هر یک کسپیدی

باشد در رشود و برنگ اصل باز آید تا آن بخورد و بکلی دفع شود می باید که بر میگردد
 از همان چیز تا که بالا گفته شده **دیگر** پنج نوزه دانه صولی بوزن برابر با یک زاده گاو و آب
 بسیار و موضع برص را بخار و دو چیز است چنانکه خون بر این بگذرد این دارو ماله پسیبند بود
 برنگ قدیم باز آید تا آن زمان که دارو بخورد ماله قدری پوست لیکر با آب بساید
 و بخورد نیکو شود **دیگر** پنج بلور در برجه چید در آتش گرم کند و حبابی برص بر آن کشم
 کند خیزد روز حین بین کند در یک هفته رنگ بگرداند **دیگر** دفع برص که جای انعام سفید شود
 پنج اینخرد شنی و آرد ماش و کنجد هر سه یکی کند و آرد کندم به نوزه هر روز چهار وزن یکدم
 مدت هفت روز بخورد در بریز از ترشی و شیرینی در روغن و جز آن و غذایان با مویز همرا بخورد
 چهل روز نافع آید اگر زیادت از چهل روز بخورد بکلی دفع شود **دیگر** پنج سیر بهند سفید بساید
 و با آب در اندام ماله برص سفید و خاکش دفع شود می باید که درام این دارو کند پوست
 مار و پوست فیصل و پوست سیر و پنج خجسته بسوزد با روغن کنجد سیاه پیامیزد و برص ماله
 هاست کند جرم فیصل و پنج چیره در هر روز یکی کند بعد از صبح برین و خواب بر نماند کجا
 بساید با روغن کنجد در اندام ماله جرد دفع شود **دیگر** برص سپیخ را در لیره کست
 و با یک بسیار با کینه نادر کا و پیامیزد بر برص سفید نیکو شود و پنج نازه میره از چشم شرف
 است با آب پیاز سرخ شود سرشته که ماله دفع کردد **دیگر** روغن با سرکه بسیار و ماله
 دفع کردد **دیگر** می که اول موضع برص را با سرکه با سرکه کین خشک بجزاشد بعد دارو
 ماله مدت یکماه علت برص دفع کردد و به این پر بهیز نیست **دیگر** تخم انگوره پارد
 و چون در طبقی ماله و این تخمها را یک طرف بسیار و در چون خود بر نیمی از طرف زیور
 آفتاب بار دو زمانی بگذارد و روغن از او پیدا شود آرزو غن در شسته بخورد
 وقت حاجت بانگشت بر یکدم و بموضع برص طلا کند سرد و کم شود **دیگر**
 کزدم سپیاه را بگشت خشک کند در برص ماله بر شود **دیگر** پنج کزانی سودد و خیره
 یکجا سودد در برص ماله پوست او در و خولده شده تا وقت دور بخورد هر شد و در
 کرت حبسین کند دفع شود **دیگر** آب سبید شده باشد در جنتی برج و در نعل بخورد

بی بادق با دیسباس بر باز و حواله بخورد و روغن پستور انوار دو بردر آب کند و انعام خلا کند
 برنگ اصمی باز خواهد آمد جره و دارو گوگرد و هلیله و امله سوده و سوسپسته در روغن
 دارو به شود **دیگر** برص سفید را باها برآمده باشد پیازد گو کسبه بجز آنی سیاه خردم سیاه
 بجز آنی باز در دم و سه سیر بر یک نیم خشک کرده بکجا پس کند نیم سیر کنجد ساد یک دم سیر
 این همه را یکجا کرده دیگراد و دیگراد او و غلوز سازه و بخورد و باقی دارو را جدا غلوز کرد
 نگاهدارد هر روز یک غلوز بخورد و با لای آن یک سیر ماده گاو و یا گو سفید بخورد و در
 آفتاب بنشیند هر جا که سفیدی باشد برود نشان رفتن نیست که اول هر جا که سفید
 باشد آب خورده افتاد و حواله ترند در آب خواهد رفت و در او که نگاه داشته باشد
 در میان ده درم سپی آب و ده درم کبریت یکی کند و با یک کبود و همه را پیازد
 و سوزانگان درم غلوز کند هر روز یک غلوز با شسته بخورد و مدت سه ماه بکلی دفع شود
دیگر نقلت از شیخ زکریا الدین قدس الله سره و العزیز برای دفع برص هر روز شش
 با جهل روز و جهل و یک بار بعد از سنت با دعا بخواند سوره فاتحه الحمد و حم ملامه و
 کرده بخواند بفضله الله تعالی شفا یابد اگر یک روز نماند افتد باز از سر آغاز کند **دیگر**
 برص سوره لم یکن بر صاحب برص بنده شود **دیگر** دعای دفع برص بمحمد از جن
 و سخن کلماتی السموات و ما فی الارض جمیعاً آن فی ذلک آیات تقوم لشکرون
 روایت است از حضرت رسالت پناه صلی الله علیه و سلم هر که وقت شنیدن عطسه
 بر عاقلین سوره فاتحه و سوره اذا جاء نصر الله و جند به حق تعالی او را از بیماری برص
 و جزام و خون نگاهدارد **دیگر** در معالجت دفع برص که آنرا بزبان هند بر ص کونید آن
 دوغ است سیاه و سفید **دیگر** دفع برص کونید آن که در دره او سوزن نباشد هر دو غلوز
 و تخم تره و سبزی کینزین همه با بول گاو یک بسیار و بدان نوع که فرود ما کرده شده
 ماله و آخر وقت با آب گرم اندام خود بشوید تا یک هفته چنین بشود **دیگر** سندی
 و پنج ترب بوزن برابر باشد که سندی و آس کشند و حبابی حق سفید ماله بطریق آینه
 ماله تا سه روز اندام را بشوید ماله بدن یکبار با حق دفع شود این دارو در کین ماه ماله

دیکر دفع بهق سیاه چون خاص چهار درم در پنج نود و دو درم در ابله و دو درم
 یکی اگر ده بار یک اسس در یک کوزه سفید تر کند چنانکه آینه و تر سده باشد یک کوزه
 و در آفتاب به نهد تا سه چهار روز بعد از آن کوزه نشیند موضع بهق را با بیا جگ
 بخار و داری مذکور بمالد اول وقت نماز و یکروزه بخار و سرشفت آینه کند و با
 گرم انعام را بشوید در مالیدن در وی مذکور یک روز سبت خواهد آمد و نیکو خواهد
 شد **دیکر** تخم تره مرت کج و وبال و بال و بال و بال بسیار بهق سیاه طلا کند بعد از
 دیر اندام را با آب گرم بشوید تا یک هفته چنین کند و دفع شود و خون خوش و تارک
 سیاه یعنی کوبس پرستی سفید و بهق سیاه بمالد و دفع شود و با خون موش خون
 ناز سیاه و بادل در پیستی سرد بهق زرد در بهق بمالد و دفع شود پستی هرگز نشود
دیکر دفع بهق سیاه با جی و هلیله و بلبله و آمل را بسیار بار و غن شکر ترکی
 سه هفته بخورد و بهق دور و که خار کش و خنجر و آماس کل و ماد صرع دفع شود **دیکر**
 دفع بهق سیاه و پسید و تخم ترب ده درم که سحری و کندش از هر یک دو درم
 بس که تر کند با یک اس کرده بمالد بهق سیاه و سفید برود **دیکر** مادران و دم دما سی
 و جن غری بعد از برابر بسیار برده درم درم شربت بسیار زرد و زرد بمالد و بهق برود
دیکر دفع سیاه و سفید موضع بهق بخار و بعد از کوزه و کوزه و کوزه و کوزه اس کند بمالد و روز
 بعد سما که نور ست هم اس کند بمالد و در زمان مندوزی و کوزه و کوزه از هر یک
 پنج درم بسیار با سر که تر کند بر بهق مالند شود **دیکر** سر کین و تخم ترب و مغز سینه و انور و قوت
 از هر یک درم در پنج نود و **دیکر** را از هر یک نیم درم با سر که مندوزی و باد و کوزه بسیار
 در اندام مالند تا یک هفته بشود **دیکر** لاگرد و قز برود و بوزن برابر پست کند و در او زمین
 انار و بر سر او پس که مندوزی انارند پس کند چهار روز و زمان بعد در اندام طلا
 کند بهق **دیکر** کلخ و تخم چون و روج برود و ابله و تخم ترب بزرگ همه برابر بسیار و
 مندوزی بهم در سر که انار و دیکر زرد در آفتاب ابد درم که مذکور باید صاف کند شود
 فزونی که انار و بعد بهق را با جگر بخار شد و زرد بمالد و **دیکر** قز و کوبس و کوبس و کوبس

کلی

و تخم تره و سرشفت و هر چه یک کوزه با آب بسیار آینه کند تا سه روز بمالد بهق برود و روغن تره
 میره طلا کند بهق برود **دیکر** و تخم ترب الکی اس کند در وجود بمالد آخر وقت اندام نشیند
 تا سه روز بکند دفع شود **دیکر** اول زرد و تخم کوزه که زرد و کوزه که زرد و کوزه که زرد
 بعد چهار درم در پنج نود و یک درم منیل بار و غن کج و سماه بسیار در بهق طلا کند نیکو شود
دیکر آب منی بر بهق طلا کند **دیکر** رنگ و برگ و برگ سمد و زرد و کوزه که زرد و کوزه که زرد
 نیکو شود **دیکر** برود و تخم کوزه و منیل سپید و کوزه و تخم ترب همه برابر با روغن بسیار اندام را
 بران آینه کند بهق نیکو شود **دیکر** برگ خیمه برمه کاکلیک ترب را برابر با روغن بسیار در
 دور سه شش بر اندام طلا کند یا هفت روز متواتر کند به شود **دیکر** سما که در شیره لیمون
 سخن کند تقدیر که در وجود بهق باشد هفت سخن و بمالد و یکی برود **دیکر** سما که با جوب نیم
 بر بهق بمالد نیکو شود **دیکر** تخم ترب با شیره برگ او که در کوزه برگ او که نیا با آب خاکستر
 مونه و او که بسیار بر بهق طلا کند به شود **دیکر** کوزه و کوزه و کوزه و کوزه و معبار و غن کج
 طلا کند دفع کرد **دیکر** تخم حور و زرد و جوب خام و بیس دست و جزات هر چه یک کوزه
 اس کرده و موضع بهق بیا جگ بخار و طلا کند و در آفتاب یکروزه آخر وقت اندام را
 گرم بشود یک هفته متواتر یکی دفع کرد **دیکر** تخم ترب و ز قویان میان اس کند
 بعد هر روز در او پس کجا کرده اس موضع بهق بخار و سه روز متواتر وجود بشود
 کرد **دیکر** روز یکشنبه زرد و جوب را در شیر جای بهق را بخار و بعد طلا کند دفع
دیکر زرد و جوب با آب بسیار و انار در شست بند بعد ادرك یاد و کوزه بسیار
 زرد و جوب شصت تیز در وی انار و او بسیار و در اندام را تر کند بهق برود
 تو کوزه در شش و عورت تیر کان به ست گرفته خاک پای جیب او لبه نک آن عورت
 جربا شد خاک را بهق مالند شود **دیکر** در دفع پسیدم الله الرحمن الرحیم اتق الله الذین
 اوقالوا ربنا الله السما استقامو فلو خوف عليم ولا هم یخزنون او تلک اصحاب
 الجنة خالدون فیما جزا بما كانوا یعملون و ضنا الانسان فیما بواله صتا جمله کما کرنا
 و صلی الله علی خیر خلقه محمد و آله و صحبه اجمعین **دیکر** در معالجت دفع و در داد و نوح است

یکی میاوه در نیم سنج دار و سی هر دو نوع است با یکی باریک بوده و کلید ذمکت کند و
زنج و زرد جو به بکینه ما و کا و جلودار و ما اسپس کند دار و را بخار و بعد در او باطله بکند
دیگر با یکی نیم سراج درم و کندک و پوست نارد درم خورد در هم میکسند و جگر
کرده در آب سبزی یعنی اشخار کجانه سایز و سوز و آفتاب برادر و یاد زرد
دیگر آن فرود بر بعد میان جفراست پاییز و با با یک دشتی بخار و در او
مکولر طلائه نامه و زهر نوع او باشد دفع شود و بر نیز از ماهی مار بخان و ترب و گو
کامیش و ماده کا و نمک دندان شربت کند دفع کرد **دیگر** دفع در او هر دو نوع پیلید
در زرد جو به باریک و با یکی باریک برک رقوم بسیار و او را با با یک شستی بخار و طلا
کند دفع کرد **دیگر** گوگرد و خوردنی و گوگرد و سبزی و کوش و زنج زرد و وینیل اسپس
و انور در خوب و در اهل و حینه و اشخار و سر شرف و خردل و تخم بنوار و بر برگ پله
و شهر و کل توری که رنگ ریزان جان می کند و شکر که زاولی و م دار نمک و یول
بوی از هر یک دو درم و بر یک کینه چهار درم همه را مالا اسن کند با در و برود **دیگر**
دو سیر پوست هندوی و انگیس که و سبزی و سنج زرد اشخار و با یکی یکسیر در میان
دیگر بزرگ کتوره بر سبزی نمد و در گوگردی این دار و ما نمد و یک بر سر و یک
نمد و یک بوج و خورد آب پر کرده با لادیک برادر و در او را بکل غرب مهر کند
جناک دم او بیرون نرود بعد در زیر یک آتش کند نرم نرم کیزمان آتش شین
کند از دود آن دار و ما روغن جگر آن کتوری که در میان دیک است رو پر شود
آن روغن میبندد و نگاه دارد هر که را داد قدیم باشد موضع دارد و بر سر کین بخارند
بالا سر و در زنجین که چهارم در روغن که جرب کند ماهی و داک با یک
سوده بران موضع جرب خشک بسیار پوست و ما در او براند و در برک تقیم
با آمد بر شود **دیگر** پوست جوز هندی بغیر دار نامایت طریق روغن کشه و
دادی که هیچ معالجت نرود و چون این را با لایی شک برود **دیگر** گوگرد سبزی
و زنج و زرد و وینیل اشخار و جو کما و زرد جو به و در اهل و شکر کف زاولی اهل

بوزن برابر خشک کند و با یک بسیار و بر روغن تخم میز کند بعد آب و کهنیل تر کند
و با خشک کند و با جفراست پاییز و در آب برادر و بعد از آن او را
بخارند تا بماند و با مالله در او دفع شود **دیگر** حبه و زرد جو به بر این کرده با یک دکل حبه
بوزن برابر خشک کرده بسیار نفوذ آب و در او را بخارند حبه خاک خون آید با یک ششمانه
سر و زرد جو به شود **دیگر** مسکه و آب پیاز بوزن هر هم کند و بر او با مالله بشود **دیگر**
روغن و موم پسید و کر مال شسته بوزن برابر بچوشاند و هر هم سازد و بر او با مالله
شود **دیگر** خوشه او شکل کل باشد بچشم ریخته در غار و در موضع در او آغاز در او
موضع او را بخارند و آنچه خوبست خام و نرم باشد بشکند بر او چند کرت چینی کند شود
دیگر اگر داد آغاز شود از آب پنجه پس که مصلحتی هم گویند اگر داد می نازک شود
با بخل نازک جناب زرد دی و با در پیشانی اول او را بخارند و پیلید کرد اس کرده مالله
بر شود **دیگر** تخم بنوار و زرد جو به خام و پنج کوندی سپیاه و تخم ترب و دود و خردل و سنج
این همه دار و ما برابر با در سنج نصف یک در ازین دار و ما اندازد یکجا کند و با آب کانی
هم براند و وقت روز در آفتاب برادر و در او را بخارند مدت هفت روز مالله و داد
دفع شود اول او را بر سر کین کا و بخارند بعد زعدان با آب بسیار طلا کند شود **دیگر**
حبه که در کشته با برمی آید اسپس کند و بر او با مالله بشود **دیگر** سیر و خردل و هند کند
برابر بسیار و زرد جو به مالله بشود **دیگر** قند و سیر و نمک برود مالله بشود **دیگر** پیاز و دود
بخار و جناک سرخ شود بعد مالله بشود **دیگر** سبزی مالی سوده برود مالله بشود **دیگر**
بول آدمی و بهنگه که سبزی در زرد جو به و هوا نسو و کانی اس کند مالله بشود یا بار درخت بله
و کل سرخ کند یا شند باریک بسیار و او را با با یک بخارند و طلا کند و سر و زرد جو به دفع
شود **دیگر** کینه ماده کا و نمک کک یکی چو شاند چون تیره شود موضع در او را با با یک
بخار و طلا کند و در حار شش کند دفع شود **دیگر** تخم بنوار در ره پسید و آله و با یکی
بوزن برابر با سر کین بسیار بعد بالایی او ششیر ایمون کجا نرود یا شند جناب زرد جو به
روز طلا کند دفع شود امتحان کرده شد **دیگر** سنج بنوار یا زکا که میکسند باشد ماهی

بخار و با لعاب و من هر روز بروز بالرفع شود **دیگر** دفعه اولی نیز کت با یک
 بریده و بر شست نایل و آب سخنان کت با یک سنجی هر چهار چیز در آوندی کند و در
 جگر روشن کت مویض د او را با یک کشتی بخار و طلا کند و بیخ کور و دیگر نشود **دیگر**
 زنج زود و دوی سینه تا سکی گموی بساید تا سر و زنجی داد بالبر شود **دیگر** اگر کسی
 کچه داد و بیار داد و دیده باشد هیچ دارد و نشود بسیار در زنجی بختام و تجزیه نواره شود
 صباقون که آنرا هندی میوزن کونین از هر یک دو از ده درم و در وی مذکور با یک
 کای و یکی کند و در لوند جرب کها در صاحب داد و یک کشت جادو آب تر کرده
 بالای داد و بسته بدارد هرگاه خشک شود با نر کند و پسر او پنهان کند اگر داد
 انما بر آید مثل دانه از زن بعد بالای داد اول وقت روز طلا کند در نماز شام
 بشوید تا نماز شب کرد و بسته بدارد تا با باد بار و در کند و داد بالمشق من تا روز
 بالدر در کلی بر طرف شود اگر داد اندکی دفع دار و انگلی هم صباقون جمع کرده مثل
 این روز کار بر شستگان بر شود **دیگر** و بیخ او کما و در جوبه کوته برابر سوده بار و عن
 کتد بالدر اد بهق و جلند هر دو جنیان دفع شود **دیگر** و بروی که در اندام خفته
 در کرده هم کونید اجینال کوته و در دل هر دو جن با بول آدمی بساید و در و با با یک
 بالدر و در و طلا کند تا سه روز بکلی بر طرف شود **دیگر** و بیخ او کما و در جوبه کوته
 بعد و در وی کور بر کند کسی را بگوید که بسیار بالدر در حال دو هفته نیک و نیکو
 شود و چار بند و اگر در و زیاد باشد یا باشد از آنجا که داد آغاز ششش کلک زند
 و جایی دیگر بخار و در وی بالدر سه روز کتد شود و در یک در اندام خفته باشد
 و یا موی در اندام خفته باشد اجینال کوته را با شکر یک بساید و در و هر آنچه جنیان
 سرخ شود بعد طلا کند در و بهق دفع شود **دیگر** در و دیگر ششک باشد یا در کوته هفت
 درم جوانی خالص هفت درم یک چهار درم این دار و خشک کند و بساید
 پست و یک بت از شیره به سکره بود یا در یک سببه به خشک کند و بساید و کاه
 هر روز بر مقدار که سه اکتت بر آید با آب بر فرو برد از خوردن این اندک

خواهد تب خواهد آمد و مشک چهار سنج کت نرم خواهد شد مردی که مشکل باشد ازین
 دار و دفع خواهد شد و برص که میان شوره نوع پستی است آن نیز خواهد رفت باید که غیر از
 چیزی دیگر نخورد و نمک هم نخورد و البته البته رافع است **دیگر** تخم کدوی بخورد و این
 و جوانی دیوست جوزهندی و غیر این هم در جاد یک حکمت بگیرد و در سبال جز و عن کند
 بر در طلا کند هر مردی که اندام درون خفته باشد دفع کرد **دیگر** بسیار د با در چهار کپوت
 و در میان روغن کتد اندازد هر داین روغن بر داد بالبر شود **دیگر** تخم دهنره نیک
 تخم تخم کدو و دیگر تخم بوی را تخم کمر هفت دار و را کند کند بعد او نیکین سازد و در گل
 دار و تا در آوند کند بالای آوند سر پوشش کند و ختر کند و در پان ختر و عن کتد هر دار
 هر جا که داد باشد دفع شود **دیگر** کما که جنین موا زنده و سیر بر همین **دیگر** تخم سوره
 یکجا کند در میان و نیم سیر جزات ماده کا و خالص اندازد سرد و ز آفتاب بهمد بعد
 یکشنبه بالای در قدوی آب انوره بالدر و عن در وجود در بالدر در آفتاب سیاد
 تا شش لاش بردار و خارشش در برود **دیگر** حبه جنیان که خواهد در آب تر کند
 و مادون سکهل دادک پند از یک شبار روز بخار در با صل شود بچش نمرد و در را با یک
 بخار و بر سرد طلا کند کرده سار داده باشد بر و نیکو شود **دیگر** هوزر یکسیر و جوسیر
 و قد یکسیر هر چهار چیز در دن آوند اندازد همه آب و سر چهار روز بر در بعد با
 کند هر روز از یک بطریق بجا بالدر وجود در داد دفع شود اما سخن با بی بر هر ماند کرد
دیگر برای کجی دار و پنج جوی و پسر لیمود و پوست و کوز و لیل کردی که کرده اس کند برد
 طلا کند دفع کشود غذا بهات و موکت یا نان کتد بی نمک بخورد **دیگر** هر چه ناپر میزند **دیگر**
 یکشنبه و حکم بر بند و در یک طرف او آتش زند و پسر طاوش نالیوره بدار و بار و عن کتد
 داد را بخار و طلا کند و دفع کرد **دیگر** ز قونیان در آتش گرم کند و آب او با تاد
 ز قونیان بنار داون در یک آب اندازد و نگاه اندازد بالای بزرگ ز قونیان
 براد و پسر دیگر را پسته و آتش کند چون بواند که برک بخند کند و پسته نیش
 بگرد و تخم دهنره را دیده کند و در یک کشره ز قونیان داشته باشد آنرا در

یکجا

پوشد و در آفتاب بر آرد تا سرد ز بعهه آنرا آیس کند در موضع داد و بهنک مالده دفع شود
دیگر ز قویان پیار در بر جبر در در آب بچوشاند و برع بستند و پنج نوار همراه آب
 مذکور آیس کند تا سرد ز در موضع داد و طلا کند دفع کرد و چوبست **دیگر** در ایلیا
 دشتی بخارد و شیر ز قویان مالده گرم اندک صحت یابد و به شود که دفع داد و پسر جناده صیبر
 پنج سومین شکر کف ز اولی ده درم و هر درمک ز درم درم روغن باد کاوه سوم پدید
 از هر یک یک یک چکاند بچوشاند و فرود آرد و پسر کند بعهه مرهم مالده داد و دفع شود **دیگر**
 دفع مر جناده شکر کف ز اولی قدری میراگ و چوکی آن قدر باشد و لیمو آیس کند بود در آب
 همراه کند همان شیرین است **دیگر** اول هر بطریق آیس کند و شکر کف ز اولی اندازد
 و شیر چکاند و در آب پاک بخارد و با طلا کند فی الحال داد و مر جناده دفع شود **دیگر**
 جوز بویا یا شکر کف شکر تری برداد مالده شود بی شک و بی شباهه **دیگر** تو کمره در
 با آب غرغره کند و از آن آب رومی خود بشوید و مسک رومی و زرد روی بر طرف شود
 شود و ز قویا برود کند گندم و برهه و طوط او بنسنگ مالده در سبوح کند با برنج
 سستی بیز و جنایه بچسبندگی میا میزد در آن سبوح اندازد و پس یوم روز آن صاف
 بستند و قرا بکنند نگاهدارد هر روز بخورد و داد و با دغارشش و بکنی را کوه دفع شود
 دعای دفع داد هر با باد با لعاب دهن خود بخورد و بر باد مالده دفع شود
الرحمن الرحیم الجار فر و الما رقوقه با قیما جرمست لعاب مصطفی صلی الله علیه و سلم
دیگر دفع داد و در کوره چند آنک در آب برنج تر شود یک شش روز حل شود همچون
 خمیر بس بد طلا کند اگر کوه پید باشد مالده دفع شود **دیگر** سرکه هندوی موازنده
 بیرو یکسرتخم بنوار در آن او اندازد و هفت روز در آفتاب گذارد بعهه اس کند
 داد و آنجا در تا هفت روز حل کند دفع شود **دیگر** دفع بخورد و خوی خود سخت کند دفع
 شود **بسم الله الرحمن الرحیم** طمس **الله** رشتن مرقی بر کوه شدی آید داد
 خوش شدی برای داد خشک شود **تو بختی لا االه الا الله محمد رسول الله** در معالجت
 دفع آنک و کوه غارشش با بچی و جو بک و تخم بنوار و سیاه دان در شرف و خردل و زرد چوب

بوقل هو الله

درد ابله و با برنگ و مینسپ و پوست دار و جو و بهنکره و کوه و کوسلی و مانسه و کجی چوبه کجی
 سیاه و خاکستر جرب باز بخان و بهله و بیلد و آند در روغن پوست جوز هندی که آگاس
 چکر کشیده باشد هر یکی بوزن برابر یکدیگر بود و پسر که هندوی اندازد و سرد ز در آفتاب
 بدار بعهه آن قدر که بسته بود سردن آرد با سرکه منده ی تازه بسیار در اندام مالده
 چون خشک شود جابر پوشد بعهه پسیم روز بسیار دو پوست درخت پیل و بر کسیر در
 بچوشاند سرد ز در آن آب گرم چکاند اندام را خوشش آید بشوید که قدیم در نیند رود
 و بیکو شود **دیگر** همچون اندام غارش آرد پوست میل با برک کیندر در آب قنده درم بخوشاند
 روز بر آن آب خود را بشوید مذکور بیکو شود **دیگر** گوگرد جو دره بی رود چوبه و نیل کتله
 و شکر کف ز اولی و کوشش و سیاه دان هر یکی بوزن برابر یکدیگر هر روز شش درم و
 دردی مذکور را آیس کرده تا سرد مالده بیکو بود به شود بختی ز پنج یک درم اس کرده
 که بران بر کما مالده بیکو شود و خشک کند بعهه روغن تخ خالص یکسره و در دگنکند فرود
 و آتش کرد و بخورد چون برک تمام سوخته گسترده باشد چند روز طلا کند کرک بچو رود **دیگر**
 گوگرد سردم با یک اس کند روغن یکسره در تمام شب در آتش گرم کند
 با اندام مالده بشوید که دغارشش برود **دیگر** گوگرد و نیل و زرنج و شکر کف ز اولی
 دو کان درم سیاه دان چهار درم سحر ابار یک چون سرد آیس کند بعهه روغن
 کجی در در یک کند فرود یک آتش کند چند آنک روغن در کوره دردی مذکور در میان
 سر پوشش دیک که در میان آب سردم باز نک دارد و دیک را پوشید چون با آنکه
 آتشی خیزد تا خواست یک کوره آب در سونج سر پوشش دیک اندازد چون سرد
 فرود آرد در آتش ز ندر روغن که باشد تمام در کار کند در وجود مالده گرم کند از آن
 آتش یک پاس روز بعهه تمام کلی مالده چون خشک شود و چون آفتاب آب بشوید در دم
 روز حاجت نیت که بچلی برود **دیگر** زرنج یک نیم درم خشک با یک سر کند بعهه
 روغن تخ در دیک کند که میان صحن جایی که پنا باشد در یک آن برساند در آتش و زرنج
 مذکور بار در فن بچاید و دیک کرده آست آتش کند و کلوی دیک مذکور خوب بر بندد جناب

اندازد

مظفر استان بر کینه بندد و چون نماند که آتش از میان یک بر می آید نثار بر آب پیش خود و یک
 مذکور فرود آرد در روغن در میان نثار بر آب نماند که آتش نثار بر آب است روغن
 که بالای آب بر آید بگردانند در آفتاب بگردد یک روز بعد جوییده اندام را
 با آب بشوید دفع شود **و دیگر** زرنج بیست هفت درم میل کرد در روغن کنجد هفت نیم
 سیر هم یک دارو الا هده بکوبد بچده برساند و روغن کنجد را اندازد در عین خوش شود
 قدری از هر یک دارد در روغن اندازد چون تمام زرنج و زهر و مینسل و شیر یک پیل
 مذکور باشد آن مذکور پس کرده در روغن مذکور اندازد و چون تمام دارد بچده شد بگرد
 آرد پسته و یک روز در اندام مالده کرد خارش و پستی و پختن وجود بگی دفع شود بکم
و دیگر چغ اگ با پوست اسن خوب پار و خشک بساید و در روغن خشک بساید و خشک
 تر کرده بعد از خشک شدن اسن کند در میان روغن اندازد و یک هفته در آفتاب
 و بعد در اندام مالده اندام او خواهد فراید در آفتاب بگردد و بار نه بخار سرد و زین
 کند تمام پس روغن خواهد بگردد دفع خواهد شد **و دیگر** چغ اگ یک درم و جاردلی چهار
 درم همه اسپس کند از قیصر دست تا انگشتان این دارو مالده تا چنگه کرد و چون سرد
 مالده بعد هر روز بساید بگی طلا کند نیکو شود **و دیگر** زرنج جاردلی و دانهک جمل اسن بساید
 اندام مالده تا هفت روز بعد بشوید که جگی برود جایک و جاردلی و روغن پسته را
 هر یک هفت درم آرد میوه در درم یکجا کن اسن کرده با آب آمیزه طریق اتینه
 سرد در روغن مالده نیکو شود **و دیگر** بار سیل و انجیر قند سه چهارم سیر کشته کرده در شراب
 کاه تر کند چون نیکو تر شده باشد بساید چون سکه خواهد شد در آفتاب نیز سرد بگرد
 و یک روز بعد از پاپس اندام را بشوید دفع کرد **و دیگر** و تند کند و مینسل و زرنج
 زاولی و پیل کرد و زرنج و کو تبار و روغن کنجد چو شانه اندام طلا کند بگی برود اگر کت
 بخته باشد چغ اگ و آب بساید طلا کند که بخته برود **و دیگر** زرنج و نمک و زرنج
 زرد و زرنج و بار یک ماده کا و نازاد و با سوسو سفند بساید در اندام طلا کند که خارش
 و دیملی و دشتی پوست در دکه آتر انشربلیت کو نیز دفع کرد **و دیگر** کنجد و زرنج

چو این تلخ پوست کهنج و پنج میل و زرنج و در روغن تلخ و ان پوست و پیل و پیل و پیل
 طلا کند که خارش و دیملی و دشتی پوست را دفع کند **و دیگر** شکر زراعی و توتیا
 سبز و پوانداز و پنج شانه بار و روغن مالده بگردد و خارش و جود مالده نیکو شود یک درم پوست
 پنج حبه نیم درم هم بوده بوزن میان روغن شکر زراعی و پیل کرد و پیل کرد و پیل کرد
 کاوش بساید و در اندام مالده خارش دفع شود که در زرنج و جو کما و زرنج و در
 و پیل کرد و بگی زهر شود اندازد در اندام سر و زرنج مالده دفع کرد و زرنج حبه و کنجد سیاه
 هم بساید و تینه کند تا سرد و زرنج دفع شود **و دیگر** کنجد یک خمر با بچی دو خراس کرده
 در اندام مالده هر روز برود کنجد و کنجد سیاه بکوبد سفند تر کند و در آفتاب برارد
 بعد از اندام اسپس کند و مالده خارش دفع کرد **و دیگر** روغن کنجد شش درم مثل
 دو از ده درم ملادر یکجا کند بر زخواه این روغن در آب اندازد و خواه پسرد کند
 در اندام مالده یک روز در آفتاب بگردد و سر جوییده در اندام مالده با آب گرم بشوید
 سرد در دفع کرد **و دیگر** نمک سنبه ده درم و زرنج و درم با آب شسته با بساید تا هفت
 روز زرنج و دفع کرد **و دیگر** آب برگ دهنوره و روغن کنجد بوزن برابر چو شانه
 که همان روغن مالده در اندام تاسه روز در آفتاب و با پیش آتش خود را کند نیکو شود
و دیگر چغ اگ سه درم دهنوره درم کوکبکان درم را مواز تر کف و خراس کرده میان
 آن مذکور و میان چغ اگ و کوکبکان درم سه درم بار دهنوره کل حکمت گرفته میان
 آتش اندازد و چون بداند که بخته شده باشد و پرون آرد کل دور کند با دانهکی سر روغن
 ماده کا و خواص یا مذکور با چغ اگ و بگی بار یک اسن کند در روغن طلا کند در آفتاب
 بگردد با آتش گرم کند به بار که در روغن و خلق خشک شود جغرات با روغن موجود کرده برارد
 همان کوکبکان و زرنج و زرنج مالده با آب گرم بشوید این دارد هم کرد که بگی
 دفع شود و چرب است **و دیگر** آب چغ مورده درم با برکس چغ درم هم به روغن درم
 اشخار چغ درم زرنج چغ درم روغن شرف یکس چغ زرنج درم پس چغ بار یک اسن کند
 سرد در آفتاب برارد بعد در اندام مالده کند از زرنج با آب گرم بشوید نیکو شود

سلا با رین و عار انعام صاحب کراخی فلان بن فلان بخواند بدان روغن و دیگر گرد بهر
 بوقت غروب آفتاب کز غروب شده باشد و نمی مانده در کس احد هر دو دست مالیده
 آتش گرم کند چون بخسید هر دو دست هاست میان هر دو را آنها رو جو و بر او بگرم الله
 یگو شود بسم الله الرحمن الرحیم ارق و رقیق بطین لفت مستطین مستطون لسا
 میا الله یوما و بنسئل من القرآن ما هو شفاء و رجمه للمؤمنین و صلی الله علی محمد
 و آله اجمعین **فصل هفتم در معالجت اکونته و بیوت** جو به تعلید در ان بار و عن تیغ
 بساید و رانته مالده دفع شود **دیگر** اگر کونته بر بدن شده باشد هیچ ار وی نرو و در
 سر کین در تبال خسته میگنند در اکونته مالده بغایت خواهد گرفت و دفع خواهد شد **دیگر**
 روغن عذره آدمی در ناله کاه چهره بگنند مالده نکوشود **دیگر** بشک کوسفند در بول ماده
 کا و نازاره سپا میزد که تو بخار رو و طلا کند دفع کردد **دیگر** و بیوتی ازین دار و برود
دیگر کچند در کز ماده کا و کجا رکنه و جوک در میان آن اندازد و بر او کوفته کل کل ازین
 داین دار و جالده کونته **دیگر** مانند اکونته بخند و افزونی استخوان و افزونی گوشت
 و دخیل و نوت هر همه را دفع کند **دیگر** بیوت خورده را اکونته آغاز شود تا نومی بلنگ
 و خندیز در نرم و گرم در روزی بر اکونته بندد از اول با دتا نماز پیشین باید که با لاس
 اید چه بند چون نان نذ کو ریکش یا باید که پیش سکه اندازد و دویا هر زمان تازه بندد
دیگر دفع اکونته سر کین در کرا نه آب کا کلر توده میکند و آنرا کما می گویند از ان کین
 خشک در آب حل کند اول روغن تیغ در کونته مالده بعد سر کین که سوده است با سبیل
 کرده در مالده متواتر کونته دفع شود **دیگر** دفع بیوتی سر کین که مانند کونته است و آنرا
 بال بیوتی و بس سوکت میگویند یا در پنج کسوفی در و حرا و کشینیز یکروز این جملها
 تیز بساید و آن موضع بخار و طلا کند بیوتی و بس سوکت دفع شود **دیگر** کما می
 که او را دیو بنیدل میگویند آنرا آب اسپس کند در اکونته مالده صیحت خواهد گرفت
 دفع خواهد شد **دیگر** در داکونته مالده دفع واجب برن و بار یک در دو چوب در
 آید چهار درم سپیاب و چهار درم چو نکل خشک و یکسیر تخم ترب اگر هم سیر باشد

بروغن تره پیما ب و با جو به و تخم ترب اس کرده چنانچه سپیاب خوشه و بعد روغن تره پیما
 و در محل طلکانه در آفتاب خشک نماید تا در نیم پاسب یا سرباس بدهد در آب گرم آنرا در بشوید
 و آسانی هو الله **باب بیستم** در معالجت باد نماز خشک تره پیما آن که در وجود آید
 حادث شود بعضی اعضا را معلوم کند و بعضی اعضا را بپاکر کند و باد را در اعضا و علقها و دیگر
 و آن مشت فضل است **فصل اول** در معرفت و معالجت باد نماز خشک تره پیما که در وجود آید
 حادث شود آنرا بپندوی مادیات بیا که گویند شب حدوث و آنرا باد و علامت باد
 این علت بر دو نوع است یکی باد خشک و دوم باد تر است اگر خشک در وجود آید علامت
 او اینست که وجود پیچیده تیره بگذرد و کند و در آن آرد و آب بطرقه و استخوان و مفاصل
 در دکنه خواب شبها میمانند و در من خشک کردد در نخدان فرو شینید و زبان از لغش
 ببالد و اگر باد تر وجود علامت او آنست که در مفاصل اندام یعنی مفاصل بغایت درد کند و ناس
 کردد و تب آید و در کپسکی را برود و اندام جگم شود و بگزرد و دل بجز با میل کند و علاج نوعی
 است و آنرا اینست اسعال گویند و سبب آن باد است که خوردنی ما اسپورنی تا بخورش جرب و
 خوردن تلخی تا وقت یعنی کما رو طعام خوردن غیر ترتیب و توقیت و از اسکا کپول و غایط
 و از افراط طعام و انشا کردن بسیار و آنرا با کرا ن پیدا بودن بسیار و از خوردن ساق
 کشتی و شتی و غیر معانی که مانند این باشد و آنرا از دیار شود و چون معالجت کند اول شنبه
 استغفار گوگردن چون جرب کردن اندام و ریختن آب گرم کند بعد علاج **دیگر**
 بزک را این که آنرا حبس گویند و در شنبه هم گویند خشک کرده سی مت درم و شنبه نیم
 بسیل و بادنده و دهمیا هر دو جو به نامزد بیا بره و خشک زیر زمین و پسندنی و اسکا
 سپید و هیل زرد و کوگرد و خیار چر و دوان بزرگ و کشینیز و پنج سبزه و اسکا ده کلو
 و بیمل در از و ساول و پنج کلمه مار حبس کنای بزرگ و خورده از هر یک ده درم بر
 هر جمع کند بگوید بعد دو از ده کان درم را حله مار یک کشته که بندد هر در یک
 که در داشت سیراب بچشاند و بگذرد سندی بار یک سوده یا که کند سه هفته برین عمل
 بخورد و دفع شود و این کاهه و ساده بزرگ گویند جرب است **دیگر** بزک را این

و ساق و خوب ناز و اجود زیره پسیاه و دالان بزک شکک ز زمین و کلکانه
 و پیل دراز و شکک سنگ و کتبی و پسندهی و پوست از لواتر در زمین و در ناز
 جیره و کلوی و صندل سنج و ابل و کلک و یاره هم بوزن برابر بساید هر روز سرد درم باره
 ستور جرس کند با آب صیحت باید **ویگر** دفع باد و جرب است و پنج شلخ در است با آب
 بل و بشت از اینجانبه با یک بگوید اس یا یک سیر نیز که سفید خام سرد درم روغن ستور
 شش درم پیل دراز در شیر آینه در او و شیر یکا که در جوزه و سه هفته هم باوی که باشد دفع
 کرده **ویگر** حله برنج در روغن جسنان دیگر بخورد و دو **ویگر** دو جله بادناج که سفید خون
 باشد بشکند با یک سیر شکر تری و یک سرد روغن باد که در یکا که موزنه مقدار جله بند و هر روز
 دو دست بخورد و جله بادنا برود **ویگر** تخمک و دالان بزک و دالان خرد و سینه
 و حوی سیاه دانه و تخم زنبق و تخم ترب و تخم حوز زره باک از هر یک سرد درم و سینه
 چغت درم چهار با یک بساید و یک سیر سرخ و یار کند و یک با بهنگی کرده که با هر روز
 بقدر پنج گلی بخورد و حله بادنا دفع کرده و نظرتیز شود و رنگ در وی روشن شود و
 پای سفید منافع این دارو بسیار است مخفی کرده شده است درین دارو جمل
 تا از مصلحتها را بمن کرد و **ویگر** پنج سینه نامی بساید و تری روغن کنجد و روغن کلک
 سکوره هر روز نهار بخورد تا یک هفته هر بادی که از سردی و جران باشد و روغن استخوان
 و مغز هم برود **ویگر** برگ سنا بگوید درم شش او بساید هفت سیر ماده کا و یار کند تا آن
 ساعت که اثر باد باقی باشد بخورد و نیکو شود **ویگر** دفع حله باد نامی یار و سرب مرده درم شش
 ندرم هر یک درم پیل دراز در سرد درم سرب را در سفال کند بگذارد و بساید برو اندازد و او
 بر جانها اسکا که چلو کرد و شود بعد از آن چلو سرد آن را و پیش از آن چلو دانه سرب مانده باشد
 جدا کند و در سفال بگذارد و هم بر آن طریق مسبل دهد و خوب پاک باشد بعد از آن دارو را نیز
 بساید برو اندازد و در کوزه گویا نیز درم سرب کرده هر که اباد باشد کله ازین رس بخورد هر دو
 که در نفیس آدمی باشد دفع شود **ویگر** یک در زیره سفید با آب اس که بخورد و مادون بخورد
 شود و این دارو دانا که اندر پسی کونیند **ویگر** پوست سینه نامی پوست اسکندریه

بر این چگ کند هر روز درم ازین و یک سکوره آب هم بساید و درم روغن کنجد در روغن
 و انیس که روغن بخورد و ماد کا و پسندهی از بخورد تا مدت هفت هفته هر بادی که در سردی
 و مغز ساق بود هم را دفع کرد **ویگر** برگ کسوفی را با روغن تازه بریان کرده تا
 یک هفته بخورد و علت ماد دفع شود **ویگر** دفع باد چهارم حبالب گویه شش درم باره شش عدد
 تخم ستور و پسیاه نیم جبه عمل است عدد که نه مال قدری که سفید روغن تلخ سه سیر این
 کرده در روغن تلخ بسوزد و تا نیم نهار سوخته کرد و روغن پسین شود و فردا آورد و اندام
 باد دفع شود **ویگر** روغن بمل پسنه نامی با تنبول بخورد و جله باد نهاد دفع کرد **ویگر** کشیدن
 روغن این هر سه پار و بر کماهی پسنه نامی و اندام هر طریق اندر جوه کما در است که اند
 ره بار پرست که در آن دست سوزن مرتب که تا تخم بر کما تمل و از جانب کفج روغن
 جله برود و اندام دفع شود با در کفته جنک سفید و سر کوه سفید نیم کان سیر کبسی خود زیره
 یکا کرده انیس سرد و زنجبیل صحت یار **ویگر** دفع باد اندام سیر پاک کرده هفت سیر
 سدی سیر کبسی پیل دراز یک سیر سمد ابار یک اس کرده یکا که میان سیر بها و اندازد و بعد
 آوند را فرد ز زمین برد هفت روز بگذارد و بعد هفت روز سرون آورد هر روز ندرم
 بخورد و جله باد نامی اندام دفع شود **ویگر** از زخم تا با سال افتاده باشد ازین
 دارو هفتاد و چهار بار برد اگر کسی با د پسیا کرده با عضوی اربا کلک و مفلج
 کشت و با کلک شده باشد زمین روغن کنجد یکا کرده در کراهی بخورد چون نیکو بخورد
 کلک شکم پاک کرد تمام با پوست و باد بلسر و احزان بخورد چون نیکو در میان
 روغن اندازد آتش تن کجوی کند چون نیکو بخورد و کد اخته شود و استخوانهای او بر
 اندازد با جامه بپزند جای عالی کند از رو که کدر بادی که در وجود باشد بکلی دفع کرد
ویگر باد دیرینه مانده باشد چون شکال گرم و تازه در جای کاله صحت یار و باد
 برود را هم دست راست جز یکشته سازد و ماد گرفته را در کشت اندازد و نیکو
 اگر هر عضوی از یاد بیکار شده باشد **ویگر** سرطان بریان کند بخورد و از باه نیکو شود
 ر بستن که سفید بقدر دانه خود با جع اعربی مایند بخورد نیکو شود **ویگر** حله و بلیا

وز سارون و سحر بر پوس و زیره سپیاه برابر بسایید بار و دغن پیدا بخورید کنگه بخورد
 باد سنیات و متا و هشت باد تهرده نوح پستی دغ کرد و بفرمان خدای عزوجل **و بیکر**
 کسی نخواهد بود با در همت نه بد هر روز نه بار بخورد و ده پیل و بلبل و آمل و کمر که سفندی کنگه بخورد
 باد در وجود مانده باد پستور و فون و لغوه و علمتا دور شود **و بیکر** سر و کوشش و انعام
 باد که در دور کند بیار و پنج انگیزه با آب بسایید و چهار چند رنگ کنگه اندازد بخوشا ندر چون
 روغن سیاه شود و آب تمام در خورد نگاه روغن هر روز در کوشش بجا آورد و سر اندازد
 سر و اندام جالده جرب کند باد دغ شود و غذا بگری با منک بخورد و پرمیز از شیرینی و میانه
 کند اگر جای در عضوی باد باشد و در کند برک سبخی با آب بسایید اول وضع باد را با کنگه
 جرب کند بعد طلکند میان چند روز دغ کرد **و بیکر** دغ باد با و باد می دست و پاک
 گر کند پوست کلین سبک خفک آس کند و روغن ستوره و پیلور هر سبزه را کاده سازد و کنگه
 باد که باوی کرده باشد کنگه شود و کنگه را ببرد **و بیکر** باد هفت اندام و علامت کند
 کرد آن بود از عضوی دیگر و تمام وجود از سر تا قدم در خیزد و بخیزد غایب و گران باشد
 که دم گرفته آید و اشتها نماند بخورد و خضم نشود و میل او بر ترش می شیرینی بود این همه
 علامت باد هفت اندام است **و بیکر** پار و پیلور و اسپین و کلوی را اجد و متاول و
 بارنگ و سنوف و اسکند و موهر و دیودار و دجو آهن و اجد و در عفران و عجا
 و سوره هر یک بوزن برابر بگرد عفران ربع یک دار و کرد و بگوید و بسایید با جاب و کنگه
 هر روز چهار درم بار و دغن ماده کاذبان متحد آنکه تواند پاست بگرد و برین وزن بخورد
 و پرمیز از ترش می و آنچه با دیکن باشد بکند و برک و بوار خانه و خرم ترسب و پنج اسکند
 هر سه را برابر آپس کرده با آب بر چه پیر کند پار و کول خوردنی بار و دغن ستور و کنگه
 جرب کند و در مشک سایه کرده بگوید و او دید بران ضم کند تا بکشد و او را میخورد
 بعد سرکان درم را غلور کند آید جرب نگاه دار و اول روز یک درم روز یکیم درم
 سوم روز دو درم پنجمین یا نهم روز سه درم خواهد بعد ازین درم زیاد است
 بخورد بعد از خوردن با آب گرم و با یک جو سبیده باشد زیاد گوشت کوسفند بخورد

سور یا تیکه بود هر بادی که در کمر و پهلوئی که فرود کمر باشد دغ شود و کمر را حکم کند و برین دارو
 خوردن بسیار را تواند رفت **و بیکر** دغ باد یک سر کمر که در خرد و طلق او اسکند و کنگه
 و ده ستوره و کولیر و برک ریسن و دیاماره و کجوره و الا ان بزرگ و جوان این و پسندی بسیار
 هر یک دو درم بسایید با کگل یا میز دو درم جلوی آب اندازد و غلور اسازد جوان دپسته برین
 ستور جرب کند با محس بعد بگوید چند کنگه موجود شود و مقدار دو درم هر روز یکی از این
 بخورد آب گرم بد و فرسبند و چند کنگه خواهد تنول بخورد و تا طبیعت نرم شود چون دو
 دست شکم برود برنج نرسی و گوشت کوسفند و باد را در پنج خورد گوشت کاه و در روغن تمام
 با قراط بخورد و اگر با دیوان کی آرد یک درم پنج خشک کند بسایید با این همچون نگویند
 هفت بخورد و نیکو شود با و صحر سس ازین بجزان برود **و بیکر** اجد و پیلور در از و پیلور که
 و جرب ناز و با و برنگ و الا ان بزرگ و سندی و پیلور و نکسنگ بران بکند
 درم بسایید و بقدر جمل درم قد سیاه کنگه یا میز و مواز پنج کان درم را غلور اسازد و در
 یکی نهار با آب گرم بخورد و نیکو شود و چهار تن آدمی دغ کرد و باد تو نوح را بقوت
 در روز انود مست و هفت اندام و امر بات در دستند و کلوی و در و مفصل دغ شود
 و این را سرم کنگار گویند پیلور و جبه و جوانی و عجات و نکسنگ و کوه و برک ریسن و
 کولیر و کشتیز و تاست هر یک بوزن برابر خشک بسایید و چند سوره دار و کاکل خورد
 بیکی کند و حوال اندازد و قدری روغن پستور در حوال و حلال و پسته مالده بیک
 بعد بسیار بگوید چون بکند کرد و مقدار چهار درم غلور اسازد و در آوندی کرد و
 ستور جرب کند نگاه دارد هر روز یکی بخورد و حنغ شود این همه باد می اندام را برود کنگه
 شکم غلور و بهیسه دغ شود و پستی برود و قوت زیاد شود و نظر روشن کرد
 و اشتها مغالب کرد و این را بجز کج **و بیکر** کسی را باد گری شده باشد هر یکتان
 تمام گیاهی است پسته می در بر کرار نامی باشد و در دهن در بر کرار پستانیز
 کرده و درست از زمین ساح او کی کرده چهار کان پنج کان کشت می باشد از ان
 هر سه کل چند که پار و بر بر شیه باد کاه و یا کوسفند در پسین که سلایه امن کند مقدار

با آن هر بسته کل انداخته ساده شود یا شاد هفت مجنون کند زحمت باد هر نوع که باشد
 در وجود آدمی شده باشد بگردم الله تعالی دین کرد و هر باد که باشد برود **ویگر** دو بسته
 حدس که باشد آنرا هر که بر خود دارد و هر بادی که اندام خشک شده باشد بخالی که برتر
 صیر کند درون صاحب رود را اعضا که باد باشد طلائع کند تا آن زمان مال که خوی آرد
 شود بعد با آب گرم بشوید بعد یکمفتت نکند و شو و سپار و شکوف رد می گوید نینو او میل
 و میل در از خون می خشک است و قرقفل و جوز بویان و بسا پس و در اجنبی و حست
 و پنجه و هتوره و زنج در هر یک دوکان درم دوه درم خیره هم پارک شود در پنجه اند
 بقیاس کجی بری سازد هر روز یکبار بری بخورد باد باد مطلوب که از آن معلوم شود
 و بای و کردن که در بلفها هم برود و اشتها از دو طعام ختم و این را هر سری بری کند
ویگر دفع باد پسندان سوختی را باشد خاص هر روز چهار مقدار یکبار درم بخورد
 بکلی دفع کرد در چوب است اگر میت و یگر و زنج و جزی بادی نماید بکلی دفع کرد
 عورتی که از باد فلوچ شده بود جاک از جای جنین قدرت اندازد و خصی بر سر او بسته
 و گفت این دارو بدو پیر سپنهالی یک صدف و شیر و پر یک صدف یکجا کرد و خوردن
 دهند تا سه روز حق تعالی صحت کلی دهد و باد دفع شود **ویگر** است
 اگر با مردم کلک کرده باشد در دکنه و نتواند که اندام بگرداند پاره زمین شیر که سفند
 بچشاند تا دام که پنج سیر یا اند بوقت نماز شام نیم سیر سپید در دو هم شیر اندازد بخورد
 و نیم سیر که باقی مانده است یا نیم سیر ان با باد بخورد دیگر از هم چسبن بریزد کند
 اگر کردن یا بار و یا شانه و یا بس تقا در دکنه و لکر شود و یا طریق شنج هر روز چهار
 سیاه اند بخورد یک کر و یک گشت موازنه شش درم در دهن اندازد و آب سقرت فرود
 در مدت چند روز صحت برهنه لازم دارد **ویگر** کلوی و برک را سه پنجه سیر کند
 و خوب نار و با روغ و پنجه و مسک و سندی و تیلش و بیلد و پسته اول هر یک یکبار
 درم در چهار سیر آب بچشاند نیم سیر پسته نیم کر بخورد تا یک هفت باد ما خفاک
 که از آن در د معاصد و کرد آنرا اعصاب سرد و پنجه دی و نقصان اشتها و فرود

موره و دوران و باطل شدن مژه و دهن خشکی و تر شدن آب و همل کردن بجز نا و کیک
 و گرم همه را نافع باشد **ویگر** دفع باد میل کرد و پسندنی و چوب ناز هر یک دوکان
 در چهار کوزه آب بچشاند نیم کوزه با سنا پنج درم روغن سید بخور اندازد و یا شاد
 نهار تا سه روز نافع آید **ویگر** دفع باد و شنج هر چند که باشد و ماکسی را با صندل باشد یا
 اسکندره و مستی و پنجه کماری هر سه باشد بساید و اندک بخورد و جمل باد باد دفع شود
 موسی سیاه و بیلد و بیلد و اندکی کند بخورد و جمل باد ما خفاک را نافع آید و پس چنان بود
 اگر باد اندام کجک کند بخورد برک درخت اسوند و پنجه کینودان مقدار و بسا
 خب کرد و پنجه و درون دیک اندازد و هر زمانه باد و عن بخورد کند مدت یکمفتت
 و یا سه هفت بخورد و هر بادی که باشد دفع کرد **ویگر** جمل باد و در دهن مخط را در این کند
 بعد از آن در چهار من آب تر کند مدت چون تمام بگذرد و روز دیگر آب صاف باشد
 هر چنی آب نوزن کرده سه سیر قند کند اندازد تا آنگاه که این آب طریق شراب باشد
 بعد از آن آب صاف بستند در قرا کند چهار دو بخورد و جمل باد تا باشد غذا
 طعام و چوب و چکان کوششت قره خور و اگر در نفس باد جای مانده باشد پوست
 کمار را بستند و از آن کرهی سازد باد دفع ماده کاه با سرکه مندوی هفت روز بخورد
 بکلی دفع کرد **ویگر** دفع ارو باد آورده حل و سینه شکم فرود گرفت و دم کوه شود و
 موت آرد پوست چ کماهی و لکر اسپکی و سندی ترود و سبکه مور بهار کنی و چهار
 میل کرده میل در از و بیلد و بیلد و اول و نای و یکسنگ و نمک جو با نمک سوخته
 و نمک کرد و نمک بر جمل متساوی یک اس کند یا جامه بزند موازنه چهار درم در
 اندازد با آب گرم فرود بر دیا سیان آب گرم اندازد یکی کند بخورد یا یکمفتت
 به غیر از ترشی و باد یکین کند در دفع کوه یا سندی و سبکه سار و روغن پنجه
 سه پنجه تازه کرده سه سیر پنجه شکم کرده با یک اس کند و جامه بزند
 سه سیر برک بجان را خشک کرده اس کند یا جامه بزند سبکه کاه و کجی او تر باشد
 فرود شانه پنجه سیر جلی میان روغن لک کوه را باد و نمان بخورد و جامی که باد باشد نواز

۱۴۱

انواع و کیفیت و در زمانه
 انواع و کیفیت و در زمانه
 انواع و کیفیت و در زمانه

روغن طلا کند و دفع کرد در او روغن باد خفته که در بعضی اعضا مردم باشد و آن اعضا
خفته شکل نماید مژده ای آنرا بود با کوبیدن سیار در پنج نهنک باریک آس کند بر آب گرم
بخورد و چند روز چنین کند نهار بخورد و باد خفته که در بعضی در آمده باشد دفع کرد و دیگر
اعضا مردم که از باد خفته شکل شود پنج سگ شود با آب گرم بخورد و خشکی در کرمی و عضوئی
برد دفع هشتاد چهار باد که در وجود آدمی در آید سیار و گاهی تهونی و او را اینگونه یاد
کونید و سجون که در وجود آدمی هم خوانند پنج گاه بگوهر باریک آس کند و روغن سیس
استاد بخورد و طلا باد با برود و در دیگر دفع کرد درین دار و زهر مار و کرم و نظر لغتاً
کار کند و در وجود بره میوه و پودیس او یک چشم آدمی و اسب برود زهر کاه کند اگر کسی را
گوان و یا پانی یا باز و سخت آماس شود و بطن کرد و در کردن مجلسن اگر چه درین
ترب یا پنج و بزرگ باریک بساید چند روز متواتر طلا کند نیکو شود و باد دفع کرد و اگر
دست و پای از باد درد کند اگر بار و روغن پنج بختان تا آنگاه که در خورد و روغن
پنج بختان تا آنگاه آنگاه فرود آید در کند خنده و در آن روغن مالده در دست پای ما
شود و در است کردن رعینا بکمت دفع باد ما و علنها و در در و نخلها و کار آس
هرگز از حمت باد باشد روغن نر این چوب کند و در آفتاب تا پیش آتش بنشیند
زمانی برارد و بعد شملیت و سر شفا و در پنج نر از در او میده در آفتاب کند و با آب گرم بشوید
و اگر مردم تند دست وقتی برین روغن کند هیچ زحمتی از باد او را نشود و اگر باد اگر ک
کرده باشد نیکو شود و روغن نر این است سار و پوست درخت پل باد او اگر نده و بکما
وسونا و بزرگ ساکون و بزرگ ستون و کوه کوه و پنج گاهی بزرگ و خور و جو کوه بر زمین
و تیرج و بزرگ و بد کوه و جو کوه و کوه و لان بزرگ او سکنده و هوه و هوه
و سهورده و پسکنی و پنج بر هوه و سندی و بزرگ و حیت و پنج پرا بزرگ سپید و سه و جو ک
دمید و همانند و در کس که گنگولی در ده بده و میوه نسی و معکونی و ما سهولی و پسکن
و ضدل پسنج و شفا آنکه مژده ای برای ششانی کونید از هر یک پنج درم تیسر روزین
همه را بساید و در شست من آب بخورشاند چهار من پست تا نیکین روغن کفید ساه در آن

[The text on this page is extremely faint and illegible due to fading and bleed-through from the reverse side.]

ز اولی و پسگه یعنی صدف و زرنج و منسل آهینین هفت روز در آفتاب برآورد بعد
 در اندام ببالد در آفتاب یا در پیش آتش زمانی بنشیند کرد در دو سی و آتشی و گرم
 و هم چنگی اندام برود و این را سندر ایند کوبید روغن حیاطاده برک حاسی بغا خیل
 پنج او در یک نیم و پنج او در پنج برول مو تکی در زرنج و چون سادران بخیر ملید موم توتها
 مملتی مغز کبچ هر چه ازین دار و خشک باشد شست در م و هر چه آب باشد دو آرد در م
 برین طریق جمع کند با قدری آب بار یک این کند بعد روغن پیستور هشتاد و چهار دم
 در دیک آهینین اندازد و چون روغن گرم شده باشد موم که وقت آسپس کردن در
 علامه کرده داشته است آنرا در میان روغن اندازد چون کد اخرا شود هر دو
 خون خلت شوند روی مذکور در میان روغن اندازد و آتش آهسته کند تا جویند
 و بچوب جنبانند با دم که دو جمل سوخته کرد در روغن صاف همانند روغن مذکور اندازد
 فرود آرد با جامه پز کند در آوند خوب نگاهداری بوقت حاجت در بختگی تا سه روز
 تا یک هفته بماند هر بختگی بچکان و بیمار شود تیر آرد در پرت شود بماند چنانکه سرخ شده و او کوبند و بماند
 در جسم و حاجت و جز آن هر چه باشد نیکو شود بحرب است **دیگر** روغن کوره در
 را اول در وقت نماز نوید به صد ری و سمان و خند و اندو خورد زیران برآورد در
 خدای تعالی آن درخت را بدید که عمل خود رواندار بجهت کاری که بستاند و مغز
 جدا کند و دیده کشد و معببت سکه هندی در آفتاب به بعد بعد در شیشه
 کل گرفته کند و بهلوس چنانکه روغن دهنوره میکشد روغن بکشد نگاهدارد در یک سبیل
 قدری طلا کند بخورد با در وجود نماید و اندام قوی خوب کرد و در روشن شود و پنج
 ششمتی و بادی و علتی شود بجهت دفع مستی هفت روز بخورد و عقل و حکمت زیاد
 شود و جمیع علوم حاصل شود هر چه در دل اندیشد ال مکنه و اگر این روغن بالا حتره چون
 در شرف اندازد زمان برود کل و یادگیر نام را الله تعالی پنج کوره پیاده پوست بپوشد
 خشک کند چون نیک خشک شده باشد مقدار که حاجت شود یکجا کند بعد سهوی کل
 بلک سوزنخ بار یک فرود آرد و خشک کرده بستاند پوست مذکور با قدری با کجی

تخم بنوار و زرد جو به و در ابله و تخم زیتون و آرد درخت خشک یکی در میان سبزی بنویسد
 پخته و در خشک کند بعد در زمین کوی یکا و در فودان کوی دیگر کند که آوندی خرد
 با تخم زیر سودا بود است شود بعد آوندی خود و بسوی نمک در آن کوی بر آرد
 و کرد بر کرد با یک بند آتش در زرد تا چهار یا پیش شب با باد چون سرد شود بود
 کند روغن که در آن خود که چسبیده باشد با نهد باد که با نهد دفع کرد و برگ تبوی
 طلا کند بخورد آن موضع را طلا کند شفا یابد بصحت بکلی شود با امر الله تعالی **ویک** روغن
 مراحل میل کرد بزوت و پنج ذنون و سرک و سرکین کا و دویلو در و در جو به و در ابله
 و در کوی و صندل پسید و پنج اندر این و کیز و زنج و مصل و پنج جز و پنج گرم کوی و آب
 و پنج بنوار و پنج سرس و کربلای تخم و چود موده زیتون و کوی و مسک و کوی
 و پیل در و در پنج ذنون بختی در هر اهرام پس و سه آرد و به جمع کند هر خشک باشد شش
 و هر جز باشد دو اوزده درم پستاند و روغن کنجد هشت درم پستاند و کوی
 کا و نازاد چهار چند و روغن پستاند و آنرا در کراهی انداخته باقی می دیدگان پستاند
 داروی طریق زرد جو به که بخت کوی است که میخیزان آسپس کند چون روغن
 گرم سازد بر آن روغن کراهی که صاف دار و همه سوخته باشد اندازد اگر آواز ایج
 روغن خام است باز آتش کند آهسته تا دار و بکلی بسوزد و روغن صاف نماید
 بعد فرود آرد و زرد جو به در در هر عطی و با دمی که باشد با صحت یابد
 و منافع این بسیار است اول آنکه در وجود باشد بعد بزرگ شود هندی یا با کوی
 و بخت کجای یعنی زبانی که اندام آورده شود و هندی آنرا کوی و بس به یک
 که آنرا **خشک** **ویک** بر آن کوی میشو در آن که آنرا سر حیا ده کوی سینه است که
 زردام گرم و بختی شود مری که دکت می گویند و در دمای و بختیها خواهی اندک
 و خواهی بسیار از باشد خون باشد جمیع دفع شود اگر در فودان و زده پس را این
 روزی چند در سطره باس دهند بر قرار خود مانده پستاند و نیتند و زود نشود
 و اگر در بغایت فریب که در رفتن عاجز باشد نتواند که را برود او را با برگ تبوی

بلکه شود

بکند شود و منافع این روغن بسیار است مختصر کرده شده **ویک** روغن پستاند و تخم بنوار
 سلیج چسب کند در جوال روغن تخم روغن بکشتا ندر برای دفع غلبه باد با طلا کردن و خوردن
 نافع آید و بسبب باد فغاند **ویک** روغن ساجات از جمت دفع جمیع اجزای این روغن
 بزد بسیار در سرک جامی یکسیر شیر برک کیکر کسیر کجی کند آنگاه تخم کدو آنچه نشسته باشد بپزید
 و طبله امل و روغن و ساروات و در روغن و در ابله هر یک پنج درم یک من آب
 بچوشاند و پنج می باقی با نهد بعد این آب در روغن کرده بالای آتش نهد نزد یک
 فرد آرد در آن راگ و لاجی و موم برورده اندک دو درم در وی کند فرود آرد در
 جراحت و بختی که طلا کند نیکو شود بکلی صحت یابد **ویک** روغن سیل سیار در روغن تخم
 روغن تخم قیاس یک کیند با ریادت در دیک کند بر دیکدان نشانه که تا چو شش آرد
 قدری زهر مو از نه دو درم با شیر مویز در روغن اندازد تا آنگاه که زهر بخت شود یک ذنون
 شیر تو قم اندازد بعد از آن این دارو پنج کوی زرد جو به و دل دیت و پیل کرد و نسل
 و چو نه آهسته آهسته و کربالی و جوک هر یک سرد درم آرد کرده در آن روغن اندازد
 فرود آرد و نگاهدار در منافع این روغن آنکه زهر جالوسی که او را موخو آند و نفس
 پید شود و کوی در و کوی نه و پس هر یک در خشک و در در طلا کند این روغن بکلی
 دفع کرد خاین روغن است که چون طلا کند اول روز بخت کند و بر اند و دوم روز بخت
 پست شود سوم روز خورد شود تا بکلی بخت بکلی شود پیش نشود بخت است و از موده
 روغن نیکو شست درم چهار و دو یا یک نهد بکلی بخت بکلی شود هر جز این خشک و آرد
 آنرا شست درم پستاند هر جز باشد چند خشک پستاند یک من و پست چهار سیر است
 چند آنکه هفت سیر آب نیک پز کند با در بعد پوست پیل و طبله و امل و برگ بنوار
 باشد بریل و کوی و کوی که خود از هر یک دو اوزده درم جمیع نود شست درم شود آس کرد
 در آب نمک نمک پزند از بعد روغن ماده کا و دو سیر جمیع شست درم در کراهی اندازد
 چون گرم نمی دار و آس کرده یا غمی آب یکبار در کراهی اندازد و آتش کند تا زمان
 که این دارو می بشود بعد غمی دیگر با نازاد و آتش کند تا این پز بسوزد بعد فرود

روغن بنفشه بر کوزه کهنه که در هر روز در نماز بخورد اول روز ششش دم دو روز
 هشت دم پس دوم روز دوازده دم بعد هر روزی همین دوازده دم بخورد
 سرخساده و تخم بادام و بلغم و بر سرشاده و تخم پیستی دفع کرد و بگرم آمد تعالی بر سرشاده
 در اندر جرب است **دیگر** روغن چغندر دفع جمل بادام در دماغ میکسیر روغن تخم دهنو
 و در بر روغن کچم بسیار در دم روغن اسپس کرده بجا کند یک جوش در هر بعد
 خسته باریک آس کرده در یک طبق کند این خسته را روغن بر بادامک در آفتاب
 نهد چون در و خورده شود تا شش ماه در محلی بردارد بعد از آن یکند روغن بنفشه
 برین نوع روغن تمام کند بعد از آن در قریب کل حکمت کرد و از سفال سوز بر آید و در یک
 و در سفال زردین قریب کل نهد درون سفال با یک پیستی بر کاهما بزم در اندازد
 روغن قریب در کافه خواهد یکدست اندازد و کار بندد روغن تخم دهنو که کشید این
 نوع است **دیگر** کشیدن روغن از خسته دهنو که هر روز در روغن چغندر
 بالا کشیده شده است یک در آتش داده باشد ترنجبنت درست با آن مقدار که
 در آتش نیز گرم کند بعد از آن روغن بریزد چند آنک تر شود آن خسته را بشکند
 کند از رسوبات و در سو سو را خ کند اندکی در زمین باشد با جگ اندازد و با سوز
 با جگ پوشیده شود بعد از آن که آتش سرد شود روغن در دیکت جمع کند بر مضمی
 در د باشد یا بود طلاکن چهل روز در آتش گرم کرده دفع کرد و جرب است
دیگر روغن سفید مرغ بسیار و سفید مرغ بسیار در آب بچشاند چون بخورد
 پوست دور کند و سردی و زردی علاجه کند زردی را جگ کند بر دست باله با جمل
 یکجا شود بعد بر دیکدان نهد و آتش توه را گرم کند یکی بت توه بلند و یکی بت
 این زردی را بر تابا اندازد کافه بالای زردی نهد چنانک زردی پوشیده
 بعد طرف دویم که با آب نشیب دشم است کافه در بلند کند و نه بوده آتش کند
 کافه دیگر پیش نهد و یکقاشق بر دست گیر و چون روغن بجگد در قاشق بیست
 و در کار نشه جمع کند چون تمام بجگد در یک شش ماه در وقت حاجت بندد اگر

علاج

در خورخت بکاین باب سرد بساید بخورد و باد نیکمن دفع شود **دیگر** سیار در
یک شیره یاده کاو بخورند بعد شیره کور را بر بخشش کند هر روز بخورد و صحت یابد
دیگر پوست درخت نیم جمل و زعفران دو درم در پستک مسلمان مسک
با آب هم مقدار یک پارچه بخورد و از ترش خطر کند و در صحت یابد **دیگر**
برنج پسته نالی بخورند کار سازد و باد نیکمن دفع کرد **دیگر** کیه هندی سنگ
در میان گوشت کوفته قلیه کند بخورد و باد دفع کرد **دیگر** موضع زحمه کوفته
نم و با سنگ سنگولی با شکر کوفته بخورد و دفع کرد **دیگر** بکان درم سینه
باشند و سنگ زخم خوردن و در نایک هفت با دفع کرد **دیگر** دار و نایک بالا است
بفضل باد صدمه انده است به میند هر که آدمی کرد اندر کار نیند و بفضل الله تعالی
صحت یابد که پوست چکن باب اس کرده خنده و زخم خوردن و باد نیکمن برود **فصل**
چهارم در معالجه دفع صدمه که میندوی مری گویند این علامت از باد و نفخ
باشند و از تب هم خبر علامت اگر از باد باشد دست و پای بلزده چشمها بچسبند
و از هر یک پای هر روز پای چسبانند و هر روز لاغری سود و کف در دهان چندان
نباشد و نفخ تشنه و قوی آید و دوران بود افتاد و بر ماند چنانکه تمام روز بوی
تا دور **دیگر** علاج از باد باشد سیار و تخم پسته پی و برید و برنج و پیچ و پید و پیچ
و سبب و دستاورد نیست و میل در از پوست درخت سنج ازین هر یک
یت درم خشک کرد و جو کباب کرد و در دهین ده پسته آب هم بخورند
تا بش نرم چهارم صدمه بگرد بجا میاید بعد سیار و شقاق و هملتی رسیده و هم
و کنگوی و کیکر گسوی و شکر ترین خالص ماست سکن بی خسته و متاول و
کیا درخت پسته و پیچ هر پاراد و کنگه و خشک کرده از هر یک چهار درم
یکبار و هم در آب بساید و روغن پستور مازده میر پانزده درم در آن
آب میند از باد بخورند تا آن زمان که جمل آب در خور و در او تدا بماند
نشیند و روغن صاف نماید سیالاید که دارد باز دار و مارا دیگر سیار و پیچ اند

این و بیلدونی خسته و اندک در کاردید و در آید و بیک و سوزن و بیهوش و بیخ
 کز دوزخ و جود داد و هلد و سازن سپید و ساهن سیاه و در نیک و کل نیل و فروزین و
 دانقون و نادران و تاملس و بیخ کتانی و بربیک و کونته و صندل و پیچ و جود بادام
 و بیز و بیخ کتانی و یک جای از هر یک چهار درم خشک بساید و درین در یک بار کند
 و یکمن در شیره آب پنجه از و ما ز بچو نشانه تا جمله آب در خور و نقل در و نای سوخته
 شود و فرو دوشین در غن صاف کال را سیالاید بسپاند در شیشه و یا هر چیز برادر چون
 خواهر مصدق در دها اول روز سه درم و دوم شش درم و سوم درم هر روز یک
 درم بخورد تا آن زمان بخورد که کلی دفع کرد و هفت هفته می باید خورد **دیگر**
 ستوری که از بعضی کوه اساری بزرگ گویند آنرا پنج میاری باشد پحال او پار در
 بشوید و بگوید شیره بسیار بسپاند مقداری که شیره باشد همان قدر شیره مالدک و
 در آن اندازد و یکی کرده در آتش گرم کند و سرگرم اگر مرکب باشد مواز آن
 و پاده درم بد هفت تا پنج درمست یک روز غذا برنج سستی پیاز شیر ماله کا و دیوار
 دفع کرد **دیگر** بیخ کربتی ابرار تری سود گویند در کوزه آب می باشد مقداری که درم
 باشد که سفند اس خوردن ده تا آن زمان برین نوع بخورد که چشمها بغایت
 سرخ کرد و با دصبر کلی دفع کرد و سی سال صبر ازین درون رفته است
 بجزست **دیگر** دفع با دصبر پار دتخه شغال و بلبل کرد در دتخه مذکور اندازد
 و بالایی دیگر آن که بخورد و شود پیانند و تا آن پیش کرد مذکور هفت گن خشک شود
 نده اس کند گاه دار در هر وقت که با دصبر در آید مواز چهار میل استس کرد
 ازین دار و در هر دو سوزن یعنی اندازد نیل شود باز هیچ وقت نیاید **دیگر**
 زهره شغال و زهره با خشک کرده نگاه دارد هر گاه با دصبر آید قدری هر دو
 چیز با آب بساید در پنی مصرع چکاند قدری در کف پای مالد نیل شود **دیگر**
دیگر اسپسخوان کوه سفند سیاه و پاکیزه کوه سفند در چشم مصرع کند و
 ناس هم دهد دفع کرد **دیگر** اسپسخوان آدمی سوخته بلبل کرد در پنی مصرع افند

دفع شود **دیگر** گوشت آدمی خشک کرده ماسر کتانی بزرگ سود در پنی مصرع چکاند
 دفع شود **دیگر** ناخن مرده برست با انگوزه بهم اس کرده در پنی ناس دهد حق تعالی
 دفع کرد اندر جویست **دیگر** بیخ کتانی در و آدمی را و بیخه تا شده اند کردن او پار بسوزد
 خاکستر آن بسپاند با آب ناس دهد و بخورد مصرع کلی دفع کرد **دیگر**
 استخوانی که در سر کتین کرک تازه باشد آنرا بچوید بسپاند صاحب صرع با بخورد و او را
 تا آن زمان برود باشد صرع نباشد و سر خنده و قوی تر برود **دیگر** گرمی که بالای دست
 اگر می باشد و ز یک شنبه پار در خشک اس کند برادر چون کسی را صرع آید اندر
 پار یک اندازد در پنی فرود نکر می که یعنی زنجت و دیروز آن آید دفع کرد **دیگر**
 روغن جانور که آنرا که ماکو گویند در آب بزرگ باشد بوقتی که صاحب صرع از صبح
 بپوش میشود همان زمان ناس دهد دفع کرد **دیگر** کوه رومش در روز یکشنبه
 سنگ او را پار کند از سنگ نکت او برود اندازد و بلبل شود و پار یک اس کند
 یک یک جبهه دارد و در بار و در پنی کند نیل شود **دیگر** روز هر کوه رومش و بلبل کرد
 کند چند دانه در سایه خشک کند این نیز مقدار طاقت نماید همین حکم دارد **دیگر**
 هفت سیر که وقت سپوش کند در پنی چکاند دفع کرد **دیگر** پیاز و چند صبر بعین
 کدان را مالید جن غلوه بسیار و چون صاحب باید ان غلوه در و نان او بنیازد
 نان بخورد **دیگر** چنانکه در شکم او برود حق تعالی شفاد دهد بجز است **دیگر**
 و صبح آن کوه سفند ماله سیاه با آب نخت کند در آن وقت که با دصبر باید آن درم
 کند دفع کرد **دیگر** پیاز دیوست درخت رل که از آنرا گویند بسکی سلا اس
 کند مقدار پنج درم روغن پیستور بهم بخورد و صحت کلی یابد و صرع در نیکس و دفع شود
 سرون کا و پیش که در زمین نخت شده باشد که از و پنجهای پروان زاندازان
 بر آید بسپاند و خشک کند همان مقدار جوته بویا مار کند خوردن ده تا هفت
 روز مقدار آن دو کان درم بخورد و بختی ازین با آب ناس پس دهد نیل شود **دیگر**
 صندل سپید کند هر دو کونته و برک که عوار است در شیر می اندازد و ناک بک

باریکت بساید و برگ دستوره سپیاه این جمله مساوی در اندام صاحب صرع و در
 روز متواتر طلا کند با صدغ و زخمیت برود و تر سیدن نورون برود **دیکر**
 تخم جو سپری چهار دانه طبل کرد که هر سه بدو اندوخت کند آبش کند قندی که با صدغ در آن
 در هر سوزن بینی میندازد همیشه نیاید دیکر مملتی و انکوزه رنگ در چهار سگ و هر کوزه
 بجان درم جمع کند خشک است که علاقه بعد با لیز کوی سفید کجا کند در چشم مردم کند
 تا چهار ده روز دفع کرد **دیکر** پنج دو درم چهار درم شهد کجا کند در شنبه بخورد
 فرغ شود **دیکر** برگ پسته نامی رسیده و مور یا دشتی دیوان نست که میندوی می پر پسته
 سر آدمی و پسته آن سگ از سینه و پوست مار و نجاست کر بر و سر شرف و گوگرد
 و سپند و برنج کجا کند و کوبد و ماهه کا و و نیکو کند با صدغ و اندام در ساند بوقت دارد
 بر حلق این افسون بخواند انیت سری نا جا سپهرم کی و کجا دفع شود **دیکر** نوری
 پنج درم آن برگ کند صاحب صرع را بر آب او نیز بخورد و یک هفته دفع کرد **دیکر**
 پنج گدوی تخم را روز شنبه نوبه در روز یکشنبه کجا در آب شنبه نوبه
 خام با آب آیس کند خوردن دهر و مالای آن قدری بیشتر بخوردن دهر تا غلی
 دهن را بر دیگر هفته اندام همین بخورد بکلی دفع کرد **دیکر** برنج افوی بسیار که
 در سینه او گرم و مور برود و پنج او بوی کند صرع دفع شود **دیکر** شملیت با آب
 بساید و بخورد و همین با بول خور ترک آیس کنده ناس دفع شود **دیکر**
 پیل کرد پیل در از دستهای و کپسنگ همه را برابر آیس کند و ناس و در دفع
 کرد صرع در نیکسن **دیکر** میوه پسته نامی و پنج جو زیره پنج پیل کرد و پیل در
 دستهای بساید یا لیکر کورک خورده ناس پس دهر نیکو شود **دیکر** پنج انگ پیر
 کجا بساید روز یا یک هفته بخورد صحت یابد **دیکر** با صدغ و دیوانگی کسی را
 باشد که به سیاه روز بر بالین او بار دفع کرد **دیکر** بنده دندان سب قدری
 خوب آن بزره پیل میار و در خون صرع بساید بر یک کوزه آبی بساید ناس دهر اگر صرع
 پست ساله باشد دجال فرغ کرد و نجاست بجز سبت **دیکر** قبل مست را که

بناگوش

بناگوش خوی مستی می بر آید قدری میندازان ترکند در بینی مری کجا نباد صرع کجایی
 دفع کرد **دیکر** دفع با صدغ سوره و لیل بخورد بر صرع و پهبوش کشته بر دهر است
 نیکو شود باز هرگز نیاید بجز مت سوره مصحف **دیکر** سوره علق بنویسد در آب
 شسته و مصروع را در آن بخورد بجز مت سوره مصحف یابد **دیکر** دفع صرع بشود بخورد
 بنویسد بید و بسم الله الرحمن الرحیم لحق من بعد هم خلق اصاعوا الصلوة و اتقوا
 السموات فوسف لمقون تبیا و صلی الله علی خیر خلقی و آله اجمعین باید که اول
 دو رکعت نماز بروج سید المرسلین علیه السلام بکند ارد بعد دو رکعت بروج
 قاضی القضاة عبد الصمد الزاهد رضی الله عنه بکند از مصلی بخیزد بعد در دو
 وفا تحم مع اخلاص بروج حضرت رسالت بگوید بعد این دعا بنویسد اگر صاحب
 زحمت هم برین صورت بنویسد اگر زن شغافا و احتفظها بنویسد بعد بقیش
 سوزن دو پر کال کند و دو تعویذ بخرد او ندان ریسمان بیچید تعویذ این کرد
 و در کلهوی مادر بازوی راست بند تر بانی شسته تو انکیند و الاخره پس دفع
 کرده بدهر نیکو شود بفرمان خدای عزوجل تعویذ انیت **بسم الله الرحمن الرحیم**
 الله لا اله الا الله القیوم لا تاخذه یسنة ولا نوم له ما فی الارض من ذالذی یشفع
 عنده الا باذنه یعلم ما بین یدیم و ما خلفهم ولا یحیطونشی من علم الاماشار و شی
 کرمه السموات و الارض و لا یوده حفظها و هو العلی العظیم لا اله الا الله فی الدین قدین
 من انقی من یکفر بالطاغوت و یؤمن بالله فقد استمسک بالعروة الوثقی فیما
 و الله سمیع علیم **بسم الله الرحمن الرحیم** بسم الله شافی بسم الله کافی بسم الله عافی
 بسم الله خیر لاسماء و احفظ من شر الجن و الانیس من شر شیطان و الکفارین
 و من جمیع العلاب و الارض و الدوا و الوجع و البلاء و الطاغوت و الوارثین
 موت المعنی و بحق یاجی القیوم یا الله یا حنان یا منان یا دیان یا سلطان یا
 غفر یا جدر السموات و الارض یا ذوالجلال و الاکرام بجز متک یا ارحم الراحمین
 اللهم هب له العاقبة را یمتد بالمغفورت و الصیحة و السلامة یا ظمیر الراحمین

السموات و ما فی

و یاد بخالی شکم بیرون آمده مانند پنج پهل بل برودند و نیکو شود **موجب است** **دیگر**
 دفع بهوری سپیاه و زهر مار که شبنی که شفا خدا در از متی باشد با یک **دیگر**
 هر که موتی سگان ترک با پسته مقدار برک کلوتی از حرکیا بنگور و پسر خود تخم
 بنجا و یک فرود که تجمایب بساید خلویا بیار و نگاه دارد اگر بهوری سرون آمده باشد
 ما مارگزیده بود ادویه مذکور را آب بساید خوردن در دهان کند و نکند و شود اگر بهوری
 در صلق باشد در کام مالود دفع کرد و **موجب است** **دیگر** دفع با دهر زهری که کبایت
 و دردی که بود هفت بار بخورد و بعد افضل الله تعالی دفع شود **موجب است** **دیگر**
 بسم الله الرحمن الرحیم یا باری المکن ما له اللهم **دیگر** دفع بهوری شکم و دردی
 بنویسد در کردن بند و یکبار کاغذ بنویسد بخورد و در کردن بند و یا هر کجا که
 بود آنجا بندد و یک بار کاغذ بنویسد بخورد تا سه روز بشود از فضل خدای
 تعالی صیحت یابد **دیگر** یار اگر شک آرد کاغذ کرد **دیگر** بخت دفع زهر طاعون
 و ما در هفت اندام و یا جرح است باشد که بدیل بهتر نمیشود و یا بچه نظر گفتار باشد
 این عزیمت بر دهن تلخ می و یکبار بخواند بر طلا کند صیحت یابد دعا نیست
 بسم الله الرحمن الرحیم اوم اوما اوما که لک امارا اوما اوما اوما اوما اوما اوما
 بخت محمد سوانا دفع برای دیو پیری و جران بر دهن تلخ بنویسد و یکبار در زنگ
 اعضا علی کند دفع شود و اگر بر آب بخورد وقت ماباد و چهل و پنج بار غسل کند بخورد
دیگر دفع در شکم بر آب پانزده بار بخورد بخورد در شکم دفع شود **دیگر**
 دفع سرطان باد که آنرا بپزند و می جابه کرده کوبند بسرا بر زخم در عضوی پیدا شود
 که آن عضوی در صاحب علت در نیاید و اغلب احوال آن باشد که در
 جرح است کرم افتاد و چون غسل سوز خما باشد اول دیو جرب بسیار سخت کند با صلح
 بیرون آید بعد چودم آیسس کند جزو زهر بندد و نگاه کو با آب بسیار و روغن بنفشه
 در آن آنگن شکر کرم کند بندد و چند کرم هم چمن کند نیکو شود **دیگر** جوی سلطان
 بیرون آمده آغازی شود همایا دیو جرب سخت کند نیکو جوی با یک آیسس کند

تایست و یک روز دهم تازه دو وقت هر دو تری بند و یک روز میان بگذرد باز دو
 سخت کند و در و مذکور بنفشه و نمک از پست و یک روز تری بند و یک روز جرب است
 و جرب کرده باشد است پوست پنج مسی آب هر روز بساید و هر روز طلا کند
 تا آن زمان که فراهم آید نیکو شود اول در طلا کردن این دار و خواهر کرد و در نیم خواهد
 و گوشت او را حرامی دار و خواهد خورد و بعد گوشت نو تازه بیرون خواهد آمد
 و فراهم آمد و فراهم خواهد شد **دیگر** کل باشد آیسس و هر روز طلا کند بکلی دفع کرد
 صیحت یابد تخم **دیگر** برای شالی را در شست کوزه آب بخوشاید بکلی پستاند طلا کند
 ببالد چند کرمت یا در سرطان دفع شود اگر نعوذ با الله متعالی شب سرطان پیدا شود
 پوست درخت با دخی سفید بساید روغن پیستور پاییز بندد و نیکو شود و در جرحی
 و دخی دیگر ببالد همین حکم دارد پس خوردن آب بهم آیسس کرده طلا کند بکلی دفع
 کرده **موجب است** **دیگر** دفع سرطان که در پشت آدمی پیدا شود و این علت
 بغایت دسوار است و مستحل است و دفع این جز نظر حق تعالی نتواند رفت حکما
 علاج این گفته اند آن نیست پار پوست نیم و برگ هیلد و زجوبه و کبچد سپیاه بوز
 برابر آب بساید روغن پیستور پاییز و سرطان بندد و نیکو شود و اگر سوراخ شده
 پسته کرده در آن تخم کند درون سوراخ دیگر گوشت مردار را در آن کوره آنگور و خور
 پیدا کرد **موجب است** **دیگر** دفع نفوس که سوراخهای خورده در دو اندام پیدا شود
 و اگر درین قسمت گوشت را بخورد در دهنو یا می را نیز نفس کوبند بسم الله الرحمن الرحیم
 و آیسس و ضمما **فصل ششم** در معالجت دفع اشک که آنرا در هندی کن با
 کوبند سیار و پیلد پنج درم . آبلخ درم . پنج کنگر و پنج درم با سرکه هندوی بساید
 و چون حیالیا هفت شب چمن کند نیکو شود علاج این کل سیاه کرد آن سیر میشود و جلا
 آتشک بیرون آب طلا کند صیحت یابد **موجب است** **دیگر** حصارا کوبید پوست
 دو ر کند و لیده آنرا کند آب بساید قرض سازد و در میان روغن کنجد اندازد
 بندد و نگاه بخورد و ببالد دفع کرد **دیگر** میکا پوستشیده بساید بخورد ببالد دفع کرد

دیکر پنج تهر سکا آتس کند مالده بشود **دیکر** روز یکت نشاخ را جایی بلند بنهد تا خشک شود و در زمین نه نهد و چون شاخ خشک شود آتشک هم خشک شود این آتسدا او بدرع و مساحه عالم کبوسون سیلجا بیخا ملخو او باقبو ما بخی کبوسون سید سار دکار دو آهین و سپند او ترا این باشد این عزیمت را برود بخواند و آنگاه بر آتشک و یا سرخ باد فردا در حق تعالی دفع کرد آند باید که در وقت این عمل کند بعد از طلوع آفتاب و غرب آفتاب و نیز بخت مر خبا ده و برای آتشک فردا بعد از نماز دیگر خیزه خاشاک بسا ند بر صاحب آتشک فردا در دسر و در همچنین کند دفع کرد نیست بر پسر نه بر آند باران سرخ پیار یک کاه پسر نه بخیزه بل هو هو بل بنجوبل هو بل تنوبل تنوبل هو هو و تنزل من القرآن ما هو شفاء و رحمة للمؤمنین و بالحق انزلنا و بالحق نزلنا و هو بل هو بل هو بل هو بل ما اتسنا الریح الطیبه و اتسنا الی من یزعم ان مع الله الاله الا هو ایچی القیوم یا ارحم الراحمین **دیکر** روز یکت بند باجک کت بار خاکستر او بسا ند هفت بار این جراحی است آند تمیز هفت روز بلند **دیکر** بسم الله الرحمن الرحیم آس حسی مهر محمد رسول الله خداوند این نیست کند بخیزه یا الله یا الله محمد رسول الله بر محمد یا ارحم الراحمین **دیکر** هفت بار این دعا بخواند و بکار و انجی هر بار که بخواند بر صاحب آتشک بر حاجت حید کاسر کت بد بر آتشک دفع کرد و نیست اللهم لا مانع الا هو و لا دفع الا هو یا کافی امانات و یا بی البلیات اکت علی کل شیء قدیر بر محمد یا ارحم الراحمین و الله اعلم بالصواب **باب سیوم** در معالجت بختکها در اندام حادث کرد و عدد او این کارا کونت و لرل کونید و دفع شنگه و بفلک و نامد و او آمل یعنی سل دستار کی بود و دهمند کبسا و آتس و خود و معالجت سوختگی آن آتش و می فطنت از آتش نمودند از آتشش و معالجت زخم و تیر و تیغ و کتاره و نیزه و بل و ابل و حسین آن و می فطنت از تیغ و اسج و معالجت اسپخوان شکسته و زخم که در جوب و دست و ملد و موج خوردن دست و پایی و آنجی بران مانده و آن یازده فصل است

فصل اول

فصل اول در معالجت بختکی وجود که ظاهر شود و اندازد نسل و بلقور و دند اند و بنما و جراحیها دیگر بران بختکی ظاهر شود و آنرا دبل و بلقور و ما ند این کونید بر دفع ایکی ایک در اندام باشد و هم از وی خیزد جهان نبل و جراحی است و آنجی در وجود پیدا شود و بختک بود و دریم برود و آنجی در اندام و هر جا که باشد نیکو شود نمی است مگر آنک که باشد و آنرا سرخان کونید بکرم الله دفع شود معده علاج آن نیز گفته اند و آنرا باد گر کرده اند سهی ازین علت در پوست با سر خنک در کتد علاج کردن در درجهها روز نیکو شود و هر چه در گوشت و خون باشد در در پیس یا کتد بود دفع کرد و دریم آتس در اسپخوان باشد روز یکت بند و رک دلی افتاده در بسیار شود آنرا علاج نیست جز گرم الله **دیکر** هر دو پنج نیست که یک دو یا یک کوجر آتشکی کرد در بر کردن وضع خون که کند بعد مسهل و نمک سنگ قدی باب بساید در ان موضع مالده نیکو شود پوست درخت نم و زربوب و هلیا باب بساید و بزدر هر دفع دفع کرد پوست آغاز شود روز یکت بند آلوده بر دبل نشود شدن دبل چون آتس کند قدری هم کم نمکی شکل تک کرده هم گرم برود نبل بندد آتس فرو شیند **دیکر** چون دبل آغاز شود روز یکت بند آلوده بر دبل طلا کند نیکو شود بعد از ان دبل نشود در آغاز دبل در درخت بر روخت کند دفع شود **دیکر** اگر کسی نمک بزک بیار و تیره برود ز غایه شک خورد که از وجود پوست پای بدامن پر کرده بر صاحب دبل بندد و دین شود **دیکر** اگر بختکی دبل و جسد آن آنجی نان شده است که چون گرد نامد پسر نمی کند و نمی ترقد قدری بلا در بروی آن مالدر حال سر کند و تراود **دیکر** پوست آلوده باب بساید و بار و غن پیستور پیخته هم برین جوی بندد در حال پسر کند **دیکر** خاسر پید بندد در و بطرقه **دیکر** اگر جراحی است و یا زخمی است هیچ پینه نیکو نمی سازد برین در میان تیغ بسوزد و آن صاف کند بسا ند طلا کند و دبل اجود با جود و ندارد و نیکو شود **دیکر** اگر بختی خواره را نداند شوهر سکار که شهید را کونید باب جراحی است بساید خوردن در مادر او هم بخورد نیکو کرد **دیکر** اگر جراحی است دندار و در جان

7

رو در فراهم آمد سرکین کا و ماره قدری بر جرحت نهد و آهین گرم بالای سرکین بدارد
 چنانکه نقش آن بر جرحت نرسد کبار همچنین کند فراهم آید **دیگر** ز قوئیاب را
 اس کند بر دبل و دندان طلا کند دفع کرد **دیگر** بخت دندان و پشم اس را بپزد
 و بساید با ساهی بعلین زران بهم مالده صحت یابد **دیگر** چرخ درخت که در قوه وی سرکین
 نباشد سیار دباب آتس کند و در روغن پستور پامیز در شیره گرم بندد نیکو شود
دیگر آرد میده با شیر آگ بشیرس و نان بزود بسوزد با تمام سوخته پس آنرا سوخته
 اس کند با روغن پستور بر آوند آرد طلا کند دفع کرد و صحت یابد **دیگر** دود را
 بریده و نیم هم فرود آرد و رنگ درم بکند و یکی بگوید بر جام نهد و بر دندان بندد نیکو شود
دیگر پوست گلوی و اکرده و زربسی و ماد سو زربو بزودن برابر آب بساید
 و بار و روغن پستور شیره گرم کرده بندد نیکو شود کرد **دیگر** ادنی کبیر دست
 پرون آید و آنرا کس کس کویلیج جولای و پنج درخت بنل و جیز لعل هر سه چینی با آب
 بساید کبار طلا کند در حال نیکو شود **دیگر** کا ه درم خانه و آن باب بساید بر جرح
 در روی ده سکرست سه چهار روزی خاید فراهم آید و هر دینی و جرحی که باشد
 پوست درخت فم دو بست و کفچه سپاه باب بساید آن موضع بار و روغن
 ستور و شیره گرم جرب کند این دار و نگو کند گوشت هر دار بر دار و گوشت
 بر آورد و نیکو و بشود **دیگر** پوست درخت آگ و زربو جیب منهل و پوست
 سنبل و باد سو هر یک بوزن برابر با آب بساید در روغن پستور پامیز در شیره گرم
 بندد در حال نیکو شود چنگلی و جرحت که بهیج بر روی نیکو بسوزد سیار و قدری
 سندی و کل سرخ و برک یکی با آب بساید طلا کند در سه چهار روز نیکو و چنگلی قول
 همین حکم دارد و صحت کلی یابد **دیگر** ده ستوره و قدری زربو و کلسک
 یکی اس کرده بر آن جرحت مالده نیکو شود و آماس فرزند شند **دیگر**
 پخال باز بر جرحی باشد که افکنده بسوزد **دیگر** برگ نم و کفچه سپاه بساید
 و باب پامیز و بر جرحت بندد نیکو شود و اگر جرحی باشد که عمی افتاده

استخوان

استخوان بویسید و بخت آن بسوزد با شیره عورت پامیز درم کند جرحت مالده شود
 بر آید و همواره بشود صحت یابد **دیگر** شعل سر بسوزد و خاکسترش بر روغن تور پامیز
 مالده گوشت نور آید و نیکو شود و مغز سر ملتان و شش پوزن برابر یکی کند و در خشک
 کستکه آرد و برک و موره در آن بپزد نیکو شاند هر هم سازد و هر جرحی که باشد که قدری
 از آن مالده صحت یابد **دیگر** سیریاگ کوبد بر روغن کبیر بریان کند بر او بخت شود پس
 کاغذ بسوزد و خاکستر پیش بان سریح بساید بر جرحت مالده نیکو شود **دیگر** پوست
 درخت رسون با آب بساید جرحت مالده آن موضع را بر روغن پستور سر گرم
 کرده جرب کند بر بندد آن زمان زمان که صحت یابد **دیگر** سر سوتیک با آب بساید
 موضع جرحت بر روغن پستور سر گرم خوب کند بر بندد به شود **دیگر** سر سوتیک
 و زربو هر دو بسوزد و یکی کرده بعد چون خاکستر شده باشد و دینی که مدام خون بر می خورد
 نیکو شود جوارت کا و میش که شیرین باشد با سرخ کوبد و بخت بر بندد نیکو شود
 پیکو تر یا بر فاخته بسوزد و خاکستر آن بر روغن کبیر هر هم کند و بر ریش طلا کند بر
دیگر هر هم روغن کبیر هفت درم نوم سپید چهار درم دموم را در روغن کبیر
 چون که هفت درم سفند از زیره و سه درم هر دار سنگ پند از ویس بر دار
 و با آب بشوید و پلیت مالده ناسفند همچنین مخلوط شود بعد از آن طلا کند نافع آید **دیگر**
 اگر از جرحت ریم می رود و نمی ماند سیار و کا موندی که غلور شکل در کشته می باشد
 سیار و خشک کرده بساید قدری جو دیا کندم در میان آن اندازد و در روغن کبیر
 و در فخر نارسیده در میان یار کوه سایه بر آرد چکان مست از آن آرد و در روغن
 کند مالده بخورد تمام ریم آب شود و بود **دیگر** موی ادنی بسوزد و خاکستر او را
 با سرکین کف کند جرحی که تر باشد و گرم افتاده بود یا ریم برود تو کوی با سوره شسته باشد
 بر آن جرحت طلا کند نیکو شود **دیگر** اگر چنگلی دمان را ز غلور خون باشد و دیو جبه
 سخت کند که بعد از این منهل و نمک سنگ با آب بساید آنجا طلا کند نیکو شود و صحت
 یابد **دیگر** بخت هر جرحی که باشد سیار کبیر و کبیر نمانی کبیر و کبیر سیار و کبیر نمانی

روغن کهنجد یکی بچشاند چنانکه همان روغن بمالد آب سپید بنمای در خوردن آن سخن
 نکند دارد در هر مرتبه حتی که باشد خوب کند و صحت یابد **دیگر** روغن بساحات اوکا
 بالانه کورد در هر مرتبه حتی و چنگلی که باشد بمالد صحت یابد و ارومائی دیگر در فصل معالجت
 زخم و تیر و تیغ شده است و آن فرد دست دکا رنجد **دیگر** دفع دمل حمل و یکبار
 سنت و فریضه نماز با دعا بخواند بر دست و بر دهنل فرود آرد تا بشود دم دست فریضه
 الاسلام قطب العام نظام الحس و الملتی قدس الله سره العزیز هر که در شب نماز کند
 در رکعت اول بعد از فاتحه **سوره** و اسما رکعت البرق بعد از نماز و راه فرود
 نشود و بار و سر نشود **دیگر** شیخ ابراهیم مونی رحمه الله علیه فرمود اگر کسی را عیال
 حادث کرد و این دعا بخواند عیالند از وی دفع کرد و اگر کارگاه نویسد و بشود
 و بخورد قدری از آن بران عیب بمالد شفا حاصل آید انشاء الله تعالی کرات هر
 بخاری کرد اندک پس بعد الرحمن الرحیم یا زلی بدید به العال و هو قدیم انبی صحت
 از دست لم یزلی دفع و نعل و شکسته غفلت که کان با این دعا بخواند بر تمام
 و بعلل را آنجا که آماش باشد فرود آرد و دیگر باشد در آن چند بعد از آنجا پس
 انوار بسم الله الرحمن الرحیم صنع العالی الله الملك الحق لا اله الا هو رب العرش
 اکبریم و القدر ناه منازل حتی عا کما العروج القدریم **دیگر** دفع و سبل و درم یعنی
 تندرستی بخواند بر آب جگر زنده از عینی آب و اودن خشک شود خدای من بزرگ است
 تو نیز مک مشو هر مصطفی از رحمان بر وقت است تو نیز سر تو نیز بر بختی لا اله الا الله
 بر فنی و کف نبی الله تعالی بزرگ محمد رسول الله آرد دنیا رفت سر تو نیز بر بختی لا اله الا الله
 محمد رسول الله **دیگر** دفع آماش کلوی و دمل و توری بنویسد پس بعد از آن
 یا حلیم یا عظیم یا قاهر یا قاهر القوی الکافی بوقت بر آمدن آفتاب این دعا بخورد
 بخواند هر روز و دستش یابد سر بار بخواند الله اکبر و انت لا یکره و انت صفر الله
 اتبعی و است یعنی لا اله الا هو کل شئی یا ملک الا هو له الحکم و الیه ترجعون **دیگر**
 در معالجت عدد و ما که در پوست آدمی پیدا میشود و آنته اگر که کوبل کوشیدنی

کوشت زیاد و سلوک شود و آنرا پس برده کوبند بر زشتی و کف در یا سازد بر تو زلی
 در هر دو علت بمالد چندان که چون بیرون آید بعد از آن بیه آب سرد بساید طلا کند
دیگر دفع لرزه که در یک اس کرده با خون بوقلمون هم کرده طلا نیکو شود اگر که
 در لرزه باخبر بر بخت شده باشد گرم اک ساید بمالد صحت یابد **دیگر** در معالجت
 و بعلک و حران **دیگر** دفع شکر بزرگ و متوره هر کس که بر دهنل سپید کند بر شکر
 بند و آماش فرود نشود و در و غانده شود **دیگر** روز یکشنبه بهال جاد کوبد یعنی بخورد
 پنج بگردن بساید هفت روز هر دات بالا شکسته نمد بالای چهار نماز و چند آن
 خشک دفع کرد **دیگر** مپار و بقلینی و پسته سنگ سلاطین گرم بر شکر بخورد
 شود در و ما **دیگر** کاسی در از یعنی از سر تا پای صاحب شکسته بنهد بر این نماید بساید
 و در ز زمین اندازد سنگ و این چند آن که بالای آن گاه و در از کسی نگویند
 برود شکسته و بعلک دفع کرد **دیگر** دل و سما که در رجوی و قند کوبد
 بالای شکسته و بعل بند و در آماش کلوی دفع کرد **دیگر** بعلک حار در کم کند
 و بر بعلک بندد و پخته کرد و در و اندک شود **دیگر** در شکی بعلک قدری
 ریخ و کل سرخ با آب اس کند و بران طلا کند سر چهار روز نیکو شود **دیگر** شکسته و بعلک
 قدری اول سه بار در روز و در پیستد بعد هفت بار این دعا بخواند هر کی شکسته
 علامت آن و ما ست بیرون آید باشد آمنت شهادت بگرداند **دیگر** آمنت
 نوبه با سر من سر ما حد و اقا بعد در بعد این نبویه فقط بکلوی دفع کرد **دیگر**
 دفع شکسته و بعلک و آماش سپتا نمل کرد و بنویسد دفع کرد یا من یوب بی حد من
 بیوست است مت بختی جی لیدی لایموت دفع شکسته بنویسد بر شکسته حافه حلی و الو **دیگر**
 دفع شکسته و بعلک و نار و در خور که در اندام بیرون می آید که در هر که او خط کشه بقلیم
 خشک بنویسد و بار کاغذ بنویسد همچنان کاغذ نگر بران بند و بقلل الله تعالی دفع
 کرد و بخت **الله اعلم** **الله اعلم** **الله اعلم** دفع شکسته و بعلک و نهیای یعنی
 در پیار و دیگر مکان انگاه جارب کند و شیر بکل آن آمنت هم از آن کند تیرا کرده

افسون نیست باه تهنه حکم طایر که از راه تهنه طایر حسنه تا بخت از جرن می تسنه
 با سست و موخه مین چین چاه بلای پای دو بهی کنیا سستی **دیکر** افسون بر باد
 تهنه کنه تا دکل طایر ناجی از فسوس بسته بلاج **دیکر** و با جگ دشتی که آنجا کز کرده باشد
 سه بار بخواند یا کار دهم این خاکستر را بر دهنده خاکستر با پر رجه آنجا بندد دفع کرد
 بلا جل هر که طایر شود بی اوی سوا سی ناجی از تهنه هر که بپنداد نامی هم بر خاکستر
 جگ دپستی هفت بار بخواند بدید با جام بهم آنجا که شکنج و فلک **دیکر** و اما سرین
 باشد آنجا پندد دفع کرد **دیکر** اهو سلطه امهاری تبت ای جایی بر دشت
 طایر ای ساستی لی مر حاجی افسوس فلک و تهنه و اما س نیا کوش کونید و او کز
 و نیکون که پستور آنرا میشود بخواند و فرود آرد نیست که کما کما چین چهار اجابت
 لا کله ولی مهره سلسلگان فلک کوره او نوست نلوت کمال جا بهر آنجا نام آن شخص
 بگوید و نیکالی کان نهایی بوری سکت موری کسی سکت کن کت مکار می سکت
 چون پاره و هوشش مھکان کوناکب رسمند بهادون سرنا سب ناسای سپر
دیکر بهوری و لکھی شکنج فلک در بهر باد و تهنه او بهر بادی و بختی و اما س که باشد
 باند بخواند و کافرا و اگر تراند سیکدم بخواند و بر دهنده و اگر بر خاکستر با جگ رجا مالک
 باید که وقت خواندن عورت حامله ز چهار پاسی نباشد نیست که بچتر از اعمت
 مقام نزدیک نباشد و این را جیل کونید نیست جو کین جنگ ناتون ماکھی مانس خم
 راس سات برین جبار سات سنگ خار کردد بهر ق تهر بهوری کتمول نخل سوا باد
 ده مکر با کمار انون بادد سک باده انوتر سوا یا پیشک جالی کی او چولین پوست
 حلین ما بخت اکا سین حمای سرین درین چارین جهان چوپیس تھان سرین
 درین جایی جو سستی جو کون تهنه ملکین که سه سین تهنه کبوتین جرن کنت با کهنین
 بر کارهی اسی بیس بر کارهی نا کبر طایر بر دهنه که سپسو و سنگه سیو نانس **دیکر**
 دفع کری که بردستی شود صاحب علت رزشت خود بشاند بعد سه خط در دو
 زمین بکشند و کل دیگران بستان و این افسون بخواند بدود در زمین بکشند بر آن

و بهار کی و پیستی بسیار با یک کند بار و عن پیستور و شمد بخورد اما س دست پا
 و آن هم برود **دیگر** دفع آما سبها کل اندام بخواند بد و بنویسد بندد و بشود بخورد
 قل یا عادی الذی اسرفوا علی انفسهم لا تعطو مست رحمت اللذ ان الله یعظ الذین یحسبوا
دیگر پنج کند اسی که در سال بر می آید آب بساید و همان مقدار و آما س اندام و در اندام این
 بار و عن کنجد بهم پیستور چند روز بخورد و آما س اندام نیکو شود **دیگر** پیاز و پیاز نیست
 و اندام خجیل و خوب ناز و میل کرد و گستی که آنرا بر می آید کویید و هر که را برابر شود و کجا کند
 ما و در دم یا سردم آب تر بهلا بخورد و جمله بسیار شود **دیگر** در اندام آما س شود ممکن
 بساید و یا در کندم اندری سازد و هفت روز مستقر بخورد اما س اندام دفع کرد
دیگر و پنج پیدایش آنس کند بخورد و جمله اما سها هر پنج که باشد دفع کرد و کین ماده کا و زنجیرا
 نیکو شود و روغن پیستور در شمد بخورد و بر آما س مالد بشود **دیگر** اگر روی آما س روغن
 باشد روز یکشنبه از آن فرغ کند از آن آب روی را بشوید وقت خاستن از خواب
 و میدکی روی برود **دیگر** کشیز یعنی دهند گویند بر آما س نهند بر شود **دیگر** هر کس که کوبد
 تازه با کبکین منجور کند دفع شود **دیگر** و میدکی اندام پنج دستون و پنج بر تیر بهر و پنج
 بساید و در اندام طلا کند میدکی نیکو شود **دیگر** روغن با بخت دفع و میدکی آما س
 یا لاکنه سده است آن بکند و فرود نیز در فصل شکستی استخوان و مویخ خورد
 دست و پای آمده است آن علاج کند **دیگر** در معالجت سوختگی از آتش سوخته
 شده باشد همان زمان در اندام آدمی کل زنده که از گلت زدن بدون آید در سوختگی
 بالدر در حال در دیار آمد سخت کند بر شود **دیگر** میوه سبزه در دست انار از هر که
 بخورد و ماین و قیز و خاکستر کاغذ از هر که داده در دم بار یکس کو بدس روغن کتان و سر کلبه
 از هر یکی کجا کند و این هم دار و کرفه در آن اندام چندان بخورند که همه سر که در خورد
 همان روغن مالد میا لاید و نگاه دارد در دم کرب کند نیکو شود **دیگر** برک انار با
 بساید طلا کن سوختگی آتش نکو شود **دیگر** زیره پسید کنجد کوبد میان گشت رست نند
 از در دست بشند روغن بوست سد بستان با دغ بهم میازد طلا کند نیکو شود **دیگر**

و بهار کی و پیستی بسیار با یک کند بار و عن پیستور و شمد بخورد اما س دست پا
 و آن هم برود **دیگر** دفع آما سبها کل اندام بخواند بد و بنویسد بندد و بشود بخورد
 قل یا عادی الذی اسرفوا علی انفسهم لا تعطو مست رحمت اللذ ان الله یعظ الذین یحسبوا
دیگر پنج کند اسی که در سال بر می آید آب بساید و همان مقدار و آما س اندام و در اندام این
 بار و عن کنجد بهم پیستور چند روز بخورد و آما س اندام نیکو شود **دیگر** پیاز و پیاز نیست
 و اندام خجیل و خوب ناز و میل کرد و گستی که آنرا بر می آید کویید و هر که را برابر شود و کجا کند
 ما و در دم یا سردم آب تر بهلا بخورد و جمله بسیار شود **دیگر** در اندام آما س شود ممکن
 بساید و یا در کندم اندری سازد و هفت روز مستقر بخورد اما س اندام دفع کرد
دیگر و پنج پیدایش آنس کند بخورد و جمله اما سها هر پنج که باشد دفع کرد و کین ماده کا و زنجیرا
 نیکو شود و روغن پیستور در شمد بخورد و بر آما س مالد بشود **دیگر** اگر روی آما س روغن
 باشد روز یکشنبه از آن فرغ کند از آن آب روی را بشوید وقت خاستن از خواب
 و میدکی روی برود **دیگر** کشیز یعنی دهند گویند بر آما س نهند بر شود **دیگر** هر کس که کوبد
 تازه با کبکین منجور کند دفع شود **دیگر** و میدکی اندام پنج دستون و پنج بر تیر بهر و پنج
 بساید و در اندام طلا کند میدکی نیکو شود **دیگر** روغن با بخت دفع و میدکی آما س
 یا لاکنه سده است آن بکند و فرود نیز در فصل شکستی استخوان و مویخ خورد
 دست و پای آمده است آن علاج کند **دیگر** در معالجت سوختگی از آتش سوخته
 شده باشد همان زمان در اندام آدمی کل زنده که از گلت زدن بدون آید در سوختگی
 بالدر در حال در دیار آمد سخت کند بر شود **دیگر** میوه سبزه در دست انار از هر که
 بخورد و ماین و قیز و خاکستر کاغذ از هر که داده در دم بار یکس کو بدس روغن کتان و سر کلبه
 از هر یکی کجا کند و این هم دار و کرفه در آن اندام چندان بخورند که همه سر که در خورد
 همان روغن مالد میا لاید و نگاه دارد در دم کرب کند نیکو شود **دیگر** برک انار با
 بساید طلا کن سوختگی آتش نکو شود **دیگر** زیره پسید کنجد کوبد میان گشت رست نند
 از در دست بشند روغن بوست سد بستان با دغ بهم میازد طلا کند نیکو شود **دیگر**

زیره سپید نیمه در نیم سر روغن کاه شود در تارغان کند چون گرم شود قهوه شود و در دم
 بجا کرده برود بر سوختگی طلا کند بعد چون جسمه تریها بچونه زنده باشد چوب نار و روغن
 باله بر طریق هم گرم کرد بر سوختگی طلا کند نافع آید اگر بر سوختگی دیگر تر کند و در سر و زنده
 نیکو شود هر جا که سوخته باشد تر کند و در سر و زنده نیکو شود هر جا که سوخته باشد
 چهارم تر درخت کلکان یعنی موه که آن چهار میمانندی مهنوی میکونید لبها نذایب
 اس کند طلا کند و در سر و زنده نیکو می شود بر سوختگی ریش افتاده باشد
 روغن کبوتر و روغن پستور برابر کند سوختگی و جواحت جوب کند نیکو شود
 دفع دایغ سوختگی پوست و با بار خرمالندی کیسول آب اس کند طلا کند نیکو شود
 انعام از سوختگی سید باشد بلبله و بلبله و اطلس است طلا کند بر یک اصلی باز آید
 اگر بر سوختگی گرم افتاده باشد شاد درخت سبک بساید تر کند در کردن بندد دفع شود
 پار در زیر کاه و در آن که آنرا گرمی میکونید با آب بساید سوختگی طلا کند نیکو شود
 سوخته بخواند بد جلی اگر جلی کنهها سوار لهما تجسته یوما میانه ناس بری تسار بهت است
 سوخته زبان که خار و جلی میشود مهنوی آنرا جاری میکونید این بخواند جلی تهیون مل
 موه و تهیون کن ایضون مده سر هر که گرمی موه که مهنوی در همین بر کند
 مغت بار این انسون بخواند بر سوختگی بد بد تا بدان تر شود فی الحال در سر باشد دفع شود
 دفع همه بیماری که باشد چنانچه جنداره و شقیقه و در پیشانی در در کردن همه را
 دفع کند اخدا امارا قوت دهد و تنهار ابرو و بلبله و بلبله و اند و بلبله کرد و بسندگی
 و نمک کرده و پنج جو زعفران و مجموعه و شونیزه و کتیزه در تر بزنایزه و مویز که از هر یک ده
 درم این همه را بکوبد و نیم من آب کند شب بداد یک چند از دیگرها نذایب که معیت میگرد
 بعد هفت سر شیره ماده کاه و سر شیره شکر تری در آن اندازد و تا ز جندان بچوشد که تر
 نگاه دارد هر روز پنج درم از آن قدری پنج جموده اس کرده با وی مار کند شمار بخورد
 زخمها که گفته شده است برود در پیشانی باشد چون باز مارک سیاه ساینزد
 در پیشانی غاندر در برود پوست پیل و پوست کهمار و پوست باول پنج کتای

بزرگ و خورده برک ساکون و پوست تینهوی و کوه کوه از هر یک جاکند مغت
 سیر آب و یک سیر شیر ماد کاه و جندان بچوشد که کیسه بماند با لاید که کیسه
 سنگ پیل در از بروی افکند بوقت خفتن بخورد نیکو شود **دیگر** سید انجیر کهنه
 و سندی کجی کند با کاجی بساید در پیشانی طلا کند در سپردن برود **دیگر**
 دفع در سپس برنج سستی نیم سیر روغن کاه و انک سیر برنج نرگور را بار روغن کوه
 بریان کند بعد کم و انکی سیر و سده اس کند میان برنج و روغن اندازد بعد نیم
 سیر شکر سرخ یا سفید اندازد شام کند فرود آرد هر روز بدین نوع بخورد در سرد
 قیوم دفع شود و جرب است **دیگر** دفع در نیم سیر که سالما باز باشد با زعفران پنج
 سید انجیر هر دو برابر مقدار می و پنج سید آب کجا سخما ماس ستانده صحت شود **دیگر**
 بند و انجیر سندی آنرا کوشید و تخم سیره کل نیلو فوک مهنوی کجی کند علت های درد برود
دیگر میان روغن تلخ اندازد گرم کند در سر سخت کند سر بشود علتها برود و مغز
 کاکش کوه کوه کوه پیل کرد بر سبیل موازنه در روغن تلخ انداخته قدری آتش
 در یک سیر اندازد علت های سپس و خارش برود دفع شود **دیگر** اگر خواهد در سرد همه در
 و نه آن در روکش دفع شود هرگز نشود پیار و ماهی تازه شکش خالی کند و از برک موه
 پر کند بر وزد و بر روغن کجی که گفته کرده باشد بریان کند برود آن در جاکجا می بیند که از شکم
 روغن سببانه کجا هر درم کرد و در سر و شقیقه و در کوش در دندان باشد سر قطره در گوش با شمی
 جکانه سر سببانه گفته شده است برود در سر کوشد و اگر آن ماهی بخورد مشهور است زیاد کند و
 خج تلخی جوچی کوبند و در شنبه زید بد هر روز یک شنبه طرف کند و پنج برگیرد و بر میان در باروس
 و است بندد در سرد نیم سپردن کرد **دیگر** جند کلغیج در آتش اندازد که چون سست
 گرم کند طغیان بر آب کند میش خود نهند در جارد اندام را بسپرد بجان بجان کلغیج گرم کند
 در طغیان اندازد **دیگر** آن در سر سببانه دفع شود **دیگر** دفع در سرد که سستی م باشد
 چهار درم سنگ سپید نیم سیر روغن کجی خالص بچوشد چون سپید سوخته شود و سپید روغن
 کجی بدست مالده روغن سیالاید سببانه قنبل در کند نرگور در طلا کند چون باو باشد

در آتش بشیند و اگر باد باشد درون خانه بنشیند و با آتش سرگرم کند تا غار شین بعد و در وقت
 بجل آب کند نیکو شود **دیگر** دفع درد سر طبل که مقدار درونم خشک آس کند در چینی بکشد
 در دهن دفع شود **دیگر** دفع بختگی سرشیر آگه آرد با شکر بجا میزند بعد وقت بسوزد و بستن با
 روغن شرف مالند نیکو شود **دیگر** در دهن رو با در رو چینی باشد یکدیگر بسوزد و در دست
 قدری نمک سنگ سرد در سنگ کند با آب هر چه می شود در علاج چیکرود و در شکمی آنها چون
 صاحب در دهن در کس سان بخلط سرس کند و گوش بکشد و این بسوزد و در علاج هر که است
 تمام درونی ناس در ساعتی بار آرد آب از باغ و از راه چینی بسوزد بر آن آید صحت با در علاج چینی
 بر دو دفع کرد **دیگر** دفع درد سر باد سر که در سینه باشد پاره کند شام و بر کت است تا در وقت
 و غیر سق و قدری سندی گرفته کچی کند چو شانه جنانک دارد بسوزد و روغن صنایع است
 این روغن در گوش جگانه نیکو شود و در سینه است اگر کلاه در زیر درخت می شود **دیگر** دفع باد
 پیار دگانه که خورد و در ک از میان آب و را بگوید بشود که است بستن میان روغن و **دیگر**
 انداخته بچو شانه چینی گریست که در بخور سرد و بخور با بسوزد دفع شود **دیگر** در گوش
 با کانی ترش پاید بر پیشانی سر طلا کند صداع دفع شود **دیگر** پیار دگانه و هنوز بسیار
 جناخ باخ و برگ و شام جنانک و اسلانت کشد سوسید صفت جنان کند بعد از
 چنمای او جدا جدا مخلوج چدریسان تمام مند و طس برین پلیته باروغن سیاه تر کند کین
 مذکور را فرود کرد و بندد در آتش از زنده بعد بخواند نیم سیر روغن کسب
 در تنگ کلاه قدری با سیر بزد در سینه میرساند تا روغن دهن و سوزد در آرد که در
 دهشت است بجلد **دیگر** روغن صدام در سپر اندازد و یک پوست سسوزد پوست بوقل
 در کران لب آب باشد سرد را بگوید در میان کیند از بخور شانه تا آنگاه که در دهن سوزد
 روغن را صاف کند در سر اندازد و در گوش جگانه با بسوزد دفع کرد در چشم بغایت روشن
 شود **دیگر** بخت دفع صداع کلانگه اند پاپیاس خود با آب گرم بشود بجا صحت نایب
 نیکو شود **دیگر** ترش ترنج با آمیخته در سر اندازد قدری نمک سنگ بر جان یاد کرد در
 شب دفع کرد و در بند که از لب باشد بخور و ج این با آب آس کرده بر پیشانی طلا

کنند

کنند صحت یا بد **دیگر** دفع درد سر که از زکام باشد وقت با آب بر سنگی چینی کند نمک
 بستن بهتر شود **دیگر** ترکانند و کلما می در روغن بکنند بنزد در سینه مالده صداع را
 بر دهن دفع شود صحت یا بد اگر استعمال خضاب صداع خیر برین دارو دفع شود **دیگر**
 دفع درد سر و شقیق یعنی رو نیم پسر کتو از خشک و بیله زرد از سر یک نخ درم یک
 و کلانل عفران از هر یک دو درم با یک بساید و شانه زده درم سنگ شکر تری میزند
 در کلاب خرد کند قدری دو درم سنگ غلوه سازد هر روز یکی از آن بخورد صحت یا بد اما
 صاحب شقیق را روغن بکنند **دیگر** کسی که کیم
 در خارج چشم و چینی باشد و مدت او را میبوی شده است در
 شام کلاه بعضی جمان بران خون می کشند
 آن شام را پیار و ججام را بگوید بدان طرف که آن نیم سرد در میکند درون شام مذکور
 انداخته هم بالا کند چون در سرت در وقت کیر آنرا به روی از درون سرد پیروان
 درون شام افتد شام مذکور در کت علت بهوری از و در کت آن همه را دفع کرد اند
دیگر کتیک کوسفند و یک برک سوسن کرد بخت ندر جنان که نیم سیر با کت
 کند نگاه دارد که را در نیم سیر باشد قطره از آن در چینی جگانه و قصه کف باید که تا ج
 کند و قدری از آن با پیک ماده کاوه و شکر تری میزند و بخور نیکو شود **دیگر** دفع درد
 شقیق درم بیله و آند درم و بیله علامه هر یک سرکه در آمیخته بوزن برابر ج
 کند سرد شش درم روغن اندازد و بر طریق شام بیله در و شقیق دفع کرد در ح
دیگر دفع درد شقیق در درم شقیق و یک درم روغن اندازد و روغن کتان با شیر ماده
 کاویا شقیق کوسفند بساید و با جامه سیالاید سه قطره در چینی جگانه دفع شود **دیگر** کتیک
 پنجه کرده و برگ مرقه هر یک نیم کان درم یکجا بگوید روغن بوزن آرد که سه قطره در
 چینی جگانه در حال نیکو شود **دیگر** ترنج ترنج و شیره عورت که سبز زاده باشد با سرکه
 در روغن بادام بوزن برابر یکجا کند بید در جامه سیالاید در چینی جگانه بد شود و خیر تا
 کند در دهن کور پیاز و بر سر طلا کند کاخوردانه با آب حل کند سه قطره از آن در شب

و با کایاران هری باشد در نماز و وضع شود **یک** بر یک بتول کبوتر پیش آن بشاند با همان سخن
 کند سیاب تا جیس در بانه سپید طلا کند آن جامه را در سپر بند و بچند پیش سپر و در شب
 با سیاب شانه کند در سر پیش بر **یک** آب کند در سپر نماز و پیش وضع کرد و کیز ما و کا و کیز
 کرد قبله بساید در وعین مرغف نیز آن روغن در سپر نماز و پیش وضع شود **یک** پوست سبزه
 و کیز ما و کا و در سپر افکنده همین فایده هر یک هفت شب بار و و پیش بار یک بار برده با آب
 و پوست بر پس با کیز ما و کا و اس کرده در سپر افکنده پیش وضع کرد و در **یک** روغن تخم
 موی سپر بار و و پیش بار یک بریده با آب بچشد در آن آب سپر برده موی یا کز که
 بار و جزات قدری حک در موی اندازد و موی مالود در سپر نیم اندازد با آب گرم موی
 نمانش یک در باده سر مشوی خوشبو شود **یک** روغن بنگای سمرقند و در دانه سبزه با
 نیز پس درست میوز بساید با روغن سپر شانه با لاله بنگای سپر وضع کرد **یک** کوه پسته شانه
 و در سفلی کند بسوزد بساید با روغن بجز در در سپر باله خارش سر و شورش و بنگای سپر جلدش
 شود **یک** دعای بنگای سمر در فصل صبح و دو بنگای بنگای بنگای بنگای بنگای بنگای بنگای بنگای
 استمال **یک** در محالیت را بدن و افزون و در رشتن بساید است کسی با لاله
 گرم باشد موی او بسیار کثیف کسی را از این سپر موی کمک باشد لطیف کسی را که در لاج
 مین بود موی او میان باشد و کسی را که در لاج چندان گرم باشد سپید شود و در سپر
 موی از بخار داخلی باشد که پوست بخار دجان باشد که پوست بخار د از مشام سر و درون
 آنچه لطیف است میگرد و کثیف در مشام نماید موی مینو گو دکان در میان را خنقی میکند
 بخار داخلی که باشد و حکما تا بر سر چون سپید و سیاه نیز کرده اند و نشاید سپر موی
 کند و زود از حال نگرده و سپر و جوان سیاه موی و زود از حال نگرده **یک** بر آهن
 موی پار و پخته مرغ زردی دی جمع کند و روغن کند سپر سیاه بر تار و روغن باقی مانده بسوزد
 آن نیل و آهن هر دو برابر درون میان حیر کند بسوزد و خاکستر آن با یک سپر بار در روغن
 چهار خرد در یک جز در روغن کند سپر سیاه بر تار و روغن باقی مانده سخت مالده با نیز در پس
 ما هر روز بکرست باله و مشوی شک کند بده درین روغن سپر را جیب کند هر روز موی با

پوست برون نرنگ با شیر کوسه پسته بساید و بر کافور مالده بر طرفت شود **دیگر** شیره در کافور
 و صندل پسته و کوه تخته تریب برابر باد و غ بساید اندام و در وی انبساط کند و رخ کرد
دیگر پسته بز و کافور که در تخم تریب برابر باد و غ روزی شش بار اندام تا وقت روز با
 متواتر کند و رخ کرد و **دیگر** چینه استخوان شش انگه کاو و برزد باز بهر کاو چاییز و پوست
 خفقی در کافور مالده رخ کرد و **دیگر** یکس پوست باغلی از زهره کاو و کافور پسته با آب
 بساید و چند شب بوقت کافور برود **دیگر** شش زبری مالده کافور برود **دیگر** زهره کاو
 کند و بساید با پسته که کند بر کافور مالده **دیگر** بلا که کافور انبساط کند با آب شش
 و چند شب بوقت بر کافور و سبق سیاه و سپید و سرخ و زرد و سفید هم و روی هم صفت
 کرد و **دیگر** زهره کاو پسته ماهی چاییز و بر روی کافور مالده رخ کرد و **دیگر** خون کافور
 تاز که کافور بر کافور مالده برود **دیگر** خفقی روی از رخ و کافور و ششها که با کافور پسته
 با یک سوده در طبق پس طلا کند و بر آتش مند و نشاند بوسکت او بساند و کافور
 چهار روز و سخن کافور شست جز و شیر یاده کاو کجا با آتش زرم پزه این روغن طلا
 هشتم صعد روغن زعفران یا رنگد موم روغنی سازد برین موم روغنی چسب کند کافور
 و داغ کز یک کجایه برود روی چون ماه شود **دیگر** شش و لوده برک که زرد و چینه
 شده باشد و شش و مساتی و او بدهد و برین جمله برابر بساید روی طلا کند و هر بار
 با لده روی صاف همچون زر شود **دیگر** برگ درخت زر و شده باشد و ناگنیر و رنگ
 و مساتی و زیره کل کوزه لوده و زعفران و مشکک روغنی جمله با آب بساید در روی
 طلا کند روی چون ماه شود **دیگر** علاج دفع اند روی و کسل یعنی مس پار و مفر حبه کن
 چرخ مس پس و کوه و قند سوده طلا کند کافور و کسل دفع کرد و **دیگر** کل چینه و برگ
 و پوست او با آب سوده طلا کند کافور و کسل و که و رات و ویرا برود **دیگر** کافور سیاه
 و زیره پسته و پوست درخت سرس متعابیل سوده با شش کاو بساید طلا کند کافور
 کسل و دفع شود **دیگر** دار بدهند درم صندل پسته درم نمک سنگ درم پسته
 درم کجا سحی کند با لکسل که در روی آبی برون آید دفع شود **دیگر** صندل پسته

پوست برون نرنگ با شیر کوسه پسته بساید و بر کافور مالده بر طرفت شود **دیگر** شیره در کافور
 و صندل پسته و کوه تخته تریب برابر باد و غ بساید اندام و در وی انبساط کند و رخ کرد
دیگر پسته بز و کافور که در تخم تریب برابر باد و غ روزی شش بار اندام تا وقت روز با
 متواتر کند و رخ کرد و **دیگر** چینه استخوان شش انگه کاو و برزد باز بهر کاو چاییز و پوست
 خفقی در کافور مالده رخ کرد و **دیگر** یکس پوست باغلی از زهره کاو و کافور پسته با آب
 بساید و چند شب بوقت کافور برود **دیگر** شش زبری مالده کافور برود **دیگر** زهره کاو
 کند و بساید با پسته که کند بر کافور مالده **دیگر** بلا که کافور انبساط کند با آب شش
 و چند شب بوقت بر کافور و سبق سیاه و سپید و سرخ و زرد و سفید هم و روی هم صفت
 کرد و **دیگر** زهره کاو پسته ماهی چاییز و بر روی کافور مالده رخ کرد و **دیگر** خون کافور
 تاز که کافور بر کافور مالده برود **دیگر** خفقی روی از رخ و کافور و ششها که با کافور پسته
 با یک سوده در طبق پس طلا کند و بر آتش مند و نشاند بوسکت او بساند و کافور
 چهار روز و سخن کافور شست جز و شیر یاده کاو کجا با آتش زرم پزه این روغن طلا
 هشتم صعد روغن زعفران یا رنگد موم روغنی سازد برین موم روغنی چسب کند کافور
 و داغ کز یک کجایه برود روی چون ماه شود **دیگر** شش و لوده برک که زرد و چینه
 شده باشد و شش و مساتی و او بدهد و برین جمله برابر بساید روی طلا کند و هر بار
 با لده روی صاف همچون زر شود **دیگر** برگ درخت زر و شده باشد و ناگنیر و رنگ
 و مساتی و زیره کل کوزه لوده و زعفران و مشکک روغنی جمله با آب بساید در روی
 طلا کند روی چون ماه شود **دیگر** علاج دفع اند روی و کسل یعنی مس پار و مفر حبه کن
 چرخ مس پس و کوه و قند سوده طلا کند کافور و کسل دفع کرد و **دیگر** کل چینه و برگ
 و پوست او با آب سوده طلا کند کافور و کسل و که و رات و ویرا برود **دیگر** کافور سیاه
 و زیره پسته و پوست درخت سرس متعابیل سوده با شش کاو بساید طلا کند کافور
 کسل و دفع شود **دیگر** دار بدهند درم صندل پسته درم نمک سنگ درم پسته
 درم کجا سحی کند با لکسل که در روی آبی برون آید دفع شود **دیگر** صندل پسته

۱۷۴ **دیکم** در نیکو شود و آنجی جان نامد هرگاه که اسب را میو اکرم را نه و یا چو اگاهه را نماند عضو
 در هوا بر شکل در تاج اسب را گرمی پیدا شده و چون اثر کرده و جگر را بگردد و گدانه موخته
 اگر اسب را نیکو شود موخته شده است در مو را پس این علت پیدا شود و اگر در آید نیکو
 در هوا خیزد از این علت موخته علامت اینست که بسیار بنشیند و دم گرم از بینی برآید
 آید غلطه و اندام گرم باشد و درون و من هم گرم باشد و سپا بر طلبد و بجز اندام
 غلطه و موی اندام را خاصیت دارد و دل برود و آهسته است که نزدیک است بعد در
 پهلوی دست نهادن از دست معلوم خواهد شد و چندان دل رازدن هم کینه
 و گاه و دانم خور و تیکاه بر کشد شکم چون شکم سگ و یا همچون شیر شود و گوشت جشمها
 که از طرف بینی است در آن گوشت نعلها را حل پیدا شود و چون گرم بیشتر یافته باشد
 نعلها بسیار کند و چون جگر بنشیند و این نعلها بسیار زرد و دم گرم در رنگ گوشت
 که در آن نعلها همیشه بسیار است چون گل که در کند و تیکاه بر کشد مگر بزنده مادام که این چنین
 نشده است علاج رنگ گوشت اسب بکشاید و چون برادرش در بدهد به بند و جایگاه
 با ذکر کردن و شبها در سخن نامش نمی آید و صبح نیم شب بلا گاه افتاده است بجز اندام
 کند و از رنگ نیکو نگاه دارد بده نیم سیر آب منول و نیم سیر آب منول و نیم سیر آب منول
 اندازد و در آن کرده شب را بر روی دارد و تا شب تمام افتد با او بد یک بنشیند
دیکم برک از درخت کبیر آب اس کند و یک سیر شکر ترکی با دو سیر جزات مادکا و پنجا
 این قدر هر روز به نیکو شود **دیکم** برک با نهند موازنه کبیر ترکی یک سیر با دو سیر جزات
 یک هفته هر روز به نیکو شود **دیکم** بار حنظل که مژدی اند این میگویند و دو سیر پار و هر پار
 را چهار پار کال کند چکان سیر رود و به او اندازد پس بیاورد و دروغ مادکا و کند در چهار پار
 که در آفتاب جارد بدهد هر روز یک به اندازن سبب باوشش صفت بر کال باز اندازد
 که درون دوغ انداخته آن حکم باله طریق آب شود و در دوغ یکی کرد پس دوغ
 با جاد به مادام که دوغ تمام شود هر روز به اسب صحت یابد این دارو مجرب است
دیکم جدم پار و جاک کند و دست اندازد قدری تخم و منزه و نه او خالی بدهد و شکر ترکی

در آن بنشیند

پنجه و هر بار یک کوزه نان کندم مقدار نخب روزی سه بار و بجای دوغ کرده و آن **دیکم**
 آن مقدار که نخب باشد آن قدر جو پستاند نخب یک جوشیل یکو بر روز یک
 بزرگ شود و بهالی خدا پاک برود بفضل خدا و این شود آب فرود آوردن در سبب
 آن فرود آوردم باشد و در رفتن بکنند اگر تعجیل تر آب بر روی نیار و باستان
 قد و بخت کند و علت طریق پیدا **دیکم** خستی در آنش نیکو گرم کند و نظر خدا است
 بزنده در زمان کسی که آب فرود آورده است بالا بختند مذکور مدار در روز نیکو
 مفت روز و وقت باب که در گرم اسب و مع کرده و اگر خست نیاید زمین گرم کند
 و این را سگ تاب گویند **دیکم** کف سم را مو را بر آید سم را آهسته آهسته آید
 سنگی یکو به جای سنگی که آب فرود آورده است سم را کرد خواهد آورد زخم نیکو آید کرد
 نشتر زنده گوک کند آب دو سرقطره فرود خواهد افتاد و بلیه کند بر وزن تر کند بسوزد و در
 گوک باز گوک کند چنانکه روغن سوزان در آن نیفتد آب را بسوزد و دو کند بعد قطره
 مخلوج جارد و موی دم اسب و یا ابال بنهند نعل بندد و چند روز از آب خلاصش
 نگاه دارد در جای خشک بندد **دیکم** اسپسی را که در کف آب فرود خواهد افتاد
 بلیه کند بر روغن آورده مفت موی از دم اسب بگیرد و مفت بران زنده در هر کوی
 و عار بنجوانه آن کرده بران بای که فرود آورده است بند و نیکو شود اینست
 بسم الله الرحمن الرحیم بسم الله الساب بسم الله الساب بسم الله الساب بسم الله الساب
 در سوز لای صفا طبع هر گاه که با شب سم بسیار نطفه و در سم نیکو پیدا آید از طریق گویند
دیکم اسب را بجای بندد که خلاصش نباشد و سم اسب از تر شدن اسب نگاه دارد
 و پوست درخت مغیلان و یا خوشه آن دانه از او دور کرده باشد با یک بر بند
 و قدری آب بچوشاند تا تیره و سپس کرد و سپس کند در نیکو سم هر روز چهار پنج بار
 بچکاند تا تمام روز تر شده باشد و از او روز چنین کند **دیکم** پوست مغیلان
 و یا خوشه مذکور را پس کند و در نیکو سم چند روز متواتر بندد و از همانند
 اسب این بهتر است هر قانیدن با شستن علامت آنست زیر سم آنجا با گوشت و محل است

و با و هر یک چهار بر شو و زرا سب آن دست و پا براد تواند گرفت و پریشان اندازد و
 گنجه کس تمام و در پانصد و بیست که باشد از گرفتن بر اسب را دور کردن در آید بر آید
 کردن سبک کند کردن براد چپ و راست بتواند خانه و پوز زمین تواند سپاسند و پوز
 گاه خوردن یک دست را بر او دست دوم دارد تا پوز زمین تواند سپاسند و گاه
 تواند خوردن و بر او با و بر چم گویند سبب آنکه اسب را بعد از سواری بتار داری و
 چو اسب نگر دست در بر اسب با و آمده است و در بخورد و پس که باشد اسب را
 سبب بر گرفتن بار در کرد پیش اسب در آید و اسب را زمین کند در میدان بر دو بوی
 بسیار قطره و چهار که باشد چنانکه اسب را باز در و کرم شود و دست و پای و کردن و
 کرم و پشت و تکیه گاه از کرمی درونی کرم نشود و دست گشاده شود جهان شود که صحت
 بوده سواری شده بعد از اسب فرود آید دیگر است سبب است بر اندام که خوی بجای
 باشد و در و اسب سرد شده باشد بعد از اسب فرود آید و کرم نشود با قدری
 نمک سب را به و با کرم آبی که همان زمان کرده باشد تازه و کرم موازنه و نیم
 اسب را به با قاضی به هم بسیار که در اندام تا نیم روز بیده از زمین فرود آید و صحت
 اسب تازه و در قاضی به سبب است و در نماز و کرم اول وقت شود چون اسب بجای بیاید
 قاضی در کند گاه و در پای گاه بلند اسب را گاه به هر چون قدری گاه خورده باشد
 اسب را بخورد چنانکه آب دهد و بر پشت حمل اندازد و لیده شود هر دو اگر موید
 باشد از نخود و موید بهتر باشد و ایسی را که بر گرفته باشد و لیده جوار به به که زرد و سفید
 و اگر اسب دست اسب را بجای کرم که آنجا با نرسد و اندام اسب سرد نشود و بند
 شش هفت روز این چنین کند که گفته شده است صحت یاب **دیگر** چنانچه از سواری
 کردن و نگاه داشتن گفته شده است بکند و بجای قند و نمک موازنه دو سپاسند
 موهه با یک بر دو در یک یک بد اند اسب شود و بجو شانه تا نیم بر بند اسب میان شکر کرم
 با ناری بهم اسب را به ناسش هفت روز تکیه شود بعد از اسب فرود آید و چنانکه
 را کبوی تار کما دست و پای که در از بر شده بکشاید و کبزه او در و بعد از کما را بندد و

السمیع العظیم بسم الله الرحمن الرحیم الحمد لله رب العالمین الرحمن الرحیم
 مالک يوم الدين ایاک نعبد و ایاک نستعین اعدنا الباطل مستقیماً مر ا ط
 الذین انعمت علیهم غیر المغضوب علیهم ولا الضالین امین اللهم احفظنا
 المرض من جمیع البلیا و الارض و الروع برحمتک یا ارحم الراحمین و
 صلی الله علی خیر خلقه محمد و آل اجمعین بسم الله الرحمن الرحیم بسم تو کل علی
 و استفتح بالله ما شاء الله لا حول و لا قوت الا بالله و ما النصر الا من عند الله
 لا اله الا الله قل هو الله ارحم ارحم من ینیک لاینام و یتقبل التی لا نزام و ارحمنا
 بقدرتک علینا و لا تمکنک برحمتک یا ارحم الراحمین و صلی الله علی خیر خلقه محمد و آل
 اجمعین اللهم لک الحمد یا لا اله الا انت خلقتنی و لم اک شیئاً و علمتنی و لم اعلم
 شیئاً و ظلمت نفسی و اربکت المعاصی فان الله عندتبی لایرید فی سلطانک
 شیئاً تجد من تقدر غیری و لا احد من الغفلی ذنبی لیک تب علی انت التوا
 الرحیم بسم الله الرحمن الرحیم هذا کتاب من حضرت رب العالمین
 احفظ الله العرش من کلامه دعا دته و بلاء و بیت و شدة و الجنی و المعدا و
 لجنون و ان جام و و جمع البطن و الریح و فنا و باطن و وزن اعمار و بطان
 و یرحق الزال و المشها و لباقیات العقر البراق المنزل ال النبی المرسل صلی الله
 علیه و سلم فی لیل الموعج و جمیع الابناء و المرسلین مر اکب لاولیاء الشهدا
 صالحین و من یوم بر اللهم بحق ابی بکر صدیق و عمر الفاروق و عثمان ذوالنورین
 و علی المرتضی و الحسن و الحسین رضی الله عنهم اجمعین ان الله مع الله اما احز
 لا اله الا هو کل شیئ نکره و لا ج الحکم و الیه ترجون فیکم الله و هو السمیع العظیم
 برحمتک یا ارحم الراحمین الی برمت نام و کلام تو این نویسن را از ششصد
 و ششست آیت کلام تو این نویسن را از کل آفات و عانات و بلیات
 کتاب در حق محمد و آل اجمعین و نزل من القرآن هو شفا و در همه پسن و لایزید

الغالبین

الغالبین الاضغار ابرجتک یا ارحم الراحمین و صلی الله علی خیر خلقه محمد
 آل اجمعین اللهم احفظ هذا العرش انجاشش بنویسد من اللغات و العانات
 و العال و لشدة و المرض برحمتک یا ارحم الراحمین بنویسد و در کلوی بند
 هیچ علی آن اسب را نشود و اگر زخمی بود تن درست کرد و دیگر
 ششش آن اسب بنویسد نقش معظم و مکرم انیسرت

بسم الله الرحمن الرحیم اعوذ
 بکلمات الله التامات من کل عن اسلام
 و من شر البائتة و الهامة و ان یجاد الذین
 کفرو الیسر لقوتک با بصارهم لما سمعوا
 الذکر و یقولون و ما هو الا ذکر اللعالمین
 برحمتک یا ارحم الراحمین

اسبغ است و ترکی و مندی هر چه باشد اسب بنویسد

بسم الله الرحمن الرحیم
 بسم الله الذی لا یسر مع
 اسمی شیئ فی الارض
 و هو السميع العظیم

دایره المومنین

باب سیوم در معالجت مویشی و گوسپندان و آن خصیصت
فصل اول در معالجت موایشی کرم یا قته اگر ستور کرم
 یافته باشد و یا از سوار می بود برابر کین خون پیرون اندازد و دفع با قند
 به بد نیکو شود و اگر سپرد یا قند ستور آنرا سر ما و باد و باران زده باشد لاندی تو
 کرد و لیده با شیر نر چند روز به بد نیکو شود اگر بر گرفته باشد و راه بر او شود
 رفت شانه های ستور برون کنج چوب کند در آفتاب بنهد تا کرم شود بعد
 در آب خرقاب رستاده کند و سه بار بجلی برود نیکو شود اگر به اندک ستور
 کرد با پشتر چ چه لعل با آب بستاند ناپس دهد کرد با دست به بشود **دیگر**
 اگر ستور می نماند و کک کاورا در دهن و چشم را پر کند و آب سرد بزند
 روزین کند چنان شود دفع بجلی کین و حلق اگر ستور می یا تمام مویشی را در حلق
 یا حلق با آب کرم دهن و حلق بشوید و برون کنج چوب کند بجلی در دهن و حلق
 نیکو شود **دیگر** برک دیو در یعنی چوب نازا اسس کند در دهن و حلق نیکو شود
دفع اسامی حاجب کف بنویسد در کردن ستور آن چند بجلی دهن و حلق نیکو شود
دیگر دفع کردن کرم چواحت چون چهار پایه را کرم در چواحتی اشته استخوان کت
 در شاخ آن حیوان و یا در کردن بند کرمی که اشته ده باشد پیرون زند دفع شود
 و دندان سگ نیز همین حکم دارد **دیگر** با زاندرین بدست باله آب او را کرم
 اشته است پر کند از آن کرم دفع کرد **دیگر** دفع صل کاهویش و کاهو کوه کوه
 و دندان سبیل و پوست مارک سیاه برون ستور بسوزد و دود در باد و دست
 سوزان برود **دیگر** دندان سبیل جامی بودن ستور دفع کند در آن ستور خانه
 سل نشود دندان سبیل و یا سپر کین سبیل با آب اسپس کند ستور آنرا به بد نیکو شود
 دفع کند و شپش اگر مویشی را که غالب گرفته باشد دفع ترش خشک شود
 یکی کند در اندام باله کند و شپش جدا اشته **دیگر** اگر کاهویش یا کاهو کوه کوه
 را کت و شپش بسیار اشته ده باشد سکه باله دور آفتاب ایستاده کند جل برود

کرم کاهو کوه یا کاهویش آبست نیکو دفع کت با بنجید در فرج حیوان درون کند
 اگر چیک دو سالگی فایده باشد آبستن کیرد و آبست شود و آنست کبکی
 اگر خواب در یا بد که حیوان آبست شده است یا نه و ظاهر شکم پیدا نیست دو سه
 او برگند که اگر بنجید یا شپش پیدا ظاهر شود بد اندک آبستن شده است یا نه کاهو کوه
 زادن توقف شده است یا شپش یعنی انوال میندازد و بالار درخت منسل که کاه
 کس بر آمده باشد و آنس در شاخ بند آن بزاید و انول میندازد اگر این کاه نیاید
 پنج کلهاری بر شاخ او بندد آسان بزاید و انول میندازد بر آدمی همین حکم دارد
 و کلهاری بر شاخ را بسلیاسم نام است **دیگر** برون اشته در شپش کرم کاهو
 و یا کاهویش را بشیر یعنی انوال بود که ساله آوردن درون شکم مانده باشد
 بسیار و جلیس را دو پاره کند یک پاره در کاه بچد و در دهن او اندازد و در
 پاره در فرج او کند چون آن پاره درون فرج او رفته باشد شپش برون اشته **دیگر**
 کوه ساله و دان شیراک یا کاهو کاهویش کوه ساله را قبول نمی کند شیر نمی دهد
 کوهی در زیره سپید سر دورا با دفع بسیار قدر کرد در اندام کوه ساله تمام مایه
 شود باله اگر چه کوه ساله شپش فرود آید و اگر کوه ساله دیگری باشد هم قبول کند
 و شپش بدد و اگر بهر همه یار کند بهتر باشد بجز کوه ساله را بلیسه شپش فرود آید
 کوه ساله نباشد در سنگی او به طلا کند چون بلیسه در حال شپش بدد و بدد
دیگر تخم پیدانجیر یا کاهو خوردن و بد شپش بسیار **دیگر** اگر کاهو کاهویش
 و یا کوه سندی شیر اندک میدهد و یا دوشیدن نمیدهد این آیت را بنویسد
 در پشت مس سنج پاک بشوید خوردن و بد بفرمان خدای عزوجل شیر او بسیار
 شود آیت اینست **ثم قمت قلمکم من ذلک فی کالجی رت ادا شت قوت**
دان من الحیوة لما یخون من الانهار و ان منها لما یشتق فرج من اللانک
خشیة دشمنی سور یعنی ممانر کاهو بسوزد و بدان خاکستر که درون او اند
 باله آن شپش پاره نشود کشیدن مسکه از جنرات اگر مسکه از جنرات برون می

و اما الله یفعل ما یشاء

خاکستر آرد وند شیره طلا کند و مالده و بشیر و جنوات کردی کند مسک سید
برون دهد **دیگر** آفرنی مسک پهن کلوی و سنج کشیها در شاخ ما کا و ویا کا و سنج
بند در شیره او سبک بسیار برون آید **راست آوردن سسرون و کز کردن**
اگر سرون سستور کز باشد خواهد که راست کند و یا راست را خواهد که کز کند
پار و بزرگ یعنی چینی در ست درون آتش اندازد چون سخت گرم شود از آتش
برون آرد پس درون را درون پستی گرم پس عتی برارد بعد پس سرون آرد سرد نیم
شده باشد چنانچه خواهد بکند **دفع طاعون کوسندگان** اگر خواهد که در کوه نشاند
طاعون و بیماری بقیه بگیرد زهره آهوه ماده زهره کوشش زهره بد بدوست
و قدری هم فر برورد که سپندان بر بند چربست **دیگر** خارش اگر کوسندگان
را خارش پیدا شود دهندوی مسک که نیندز جو به سوده باروغن سرسور روز در انعام
کوسندگان طلا کند و مالده و همین را خوردن در نیکو شود **دیگر در معالجت و عجز**
شکره و کبوتران و از دانه مرغان و گرفتن پرندهگان دیگر اول
و غنچه ارکی شکره کا سلیم و میکل و کران کردن چون خواهد که شکره دانه و میکل
و کیر کرد شکره را شب در روز در است کرده باشد و از دست دور نکند تا هم برسد
کیر و جنوات آسشیان خود فراموش کند **دیگر** حلیم و رام و کیر کردن باز کیر
کبوتری که را در آب نر کند و ریسانی کبوتر و کون کبوتر بکند و دیگر سسرون
باز یک شبانه روز هم چنان بکند و تا آنرا چندان از پس و کیر با بر قدر حاجت بخوان
چند بار بوی و هر غرض حاصل شود فر بر کرد باز اگر خواهد باز روز فر بر شود او را یک
سه بار خون بکشد به در چنانکه اول را و باطلو سیالاید به در تا بخورد از بسیار است
فارغ بود و نیک با قوت و نشا طحلیم باشد و اگر خون بر حص بود نیز روان بود
و سبک کردن اگر شکره فر بر کردن شود اگر خواهد که سبک کرد قدری نمک بخورد
و پیش او آب بهارد تا بخورد و خود را بشوید و با دکنند **دفع زکام** اگر شکره باز کا
شود سر کران کرده باشد روغن کبوتر از جواج بستاند و در هر دو سوراج چینی بخورد

نیکو شود

نیکو شود **دیگر** **آوردن کز** اگر خواهد شکره را کز نرود چنانکه سبک کرد و بسیار است
و مار موس یعنی سبیل الفار صفت روز موز از نیک جبه با کوشش خوردن و کسبه
شود **دیگر** و اگر خواهد از کز نیر و ن آید اکلد سگ ماصردوک بلند پای خوردن
گرفت با طویک چاکره باید و آتا بخورد **دیگر** بخت راندن پروانه کز نیکو برون کند
کوشش بز و بلخ و خون آنها باید از زود از کز نیر برون آید دفع برین بر اگر کز
و یا طولی بر پار خوردن می برد پار و شیره کیه مقدار یک دو جبه با یک آس کند و باروغن
ستویجی کرده بساید و در حلق آن شکره یا طولی گشت تا بخورد تا مدت سسی و ز نیکو
شود چربست **دیگر** این خلطی است که شکره را از کف پای در چنگلی می شود و گمان
کند خوردن از جبه و نمک پر کند و بالاتبه از سپیدان خیس بر بند و آن بالشت و نمک
بیول آبی پر کند و شکره را بر آن بالشت بنشاند بعد چند روز نیکو شود و سوار شود
از سپیدان کز شکره را هیچ زخمی و بادی نشود **فصل دوم در معالجت**
و غنچه ارکی کبوتران و دفع نقصان شهوت اگر کبوتر کم شهوت شده باشد
و پست شده و جننی نگیرد و یا ماده پخته خام چینه از و یا در پخته صورت بنزد
منز کبوتر شگ خاکی نرینه را باروغن سستور چند کسرت کبوتر را به نیکو شود
دیگر بخت پستی و نشا ط کبوتر دانه معصفر خوردن به پست شود اگر
زمتان باشد سیاه دانه وار کندم در روغن نوری کجا غلو که کرده چند روز به
دیگر نقصان کردن شهوت اگر کبوتر مست شده باشد ماده را به دانه پخته
خام برون آید از چند روز نرود و از سر به دست استی او کم شود ماده پخته کرد
بعد چندان از اگر سر دانه کبوتر در دانه خورده باشد و یا جای سسرون زمت
شود و غنچه و ضعیف بود و شکم روان شود و دانه خوردن و پیل کرد و پیل در از
سوده باروغن سستور وار کندم غلو که کند دانه به در و سیاه دانه و آرد میده
در روغن تور چنانکه گفته شده است نیز همین حکم دارد و سبک کردن کبوتر اگر
اگر کبوتران فر بر باشد اگر خواهد که سبک کند بخت براندن قدری نبات در

۱۸۱

۸

۱۹۲ نمک و صدف بخوراند بجايت كرسنه شود سیر و نمک یکی کند به هر کس که شود
 دفع زکام و افزون کر سخی خشت پخته باریک آس کند و بول آدمی تر کند یکی کند
 چون خشک شود در مغال پیا و نندی کند پیش کبوتران بدارد خود خوانند خود
 در خوردن آن زکام برود و کسنگی کرد **دیگر** دفع زکام و جدوت آن بدان
 که چون کبوتر بجایت سر ریخته باشد و با آب کندم شده و پس خورده سک و ماکین
 و کور موش با آب سسته و تازه بجا خورده باشد زکام شود روغن تلخ در چینی
 و در همین اندازه زکام برود چون پسر کین سبب پیش کبوتران از دنیا نماند از آن کین
 اسب پیش کبوتران از دنیا نماند از آن پس کین جو بکشد بخورد زکام دفع شود و اگر
 ازین نرود عمد سوده باریک سپید بدینیکو شود **دیگر** آب پیاز کبوتر با بجا
 برود در حلق و چینی برود نیکو شود **دیگر** انگوزه قدری بد زکام بر طرف شود **دیگر**
 زربو بر و زکام پیل و پیل کرد و کل دیگر آن کم بخت آتش باشد با شیره گرو و نه
 جلا آس کند بر روی بند قدری بدینیکو شود **دیگر** زربو بر جود با آب سرد دادن
 همین حکم دارد زکام که هیچ علاج نمیرود مادی با آب بساید باریک بهم بد
 زکام دفع کرد **دیگر** زکام که هیچ علاج نرود چون کبوتر که آرد و دانه دادن
 کبوتر زکام کبوتر برود **دیگر** دفع کرسنگی کبوتر که آرد و دانه کبوتر گسته شده باشد
 بول آدمی چند قطره تا دو پسر روز بخوراند نیکو شود **دیگر** دفع علت های شکم کبوتر
 در شکم علت باشد و دانه بخورد شکم بر اندود و در دهان صاف شود دفع
 کرد **دفع** دفع پهنید در شکم میشود پرون شکم چون ششی استن دانه های باشد
 این هم غریب است خام دور کند چون پخته شود پرون آرد و این عمل نبرد است
 و خور منزه خورد کم میشود اگر در شکم باشد آنرا اجوی بدست استر مال نرم نرم
 و نزدیک سوزه آرد و آن چون ششی استن از باشد ان هم غریب است بهم مال چون پخته
 شود طر پرون آرد و در کند نمک اگر در چشم و یا کلوی و یا کلک کبوتر نزدیک نوک
 پرون آید آنرا پاک کند به بر پرون آید و پسر که مال را کشیدن این نبرد است

و جایی که کشیدن پخته باشد جنانکه در یک چشم که کشیدن آن چشم را زیان دارد
 این چنین عمل راغ کند نیکو شود **دیگر** دم دم قایم مقام دق است سر ریخته بدینیکو
 و پسر دانه همین کافور است قدری در دهن کبوتر کتد جنانکه او بخورد تا آن
 زمان که او نیکو شود بد با اگر فته اگر کبوتری را باد آید و گردن کبوتر را کج کند در فرق
 بروک داغ کند نیکو شود **دیگر** سر بادی که باشد بسیار در بک پیدا بجز سید شیره او در
 او بشکند و پند از دانه جند روز متواتر نیکو شود **دیگر** موی خوردن اگر کبوتر تریب
 موی خورده باشد پخال سبب کند و خشک شود بجا بد و دانه خورد چند روز
 کند نیکو شود **دیگر** ازین علاج نیکو نشود گوشت تابه گوشت کوسپند غلو کند
 نیکو شود **دیگر** از خون اگر کبوتر از زخم جری و یا از دیگر چیزی در شکم خون افتد
 قدری و میسای خوردن دهن نیکو شود و زخم زده و و پهنید و میسب خورد و اگر کبوتر
 از زخم عقاب و یا کرب و و اسو جران شده باشد کبوتر در و هم و میسب آن
 بخورد شود و دانه خون نقتد قدری معجون باشد کربا باشد خوردن دهن نیکو شود و صحت
 یابد **دیگر** زخم کبوتر اگر کبوتر از زخم کرب ماند شود و جران شده باشد کبوتر
 در آن محل مال نیکو شود در عمل رنگ کبوتر تریب هر رنگی که خواهد کبوتر از زخم معصوم
 کند کرب جلتوی آید اگر آغز خور ایندن از سنگ بکند کبوتر نیل آید این دانه
 بدین ترتیب کبوتر از اسده باشد ماده را حاجت نیست آب نوشد
 بجا جمیع آب جلا در و سر که یکی کند بر پهنه خواهد بنویسد تا نقش کند خون خشک
 شود بچشاند و پوست دور کند بر چغیت باشد بر پهنه خواهد بنویسد تا نقش
 کند خون خشک شود بچشاند و پوست دور کند بر چغیت باشد بر پهنه برید **دیگر**
 هم ازین آب بر پهنه کبوتر سبب بدارد چون بیکر شده تمام نقش بر آید و در آن
 می آن نقش معاینه کند حکمت اینست **دیگر** بی پرون از جوع حکمت است چون
 خواهد کبوتر تریب بر باشد کبوتر بجه که هنوز سیخ بر نشده است منزه و الا بخورد
 دیگر تمام در سبب کبوتر با روغن تلخ که باشد و دیر زمانی بدارد پرون آرد کبوتر بر

کبوتر از زخم معصوم
 کبوتر از زخم معصوم
 کبوتر از زخم معصوم
 کبوتر از زخم معصوم
 کبوتر از زخم معصوم

شود در اندام او هیچ بز نباشد **دیگر** در دو سال عجز است همراه آن در کبوتر
 بدارد که بر کبوتر در **دیگر** زمره اند پرندگان و جانوران آبی که فرس برندگان زمره
 کبوتران پیاردکنند و یا بیخ و یا نخود در شیر آل تر کنند آن که خله بعد خشک کند
 کبوتر اندازد چون بخورد به پوشش شوند و بپزند اطلق محول سنگی را با لایه
 کبوتران پندازد همه آواره شوند نم و حیوره سرکتوی را که بد تا بخورد به پوشش
 شود و بپزد و اگر خواهد نیکو شود فی الحال دروغ در حلق کبوتر اندازد و جمد گرت
 نیکو شود **دیگر** زمره اند خورده باشد خواهد که نیکو شود طفا بر آب چش کبوتران
 بدارد و در آب در این دو دانه بخورند فی کنند نیکو شوند **دیگر** شب در میان
 بلک روی شبنم لاک شوند زمره اند پرندگان پیارد انگزه در آب حله کند قدر
 شده در آن پند و کندم بگیرد درین تو کند یک شبانه روز بدارد بعد پیرون
 خشک کند سر بنده که ازین بخورد به پوشش چفته و اگر خواهد که نیکو شود روغن
 یکجا کند بخوراند نیکو شود **دیگر** پنج باب یک کندم بزرد چنانکه نیکو شود بعد کندم
 را جدا خشک کند سر بنده که از ان بخورد به پوشش شود و چفته زمره اند کلنگ
 گرمی که در پرکار میشود از اینند وی کنهای میکویند در یک خورد آب اندازد
 مشت جو کند سر یک پوشد و بزدمخ نکور نیک بخته شود بعد بستان کند
 که از ان جو بخورد به پوشش کرد و بتوان گرفت پیارد فواطین در یک خورد
 کند قدری در یک مشت جو کند سر یک پوشد و بزدمخ چون بخته شود چوبست
 بر کلنگی که بخورد به پوشش شود **دیگر** به پوشش کردن مرغان پیارد در استنک با یک
 آس کند و در آرد نیم کند پیش مرغان خوانگی خواه پیرون اندازد و چون بخورند
 و حال صبر آید و به پوشش شوند **دیگر** اگر خواهد بهوشیار کند قدری آب گرم بر
 ایشان اندازد بهوشیار شوند **دیگر** اگر خواهد که مرغان از درخت فرود آید چنان
 شب در آید چندانکه خواهد مرغ در دست قرار گیرد یک بهلاده در زیر آن درخت
 بسوزد چندانکه دو ایشان دهد سر جانوران فرود آید زمره اند زغالان در

مغز کاج

فلک را گذاره کند و زحل انفس را که گرفته اند بخوبست او از آنکه هر دو خشک است
و خاها نمی آفتاب و ماه تابان است و آفتاب و ماه تابان دلیل و شش است
و او دلیل طلعت است و هر دو مخالف یکدیگر اند و زحل علوم است و در هفتای آن
هندوی شکل گویند خشتی در زمین سوات ولون و سیاه و رخ و دم است درگاه
و ریخ و شستی و زنده کانی تلخی گذارستن و چون شوقی بود دلیل کار با بار یک و محکم
و نیکو گشت فرمودن و ایستواری کردن در کارها و دلیل درویش است چون کله
سبی بود و حتی سبحانه و تعالی چون زحل را در جهان آفرید و او را تری داد که
علت و بیماری و کارها که در جهان کران است آزاد نهاد و زحل مذکور در
دارد یکی جسمی دوم دلو و زویش بنی اول ساعت زحل است و حکم ساعت
زحل آنست که چون ساعت رسید نیک است اسباب که خدا می و دیدار در دنیا قوی کند
خوض جاه و جوی و زراعت کردن و نهال نشندن و شکاری با ختن و کارها
نمای کردن و طلسم دشمنان کی و بیع و شتر او نشاید تزویج و مضایقت
و حرکت سفر و آلت و شرب کردن قصه حجامت و سوی مغرب رفتن و دیدار
و سلامین دیدن و معالجت بیمار کردن درین سال فرزند آید در از عر و مالد آ
و زهر عمل خیری چیزی پیاموزد و اما پرگناه شود چون مادیان تولد شود حال کرد
تا سپه منته و اگر درین شب شنبه که مرغ است ازین تولد شود
بود و اگر مادیان شود بدخوی و زبان دراز و بدگوی مردمان بود و بر سینه
باشند از آفت دیو و پری چون بزغال و مرغ صدقه بد تا سنا در روز خطر بود چون
ازین بگذرد نیکو شود و اگر درین روز جامه نو پوشد رنجور گردد و غم و اندوه پیش آید
و اگر درین روز برده بگریزد بر یاد با درین روز بنای ستوده است و صید کرد
جانوران و شستی ولی نیک است مشتری مندوی بر سبت خوانند و قاضی فلک
و حاکم حکم افلاک هم گویند در ششم آسمان مقام دارد و در هر برجی یک سال بماند
مع الرجعت شب و روز چهار روزیم دقیقه دارد تمامت فلک را دوازده سال که از

خواب و کاشاک شب و شام فلک و ملک

خوض جوی و جاه و نعمت و دیدن دیدار ملک و کار و طلب مکرم گویند در
چهارم آسمان مقام دارد و در برجی یک ماه یعنی سی روز باشد شب و روز
یک درجه بود تمامی فلک سیصد و شصت و پنج روز ربع یک روز و جنس بر عینت
و جوی شمس خیر و ساعت گذاره کند آن سال دوم باشد و پستانه شمس بخانه
دارد و شمس خیر و سعد و شمس است روزی است کرم و خشک است و سنگ و لوح
سرخ و زرد است شمس در اجتماع و سعد و نظر و آفتاب را نیز اعظم است اگر تاثیر
آفتاب و آفرینش انبوهی روشنایی و پادشاهی در دنیا بودی در روز شنبه
شمس است اول است اول ساعت شمس در محل در آن روز شمس
صوبه ابرج حصه وبال حسی زهره میبود اسب و
در صورت ابرج در صبح و سدنیک و سلاطین و اکابر را ابتدا
در کارها معطر کردن و جاه نشین بریدن پوشیدن و فریضه کردن و عذر
و الت و زبان بندی تعلیم و اگر درین ساعت فرزندی تولد شود در آن عمر و با او
و با اقبال و با علم و دانش بود و شادی و طرب را دوست دارد در راحت نویسی
خوی و با نعمت پرست خود را مطیب کند مشهور و نیک نام بود و اگر درین روز پناه شود
از آفت دیو و پری و چشم زخم بود صدقه دهد و اگر درین روز جاه تو پوشیده نیک
بود و شادی خود ز زهره سندی و پارسایی نماید فلک و مطرب فلک هم خوانند
در سپهر آسمان مقام دارد و هر برجی است و پنج روز باشد شمس را اجتماع شب و روز
پنجاه و هفت و نیمه روز تمامت فلک را یازده ماه و شمس روز گذاره کند در
دار و نیران و نور و زهره سعدا صفر و ماه است لون او نبر است و سعادت
او از نیک معتدل و شوش و دلیل است دیگر آنکه آن خانه که در نیر افشاده یعنی نیر
کرم است ملحق طبع آفتاب بکرمی و نخی الف تیزی و آن خانه که در خیر ماه و اگر در
نور سرد و خشک است و موافق طبع ماه سرد و نخی الف بخشکی از آن سعدا صفر است که
زهره و اهل طرب نسبت کردند نشاط افرا عالم است و زهره را جزه معری بود

دلیل

دلیل کند برمان ملک و نیکسوی و خوبی و شادی و عاشقی و نهار چون مشرق بود
هم تقصان شود روز جزه زهره است چون ساعت زهره رسد نیک است کار
خیر تر و بوج و مصابرت و سفر و طلسم لغت و دوستی و دیدن دیدار زمان و با
کد خدای و لهو و طرب و نشاط و خوردن می و قصد و بجا مت و معاشرت
و آرایش از و جاهه نو بریدن و پوشیدن و اگر درین روز درین ساعت
فرزندی تولد شود نرینه بود با عشق و خوشدل و حسن کنایت بسیار نیا
و پیوسته باد و دولت و جاه و نیک خوی کشان منقش تازه رو و طبع نرینه
را دوست دارد که شادی تجمل خود و نگاه و از نده که خدای و قوی از نده
و ضعیف تن و با نیکس سازنده بود و پیوسته شادمان گردد مان از آفت
دیو و پری حضرت رسد عاقبت بخیر گردد و نشاید درین ساعت کودک برستان
فرستان و تعلیم و کتاب و خط و طلسم خاسدان و سفر و ابتداء کار با عظم
و پست و فریدن اگر بجز سقط بود عطار در هندوی بده و پارسایی و نیک خوانند
و در دریم آسمان مقام دارد در برجی پس از نده روز ما نده روز باشد شب
و روز یک درجه و پست و پنج دقیقه و در هر برجی پنج روز پیش و پنج روز پس برابر
آفتاب را هم فلک ماه و ندر و گذاره کند و عطار دو خانه دارد و جوز او سبک عطار
مترج است و زو جمل بر خانه است یا سعد سعد باشد یا شمس شمس و مار روزی نور
و شمس شمس و یا نر زو یا ماده لون او کسود است آسمان نگون سره او سو است و کرم
و خشک و سبک و اعزاج نه عین آن باشد و نه مطلق طبع او اثر در مثال آبی
که رنگ اوستی نکان لب باشد و ز عین رنگ و نه از هم جدا شود و دلیل دیگر بر اعزاج
از آنست که خانه آن پهلوی خانه های قشاب و ماه است و آن که پهلوی ماه دارد
یعنی جوز اگر کم و نر است بر موافق طبع ماه دیگری مختلف او نیز خانه آن که گفته شد
هر دو خانه زو و جدین بدین سبب مترج اگر عطار و نمودی در دنیا نصیحت نمودی بتر
و قلم زنی و شاعری نمودی و عطار در دهر دیوان افلاک است و چون مشرقی بود دلیل

برجاده

۲۰۲
 کند بر سعادت روز چهارشنبه عقد و فصاحت و طلب نجوم و شکر گفتن و چون آن
 آن هم عطار در دست و چون ساعت عطار در رسد بیک رسول در بستان و پیغام
 گذاردن و کودک و پستان تعظیم و کتاب و خط دیدن دیدار اهل قلم و را و عرض
 کردن و کار بار بار یک و طلسمات کردن بجهت خواب بندی و زبان بندی و اطرب
 و اسباب که خدا می ساختن **دیگر** فرزندی که درین ساعت تولد شود یک نخت
 و مبارک قدم بود و صاحب علم و ادب و پیوسته نیک نام شهور باشد و عاقل و دانا
 و هوشیار و دلیر باشد و اگر در شب چهارشنبه فرزند تولد شود هجتم و نزرک
 بود و بر سر خود صلح جوید و بسیار خیر کند و کارهای خیر بسیار کند و هرگز بری نکند این
 شب زحل است هم نخت کونا کون پیش آید شما خوار نیز شده همه را نصیب کند و اگر
 درین ساعت و درین روز بیمار شود بیماری او از غلبه خون است تا دوازده
 روز خطر بود اما بگرد و صدقه بایزد او و شاید درین ساعت الفت و الفت خوب
 و کار افساد و فصد و حجامت و معالجت کردن و دارو خوردن و تزویج و مصاحبه
 و گفتن حوض جوی و جاه و توبه مندوی سیوم گویند و فارسی بنزیر فلک نیز خوانند
 و اول آسمان مقام دارد و در برجی دور در ثلث روز یک منزل بگذرد و همه فلک را
 پست و مشت روز گزاره کند شب و روز دوازده درجه رود چون نیم کواکب در نیم
 سیر کند برین حساب تواند دانست و قریب خانه دارد در سلطان و سعد است
 وزیر تالیب هم خوانند و لون او سپهر است و سیه دام و خره او شور است و کران و
 تراست ماده و سبی حیض گویند شب نرینه است و از جمله کواکب بر اله است اگر
 بنودی در دنیا خشمش بپودن و نان دبی و جوانمردی بودی در روز و شب
 چون ساعت قرصه نیکست قصد حجامت و معالجت و اسباب زراعت و جاس
 عمارت و خانه و باغ و خانه نو بریدن و پوشیده دیدن دیدار اکابر و طلسم دوستی
 و خواب بند کردن و سفر و تجارت رفتن و رسول فرستادن و پیغام دادن و کردن
 حوض کاریز و جوده و اگر درین روز درین ساعت فرزندی تولد شود پیوسته مابال

پس جبهه است و پنج انگشت شود بعد از جمله قانون که صد و چهل و چهار است
 طرح کند مثل اینست پنج انگشت مذکور را پنج ضربت کند دست و پنج انگشت
 رود باقی از صد و چهل و چهار مذکور نمود و بماند به اندر و پنج دند و نوزده بره که
 و این صبح است اودم بندوی تنگ جهانی جتا که تو اقا لون صد و چهل و چهار
 نوع دیگر چون خواهد که ساعت را بشناسد ساعت انگشت است خوب بدست بر آید
 از زیر پهن و از هم با یک پس بر زمین بایستد ساعت انگشت اول بر آمدن
 آفتاب چون سایه او نیاید ساعت انگشت باشد و آن سایه مذکور به چهل بان آید یک
 ساعت باشد و چون از آن چهل انگشت است انگشت گذر شده باشد ساعت
 دوم گذر شده بود و چون از سی و دو که باقی مانده بود ساعت انگشت دیگر گذرد
 ساعت سیوم گذر شده باشد و چون از آن دست و چهار انگشت است ساعت
 دیگر بگذرد چهارم ساعت گذر شده باشد و چون از آن هفت انگشت که باقی مانده است
 ساعت انگشت دیگر بگذرد ساعت پنجم گذر شده باشد و چون از آن ده که باقی مانده است
 پنج انگشت دیگر بگذرد شش ساعت گذر شده باشد و چون سایه راست است
 ساعت هفتم ساعت گذر شده باشد و چون پنج انگشت دیگر بگذرد آن پس آید و آن
 پنج انگشت زیادت شود هشتم ساعت گذر شده باشد و چون پنج انگشت
 دیگر بگذرد و بر آن زیادت شود نهم ساعت گذر شده باشد و چون هفت انگشت
 دیگر بگذرد و بر آن زیادت شود دهم ساعت گذر شده باشد و چون هشت انگشت
 دیگر از آن زیادت شود ساعت گذر شده باشد و چون یازدهم ساعت گذر شده
 باشد و چون نهم انگشت دیگر زیادت شود دوازدهم ساعت گذر شده باشد
 چون خواهد بداند ساعت روز چه قدر شده است ساعت اول که اول روز تا
 آمد آفتاب که اینجا وقت نماز باشد و سایه مردم صد و چست پای باشد
 چنانکه روی پیروی فزون شدن آفتاب کند و سایه خود را نشان کند راست
 ایستاده شود پای راست خود پیش پای چپ نهد و پای چپ پیش پای راست

نموده چنانچه باشد هر بای پیش از شستن هر بای متصل شود بر آن نوال شکر اگر
 شست شود اول ساعت گذشت باشد و اگر سی پایی شود ساعت گذشت
 باشد و اگر بازده پایی شود سه ساعت گذشت باشد و اگر هفت و نیم پایی باشد
 چهار ساعت گذشت باشد و اگر که در آنی بود چهار پایی باشد پنج ساعت گذشت
 باشد و اگر دو پایی شود شش ساعت گذشت باشد و چون آفتاب بگرد دست
 بر طریق نما کند و اگر دو پایی شود هفت ساعت گذشت باشد و اگر هفت و نیم
 پایی باشد هشت ساعت گذشت باشد و اگر بازده پایی باشد نه ساعت
 گذشت باشد و اگر سی پایی شود ده ساعت گذشت باشد و اگر شصت
 پایی شود یازده ساعت گذشت باشد و اگر سی پایی شود دوازده ساعت گذشت
 باشد و وقت فرو شدن آفتاب تا وقت شام گذشت باشد از حساب
 بخش کل باشد کل نمک کرده اند در آن وقت هیچ کاری شاید کرد

دو شنبه بعد دو پایی	دو شنبه بعد سه پایی	دو شنبه بعد چهار پایی
دو کبری اول چهار پایی	دو کبری اول چهار پایی	دو کبری اول چهار پایی
دو کبری اول چهار پایی	دو کبری اول چهار پایی	دو کبری اول چهار پایی

دو شنبه بعد دو پایی
 دو کبری اول چهار پایی
 دو کبری اول چهار پایی

دو شنبه بعد دو پایی
 دو کبری اول چهار پایی
 دو کبری اول چهار پایی

دو شنبه بعد دو پایی
 دو کبری اول چهار پایی
 دو کبری اول چهار پایی

دو شنبه بعد دو پایی	دو شنبه بعد سه پایی	دو شنبه بعد چهار پایی
دو کبری اول چهار پایی	دو کبری اول چهار پایی	دو کبری اول چهار پایی
دو کبری اول چهار پایی	دو کبری اول چهار پایی	دو کبری اول چهار پایی

دو شنبه بعد دو پایی
 دو کبری اول چهار پایی
 دو کبری اول چهار پایی

دو شنبه بعد دو پایی
 دو کبری اول چهار پایی
 دو کبری اول چهار پایی

دو شنبه بعد دو پایی
 دو کبری اول چهار پایی
 دو کبری اول چهار پایی

دو شنبه بعد دو پایی
 دو کبری اول چهار پایی
 دو کبری اول چهار پایی

دو شنبه بعد دو پایی
 دو کبری اول چهار پایی
 دو کبری اول چهار پایی

دو شنبه بعد دو پایی
 دو کبری اول چهار پایی
 دو کبری اول چهار پایی

دو شنبه بعد دو پایی
 دو کبری اول چهار پایی
 دو کبری اول چهار پایی

۲۰۸ اول نظرتا و بزج شدن دو پایش کو اکب در یک برج دوم نظر تسدیس
 ارهس فلک باشد بجم نظر متقابل ارض فلک باشد

که کن از سال بجزت سیصد و هتوده دو ان و تسدیس مسدس که دن را کونید
 چون سیصد و شصت درجه آید چون میان دو کو اکب اتصال تسدیس باشد
 و بر سج دفع کردن باشد سیصد و شصت درجه بر سمت کند هر قسمتی صد و شصت
 درجه بود مثل این قیاس گیرد ازین نظری که در تخریر افتاده است نظریا
 فوق الارض قوی باشد از نظر تحت الارض نظرها فوق الارض در
 راست کونید و تحت الارض اوست جب و متقابل از نظر طالع کونید در مقارنه
 آن باشد که در کو اکب در یک برج یک دقیقه جمع شدند آنرا قران خوانند و
 خانه از طالع و شش و ستم و از هم نظر ساقط کونید یعنی ایش ترا طالع نه بیند
 و نظریا چون درجه بزرگتر باشد آن قوی تر بود مثال کویم مشترکی در حل
 بود درجه و قدر در جود اهرم بره درجه آن عین اتصال در تسدیس باشد و در حل
 عظیم قوت باشد و اگر قریح درجه از جود ابا شده این نظیر تسدیس باشد
 اما جتا که تخریر کردیم از اول برج حل تا آخر سنبله که صد و شصت درجه باشد جود

در تعلیم می بری سزند اندرین اختیار برینند ماه در بروج بادی جو
 در نیایی موسی سبک جو بس عطار در دست ستران هر دولت از تجوس کرده کان
بستور آب فین حکم چون فری ستور اصل ماه در ثور خواهد با باسل
 در نه بادی بیج و جبین نظر سده داده اورا زین در همین برده فری بنیکر
 تا که در برج بادی است تم در سپاسی تو بس و یا چشم نخس از دور سحر از دست
 با ساسن که مقابل است نظر بکن اندیشه و متاع مخز در کند آن زمان مناظره
 عالمین بودش مخاطره
 در غسل امی خواج نیکو کردار صدر و سفر و رک زدن آمد مختار
 بس حاجت خواه از امیران کبار دار و مجور وزن مکن و باک مدار
 در ثور حقه و شرکت نیکوست شرب و شهی قنم صحت دوست
 شایسته کار با شایسته تزویر دانی کرجا
 در جزا مشتمی کار دوست از اهل قلم حاجت دل باینخواست
 تعلیم خط و کتابت و دیوان **فقد** بنانندان و حفظ است
در سر طاق صد سفر و خوردن دارو شایر
 بس در جانه نو بریدن و پوشیدن نیکت ولی قصه نیسفر ماید
 در آرد اسد جو نیک تابان پند یکو بود از جمال سلطان پند
 کرجانه نو پوشیده و یا به برد البسته ازان با تمی بشیند
 در اجو سبند رفتار بود کاری که کنی غطیم مختار بود

فقد

در میزان جمال با تو نان بین
عشرت کن ساز همانی هم
بس جامه نو پوشش با زن نشین
ز تهنار کن جنگ خرد کن تو ازین

در عترب خوشی کن و دار و خور
نشان تو نهال خود و آب با کار بنا
بر دشمن خود
ز تهنار خرد کن تو ز نظیر سفر

در قوس رک زن در بسفر
بس حاجت خواه از قضاة وزرا
انگاه بجز برده و اسب و استر
دار و مخور عتق مکن فرمان بر

در جرمی از عمارت بگریز
بس چشم بریز در زراعت آمیز
و از بیج ستور بردی کن پرینیز
ز تهنار مخور دار و بر خود گستیز

در دلونیکو باشد تخم
دیدار شیوخ و زرا نیک بود
انگاه بنا نهادن جای تیدم
ز تهنار مکن سفر که ستودم گسیم

در حوت جام بریدن شاید
دیدار قضاة و زرا خوب بود
در سوی سفر روی مبارک آید
ز تهنار مکن فصد که گسنت آید

و سیم ماه محبت راشاید و چهارم عداوت را بنا یی چشم ماه سیج نباید
نیش ششم و هفتم ماه محبت راشاید و هشتم نهم عداوت راشاید و دهم ماه
زبان بندی را چهارم عداوت راشاید چندی باید نوشت که چشم سیج

کاری بنام

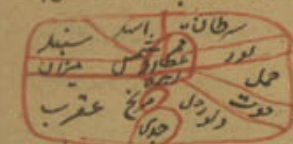
فصل در بیان بندی چهاردهم ماه عداوت راشاید و پانزدهم و شانزدهم
ماه کارهای بسته راشاید سدهم ماه عداوت راشاید هجدهم از ماه محبت
راشاید نوزدهم و بیستم سیج نباید نیش ششم و هفتم عداوت راشاید
و بیست و سیدم و بیست و چهارم دوستی راشاید و بیست و پنجم از ماه دشمنی
راشاید و بیست و ششم و بیست و هفتم و بیست و هشتم و سیام از ماه دوستی را
شاید و چون لغوی بنویسند موافق طالع ناموشتر آید اگر طالع انکس که بیست
بنویسند در بروج آبی بود چنانکه سه طان آبی و عترب و یا حوت در کوره
آب و یا زرنادوان و یا در جاه و یا در آب روان آنچه مانند این باشد بنویسند
و اندازد و اگر طالع انکس با بیی بود چنانکه جوهر آبی میزان و یا دل وی بنویسند
و در درخت آویزند و سپاسی بکشند و مانند این آنچه بیاید تعلق دارد و اگر
طالع انکس آتش باشد چنانکه حمل دهند و قوس بنویسند و در آتش اندازد
و یا نزدیک آتش خود برد و آنچه بدین مانند باشد تا غرض حاصل شود
اختیار ایام هفته نیکو روزت چهارشنبه اگر خواهی سوم که حد است
یکشنبه بنا کن گذرین روز بنا شد عالم از فصل حد است
دوشنبه که سوی خونی بکام دوستان در خانه آید
سه شنبه نیز روز اختیار است جماعت کرگنی یا رک کشایست
چهار روز و روز چهارشنبه اگر خواهی ز علتها را آید
پنجم روز چهارشنبه دعای خلق را باشد و آید
اگر عقده کندی در روز جمع بنا شد هرگز از خجنت حد است

خین

کردن مثل افلاک به آنکه مسافت افلاک کرد اگر او سینه شصت
درجه نماید که یک درجه بفریب فرود شود برابر او یک درجه از

مشرق برآید هر چند در ششما در جزیر زمین باشد چنین بوده است چنین شود تا
 انجا که جرای خوابه و فلک می گردد از مشرق سوی مغرب و ستارگان در
 افلاک بازی روند بخلاف آن که در مشرق افلاک از مغرب سوی مشرق و مردمان گردش
 افلاک چگونه بنهند در جنوب و شمال رفتار جماعی بنهند مغرب از مشرق و جنوب و شمال
 بنهند طریق آسیا باشد و بر خط استوا دو لای سداست و بدانکه زمین در
 فلک بروج بدان مقدار است که سعی دو تانیه باشد از جگه سید و شصت در
 و این را کسوف شمس قمر ظل الارض مخلوب توان کرد بدان که جوهر شمس سید
 و شصت با در ربع چند هم کرده زمین است بقول هم بحساب درست چنین اوله
 که این زمین گرد است به شکل کوی بنهند و فلک بر خلاف یکدیگر زمین باشد
 از دیدار ظاهر که از جگه دیگر زمین بنهند و فلک خود بر حال قدیم همین کرد که
 بدانکه جوار و مار و با من ستارگان و بروج را بفعل و طبع ایشان باز است اندر
 زمین در ربع زمین باقی و بدانکه فلک را بدو قسمت کرده اند یک قسمت اول
 اسد تا آخر جدی و آنرا چند آفتاب گویند و قسمت دوم اول دلو تا آخر طالع
 و این را حوه خوانند و آفتاب و ماهتاب را یکجا خانه دارند که جگه فلک
 ایشانست ثبوت گویند هر یکی را خانه نام یکی در ماه و آفتاب در شش بروج
 بهره است و آفتاب و ماه هم یک خانه دارند و گویند مستخرج گاه در میزان
 آفتاب باشد و گاه در ماه آفتاب در خیر خود تو بیست و در هر خانه با
 خداوند بروج و ماه او در زمین حکم است و از اسد تا جدی نصف شمس است
 و از دلو تا سپهر طالع نصف
 ماه نقش دایره کوکب
 اسحاق شمس آمده نیست
 حمل غولبت ما برام تو حق است
 مزل حمل است جدی و کواکب
 تیر جز او خوشه و انکرفت
 ماه سلطان و شرم
 این آفرین

این آفرین
 سرطان
 حمل
 میزان
 عقرب
 دلو
 حوت
 اسد
 ثور
 جوزا
 مهر
 قوس
 دلو
 حوت

معرفة بروج و انچه بدان مانند حمل و لا هندوی میگویند لونا و پنج
 و صبح است و شب یک برج اثنی است مشرقی و شمس اصغر و شمس
 خانه بهرام است بصورت بره و بعضی میگویند نرست روی بجانب
 مشرق گردانیده و بر دهن دست نهاده و دوست دیگر سوی مغرب او بخند
 چون آدم علیه السلام در پس آمد برج حمل پدید آمد اگر حمل نبود آتش در وجود
 بودی و هفت طبعیت کرم و خشک است و اندر دین برج باشد و این
 برج دو منزل دارد است سر طین هندوی امین گویند خاصیت است اسد
 دارد بطین هندوی بهرن خاصیت بوزنه دارد ثور هندوی بر یکی گویند
 لونا او سپید است و اگر برج خالی است ماده شمال سعد اصغر است و ثابت
 خانه زهره است صورت کاو دارد آنچه اول آن کاو را مانند از جای ناف
 برنده بجانب پهلو گردانند چنانکه بزگویی بر احوال را میسند و دوست سوس
 افروختن و ثریا کوکبان او است در برابر در چشم او کوکب داخل ارضی او
 و خارج پانزده چون آفتاب بدر برج باشد در اوقات است که بهمانیت
 نیزه بر یک حال بماند طبع آن خالی است که بخر ندارد و چون جان آدم در گردن
 و کلو آنگه ثور پدید شده و ثور اعضاء آدمی کردن و کلو تعلق دارد اگر ثور بود
 خالی نبودی و طبعیت او سرد و خشک است و این دو برج دارد ثریا هندوی
 که کا گویند خاصیت مار و جانب و بهر ادا ده جوزا هندوی زمین گویند و لونا در
 سپید است و شب یک برج باری است تراست مغزی متخرج است یعنی دو
 چندین یکی بر طبع نور و زکشته یعنی تابستان برج شرفیان و نیزه کان است
 خانه عطارد است خواننده جو صورت او کوکب مانند دروی مغرب و بهر
 روی بر او استاده و دست برکت یکدیگر نهاده سپهر در و شمال مایل و تن
 بر مغفقه بروج و ستارگان پست در نهاده داخل او و دو خارج چون آفتاب
 و چون جان آدم در بازو اندر آمد جوزا پدید شده و جوزا از اعضاء او

این آفرین
 سرطان
 حمل
 میزان
 عقرب
 دلو
 حوت
 اسد
 ثور
 جوزا
 مهر
 قوس
 دلو
 حوت

بیار در تعلق دارد اگر جزا نبود با و بنودی و طبیعت او گرم و تراست و این
 دو منسزل در در سینه مار مندی هر گشته سر کونید خا صیت مار دارد
 و این کا و بنودی او را کونید مناسب کا و دارد زراعت است بنودی نرسی کونید
 مناسب مکه دارد و اسماح سرطان بنودی کر که را کونید برج آبی و سگ
 ماده است شمالی است سعدا صغراست منقلب است سبب انکه از طبع بهار کردن
 بتابستان خانه قر است صورت او پنج یا بر اماند روی مشرق نهاده و ستارگان
 داخل است و خارج سرطان سینه و بتان تعلق دارد اگر سرطان پدید شده
 و از اعضا مردم سرطان سینه و بتان تعلق دارد اگر سرطان بنودی آب بود
 و طبیعت او سرد و تراست و این دو منسزل دارد بیشتر میش بنودی بکهر کونید
 مناسب کونید طره کر بنودی استند بکها مناسب گرم دارد اسد با کلام سینه
 سنگه کونید لون ادران برج آتشی است مشرقی است ثابت زیر اگر روزگار است
 باشد گرمی و خشکی خانه آفتاب است سعد مترج است میتر است نه تمام است
 و نه تمام خسته روی مغرب و پایها جانب شمال دارد دو ستارگان داخل است
 خارج او هشتت چون جان آدم در دل آمد پدید شده و اسد در اعضا پشت و شکم
 تعلق دارد اگر اسد بنودی میری و پادشاهی بنودی طبیعت او گرم و خشک است
 و این دو منسزل دارد وجه و پیش بنودی کما کونید مناسب موش از بزه بود و سگ
 بوریا مناسب سنبه با نهما مشبه بنودی کین کونید لون او ز روی که سپیده چون
 آفتاب در برج سنبه در آید سیزدهم در برج طلوع سپید شود در زردی که سپیده
 زرد کران است برج خاکی است ماده است و جنوبی مترج است خانه عطار است
 سرد و خشک بر کوسه زمین که در وجود کندم بجارند و درخت آن زمین خورد باشد بخت
 و صنعتی میکارند پس سوی مغرب نهاده و پای مشرق و روی بی جنب جنوب
 یعنی بکل یافته شده است از ستاره سبحانی در هم که از جمله هشت ستاره
 خارج است و بدست دیگر شمال اعتدل و سلسله کونید خوشه را سگ اعتدل

کونید سینه

کونید در پنج صفره از کوب اسد است و ستارگان سنبه سیج دو عدد است پیش از
 و شش خارج و چون آفتاب در برج سنبه در آید سیزدهم در برج طلوع سنبه شود چون
 آدم در شکم اندر آمد سنبه دیده و سنبه در اعضا مردم تعلق دارد اگر سنبه بود
 بنودی وزن و غرض بنودی وزراعت نشدی صیعت و زراعت بنودی و طبیعت
 سرد و خشک و این برج در منزل دارد غرضت ما و کا و سندی تراها لکن کونید منا
 ما و کا و روی بخارند عفت است کما پیش بنودی مست کونید مناسب کما پیش
 سناک شیر شزه بنودی جتر کونید مناسب کا و دارد و میزان را نارط سنبه
 طلا خوانند لون او میزان است برج باوی است از با و که در خا ترا بار آرد
 و برده و میوه رساند خانه زهره است سعدا صغراست روزی است تراست
 و مغزلی است منقلب است تیر ماهی باشد پس روز بجا هشت پنجاه برج کرج
 و تراست خون انکه زده و ششین خزه است صورت او بر ملک شمال ترا زوت
 وید او سوی مغرب با ستارگان روح آمیخته داخل او هشت و خارج او هشت
 چون جان آدم در ناف اندر آمد میزان پدید شده اگر میزان بنودی راستی
 و عدل بنودی و این برج دو منسزل دارد عقوب بنودی سوالت کونید
 مناسب کا و میش با بار شدن بنودی بسا کما کونید مناسب شیر نژاد عقوب فوجت
 بنودی یک کونید برج آبی است لون او سنج و سپید و سبکست و این برج آبی
 آن است که آمیخته رود اندر رود ماه جوها بزرگ سرد تراست بر کوسه ماهی
 سی است و ماده است شمالی است و نحس است ثابت است خارج کرج
 و سیج کوب را درین برج شرف نیست و بهبوط ماده است پس درجه دو بال
 زهره است از جو مرغالی نیست صورت کژدم است روی مغرب نهاده ام
 دویم سوی شمال برداشت و در میان او دو ستاره است بر شکل کمان دو ستاره
 دو گوشه است ساقط خوانند و میانکی را قلب العقوب کونید او از همه
 سنج تراست و ستارگان داخل است و یکی اند و خارج او ده چون جان آدم

روز ناپدید آمدن مغرب پیدا شده اگر مغرب نبودی غدا اوت اندر جهان نبود
 و مغرب تعلق در اعضا آدمی زاده یعنی فرج دارد این برج دو منزل دارد
 اکلیل هر مندی آنرا نام مناسب قلب اهر مندی چیتها مناسب آهوی
 نگارند تو پس نهادن مندی دهن کونیند لول او سپید است و کران برج
 آتشی است گرم و خشک است بر کوه آتش که عددی بود که اندر سنگ وجود
 در تن جانوران بر آگند می شود بدست روری مشرق است سعد اگرست یکست
 دو چندین آخر برج کوتاه ترین روزها بود از سال و تیسر ماهی چون آفتاب
 در برج آید سبب باشد و آنکه دو چندین یکی جسمه را ماب دارد و یکی از زمستان
 و شکل این برج این مرکب است از دو جنس می بر صورت مردم و نیم بر صورت
 چهار پایان است که او شکاف سم است و مردی گمان و تیر بر دست دارد
 دستارکان سی و یک دارد دست و شش خارج صورت اندوچ داخل چون جان
 آدم در آن اندر آمدند تو سس پدید شد و اگر تو پس نبودی سوزی و تیسر انداختن
 نبودی و این برج تر مندرل سوی سگ مندی مول مناسب سگ دارد
 و نقاب بوز نه مندی ماکهاره کونیند مناسب بوز نه دارد بنده بنده مندی
 آنرا گماره مناسب در حق دارد و جسدی کماج سیاه است او سپیدی می بندد
 کونیند لول او سیاه است کران است برج خاکی آن خاک در و بر اسما و بشما بر آید و بالا
 کیر در در خشک بر طبع زمین که مر شود آن کدشته از اعتدال بسوی پای
 و سبی است ماده و جنوبی است زمستانی است بخش اگرست چون آفتاب در برج
 آید در کوتاه بود شب در از دارد از خانه زحل است منقلب شرف برج است
 پست و صنعت درجه و صورت او چون بچه است و بر و طبع است نیمیش
 سرد و خشک دیگر نمی آلی است دستارکان پست و هشت اند چون جان آدم
 بزانو اندر آید جوی پدید شده اگر جوی نبودی آبادانی نبودی طبیعت او سپرد
 و خشکست آن برج دو منزل دارد و این مندی مروی کونیند مناسب راکو

دور بود بر پنج مندی هشت مناسب بوز نه دارد و لول مندی کونیند
 او سپید باشد و سبک کیمج باوی است آن باوی که درخت نرا بشکافند و باوی
 انکیز در مان کار و معدل بر و شیرین خزه است از اعتدال یکست
 و سبک است طالع است مغزلی است از دست جب زمستان
 نیم بود ثابت است خانه زحل است بخش اگر است صورت او غلامی اما ندر است
 بر منطقه بروج سرری شمال و مشرق دست سرد در از کرده و یکدست کوزه ابلی
 ریزد و بدیکر دست دستار بر بر نهاده و نقاشان عام چون ازین خنجر اند صورت
 مردی نگارند بر سپر جاه ایستاده و لول آب میدارد و عدد دستارکان چهل و سه
 داخل او چهل آید و خارج سده چون جان آدم در ساق رسید لول پدید آید اگر لول
 نبودی مخالف نبودی و طبیعت او سرد و تر است و آن برج دو منزل دارد
 سحر و مندی سبک کما مناسب شیر دارد اسم الحجه مندی بوز نهادید
 مناسب دارد حوت را جان مندی مین کونیند لول او کران برج آبی اسنان
 آب که دریا و جاههای شور بود و کنده و سپردنتر است بلغمی و بدر طوبت و از
 اعتدال تباهی با زکشت و سبک است زو جسدین است یکی از زمستان دارد دوم
 از هر منقطع اعضا بر جویست بر جاع شمال است دست زهت شمال
 خانه مشتری است سعد اگر است صورت این برج دو ماهی پهلوی یکدیگر است
 و میان سرد و سرد که او را خط گمان کونیند و جماعتی بطن الحوت دستارکان
 سبج چهار اند خارج صورت بر چهار چون جان آدم بقدم رسید حوت پدید
 اگر حوت نبودی سیل و دریا در دنیا نبودی و طبیعت او گرم و تر است
 بد آنکه فلک چهارم بد است اول و این برجی است شرق
 طالع شود و این مثل طالع موله وی است و هر روز کان ساعت میگوید از آن
 برج که آفتاب در آن باشد شمار کند در برجی که شمارد طالع موله در آن
 و مثل السهال برجی که چهارم است سیوم مثل مغرب برجی که هفتم است و چهارم

و تیل لایض بر جی که در سطر طالع را در او زود خانه است او خانه میت النفس و الحیا
 و در میت المال و للعاسک سیوم میت اللاح و البقره الترسبت جهار میت الاله
 و لاه و لا بهلا که پنجم میت التراز و الفرح و الاله و الا و الا و الا و الا و الا و الا
 و المرض میت الازواج و الشکره ششم میت الخوف و الخطر و اصلوا
 نه میت البقره العلم و العلماء و القضاة و هم میت العمه و الصعل و السفان
 یازدهم میت ارجا و العلوت و و ازدهم میت الاعداء و الماکب و حیوان
 چون فرزند از ما در تولد شود هفت ستاره و دوازده
 برج بیکر و بنظر ما سعد که کدام اند و کوه فرخنده تراست و یا کدام با نهد تو
 باشد و یا کدام اندام درست باشد و کدام از کار نیکو بگردتا درین هفت
 ستاره کدام اند شرف باشد و کدام اند رخا خاص خود اند اوج باشد از آنجا
 که بدان برج منسوب باشد صحیح در دست مسلم باشد پس ستاره در دنبال باشد
 یا در مبطو یا در ضعیف باشد همان اندامها بدان منسوب باشد بیکار و مریض
 و ناقص آید نشان و کواکب و بروج که بر اعضا است بدلیل نیز آمده است
 کواکب علوی بر بقولی ماده منفرجه که جاره جستن از فعل آفتاب است
 قمر سفلی ماده پست زینجا بیکاه دم زدن و شب جای اوست

عطر عطر در شب
 زهره جای دست و سم زبان جای دست کوشش
 اورا باشد و شهادت و نو آن است بر داری کوی و نیکو بخت
زجره زجره جای شہوت و اندیشه
 کرده جای شہوت و اندیشه سورا جای دست اندوه
 دشتا و مہراز دست و اندیشه و سوس و کلسا آرز
سوزا سوزا کردن کلو
جبری جبری عقرب فرق
سنبله سنبله دل
توس توس پشت و شکم
دسو دسو ساق پا ہما

درین منزل

موت مولود که در شکم مادر نرسد و یا مادہ آن انجام که گوئی از شکم مادر
 آید جسم کند بران نشا نماند که باز غنوه شد و این آنجنان باشد که غنور و غنور آن
 گوئی که سیتار کای ترقی تو یا سیم از ملا و اندر شرف و لوج و در خانه ہم
 بلج و اینج که فرزند زینہ آید و اگر در برج پستار کان مادہ را نفوی دانیم که
 مادہ را بد حکم منازل ما یعنی نکتہ که نموت زلفون مولد را بجی افتد در روزی که
 مولود وجود او در ماکتہ تا منزل کر ما باشد تا کند در برج که منسزل بود و وجود
 فرزند افتد حکم آن از نیک و بد در یاد و نماز نکتہ برین نوع است آغاز از دنیا
 کند شہت نشان در سر نهد و پس منزل در وی و درین وید و یک منزل در کتف چپ
 و یکی در با روی راست و یکی در با زنجب و یک در آن چ و یکی در کف دست
 راست و یکی از کتف دست چپ و پنج منزل سینہ و شکم و یکی در ناف و یکی در
 جب و یکی در ساق راست و یکی در ساق چپ پس بر کجا گمانه در سر بر جی و منسزل

که در آن برج است شمار افتد حکم آن منسزل کند **دیگر احکام منازل**
 بد آنکه حکیمان و مہنجان نیک اتفاق کنند که حق سبحانه و تعالی منسزل قدم
 چاقوید احوال ہم دنیا بدیش با زبست چه آدمی و چه حیوانات چہ نباتات
 سعد و شمس هم ازین معلوم میشود از انصالی قسمه و نظر اجتماع او در منازل
 پست و شست از تاثیرات آنست و درین تجربہا کرده اند و گفته باید که در کاری
 و حاجتی نظر در قسمه کند که در کدام منزلت بعدہ بدان حکم کار کند و احوال دنیا
 سر طین مندوی آهن کویند پناست نظر مقابل دارد منزل اولست و اول درجه حمل
 صورت اسب می نگارند معتدلست و چہ شتر مرغ حمل زحل است و آن استار است
 روشن بود و شاخ حمل متعارض از شمال بجنوبست متقاعد بجدل باغ و کفست علما
 ریح کندم وجود است و مراد اول درجه حمل است تا دوازده و پنجاہ دقیقه در
 او عقربست و در میزان که مندوی عقرب سرات کویند ہم بدین مدارج و دقائق
 و جملہ منازل را طول و مقداری همین قدر باشد زیادہ و نقصان محتمل چنانکہ

در هر سه برجی منت منزل تمام سرد و این منزل میانه است نترود خشک چون درین
 منزل بود اگر صوابی بار بود و این بار آمد اگر گشته در بسیار باران کمتر آید و آنچه آید
 بود از حال بجای جنبه کما بزرگ آید و گاه بیاید و اگر تابستان هوای صافی بود اما
 اگر گاه باشد و اگر سرد باشد با کتر بود اما خشک سرد بود و بویخ بندد اگر زمستان
 بود گاه کاسی باران بود و برق کتسه آید و سرما سخت بود و چون ماه درین **منزل** بود
 نیکت خرد برداشتن و معالجت کردن و سلاج ساختن و آلت خوب و قوی چیک
 و کمر کردن بادشمنان و سواری کردن در نیرینه سپید کردن دهر کاری که آتش بود و در
 برشتن و سفر کردن و گره خریدن اما خرد باید که از تفریح و ایناری کردن در کوشان
 بر سر کسی نشاید و اما نیست نماند و دیدن پیران این همه باید باشد و هر فرزندی که آید
 آید و حدیثش را بنویسد و از کارهای سلطان بهره مند بود و مال بسیار آید و
 سلطان به ماست کوسی بود و اگر کسی سمار درین منزل بود اگر حمال روز بر نشود و سیم کت
 و اگر کسی بجای میند و فراموش کند روز خیر و شتر ظاهر کرد و اگر کسی بزندان افتد
 در باند و خلاص می شود و اگر کسی بگریزد و در آن روز بگیرند و اگر کسی چیزی ببردند یا
 بستاند و سرخبر که پاد چون ماه درین منزل باشد آن خبر دروغ باشد
بطین هندی برن گویند چنانست نظر فرود آید در صورت **نجا** از
 معتدلت جد زحل و مریخ است و چه شتری چون ماه درین بطین باشد این منزل
 خشکست و شرف آفتاب نوزده در جمل بوقت اجتماع و استقبال اگر بهار بود
 ابر بسیار کرد و باران کتر آید و اگر تابستان بود با و گرم و زرد و اگر
 بود و اگر تیره ماه بود و در نیرینه و تاریکی باشد و مساحت و اگر زمستان باشد برف
 بزرگ باشد و بویخ بندد با و کیر و چون ماه درین منزل رسد نیک تدبیر کردن با و زین
 و اشرف و ساختن محل ذریعت و عطا کچین کردن برشتن و کوی و چکان با حقن
 و زدن گنکاران اما خرد باید که از خون برداشتن و داده خوردن قوی و کوی
 فرزندی که بزیاید چون ماه درین منزل بود بدل مردمان شیرین بود و از عمل سلطان

آرزو مند بود و مردمان از روی فواید بسیار شود و فرائح دست بود هر که شیخ
 زود بر کرد و هر که درین شب و یا روز خوابی میند تا شب خیر و شرف خوری پیدا
 بود و هر که در زندان افتد زود راحت یابد و اگر کسی بگریزد یا از آید شمش اگر چیزی
 یا بزدند از روی بستاند و اگر چیزی یابد از آن دو بهره راست باشد **ترا یا شند**
کارت سماویک چنانست نظر فرود آید منزل سیوم است صورت
 همی کارند جد زحل است و زمره درین منزل ثریا که پیازی پروین خوانند باید بود
 اجتماع و استقبال اگر بهار بود ابر بسیار بود و باران آید و اگر تیره ماه باشد
 نیک بود کندن جوی و کار نیرینه آبادانی کردن و حصارها و لهو و طرب کردن بگریز
 شدن و موسی باز کردن و طسه کردن و جاسوس فرستادن و نامه نوشتن
 کردن و ستود و برده خریدن و همچون ساختن اما نشاید تفریح سخن و اینازی چای
 نوبوشیدن و دار و خوردن و معالجت کردن بیشتر که زیادت شود دیدار پادشاه
 و اهل سلاح نشاید دیدن و سر فرزندی که درین روز آید نیک و دانا بود و در کار
 ویش و بنزدیک مردمان ستوده بود و در حشم گزیده بود و اگر کسی خوابی میند تا پست
 و زخیر و شتر آن خواب پیدا آید و اگر چیزی کم شده باشد باز نیاید اگر کسی بیمار شود
 و دیر شود و اگر کسی بزندان افتد **و اگر در زندان باشد**
 زنیاید و بدان کسی هم نماند و سر چیزی که بود راست باشد **و سمان شند**
کوه کوه کوه کوه است نظر بالا دارد منزل چهارم است صورت ما درین زرخاز
 بسیار دهن دارد و عطارد و چه شتری است چون ماه درین منزل باشد
 نشت اجتماع و استقبال اگر بهار بود در آن روز بادی سخت و ابرهای سفید
 رود بارانها فراوان آید و در هوای غلامتهای کونا کون نیک رنگ پیدا شود و اگر
 تابستان بود سخت آید جنبه درخت افکنند اما کرد خاک کتر بود و اگر تیره ماه بود
 روز کار خوشتر شود و هوا صفا گاه گاه ابر کند بادهای سرد آید و اگر
 زمستان بود بارانها طرب آید و برف نیک آید و چون ماه درین منزل باشد نیک

۲۲۴ بود ماران و بزگان و با در اند پر کردن و جزین کنیزگان و غلامان و سگ کورگان
در دست کردن اما در کشتی نشاید در مستند و ستان کشتی دارند روز و شب
نیک نام بشتن و احداث او ایشاد و کوه که بدین فرستادن و ابتدا
تخلیص و مجلس کردن و شکار کردن اما شکار مرغابی و بهر فرزندگی که درین روز
آید غرض دراز کردن و مالش بسیار بود و از اید و نیک مرد شود و هر که درین
بحرین افتد در بماند و بجا بقست رنایا بد و هر که بیمار شود چون معالجت کند
بهر کرد و هر که خوابی بیند خیر و مشران دراز کشد و هر که چیزی بد زد و روز
پنجم باز ستانند بهر خبری که آید دروغ بود **مفسر** هندوی سر که سر کوفتند
کورت نظر مقابل دارد صورت ماری نگارند حذر حمل و وجه اسب چون ماه درین
منزل میزند بود وقت اجتماع و استقبال و چون ماه درین منزل میزند بود نیک است
تزیین و تعلیم و که حد اسمی اندیش و اشتن و طلب اعمال و حساب کردن و هر چه
علم و نشاید فصد و حجامت کردن و دار و خوردن و کرما به رفتن و مفسر کردن که
پیم بود و هر فرزندگی که **سندوی** اورا کوفتند کورت نظر بالا دارد صورت
کادی نگارند حد مشتری و زهره و مریخ و چون ماه درین منزل باشد وقت
اجتماع و استقبال اگر بیمار بود این باز کرده بود زود رود و درین آمد
و میرود و کاه کاه باران آید اما برسیاه و ام بود و حرف مکرر آید و اگر شبان
کرمانا کرم بود و با کت بود و چون ماه درین منزل بود نیک است حجامت
و طلب حاجت دین و دنیای و از جانب خالق و از مخلوق زود بر آید و نشاید
فصد و حجامت و سفر کردن و هر که بچسبوس شود اگر دو پسر روزی بیرون نیاید خطر
بود هر که بیمار شود زود به شود و هر که خوابی بیند نه سود کند و نه زیان و اگر چیزی کم شود
باز یابد و اگر چیزی بد زدند در روز یابد و هر خبری که آید راست بود **در اینجاست**
پنجم کوفتند منزل منقح است کورت نظر مقابل دارد نسبت پیران دارد
و آخرین منزل پیر است صورت می نگارند بره این شکاری حد مریخ و زحل و در

۲۲۵ آفتاب و قزح و مطرب دارد و چون ماه درین منزل آید بوقت اجتماع
و استقبال اگر بیمار باشد دران روز باران و بار بسیار بوده با وحش
چند در عهد و برق و زوال بود و سیل و اگر تابستان بود با دسموم آید و اگر خاک
بود در غلظت علامت مای کونا کون بدید آید و اگر تیر ماه بود برهما بسیار بود کاه
کاهی سوای صافی بود و خوشتر شود و چون ماه درین منزل باشد نیک است
و در اسب و سگان و نام بود و شستن و رسول فرستادن سوای پادشاهان
و در پیران خانه آخر روز سفر نیک بود و جامه نو بپوشیدن و پوشیدن کلاه
رفتن و موسی باز کردن و برده و دستور خریدن و فروختن و پادشاهان
کردن و درخت نشاندن و تخم افکندن درین ساعت نیک است و نشاید
فصد و حجامت و خون کشیدن و هر فرزندگی که درین وقت زاید سگوروی بود
بسیار بود و دستا نشین بسیار شود و در وی بسیار باشد و دشمن بسیار بدست او
شود و مال ایشان روزی او شود و هر که بیمار شود زود نیک شود و هر خوابی بیند پاکس
نکوبید و هر که بچسبوس شود تا بده روز خلاص یابد و قوه الماده و الا نه بسیار بماند و اگر بزرگ
بگردد زود سپاید و هر چه بزرگتر دنیا بد و هر خبری که آید دروغ بود **ششم**
سندوی پله کوفتند منزل ششم است کورت نظر بالا دارد و منزل تابستان
و آغاز بهر شکل در روز است صورت مردم نگارند و مزاج معتدل حذر حمل و مریخ است
و در بزم شتری چون ماه دران منزل شده باشد بوقت اجتماع و استقبال
اگر بیمار باشد بر ما تیسره پیدا شود و کاه کاهی رعذ نیز بود و باران و برق و اگر
تابستان بود با دای تخت بود و با دای کرم باشد و اگر تیر ماه بود با دای کت بود کاه
سرد تر بود آخر اجتماع و استقبال پنج بند و اگر زمستان بود باران بسیار بود
اما برف مکرر آید و چون ماه درین منزل آید جنگ با دشمنان و آشکارا کردن اسیران
نهانی و برده خریدن و خلق پاکیزه کردن و کرما به رفتن و بریدن و پوشیدن ثوب
کردن و آرایش کردن و سفر اندو اب و نشاید حرام رفتن و اگر زنی خواهد و ماه

آخرین بود که ایشان را با یکدیگر کردن بعد بنا شد و بشکار نرشد و او را سلاح
 باید کرد و هرگز نماند که درین وقت زاید نیکو روی بود خوش طبع و بر دل مرغان
 بود و هر که پیمار شود زود بر شود و هر خوابی که پند تعبیر آن زودی آید و اگر کسی بگریزد با
 آید و اگر چیزی بزند با زینا بد و هر چیزی که آید راست بود خوش بود
 گویند منزل نهم است کور است نظیر با لایسته دارد بصورت موش می نکازد
 حد ششتری عطار و چون ماه درین منزل آید بوقت اجتماع و استقبال که بهار بود
 کاه کاه باد و باران کمتر آید و آنچه آید قطره بزرگ گرم بود کاه کاه باد و سموم چند
 تیر ماه بود با سخت چند باران هبرف آید و چون ماه درین منزل بود نیک
 دیدار و زیوران و اجلا و اشرف و نده پنهانی کردن و از زمین نه پرسید احوال
 و نه بدبختن خاصه میری دوستان نیک است اسپ تا خن بر دشمنان بر
 کردن و برکتی نشستن و سفر کردن و برده خریدن و دار و خوردن معاشرت
 کردن و هر بندی که درین روز بندد کس آنرا اندکش دینک است در
 حمام رفتن و نشاید خون باز کردن و جان نوب بریدن و پوشیدن و بار
 و تزویج کردن و امانت نهادن اینها سلب باشد و هر فرزندی که درین
 وقت زاید به سیل خوار باشد و بد طبع و بد سخن کار بد زدی خوش کند
 و نزد و شطرنج دوست دارد هر که پیمار شود و بر به کرد و پیمار پیش دراز شود
 و هر خوابی که پند سه آن منتهی زور پیدا شود و اگر جنبو پس شود در آن حبس
 خط و حولی بود و اگر چیزی کم شود فی الحال باز یابد و اگر چیزی بزند ندم که شواند
 سندن هر چیزی که آید اغلب آن دروغ بود **سندویس**
 کما گویند منزل دهم است کورست نظیر فرود نژاد نسبت پیران دارد صورت
 سک میبارد چون ماه در منزل چیهس آید بوقت اجتماع و استقبال که بهار بود در آن
 ماه ابر بهار پدید و گرمی سیاه دام قیتره و برق بود در بر کوهها و باران
 شمال و اگر تابستان بود کرده خاک و کرا گرم بود و اگر تیره ماه بود و اگر زمستان

و چون ماه درین منزل نیک است دیدار ملوک و اکابر و سلطان و بنای مهارت
 آغاز زراعت و باغ و خوش گندن و قران دمی کردن اناناید سفر کردن و جبه
 نوب بریدن و پوشیدن و بجز اشکان که ماه اندک بود و هر فرزندی که درین منزل زاید
 و کم شده باز نیناید **سندویس** سندویس بود با کما منزل یازدهم برج است نسبت
 پیران دارد و نظر فرود دارد صورت کریمی نگارند معتد است حد ششتری و در محل و وجه
 عطار و چون ماه درین منزل رسد بوقت اجتماع و استقبال بی بهار بود و کم شده
 بعد چند روز بهرست آید **سندویس** آنرا منزل صح است نسبت پیران
 و نظیر بالا دارد منزل دوازدهم است صورت ما و کاه و می نگارند و مزاج
 حد عطار و در مخ و وجه آفتاب چون ماه در منزل صد روز رسد بوقت اجتماع
 و استقبال که بهار بود کرده خاک شود و اگر تیره ماه بود خوشتر شود اما کاه کاه کاه
 و زود اگر زمستان بود برف آید و باد و دمه خاصه بکوه و باران تیره آید و سخت
 بود چون درین منزل رسد نیکست فرستادن بهیه و تخم و دیدار پادشاهان و نامها بهستان
 بسوی بزرگان فرستادن و ندر کردن با سر سخنان و نشانی که اهل سلاح باشد دنیا انگلند
 خانه تزویج کردن و تخم بل کردن و جای بجای شهر در شدن امانت پیمار خورن و غیر
 کردن و جامه بریدن و پوشیدن و کوهی تعبیر فرستادن و قصد حصار و تعین لشکر و مگر
 کردن با دشمنان و ولایت گرفتن و حاجت خواستن از ملوک و چنین گفته اند هر که
 کار بسته و یکشاده کرد و چون ماه درین منزل بود پس از نماز پیشین بر بندگی شود تا
 کند و حاجت خواهد از خوشی بید و نیکست بکوه رفتن و موی بزرگ کردن و هر فرزندی که درین
 آید نژادک سلطان بزرگ شود و اگر پیمار شود چون ماه عقب رسد بهتر بود و پیماری هر که
 با کینه خیر و شر آن ظاهر کرد و چون ماه منزل سماک رسد پیدا شود و اگر حبس
 در پیشین در آن حبس اقی رسد و پیمار شود و اگر کزید باز آنکس بر کزیدی بزرگ بود
 همان روز با رسانند و هر چیزی که آید دروغ بود **سندویس** سندویس است منزل چهارم است
 و استقبال در منزل نهم است صورت مسک می نگارند معتد لاق حد عطار و در

و شرف عطا در روز پنجشنبه چون در منزل او رسد بوقت اجتماع و استقبال اگر بهار بود و نوبت
 بود که ماه و با مان آید و با یک رنگ بود و جو پس قزح پیدا شود باشد که در آن ماه
 باران سخت آید و با باشد و چون تابستان باشد و خوش طبع بود و با و ناخوش همه جا که
 گرم شود و اگر تیر ماه بود باران نیک چون ماه درین منزل سده دیار ملوک و پسران و شاهان
 مهران و بزرگان و نجیبان که در کتاب و تعلیم در مطالع کتب و در فنون و صنایع و انجمن و نظام
 و کینه فریدن و لشکر بردی دشمن فرستادن و برقی آید بر کوهان ماه درین منزل بود
 لشکر برون سوی حصار و خوب کردن و پس مراکب و طلب لشکر و در و دیدار و سرکافی و پیران
 اندک کارهای خوب کردن و بر دشمنان قتل نیک باشد و فریدن متولدان و چهار پادشاه است و هرگز درین
 وقت زن خواهد داد یا بد و نیک بود کوی زدن و کینه کانی برت و نسبت دن و بکار دشمن چون برتن
 و چرخیدن امانت بدیوی مای باز و جامه بریدن و پوشیدن و سفر کردن که توام
 و بیم سلامت باشد و هر فرزندی که درین وقت زاید است کوی بسیار که قدم و
 بزرگ کرد و دو پوسته با نعمت و دولت بود و نیک و در علمها بزرگ کرد و در زند
 دراز بود و در ایام الاوقات مهمتری بود و هر که چهار شود درین وقت بیماری برکشد
 نخواهد بود و هر که محبوس کرد در زمانه بغایت کار او نیکو شود و هر که بگریز باز نیاید
 هر چه بزرگدند او نرسد و هر که مایل دروغ **جواب** جنبه گویند منزل شوم است که
 یک چشم نسبت جو امانت دارد بصورت اهدی نگارند و چون ماه درین منزل بسیار بود
 اجتماع و استقبال اگر بهار بود با پاید و باران بزرگ قطره پاید و گاه گاه باران
 چون تابستان نون گرم جبهه و گوناگرم بود و در خاک بود و چون تیر ماه بود باران
 برف و سرما بود و اگر زمستان دوسر ماه سخت بود و باران آید و برف که آید و چون
 درین منزل باشد نیک آید و دیار ملوک و سلاطین بزرگ و پسران و پسران و پسران
 و نامرمانی فرستادن سوی پادشاهان و هر که درین وقت تزویج کرد
 مبارک و فرخنده بود و ماهر بسیار مایه از جهت آن نیکو بود فریدن
 و معالجت ایشان و شکار کردن و ساختن مکرر بعد و نشاید و بقولی جا

و ساختن مکرر بعد و نشاید و بقولی جا مکرر نشین و سوی باز کردن و در کما بر فتن
 و عطا آید و سن نور ستر کردن سوی شرق و کوه که تجلی فرستادن این همه نیک
 و هر فرزندی که درین وقت زاید فرزند کرد و امانت باشد و عا باشد و هر که چهار باشد
 و هر که بزرگان افتد زود روی مای باید و هر که خوالی میند چون ماه در منزل بطین رشتند و
 پیدا شود و هر که بگریز باز نیاید و هر چه بزرگدند باز نیاید و هر چه درین وقت مایه را
 باشد **شهر** مندوی منزل نوزدهم است بصورت سگ می نگارند کورست سگ
 خوب ما درین منزل آید بوقت اجتماع و استقبال باران و برف بسیار بود اگر
 بسیار بود در آن روز برف و باران بسیار بود و در کوهها و دیار تابستان بود
 ما خوش بود و هر که ماکت آید و در آن روز برف و باران بسیار بود خاصه که در
 ریح الا حشود و اگر زمستان بود برف و باد و باران نیک بود چون ماه درین
 است نیک است آید و در خوردن نافع آید و تزویج و عقد و زراعت
 و تجارت و نهال نشاندن نیکوست و آغاز حصارها و ستارستان و کین
 کردن نیک بود و بنا نهادن و دیدار اشرف و پسران و حاجت ایشان
 و شکار کردن و تخم در زمین افکندن نشاید و جامه بریدن و پوشیدن و بکار
 شدن و هر فرزندی که درین وقت زاید است درجه عقوبت بسیار بدتر است
 بود **وقت** مندوی پور با کما گویند منزل سیم کورست نیک چشم
 نسبت جو امانت دارد و صورت نوزدهمی نگارند چون ماه درین منزل آید بود
 اجتماع و استقبال اگر بهار بود ابر بسیار روشن بود و دیدار کثیر کان
 جو استین و حاجت بیادستان بزرگ و طلب مال جاه و امانت نهادن و
 غلامان و کتیزک و کار نامه نهادن کردن و وار و خوردن و حجامت کردن نشاید
 ساختن آلت خوب و بر سر تور نشستن و شکار کوی زدن و تاخیر بر دشمنان
 و اگر درین وقت اگر سخوی کاهش تم شود در آن سخو غما خوردن و هر فرزندی که
 درین وقت زاید و مبارز بود و مال جمع کند و عطا دهد اما فرزندش کم بود

و هر که چهار شود درین وقت چهار شود ماه مرغ الموخر رسد به بود و باز در آن کار
بیار شود و هر که درین باب و وقت میند چون ماه سرطان رسد و شر آن پیدا شود
و هر که بگریز باز نیاید و در غیره باز نیاید و چیزی که آید راست باشد **مفسر**
هندوی از آنکه اگر گویند منزل است و کما است صورت را سومی می نگارند
که راست یک چشم نسبت جوانان دارد چون ماه در منزل مده رسد یا پنج
یا استقبال اگر بهار بود ابر بسیار مکنزد از هر نوع رعد و برق و گاه گاه با
آید و تگرگ بار و چون تابستان بود که ماکرم بود و باد مکر بود و چون تیر ماه بود
بادهای سپرد آید و پنج بند و چون زمستان شود آرا سیده گردد و برف و
باران بیک بود و چون ماه درین منزل آید نیک باشد بجای نوا کنندن و خیم
حصار و نیک ترویج کردن و لاهو و طلب و سپتور خریدن و دیدار سلیم
سادات و شایخ دیدن و دعوی کردن و اگر درین وقت زن کند که گران
زن پیش شوهر نیاید و نشاید سخن کردن که جدا می افتد و از کارهای دیگر خند
باید کرد و هر فرزندی که درین وقت زاید زاهد و نیک بود و برادرانش بسیار
بوند و هر که چهار کرد زود به شود و هر که پنج پس بود زود فرج یابد و هر که
خوابی میند چون ماه در زمان رسد و شر آن پیدا شود و هر که بگریز درین
وقت زود یابند و اگر چیزی بگذرد باز نیاید و هر چیزی که آید راست آید
دانش هندوی بیرون گویند منزل است و دویم بصورت را سو
می نگارند که درست یک چشم نسبت جوانان دارد چون ماه درین منزل رسد
وقت اجتماع و استقبال اگر بهار بود باران بسیار بارد و ابر باران
و باد بود و نیز گاه گاه گرم بود و اگر تابستان شود باد جدا شمال خورشید
که ما غالب بود و چون تیر ماه بود پنج بند و باد مکر بود و اگر زمستان بود بر
که شود اما باران بسیار بود و چون ماه درین منزل آید نیک بز زمین را قاف
هیچ اختیاری را نشاید و تقولی همه کارها را که خواهد نیک است و میکان

یا بگویند آسمان باشد بر کوه کند و نیکو شود **دیگر** سوره البر اربعه در جانبیند بنویسند
 با روی یکدیگر بنویسند و از کربستان و ترسیدن و آنچه بدین مانند باشد که در کاین کرد
 اندران رو باه بر کوه کند بنویسند **دیگر** صلیبی شایسته در کردن بکنند و در زانو
 بنویسند **دیگر** سرگریست در کردن بنویسند طفل شب بنویسند **دیگر** یک که در خواب تیر به
 خواب بکنند و دندان بنیاید دندان موشش بروی بند این کرد **دیگر** سرگریست
 سر با خود در اسپج کرده او را بنویسند **دیگر** هر که استخوان طولی در کوه کند بنویسند
 در پای کوه کند از چشم زخم این کرد **دیگر** اگر طغیان چشم زخم بسید باشد
 سوره اللهم بروی بنویسند نیکو شود **دیگر** دندان سبک بر کوه کند که در خواب سخن پیوده
 می گوید بروی بنویسند نیکو شود **دیگر** سوره القدر بر طغیان اول زاده شود بنویسند او را
 از همه علت های نقصانهای حق تعالی نگاه دارد **دیگر** اگر کوه کند بوقت سخن گفتن بنویسند
 نیکو در سوره نبی اسپر اسل بشک و زعفران بنویسند و بشوید خوردن و در صحیح کرد
دیگر اگر فرزند تنه یعنی لکنت سخت درست شود آن کنت موصی را باج حسنت زد
 بخورد کوه کند و سخت سخن درست گوید **دیگر** اگر پنج اندر این بر خود آورد بر سر
 نوز یک او بنیاید **دیگر** سرگریست کرگ با خود آورد او را اسپج در نوز و در **دیگر**
 در محاطت یک از دیو و پری و کفار و با دای مخالف چون یک از سنگ سرون آید با روشن
 کاو کنت روزه بکنند بال خود در جانب راست بر فرس استند و هم بد آن روشن جرب
 کند این بر را و در کوه کند از شر دیو و پری و کفار و ادم الصبیان این کرد **دیگر** سینه
 و مشیل شیراک بو آورد زبستانه بخش کند تا در نه او سوراخ با و موشش باشد انگاه هر
 جنه یکی کرده بار و سخن کاو یک را آینه دهد از هر دیو و پری و کفار و ادم الصبیان با و
 مخالف دفع شود تا بزرگ شود اسپج اش بنویسند **دیگر** کل کتول و ناک کسیر و کوه نیکو کرد
 پنجه در شهیدانه از دو میان شالی مدت یکماه نگاه دارد و بعد هر روز یکم درم بخورد جمله
 اعضای یک خوش بود **دیگر** کت و ناک کسیر و کتانی سر سوده و پنجه با روشن کاو
 مع شهید چکان درم یک را بخورد تمام اعضای یک خوش بود **دیگر** دفع موی سینه

۲۰۲

باز خون را در یک گوشه اندیس کی چون سخت شود در اندام نهائی بجان خورد و یا در سینه
 بر نیاید **دیکر** مکر کل جراحی که آنکشت میان دو ابروی کودک بمالد سوخته ابروی
دیکر که جمل روز شیر زن جوشی بود که سپید چشم را بد پر سیا چشم شود **دیکر** در یافتن زرد
 کودک که صحت یابد اگر بیماری کشنده نیاید این آیه و نام آن کودک در آب اندازد اگر صحت
 بسیار کشد بخور باز کرده و اگر نام بالا نماید صحت یابد و عویذ که نوشته باشد جو حق
 نشود و بشود خوردن در صحت یابد از سوده دست بسم الله الرحمن الرحیم و بوی حوا
 افش من ظلمهم مکر علیهم امن و آیه و کسین یون ختم الی اجل پسین فاذا جاها جلعیم
 لایستافون ساعه ولا یستقدمون **فصل چهارم در معالجه چشمها**
کودکان دفع علت چشم ناگه که در اورد و اگر در کاسه منبیل و بار یک کیکی بسیار
 ششتر چیز را سر بسیار در چشم بچک کند علت نهائی چشم دفع شود **دیکر** و یک عینی کثیر
 بسد خشک بسیار در از مخلوج نرم لطیفی و نیار راست کند و از شیر عورت که بر اورد
 مخلوج راست کرده تر کند و رنگ سوده بالای آب اندازد در چشم بچک بندد و در
 روز به شود **دیکر** دفع سسره قوی اگر کودک را سسره و یا قی زحمت میدرد کافور و بلبل
 دراز و بقیس برابر آیس کند یا شکر بخور اندر سسره قوی دفع شود **دیکر** و انده الا جرح کل
 نریخ و نمک و خسته نریخ که هر یک کس کرده باشد به هر یک سسره قوی دفع شود **دیکر** دفع سینه
 و خاریدن اندام کتای سسبل و بیدل و بوره و انجیر و کافور و بلبل که از هر یک بار یک
 کرده بآب بهد خاریدن اندام دفع شود **دیکر** دفع قی و اطلاق کسبل و بارسل و لوده
 و حوته و دانگی سرخ چیز را کاره کند بخوراند میکو کرد و تفتیش آید **دیکر** دفع اطلاق
 که از سانه بود کتاک و خون بخوراند زیره سپید اس بدید میکو شود **دیکر** موت
 بزرگ خوش بوی سپر مد یعنی صبر سحر سوده و آینه خور با آب شسته سرخ
 بخوراند قی شکم اسهال شده و تشنگی که را دفع کند **دیکر** صندل سرخ و آیس و رقیق
 مالا و جارس و ماسی و رنگ سپید کی بسیار قیاس صدف بخورد صحت شود **دیکر**
 از درخت بر کی پرورده گویند و بید سس روز نقد بجان بجان صدف بهد میکو شود

دیکر خسته چون و تشنگی و بهدل برابرسوده باشد بهد بهد قی کند **دیکر** منقل
 و کینه و ابل و پوست انار سوده یا شکر سپید بهد بهد قی کند **دیکر** کالچله و کسبل و لود
 برابر جوشیده بهد تا سه روز شک را نافع آید **دیکر** دفع بنا توده و تشنگی و کسبل بجان
 و انجیر و شک آرد پوست درخت سری عینی جیلد را با بید نقد رطوبت بچک بهد و در
 بماند میکو شود **دیکر** دفع زحمت سکون شود چ اک آترا بجل میکویند است کند و در
 کینه سز آن روغن در وجود مالد صحت یابد **دیکر** دفع بجان را لود اسپر آنر خست
 گویند نویسد بشود بخوراند و در کلوی تر بندد بسم الله الرحمن الرحیم الحمد لله
 لا رب فیه دین المتقین الذین یؤمنون بالغیب و یتقون الصلوة و مما رزقناهم یحفظون
دیکر در سر کودک با جفوات بمالد میکو شود **دیکر** خلد و در دگر که داخل باشد بهد میکو
 و زنجبیل و سیل دراز و ایل و نمک سنگ بار یک پس کند بهد دیک درم با آب بخورد
 خلد و در دفع کرد **دیکر** دفع تب که در کان بهار یکی و جوب نار و کلوی و باله سیر کم
 جوشانیده بخوراند تب دفع شود **دیکر** بدل سسبل و رخ سوسن برابر آیس کرده
 باشد بهد بهد تب بچ دفع کرد **دیکر** گرم با قه باشد علامت است که بچ آب بسیار خورد
 در روزی چهار مرتبه تب آغاز شود و چشمهای بچ صحن کرد و چون دست بچ بند
 گرم باشد و سست و بزرده نماید چون یکی ازین علامت ظاهر کرد و یا شکم روان
 شود بدانند که گرم با قه است این علاج کند بسیار در کل لعل میکو و قدری زیره سپید و قه
 تخم آیس کند با آب با در و بهد میکو شود و اگر سخت که زور آورده باشد صفت
 روز بهد و اگر هم در سینه روز دفع شود کافور است **دیکر** سیارک کانی و جانه بار یک بچ
 تر کند و در دمان خانه خالی جای نهفته در زیر سایه جای راست کند و بچ را بدان چاره بخورد
 زین غلط اند و بهر بار که جانه خشک شود باز تر کند و آب خیار را باشد و با در آسنگ
 آس کرده بهد بخورد و زین کند صحت یابد **دیکر** دفع تشنگی که کسل را با آب شسته سرخ
 بخوراند دفع شود **دیکر** صندل پسرخ و صندل سپید و باله و رخ سهی بهد یک جمل را
 برابر بسیار و روی او طلا کند تشنگی برود **دیکر** آنکه حلق و دهن خشک شود پان

بر کاشی که در زمین دراز کشی و در آن جمله دفع کرد **فصل پنجم در سوزن**
بجکان خوردنی را فرزند می شود این طلسم در سوزن نوری در صبح نویسد با زوی زن شده و
 آن زن میان پیش نویسد فرزند دراز کرد و هر فرزندگی که براید بفرمان خدای تعالی از خود
 طلب نیست **در سوزن** **۳ نام فلان** **سوزن**

دیگر که در مژده در طالع عقرب یک در دو در صاخره و حامله بر خود دارد و هر که حمل استقا ط شود
 و چون بجز براید بفرمان خدای تعالی بنزید و این علاج در بازداشتن استقا ط عمل شود
 نیز آمده است **دیگر** پاکر و کوه سفند سیاه یک رنگ یا رخ سیاه یک رنگ بر یکم خود
 که فرزندش نمی بیدار کند و آن کند خون او را در چهار رکن خط کشد با نشت میساک می شامد
 و یک تخم در آن آن گشته باشد بنزد پس پستان نیک به چیده و وی بسوی تبس آرد
 برکن خانه جانب چنانگاه دارد و فرود برود یک تخم نیز دیگر نویسد زن را ده که از وی
 راست بند و فرزند عسه دراز کرد با خدا تعالی شک نیارد دعا است
 بسم الله الرحمن الرحیم اعوذ بالله الصادق من شکل طارق بسم الله الشیخ
 بسم الله الکافی بسم الله الذی لا یضر مع امره شیئ من الارض و لافی السماء
 السميع العظیم بسم الله یتوکل الله الشکیک من و اولو یک و نزل من البرهان هو
 شفا و رحمة للمؤمنین و لا یزید الظالمین الا حیا **فصل ششم در**

سوزن کردن گوش بجکان اگر خواهر که گوش بجکان را سوزان کند عدد گوش را
 پیش رانند و کند و تماید و گرم سازد و باز در کند و هم بدان گوشواره سوزان کند و در گوش
 بند و خفته کند و زود نیکو شود **دیگر** بجهت سوزان گوش نادر کند اگر کسی
 را زخم رسیده باشد صفت با آینه آکری بخواند و در آن موضع برسد و بچینه نکند
 بکیر سوزن و این اخسوزن بخواند و زن را با لعاب دهن بگرداند بعد هم بداند
 سوزن گوش کسی را سوزان کند در نشود و خون نیز نیاید اخسوزن نیست او را نرس
 تیر و سنگ سوزان **دیگر** بر سوزن پس با زکواند و بر مدبره جاک خواند سوزان کند در دوی

نیار و در وقت سوزان کردن نیز بخواند **دیگر** که در سوزن **دیگر** بسیار سوزن این
 اخسوزن و هر یک سوزن استخوان با بکوی اندید و در گوش سوزان کند زود نیکو شود و بچینه
 نکرد و آزموده است او ام سوا الهت **دیگر** دفع درد بچگی که بوقت سوزان کردن
 در نشود و بنویسد بشوید بخواند اینست بسم الله الرحمن الرحیم اعوذ بالله
 و لا یضر شی **سوزن در افزون عقل و حفظ و دانش**
 بمتوم توری و آلمر و بچ هر سپهر با یک سوزده باشد و روغن بادکاو و زهار بخورد و دعا
 او برنج کند حفظ زیاد شود **دیگر** دیگر آلمر یک گرم و بچ یک گرم و کدوی تخم یک گرم
 باروغن سستور یکی کرده همچون کند زود خورد و غذای خود از شیر برنج کند حفظ زیاد
 شود و هر چه نظر افتد با تو اند کرد **دیگر** کلوی سوزده باروغن کبچ طفل با خوردن در طفل
 زیاد شود و داناکرد **دیگر** بزنگ و تخم مله و آلمر سه خیر آس کند و بچ نشاند و آب آن
 باروغن شهد میا میزد و کستی کند و طفل با خوردن دهد صاحب عقل و حفظ کرد و در آنکه
 سه روز سیاه با تو اند کرد **دیگر** قدری خردل و قدری سیاه دانه هفت است
 بشوید و در سایه خشک کند بعده بر میان کند بوزن برابر شهد خالص ساینه و همچون
 بقیا پس سبب خورد بیکر برابر چون غلو کند جمل روز نما بخورد و صیت **سوزن**

صلی الله علیه و سلم که خوردن این همچون را حفظ و امن شود و انشا الله تعالی **دیگر**
 نیز که را سوزنی گویند و پوست سبب و سماه و کاکا بکد و کته و نمک سنگ و پسل را
 برنج و خشک از هر یک دو گرم و مسکه مادکا و صدر دم آب دو است درم کبچ بچ نشاند
 چند آنکه روغن باقی ماند آن روغن را با کدو خوردن دهد عقل سزاید و جمل علمها دفع شود
دیگر بسیار کشته کورد در کینه آهوت کند و در شیلید و بستاند آن کینه در روغن مادکا و
 در روغن مذکور در گوش کودک بجای نه بر جیش شود و یادماند و فراموش کند اول منوبه بچ شود
 و بعد هر چه بشنود یادماند و فراموش نکند **دیگر** مسکی و شکر سرد و چهار کمان در تخم
 ده روز نما بخورد حفظ و عقل زیاد شود **دیگر** اگر چشم برده از چشم خاند
 کند در کردن که کد بندد هر دو را با سوزن یا دیگر دو اگر بر خود دارد هر چه فراموش شده باشد

يا كرم وود ولفظ سوره بزرگان عزيز باشد و اگر زبان در خشک کرده ذکر در آن گوید که نيز
 هين هم در آرد و اگر اين غنيت با چشمهاي بزرگ خود دارد **ديگر** صلى الله عليه وسلم فرمود
 حفظ و چشم زخم کار کند غنيت است **سورة الفاتحة** **ديگر** سوره فاتحه
 با مسک در او ندر شيشه بنويسد و بکتاب بنويسد بخورد اگر چه کند طبع باشد نيز طبع کرد **ديگر**
 سوره يس را هفت روز نيز عزرا و کلاب بنويسد و بخورد و قوی طبع و حافظ تمام کرد **ديگر**
 آية الکرسی نيز عزرا بر کف دست راست بنويسد و هفت بار بپسندد و بر حفظ کرد
ديگر اين آية بنويسد و بشويد و بخورد و پوسته بخورد نيز قوی طبع و حافظ تمام کرد
 و در کان با رنجو اندر بر جود کوشش نوياد ما نيز حست آية اينست هفتاد يا سليمان و کلاب
 اتينا حکما و علما و کنه نافع داد و الجبال سبحان و اطير و کنه فاعلين يا حي يا قيوم يا رب
 موسى يا ربه يا رب عيسى و ابراهيم يا رب محمد صلى الله عليه وسلم اللهم فرج من غلظت
 الهمم و اکر من غمور الغم و الحفظ و ارزقني بالعلم و الحكمة يا قاضي الحاجات و يا عالم السر
 و الخفيات افض حاجتي يا مال الخيرات يحکم علي جميع خلقک يا قريب غير بعد اللهم
 افرج غلظت الهمم و ارزقني نيز خلقک يا غير الغم يا آله الاولين و الآخريين بر جنتک
 يا ارحم الراحمين و صلى الله على خير خلقه محمد و آل محمد **ديگر** صلوة اللفظ قال رسول
 صلى الله عليه وسلم بعد العشاء الاخرة اربع رکعات لقرا في کونک
 الکتاب يس مرارة فاخرج من صلوات استغفر الله تعالى سبعين مرة و صلى الله
 عشرة حرات و يتوکل بعد ذکر آله الا الله و حده لا شریک له الملك و له الحمد و
 و هو لا يموت يا ذا الجلال و الاکرام سوره الفجر و هر وقتي که شيشه قدیر شمره مرارة زرقه
 صراطی بعدة قال سليمان الراوي صلوت هذه الصلوة تحفظی يا ميت **ديگر** يتاخذ
 عليه سلم و ابو هريره و کعب الاخير رضي الله عنهما من النبي عليه السلام انه قال من قرا
 هذه الدعاء اربعين يوما متوکلان بعد صلوة الفجر زرقه الله تعالى علم و حکمت بغير علم و هو برة
 الدعاء بسم الله الرحمن الرحيم اللهم رب السموات السبع الصفايح و يا رب الارضين العرة
 المدعات الطابق و يا رب الجبال بالاشهار الشرايح و يا رب السحاب المنفکات الخوا

و يا رب الرياح الريات الفوايح و يا رب السحاب الهمم و حيات الذوايح و يا رب الملك
 الجبارت العظامح و يا رب الشرى المتقات و يا رب الهمم و يا رب البرية و يا رب
 و يا خالق النور و يا مالک النور و يسر يا شمس الفجر الیوس يا من وقع السماء بلاء عبادها
 و سکون يا من وضع الارضين علی وجه و ارجحس يا من برى و اجمع اهل و بدی اوسع
 القوان اضاغ العلوم فی غیر و فی قلبی اظلمت علی پانی و استعمل بر جدی کا و صيدت علی فانه
 لا حواج لا قوت الا بک يا مولانا محمد و آل محمد **ديگر** و من ابی هريره رضي الله عنه
 قال قال رسول الله صلى الله عليه وسلم من قرا هذه الدعاء اربعين يوما بعد الفجر زرقه علم
 بغير تعلم بسم الله الرحمن الرحيم سوني علوه کايمن يا من سوني علمه محيط يا من سوني غير
 الخط يا من سوني لطف شريف يا من سوني فعل حميد يا من سوني مسجد منبره بر جنتک
 يا ارحم الراحمين **ديگر** نقل من تفسير الكشاف في قوله تعالى انما جبر الذنوب يا قاضي
 و الرسول لا ية قال رسول لا ية قال الشيخ الامام رحمه الله و صلى الله عليه وسلم
 ابو القاسم من الشيخ با ستاد ه من و هب بن حبه فمما الله عنه صلوة محفظ قلت علي يا
 رسول الله قال ان يكتب علی الطلعت تا از زعران فاتحه الكتاب و المؤمن و قتل
 هما لله و ما الطين شام شره احد سورة يس سورة الجن و الواح و تبارک الذي
 ثم نصيب عليه زخم و ماء السماء او ما رطبتنا ثم اشرب علي الولو و كذلك عنه النبي
 شامه متقابل سكرتم تضلي بعد الرب ركعتين تبارک في كل ركعة فاتحه الكتاب مره قتل لله
 احد خمسين مره ثم يصح صائما لا ياتي عليه ربعين يوما بصير حافظا انش و الله تعالى
ديگر از امام عظم ابو حنيفه كوفي رضي الله عنه آورده ان بعد من فضيلين دعاء خواندني و
 كشارين من دعا لوده است بسم الله الرحمن الرحيم لا آله الا الله احد احد الاله يا حي يا
 لا آله الا الله تعبد و قال لا آله الا الله باطفا و رحمة لا آله الا الله متقا يقينا و سبحان الله كبرية
 و اصيلا بر جنتك يا ارحم الراحمين **ديگر** امام شافعي رحمه الله در آغاز خواندن ستر دایم این دعا
 خواندی بسم الله الرحمن الرحيم اللهم ارزقني علما نافعاً و حفظاً كاملاً و در ايت شامه
 زكيا فيا برنوس اعيتة التي تحصيل العلوم بر جنتك يا ارحم الراحمين **ديگر** روايت کرده اند

باد و بلغم اما تلخ را زیادت کند **قال حکماء** سرد و خشک است و
 رطوبت فصلی دارد و بدین سبب بلغم آنکه در جوف نمک پرورده شود در بعضی
 دهر و شربت که از اعضا او سازند دل کرم را نافع بود **قال حکماء** الهند خاسته
 او سرد و خشک است اگر بعمود او در کال کند و تخم بیرون آورد بختی بسبب کرد
 نمک است اس کرد و نیز کند آنرا بنام نوحه شیب را دفع کرد اندر سرد و زودتر
 باید داد **قال حکماء السلف** او غوازه که ناپرسیده باشد ترش بود
 سرد و خشک است و اندکی رطوبت دارد و چون شیرین شود کرم کرم است
 است صفرا را اوله کند و مغز چست است سرد و خشک است و قابض است
 اشتها را نافع بود **قال حکماء** لارجانی خاصیت او معتدل است چون پخته
 بود جایز را قوت دهد چنانکه از سردی فرغ کرد اندر فرعی را دفع کند و افزونی
 انقباض بود افراط نماید و اگر افراط افراط شیر مادی با لای آن خورد تا مزه
 شاد بود آنکه ترش است سرد است بلغم و تلخ فروشانند **قال حکماء الهند**
 نوزک کرم کرم است و هم سرد است آنکه خام بود سرد و بکشد و آنکه پخته
 و شیرین بود کرم بود قابض است اما حکمی اندکی دارد و جو شیب را نافع
 را باز دارد **قال حکماء السلف** خاصیت او معتدل است سرد و درجه در
قال حکماء السلف خاصیت او آنکه برادر خود پخته شود معتدل بود چسبند
 روزی بداند تا پخته شود سرد بود و بطشش انقباض خاطر آنکه با دگر کند بود
قال حکماء الهند چون سرد بود و اخلاط را دفع کرد اندک **قال حکماء السلف**
هند است **قال حکماء** الهند خاصیت کرمی سرد است و نافع تلخ و بلغم بود
 و قابض خشک است چون از درخت پخته شود آن نفع بسیار است
 و **قال حکماء السلف** خاصیت او کرم است در وجه دوم و خشک با
 بادل درجه در وی اندکی سهد است بدین معنی وجود را قوت دهد و در
 دیک درج حرارت فرعی فروشانند سیرج انقباض دهنده بود **قال حکماء**

خاصیت او سرد است و نافع تب سوز که پسند تلخ و سرخنده و موسک
 آنرا نیز در دل را از تلخ شاکلی دهد و اخلاط را دفع کرد آنرا در باه استری
 دارد و در معده در بعضی شود و وجود تازه خود را نماید مادن و در باه استری
 سودانیم توانیچ برود اگر بالای آن بخورد ازین حضرت ایمن باشد و تلخ و چسبند
 و تلخ است در وی قوی اطلاق است **قال حکماء السلف** خاصیت او قوی خشک است
 در دو درجه دویم قابض آن صفرا را یکسین دهد و معده را مقوی دهد و بر تخم
 یاری دهد و اشتها را از دو اشتها را که از ضعف قوت باشد متولد شود
 از اشتها کند **قال حکماء الهند** خاصیت کیمه سرد است و نافع تلخ و بلغم آن
 قابض علت سکره را نافع آید و جایز قوت دهد و بخار آب سردی بکشد
 و در خوردن مطبوخت **درخت آرد کابین** **قال حکماء السلف** کل سگوف
 کل او کرم در درجه و خشک بدرجه اول پسند نماید و نافع بکشد پیوسته کردن
 اخلاط غلیظ را فرود آورد و برک او چون سودا فراید و همچنین سیه و اما برک او
 در خوردن و سرانداختن موی در آن کند و اعضا برک او بار مغز است
 کند و اگر میوه از خوردن سودا پیوسته و ناخوش آورد و یا زهر آن برک
 او است **قال حکماء** خاصیت او کرم و خشک با در دفع کند غلیظ ماخون بسیارند
 و دیده از بیستن برک او یکسین یا بد **قال حکماء الهند** خاصیت او سرد و خشک
 است و نافع باد و بلغم و تلخ است و غلبه خون در علی که از نهما خیزد همه را نافع
 کرد آنرا پوست او اس کرده بر هر آس که آنرا در چپاک کند نافع آید و در دریا
 را تسکین دهد اگر شکوفه او چون آغانز برک باشد در بهار گاه آنرا با آب
 آس کند مقداری که مقداری که سگوره و روغن ماکا و درم بار کند چو در نیت
 سلامتی اعضا بود تا سال دیگر از کرد خارشش ایمن کرد **قال حکماء الهند**
 هر که برک بجایین بساید چند روز در سپر اندازد موی در آن شود و اگر در کمال
 او بوی یار کند بار و روغن شفتا تو ساینده و برنا سور مال نیکو شود اگر کل او بوی

الرشیه

۲۴ کند در سردی شقیق از وی برود اگر چرخ او بساید و در سپر اندازد و در
رمانش د بذر از شود **قال** حکما را سلف خاصیت او گرم و خشک است
در وی لطافتی است و در آسانی برن نفوذ کند و اخلاط فاسد را با صلا
بدین معنی اطباع نهند بیکو نیند که نژده نوع د میدکند دفع کند و گرم شکم کیند
و بسکی خلق بکشاید و منافخ در دهکلی درخت اوست و برک او مصفی چون
است و با او هم بدین نزدیک است و کل بار و برک او سوس بکیند
وقال حکیم الراجانی خاصیت او معتدل بود اگر چرخ چترکی از درخت نم می نشاند
آنرا بجای گویند بقدر حاجت پستاند همان مقدار بطرفل جو بار یک اس
کند کف اید و هر روز سرد درم بخورد یا چهار تخم روغن ماد کا و روغن درم شند
بهم علتی که باشد در شکم دفع کر شود و در سردی نیز برود اگر مدت شش
ماه بخورد قوت جوانی بیاورد **قال حکما** **الهند** خاصیت نم سرد است اگر برک
نواز و پستاند و خشک کند و بار یک اس کرده کیند پسیاه و قدری غنی
با نم چاشنی با فند کند یا نیز در هر روز نهار بخورد بمقدار پنج درم و طعام
و شیرین و خوش خواه نژده نوع پستی و خوام دفع کرد و آن دم روش
کرد و پنج علتی در وی نماید و قول حکما در دیگر هر که برک نم که غنی میشود این کند
باب بخورد و علتها شکم را دفع کند هر که برک او اس کرده در ناسور که گو
بر آید فرا هم شود هر که برک او را تازه باشد و در هر جراحی که تازه باشد
اس کرده طلا کند نیکو شود و هر که پوست نم کاره کند خنجر و زنجیر و زرد
روی و علتها دیگر از وجود او برود و دفع پستی کرد **اندر ساسانیت**
از زمین هند است **قال حکما** **سلف** خاصیت پوست گرم است در
درجه دوم خشکی در وی مگر بار نار و دفع تحلیل او دلا و میدکند و هم
را سفید بود و کزیدن جانوران مویر بخوردن منفعت کند **قال حکیم الراجانی**
خاصیت او گرم است اگر پوست پنج سوسن و پوست تنه او کل و برک

را دفع

دانه

۲۵ و تخم از هر یکی بیکان درم بار یک کرده بساید یا یک سکوره بکیزد ماد کا و تازه او
بخورد و در وی سرباره همین قیاس خوردن د بذر هر در حال دفع کرد و او اگر در
سالی یک هفته بخورد پنج زهری برود کار کند و اگر کزده هم غیر **قال حکما** **الهند** خاصیت
درخت سرس نخچه و در برید که پوست که پوست او سیاه و ام نماید و منفعت
زیادت است نزدیک بعضی اطباء هنر است اگر آفتاب بخورد آید که سر مانا
میشود و آنرا بسندوی شمار هنر بونی گویند قدری از پوست سرس با شسته
برنج سستی اس کرده بخورد تا سال تمام از زهر کزنده کمان چنانکه مار و کزدم ایمن باشد
تا بجای که میکویند اگر جانوری نمزی کس را کزده آن جانور نیکو هلاک گردد
خاصیت العمده علی الاسلام دادی **قال حکما** **سلف** خاصیت کل او گرم و خشک است
آجاری که از کل او بسازند اشتها در د و طعام هم کیند اما متیز است چتر را زنا
دارد و طریق ساختن آجاری است که غنی کل او پستاند و دیگر در آب انوار بخورد
بشود با قدری خود دل در روغن بر شرف اندازد تا ترش نشود و چون ترش شد
گرمی در وی کتر کرد و پوست درخت او سب را بد هر که پستی کرد و اگر چرخ
در روغن تخم بچو شاند آن روغن در اندام مالد خارشش دفع شود **قال**
الحکیم الراجانی خاصیت کل او کل معتدل بود بسکل که آن نسبت دارد و هر چه
طبع را نرم کند و اندوه پسیه بر د و طعام هم کیند و جای بر ا قوت د بذر **قال**
حکیم الراجانی خاصیت او سرد است عقوبت دهد و غلبات خون را فرو نشاند
و اگر برک و اگر بر آید بخورد در د دل را دفع کرد اندو پوست درخت او در
جدا نگاره بکار بر نماند بود و اگر چرخ نو او را جلا کنند دفع جلا با د با بود اشتها
در د طعام هم شود **قال حکما** **سلف** خاصیت او سرد و خشک و در اول درج صفر
تسکین دهد و نفع و طبع آن بر آمدن خون را دفع کند و تسکین قبض کند و اگر پوست
در روغن در آوندی جواجبها تازه خاصیتی عجیب دارد و در حال فرا هم ارد
قال حکیم الراجانی خاصیت سرد و خشک است درخت بر زهرمت عا در

بر وجه دوم جو احتمالا تر را خشک کند و علتی که پوست اندام بکشد چون سق
 دازد و ما دان سود دار و چون طلا کند بشود و اگر پوست آن درخت بر
 عارض نسی چون تخم خوب و مانند آن آنرا سود دار و **قال** خاصیت مارا که
 دست دافع و تلخ و ملغم بود اگر پشتری جای طعام خود شود اگر بالاد آن
 بخورد در شکم که در زیر آن بطنی و انهم و اگر روزی شیت سازند بخورد با ما
 جز امیجی و شکر تری بهم بخورد در آن سردا دافع کند حرارت و چون بر
 منیدارد **و اگر دومی** در زیاد است که هندوی آنرا که توبری گویند شیر او در
 بر آید اگر برادر مصلب طلا کند موسی بر آید اگر که تری در برص کار کند
 موافق است و بر درختی است **قال حکماء** **الهند** خاصیت او سرد است
 بر وجه و خشک یک درجه جادیدر ا قوت دهد تلخ را فرو شاند و اگر در
 خون افراط نماید گرم در شکم انگیزد اگر قدری پوست درخت او چکا
 بو اثر میان یک ماهی اندازد و برد و خاز او کم کشد چنانچه فرستود
 خاصیت او سرد است اول درجه خشک دوم تلخ را فرو شاند و در هم
 یاری دهد طبع را نرم کند و سریع انهم است **سببا قال** **انهم** بخیدر گویند
قال حکما را سلف خاصیت او جاد بر یک بر وجه خشک بر وجه دوم و قابض است
 اشتغال با زرد و سیلان چون میخ کند **قال حکماء** اگر برک او اس کند
 بر چشم نهد و هر کسی را غلبات خون و حرارت بود نفع کند و پوست او
 در دهن درشتن سفره سفید بود و یا را او میخ استمال قوی تر است
بذاتی **قال** **انهم** خاصیت او گرم است بر وجه دوم خشک و بد وجه پیچید با در آن
 در شکم تر آید نفع و قرار برد و اعصاب را شود در دو پنج را و در اندام
 مفید است چون در دهن در و **قال** حکما **الهند** خاصیت معتدل است
 کرد اندود منس را نافع تر آید و نفع این بسیار است چون او را **انهم**
 با قند شربت بسیار **قال** حکما **الهند** خاصیت او معتدل بود پسته یا

قال حکما را سلف

دی

مقام نرم سبب و تشنگی بستند و مجد و را مفید بود و طبع را نرم کند **قال** حکما **الاراجا**
 و بور بحال خاصیت او گرم است بر وجه بر میور او نفع کند و ریشما باطنی را فرایم
 ارد او با شیره بر خور و **قال** حکما **الهند** خاصیت او معتدل است قوت باه در سا
 منی بود **قال** حکما **الهند** خاصیت او معتدل است سردا بخیر
 بد نوع است یکی سپید و دم لعل باشد آنرا که نیز خوانند خاصیت او گرم است
 قویج کشاید و در مہار تحلیل دهد قویج را سود ارد او جلع را مفاظ سردا **انهم**
 را ضعیف کند و غن او محلل است جمله عطش را سود در نافع بود و اما سها در معتدل
 و در جسم باشد نفع کند و برک او گرم است سبب بکشد چون مغز او سہ داند با سبب
 بخورد اشتغال ارد **قال** حکما **الاراجا** خاصیت او معتدل بود دافع باد ما چون بر
 او بار و غن حرب کرده گرم کند و در موضع باد در بندد که سبب و صحت یا بر
قال حکما **الهند** خاصیت او گرم است در آن تند جلد باد ما را فرو شاند **انهم**
 ارد و تخم او دفع است اگر ا پستی بود اگر جزرات خاصیت سببیزد و طلا
 نایک هفت متواتر جالد یک شود **انهم** خاصیت او سرد و خشک است
 بر وجه بر میور صفرا را تشنگی و طبیعت را نرم تبها خازم پیشند و قوی باد
 در دهنده را قوت دهد و کاد کائرا القوص اگر باید داد و در زمان و خصیات
 را نباید داد و همچنین مردمی اندک موسی سفید و پوست ز سبب زهد را معلت
 سر سام را مفید بود و **قال** حکما **الاراجا** خاصیت او سرد است بر وجه
 خشک یک درجه و یا دو تلخ را دفع کند و جادیدر ا قوت دهد اما در خوردن
 افراط کند زیر آنجا میبارد اسر کند **قال** حکما **الهند** خاصیت او سرد است
 سرد درجه خشک یک درجه و طریقت زیادت کند سردی کرد اند اگر شیره خور
 باشد علت بندد و یک پدید آید **قال** حکما **الهند** خاصیت او گرم است بر وجه خشک
 در یک درجه فلو پس او طبیعت سخت دازم کند و باد ما را گرم عورت
 فیلق کند آنرا شاذی کرد و یک مہنوتہ **قال** حکما **الهند** خاصیت او معتدل بود جلد باد ما را اجاب

لقوه و قابض و باد هفت اندام هم نافع است اگر فلوس او مقدار دو دم باشد کند
 چهار دم متواتر یک هفته بخورد و پنج عطش در شکم و اعضا او نماند همه را تحلیل و هر
قال حکیم الارجانی خاصیت او گرم و خشک است بر هر چه چهارم خوردن آن
 اشتغال وقتی از او آسود و قلب بسیار ناخیر او قوی تر است چون روغنها
 و داروهای کتب کند یا قوی را پاک کند و گوشت شکم کزارد و قال حکیم الارجانی
 خاصیت او گرم است و از اند چون بیل و پسته می در شیر او برود که کتله
 سرد در مهنه بخورد و آب گرم بدو فرستد از اشتغال آرد و جمله احوال غلیظ
 دفع کرد اند قال حکما را لهند خاصیت او مشتعل است شامخ او سرد در آب
 اندازد و کتی چون یا کند آب صاف او مقدس کند سکوره ما بخورد تا یک هفته
 که آنرا سندی رکت پستی گویند دفع کند بر همه چیز غذا برنج و مسک با روغن
 ما و کافور **قال** خاصیت در کتلهها رتب غشیه مؤثر است که در اندام در
 در تهر آگ اگر بخورد قوی او اشتغال آرد و شیر آن بار و روغن بخورد تا با شیر برود
 روغن با لطله کند کردن دردی قدیم باشد دفع کند خاصیت او نیز گرم و خشک
 است در درجه سیوم بخورد است و شیر او حرف قال حکما را لهند خاصیت
 شیر او معتدل بود چون مخلوط کند هفت کرت تب و سوز و خشک کند بعد
 بر روغن بجز تر کند طبع سازد و در جراح نهد و در پستانه در چشم کشد
 موی یک رفته بر آید اگر چشم برود آید شیر او در ناخنها بای زانگشت تر کند
 سخت شود در زمانه درخت آگ که زیر او سوراخ نیاشد شاید بود که مار خا
 کرده باشد جو ز قالی همین است **قال حکیم** خاصیت او سرد است درجه
 خشک نیم درم چهارم خورد است و اگر خوردن میده او قوی افتد و از برگ میوه
 او پستی آرد و جراث ترش میستی از وی باز آرد و برگ آفتوت از باره
 زماوت است و اگر زخمی طلا کند عضو را بچرخ کند و قدم را تحلیل دهد خون را
 بطلا صاف کند از آن موضع که بخیل شود خفا کند اما س پشت اسرارین حاد

نمودند

شود و در زمان فرود نشاند اگر شیر برگ او روغن سازد و در اعضا در و سینه طلا
 کند در و پکین در بصیحت **قال حکیم** اگر تخم او غدا کند اول روز یکی خود هر دو
 یکبار یا ده کند با پست یکبار سازد بعد نقصان میکند تا همان یکبار رسد بصیحت
 کامل باشد با مراند آگ سپید روز یکشنبه چون ماه در منزل نرسد باشد نه آگ سپید کند
 بستند دوکان درم باشد با دوکان و مدت یکسال بری بخورد و بجای میل کرد و جلد
 دفع شود و زخمها روغن شود قوت پل در وی بدید آید اندام کل الماس کرد و در
 کرد و هر که او را اینده عاشق شود و اگر در باز و بندد جمله زخمها دفع شود هیچ زهر کاشند
 و کز زنده نگردد و آب سیب دیو بری و کفتار او را بنامند و اگر با صندل و آب نیلوفر
 بهم سخت کند و در کلوی طلا کند و کتی بخورد خاف تا که شود اگر در ایام حوض عصر
 که کند و در جدم او مار سد و اگر در کز بندد و بس پشت آرد جمله دشمنان برافند و خلق
 دوستدار وی شود و اگر بوم و زراغ سپیاه و کوب سیاه یکجا کند جرم سازد و هرگز از آن
 چه دهد دهن کرد جمله دشمنان او را بر افستند و اگر با آب بخورد تب دفع کند و اگر
 با جلد در از سخت کند پستانه زخمها سرد دفع کرد و اگر با عدس لوطوس و بوسند
 و سلما سی که بر کرده باشد جناب که اندا کرده و کبر با و در سرطان طلا کند جند روز بصیحت
 کامل یا برسی تخم پلر سپید پاک کرده و هر روز یک تخم با قدر نبات و قدری کجیبا
 بهم بخورد و تا یک ماه تمام بس منفعت او را باشد هر که غرق نشود و باقیس بر حوت
 کرده و بر اصف و افتاد کردن دست و انواع علما را و مانند جمله کجیبا بر روی
 ظاهر آرد و از جمله روحانیان کرده چند آنکه خواهد مباحثت تواند کرد و صد بر سر آید
 و با هر زنی که نترسد یک کند آن زن هرگز زایل نکرد و همان بیست ماند و ناقص
 اگر ببول او اوسس اندازد زرد کرد و در عمر بسیار یا بد **قال حکیم** خاصیت او
 گرم است نافع است مرطوبی را اگر برگ و بار آس کند با رو خط مساوی او گرم
 و نان زرد مار و روغن کجی بخورد و شکری دفع کند و یار کرد پس را موی شود و آرد
 باشد تخم کوندی با کلان آس کند غلظت جند کند فرو برد و بعد از آن ساعتی است

گفته سوی در میان غلور باید صحبت شود **قال حکما** ^{له} خاصیت او معتدل است
 و اگر پوست نخ او خشک گردد و یا یک اس کند و یا بشد غلور سازد معتدل و دوم
 نماز و یک نخورد و یک کاسه شیر ما و کالایا بر آن مرد فرستد چون شب در آن غلور
 از آن درین گیرد و در جماعت مشغول گردد و اساک او و خاصیت چنین فرموده
قال حکیم خاصیت او سرد است و خشک درجه اول او خشکی او بیشتر و در آنک
 را که ماد کاد و مال او از گرمی باشد فرود نشاندند قابض است اگر برک او برسد و بر
 موضعی که سوخته باشد طلا کند منخفت یا بدو قوت تحقیق در وی بغایت است
 فرخ ریش و پانز اسود مندی بود و جیت جنگی مردم و حیوانات دیگر را بداند مفید
قال حکما ^{له} خاصیت او سرد و تر است اگر این را با کل بلو متساوی باب
 اس کند سبب را در هوا سرد و در سوختگی را نفع کند **قال حکما** ^{له} خاصیت او سرد
 و تر است و در آن سرد خناده بود و یکجا نماند و بی دهر حرارت را سکوت و در آن
 دست و پای را با آب کلوتر کند اس کرده طلا کند سوختن دست و پای که از
 بپزند وی با دو پنجه اندر دفع کند و اسکن دهد و ماندگی راه را که آرام دهد و نرم
 کند **حکما** ^{له} **قال** خاصیت او گرم است و خشک بود اگر با جوهر و قطن
 رنگ بخورد و جل و معده تا قرت در برهت ماری و بوی و من خشک کنند
قال حکما ^{له} **قال** خاصیت او گرم است درجه اول معتدل و درجه دوم
 بدرجه دوم خشک بدرجه سیوم عقوبت و کوشش بن جایی دندان باز
 دارد و در آن حکما اگر نهار بخورد طبیعت را نرم کند **برک** ^{له} **قال** خاصیت او
 گرم است اما آنچه قوی است اعتدال و مناسب تن مردم برک جانی است
 اگر بر سر می خورد که سنگی و انواع برک دیگر هست چهار چیز در نفع برک قبول
 حکما بر السلف نوشته است اگر بر سر می خورد که سپسکی گیرد اگر کسی سینه خود
 طعام آرزو کند و اگر تشنه خورد آب نطلبد کفش نوشته آید و اگر تشنه
 دهند استویل انجید اما همه را معلوم است که نافع است **خر ما بیجا صلی**

علیه وسلم

فرمود

فرمود بخورد خردمانا بدو بر پستی که تمام روز در امان باشند و در آن شکر را در نفع
 کرد و گفت پیغام علیه السلام خدا می تعالی دوست دارد و خردمانا فرمودی صلی
 علیه و سلم طعام بدیند فرزند و در نفعی خردمانا شد آن عورت را هیچ علت نداشت
 نشود و فرزند آن حکیم دعالم شود زیرا که چون بی بی مریم پارسا ممتز عیسی صلوات الله
 علیه متولد باشد مریم خردمانا بود اگر خرد این طعام دیگر ممتز و صلی بودی مریم را خدا
 تعالی آن روزی میگرد فرمود علیه السلام اگر بر ایند که در خردمانا ترجه فایده است
 رفتن او مامور دارد **قال حکما** ^{له} اگر خردمانا بر در و فن کاد بریان کند و بخورد قوت با
 میروتن زیاده کند و ماده منی را بپزداید **قال حکما** ^{له} و او بر کجانی صاحب جنتی بود
 گرم و گران است و خون فاصد اظفر و معده را پالاید اگر چه در خوردن است
 بپزداید **قال حکما** ^{له} خردمانا معتدل بود و در دفع دق و سر جنباده کند اگر چه بی الهتم است
 و خردمانا در حرارت کتر بود و در دفع باد و بلغم و تخم بود و قوت باه را اگر بار دهن کاو
 خورد زیادت نشود **مویز** ^{له} **قال** گفت اینکو طعام است مویز نرود نشاند غضب
 و زهنی شود خدای عزوجل با او سخت نیکد و بوی و صحن خوش و بلغم را در دفع کرد
 و رخ دندان را بچد و در در و راید و چشم را صاف کند و رنگ روی داند امرد
 کند **قال حکما** ^{له} علیه السلام فرمود هر که خواهد که او را فرزند می صاحب جمال و خوب
 طبع و پسندیده حاصل حق تعالی روزی کرد اندمی باید که نزدیک جمل چند مویز خورد
قال حکما ^{له} السلف مویز قدیر که از فراسان در دهند آید گرم و تر است طبیعت نرم
 و صفرا را تشنگی دهد و خسته مویز فایض است و اگر مویز باوانیکو بخورد معده
 قوی باشد **قال حکما** ^{له} الاراجانی و او بر یجان خاصیت انکوزه شیرین گرم باشد همان
 علت افزاید که خردمانا بود اما تن را فرزند آب شست افزاید متع نیز بود و اما با دیگر
 چون افزاط فایده آنچه تر تشنه کونند باشد گرمی سازد و صفرا ببرد و خاند که مات سرد
 بشود و پیش از طعام بخورد و غوره او سرد خشک باشد شکم با دیگر دما صفر باشد
 و طعام بگوید **حکما** ^{له} **قال** انکوزه شیرین گرم است نافع تر بود اگر با اعتدال خورد

افراط نماید و آنک ترشی است سرد بود اگر در دفع بود و حرارت فرو نشاندن
 معتدل بود اگر بار و عن کا و بخور و قوت یادید ایبر جاویر را قوت دهد اما قوت
 نگاه دارد و افراط نماید و اگر بغیر دهن ماکا و خوروه شود افراط نماید خلط
 بر جمع شود و تولد را استسقا کند **قال** خاصیت موثر معتدل است سردی حساب
 دفع سرخناوه قوت دهد اما بطی الهضم بود چون بلغم و خلط زیاد کرد و از آن
 پسندید بدید **جوزمانی** قال حکما را سلف جوز با سسی گرم تر است و در غلبه
 سرد بود و قوت بقاء الیکر با نبات و قند پاکیزه بهم بخورد و در خلط فاسد را
 کند **قال** حکما را الهند جوز مغز با سسی معتدل بود آنک نوباشد قوت تن دهد و باد
 منی زیادت کند و تن را فریب گرداند و اگر بسیار استسجال کرده شود و صفرا در تن
 زیادت کند و آنچه گفته باشند گرم و کدو دانند از خشک کردن آن **قال** حکما الهند خفا
 او معتدل و جرب بود و دفع قوت باه الیکر در افرونی اعصاب بود آنچه کرانی
 فرو مانع بود آنرا یک کند اگر افراط کند بطی الهضم **خلنوز** و ابور پجان صلب
 هند خلنوزه گرم باشد آب پشت پیفزاید و تن فریب کند و اگر در خوردن افراط
 دهن را بد باشد **قال** حکما را الهند خاصیت او معتدل بود یک و جرب و قوت
 با انعام منع آورد و خشکی اندام ظاهر و باطن دفع کرد اگر افراط نماید **بادام سلف**
 بادام و نوع است یکی شیرین دوم تلخ آنکه شیرین بود گرم و خشک است
 در جبه اول اخلاط غلط در پنج از پسته پاک کند و در آنها از روی سرد چون طلا
 کند قوت شراب کم کند **بادام سلف** بادام شیرین باشد کلور انرم کند و بسیار
 خوردن از در حیض آورد و شکم در فغاند و بپتیکتیا جگر را بکشد **قال** حکما **سلف**
 بادام شیرین معتدل بود جرب و سبک و صلی دهن و زبان و حلق بود و روغن
 او سرد و ریش را در دهن کند چون مالد **ماروی حکم** خاصیت مغز او گرم و خشک است
 در در جبه دوم جرب است باد منی پیفزاید و برص را نطا کردن دفع کند و اگر
 با جوبک در اندام مالد کرد و دفع کند **قال** حکما **سلف** خاصیت او معتدل بود جرب

قوت باه الیکر زرد رنگ روی روشن کند خشک اندام دفع کرد در چهار خا
 برقرار دارد یعنی قوت جاویر با سکو و همان خمرد و افراط میوه که در آب باشد
 بدید آورد بود **رسول علیه السلام** سفیر را از لطایف نوباده رسید بر بهر دو
 نماده و بر رخ نهاد و گفت یا بار خدای چنانکه این روزی کردی ما را در دنیا
 کنی ازین آخرت و فرمود علیه السلام بخوردید سفر جمل را بعد پستی که دل را آوی
 کند و گفت علیه السلام که بدید خورد و بزنان حامله را تا فرزندان حسن خلق
 بزاید **قال** حکما را سلف ابی آنچه ترش بود سرد و خشک است و جاویر و ماسک را
 و در بعضی یاری کند آنچه شیرین بود معده را با صلا در آن و خلط بود و قوت دل
 بدید آورد **قال** حکما را الهند ابی میوه لطیف است تشنگی و دفع حرارت بدنی بود
 هر چهار بر قرار دارد و جاویر را پاک کرد و آنچه در دهن و جوی است **دیگر**
 او گرم و خشک است در جبه دوم آخر سوم در معده را قوت دهد و باغ را بچ
 بیشتر خورده باشد جام با نمک و یا شیرینی غشی او در دماغ را خشک کند **قال** حکم
 الار جانی خاصیت او گرم است بر جبه خشک بیک و در جرم طوبی را نافع است
 تری اندام را دفع کند **قال** حکما را الهند خاصیت او معتدل بود گرمی که در اندام
 را بار دارد و در خوردن مزاج را بعضی را از خوردن او اندک کند و کوفتگی وجود
 بود عمل پستی و در دماغ کنگ را نافع است اگر با کندم تنسای می خورد **قال**
 خاصیت او گرم است و خشک در سرد و جرم معده و جگر را قوت دهد و قوت
 عطشیت دل را نشاند کند و بوی دهن خوشتر گرداند و قی غشان ساکن کند
 قایض است ام اص سردی را **قال** حکم الار جانی خاصیت او گرم و خشک
 است بر جبه پسیوم معده و جگر را قوتیت دهد و قی جوشیدن دل را تسکین
 دهد طبع را بندد و جمل بیمار را که حاده او از سردی باشد شفقت کند و او را
 در خلج حشیم بکار آید و نیز **قال** حکما را الهند خاصیت او گرم و جرب بود
 دفع کند و تشنگی بنشاند و سبک باشد و جاویر را قوت دهد و بوی دهن خوش

کندگی و همین دفع کرد اندک اندک و اگر در چشم کشد بآب سهو و حار شش
در دره دفع کند و دفع سببات بود اگر مداومت نماید **خواص بارسی قیل**
حکماء السلف بهترین انواع خواص است که حکم باشد خاصیت او گرم و
خشک است در درجه و لطیف کننده است و با دانه را معیار اند و نیز **ساق**
نشانده و تویج را سود دارد کرده را منفعت کند و باه را قوت دهد **قال حکماء**
و معتدل بکرمی که باید اولت بکتابید و سرفه را دفع کند و بر سپینک دگی باید
افلاطون دفع کند **قال حکماء** الهند خاصیت او گرم است جلا سرد و بیاض
وجود دفع کرده و علت علق با نوع خوردن آن دفع شود و وجود سرفه را
ارتم **عقد سنج** طرخان است قیل حکماء السلف خاصیت گرم و خشک است
در سه درجه در دانه که مادان سردی منفعت و اگر بار و غن طلا کند بخند
پیش از نوبت لزه بر اندلها مالیده شود که دفع کرد اندک چسب ماس از عضو
که کم شود انرا اطلاق کند مفید است که عضوی از گرمی و سردی جز ندارد
شیر خارا را منفعت آید عاقر قره گرم است و دفع سببات و سردیها چون
زیادتی اندام را دفع کند و سردی و قوت یاه پیغمبر باید با دانه بلغم کم کند و استهلاک
آرد خاصیت آن پیغمبری سندی گویند و آنچه ترک اولگ خوانند خاصیت
سندی گرم و خشک است در درجه دوم طعام مضمض کند بر اند و معده را از
بیر در طبع فصلی در وی بیشتر افتاده است جرم او گرمی زود که در تحویل
یعنی سندی دو نوع است یکی جرم حکم است آنرا گرمی که پیغمبر در هندوی آنرا
کنگفت گویند دوم از وی که درون جرم او پسند است لینی سندی دو نوع است
می باشد آنرا پیغمبر خوانند در دانه کنگلی است شمال باید کرد **قال** خاصیت
او عاقر است بر درجه و خشک یک درجه با دانه بلغم را که کند جا و قوت
دهد آنچه خورده مضمض کرد بلغم از دل بزداید کشادگی دم بر دانهها شکم بد
بود دفع کند **قال حکماء** الهند خاصیت سندی گرم است آنکی خشک و از مابالا

سرفه دفع کند

سرفه دفع کند سبز بود و شیر را نافع آید و دل را بلغم پاک کرد اندک و آتش غریزی
در معده بگیرد و آنکه پسندیده بر درجه کند نافع آید و دل را بلغم تراست اما در
کاو بریان کرده بخورد با سمنه خالص یا میزد و بدهد بخورد **پیل کرم** خاصیت او
گرم است در سه درجه و در سپیاه است گرمی در وی قوی بیشتر است بلغم
با دانه بسکند و با دانه جگر کشاید و معده را گرم کند و با زهر قاتل است با نوره
صد در وزن با زهر سپیاه و با وی مقاومت کند **قال حکماء** الارجانی بلبل و نوع
است یکی پسند دوم سپیاه حرار نقل کند با خران بزنده پسند از هندوستان
نقل کنند و درخت او را آنچه خوانند خاصیت او گرم است سیاه را قوت
سستی است و هر در وی که معده از سردی بود هر غلی که از بلغم باشد بلبل
کرد آنرا دفع کند و با دانه را شکند و بند تا جگر کشاید و حضرت جوآن دفع کند
و است بهما صاوق بیدار در درجه طوبت را نسق کند و وجود او گرم دارد
پیل و زرخشک است در درجه قوت باه بیدار و اگر از آن حلوا سازند
و با سمنه هم آنرا بخورد آتش عری در معده پدید کند و نافع است هر بدن
را **قال حکماء** الهند خاصیت پیل دراز و تر بود و آنکه تر باشد بلغم زیاده کند و اگر آن و
جرب کند و خشک بود بلغم را نقصان کند و افزونی وجود قوت باه بکند و در وقت
سببات بود اگر باشد بلبل یک صنف **قال حکماء** الهند خاصیت او گرم و خشک است
در سه درجه و بلغم را سرد گرم شکم سرون او اما سها سرد و کوله را تحلیس دهد
زبان را در مالیدن دفع کند بوی کردن و فاییدن عطش آرد و اگر با پیغمبر نرند و بول
کند اما س را سرد و سها دفع را سود آرد **قال** خاصیت او گرم است پرورد
افلاطون عطر آید که در اند جا و بیه قوی کند و ما ضمیر بود و است شمال آرد و علتها
چون پینه و جز آن و سرد را نقصان کند **قال حکماء** الهند خاصیت خردل که در
دفع با دانه بلغم و گرم شکم را دفع کرد اند و جا و بیه را قوت دهد و علتها شکم حلوا بلغم
که جاتر شود و بوی دهن برود و مزه دهن خوش **خردل** خاصیت او گرم و خشک

است در درجه سوم خشک در اول نیند ما بجز در سبزه روز بدان بکشاید
 نادر تحلیل دهد از آن بول کند و ضعف النفس را مایع است که هر بر این
 کند و قوت باه نیز از آن حکم الارجانی هر که یا نخو آه نسک بخورد و طعام کم خورد
 سعه را قوی کند نیند بکشند اگر کسی را آب دهن بسیار در روز و بکیر جوانی و کیر
 تخم کز و یکسره و الاخره و یکسره اجود چهار درم پسته کی و دو درم غود خالص غام
 جلد را بکوبد یکجا کند با آب جنه قند میامیزد هر روز سه درم بخورد و معده قوتش
 بلبغ را بر دوی دهن خوشش آید آب دهن از رفتن با ذکیر و وسد مایه در
 بکشا با زما را بنشانند و کرده را قوی کند و طعام از آن کند و بقراط حکم کوی نجیب
 در ام از کسی که اندر سالی بکوفته ازین بخورد شصت زیاده کند بیشتر
 السلف این را پسته بیده از موم حکما را تا خون را ریشید گفته اند اگر تا خواه باشد بخورد
 طعام بکورد و اگر با پیل بچشاند و آبش بخورد و سردی وی بشاند و ابیرد
 و اگر تب بسیار باشد در خون ناخواه دفع کرد و تخم کرش **بغی اجوده در بعضی دیار**
 بروجانی گویند یا نخو آه مشابهت دارد اما دانه او نان خیزد که تر باشد **قال حکم**
الارجانی خاصیت او گرم و خشک است بدرجه سوم و در میکی دفع **قال حکما**
 السلف خاصیت او گرم است بدرجه در دشم را دفع کند و اخلاط غلیظ را بیک
 کند و با و باز بکشند **قال حکما** السلف خاصیت او معتدل است بدون راز غلبه
 عارض باز دارد و آشتهها آرد و طعام هضم شود و در دشم اسپ را نیز کارید
 چون دوسه باری باب کردش که و مقدر از نیم سیر بد صحت **یاید قال بدر السلف**
 و انهاست خرد بشلیت مشابهت دارد از طرف خراسان **ازند قال حکم**
 خاصیت او سرد است و خشک درجه سوم مردم را از خوردن آن بچو دی
 آرد اگر عضوی در دمنند را طلا کند حس آن عضوی در دمنند طلا کند آن عضو
 کند چنانکه از آن در دوزان الم کتر یافته شود و آنچه از وی سرخ و سپاه است
 خوردن آن دیوانگی آرد باید که او را بکشند بد او تا سرد بهترین انواع پیدا

و اسراف حفص را باز دارد و در درجه را مفید است **قال حکما** الارجانی
 خاصیت او معتدل بود خشکی غالب بود و رطوبت را دفع کند و حرارت را
 آرد چون او را بخورد در دماغ شده آید و فاما زردی انوام را برید **قال حکما** السلف
 او گرم و خشک است در درجه رطوبت را سبق کند و قابض خون را که کند و نشاط
 و قوت اسماک دارد اگر فراج خود خورد اگر فراط نماید مشامها را شده آید
الانزک یعنی سونف **قال حکما** السلف خاصیت او گرم است در درجه خشک
 و ریک درجه ریک را از کرده و مشابه براند شیر نغزاید و آب رو شامی چشم
 و هر دوسه با جگر را بکشاید و بر وضعی باری **یاید قال حکم** الی یوس خاصیت او گرم
 در ریک در درجه خشک و در درجه ریک سیک شاکری و در آن اخلاط فاسد که جلد
 بود بر در وی که پانیزد **قال حکما** السلف خاصیت او معتدل است
 آرد و سیک سبزی و حلق کشاید و با در آن بکشند و بوی شراب دفع **قال حکم**
 حکما السلف خاصیت او گرم است و خشک در درجه اما سه ماده که سردی
 باشد بر در دچاس بی چاک شکم را که از باو حادث شود و طلا کند باه را قوت کند
 چون بسوزد با آب آن بسند و طلا کند ریشهها را سوودارد **قال حکم** الارجانی
 خاصیت او گرم است و خشک علی که از سردی تولید شود آنرا دفع کرد آن در درم
 عورت را گرم در در رطوبت را احمه دفع کرد **قال حکما** السلف خاصیت او
 گرم است با نغالبانگ او را نیز لید و با نغز سیه بریان کند و تسادی پانیزد
 و هم خندان نبات یکجا کرده بخورد که ساینک در بستر بول کند آنرا باز دارد و تو
 ماه بفرزاید و سردی وجود دفع کند و لعلم سمات **قال رسول علیه السلام** اولی علم استی
 ما لسانی الحیثت الاشته تاز نهاد و جها و مرگ است از خال برن مقدان از مغالینا
 صیل رضی الله عنه گفته که رسول الله علیه السلام اگر بداند است که چه نفع است
 در خوردن شملیت است هر آینه بخورد تا از ابو زن **قال حکما** السلف
 شملیت گرم است در درجه خشک یکدر درجه و گفته اند نغالی که از وی حاصل شود

ترست در حد اول در مهاباغی را فرو نشاند و اختلال از آن معاینه اند و او را برون
 و چون حیض کم کند و گنگ را مانع بود و در میوند تا را مفید بود **قال حکیم**
 الارجانی خاصیت او گرم است در چه پیوم نفیخ را دفع کند و سرخ المصم
 دفع باد و قوت و سود و باید **قال حکما** الهند خاصیت او معتدل است دال
 قوت و در دفع در دگر و شست اگر با شیر یکی منساوی کرده بخوشاند و با آرد
 هم عقیده سازد و باروغن و شکر هم بخورد یک هفته تمام در وی که در کمر باشد آنرا
 دفع کرد آنرا **بست بشوین یعنی سیاه** و آن آبی هر پیره رضی الله عنه عن النبی
 علیه السلام علیه السلام السواد ارفانها شفا من کل داء السلام و در وقت
 آبی هر پیره رضی الله عنه که **رسول علیه السلام** گفت پس بشما بادا سیاه دانه س در
 که در سیاه دانه شفا است از جمله دارو **قال حکما** الهند خاصیت او گرم است
 و خشک در چه در چه دفع کند و دفع کند شکم سیر و اگر بزبان خال کشند با کرم
 کرم سکر و کدو دانه را بکشد و بهنق و برص را دفع کرد و اند خون حیض را براند
 و اگر در کمر که تر که خشک کند کرم سکر و کدو دانه بکشد و بهنق و برص را دفع کرد
 و خون حیض را براند و اگر در پسر که تر که خشک کند و در وی کردن طوبت
 نماید ز کام دفع کند **قال حکیم** الارجانی خاصیت او گرم است و بدر چه پیوم
 بدر چه چهارم بطر ترست **قال حکیم** در دفع شکم را با زرد باد و باد غلیظ را
 براند و زبل را مانع کند و هر که از کام بدید آید سیونز بریان کرده پیوند پیوند دفع
 کرد **قال حکما** الهند پدید آید بشوین بریان کرده پیوند دفع کرد **قال حکما**
 خاصیت سیاه دانه گرم تر و جرب دفع علتها اند که چون علتها دیگر و طوبت
 را دفع کرد **اند سپندان اردو** خاصیت او گرم و خشک است بدر چه پیوم
 نزدیک بعضی در چه دوم حکم نموده را گرم کند ضعیف النفس را و موقن است
 اما سینه مفید بود و جیتی را از شکم پیون آرد و بریان کرد قابض شود و
 علت بوا میرا سود دارد و در وقت دارم سرطان باب سوده کرسند

حکما
الارجانی

حکیم المارون هر که سپیدان سرخ بخانه دود کند ماران از آن خانه بگریزند و اگر
 سپندان در شیر کند بخورد و در تخم را برود پاک کند هر که روغن آن سپندان بر شوین
 مالده با و ضام بود هر که سر زرد و آنکی سیر باروغن کا ووشکر حلوا کند با نان کند بخورد
 ریش که در مسده باشد بهتر کند و اگر بسیار خوردن خون زیادت کند شقیقه خیزد
 افراط نماید حد اعتدال نگاه دارد **قال حکما** الهند خاصیت او سفید خوردنی بعضی
 تا لیون گرم و دفع سردیها پیوم و در وقت شکستن اندام را مانع آید و باد را دفع
 کرد آنچون توان خورد شود افزونی وجود دم لاغر را بود و از علتها را یمن
 عارض شود **در وصف عن اموی مالک رضی الله عنه** سوال بعد بقول من شرب الخمر
 از بعین صبا کل یوم شربتا الا استنارة الجذی و عوفی من ابنتی و از موتها ام
 و مر ویست ابن مالک رضی الله عنه که رسول فرمود علیه السلام هر که بیاشامد
 سپند سوختنی را اجل صباح هر روزی یک تنقال نوذیر و حکمت در وی است
 داشته اند از هفتاد و دو در دگر کمترین آن در دوازده اندام است **قال**
حکما السلف خاصیت او گرم است و خشک در چه پیوم لطاف است غلط
 غلیظ و قویخ را براند و خون حیض را از رحم براند و در مفاصل و قولنج را خوردن
 و طفا کردن مفید است بر دشتش را از بلخ برآید چشم را خیره و عیشی آرد و از
 خوردن آن قتی حادث شود و اگر در روغن کتان بخوشاند و آن روغن را گرم
 و در تقصیب و زمار و حوالی کرده می مالد قوت باه زیادت تا بجای که اگر در سر
 کس باشد عاجز شود مرادی حاصل **قال حکما** خاصیت سوختنی گرم است دفع
 پیسودوی و مزی و پادی که در کمر آید و هر دو پای در دخیز که از اعرق النساء
 خوانند و مزی و پادی که در کمر آید و هر دو پای در دخیز که از اعرق النساء
 اساک دار و چون افراط نماید در خوردن حرارت زحمت و هرا اعتدال یابد
از سیاه و سفید قال حکما السلف خاصیت زیره سیاه گرم است بدر چه دوم
 خشک بدر چه پیوم بول را برآید و باد را برشکند و پنجال شکم را مفید است

علیه وسلم

و چون در سر که تر کند آنرا زیره مدبر کوبیده معده را سود دارد و قلیض کرد و در
کوفه رودی صاف زیره کند سپید گرمی کمتر داری بای زهر انواع زراست
با در شفقت کند قلیض است **قال حکیم الارجانی** خاصیت زیره سپید که
با دغا را بشکند تا قلیض شکم مفید است و سیلان خون را باز دارد و چون از
فرو شود بجا برده شود جفا از دفع کند چون بر برگ بجا برده شود اگر بگوید
زیادت نماید شود جفا از آن خشک کند و بسیار بخورد شکم را بندد و کوفه
روی صاف کند و اگر بدوست نماید کوفه روی را زرد و زیره گرمی در وقت
و خاصیت او پیش همه است **قال حکماء الهند** خاصیت زیره سیاه گرم دفع
سبب است و تری اعضا را نافع بسیار کند و زیره مفید معتدل است و دفع
با دغ و بلغم و بای زیره قلیض است و زهر با دغ دفع کرد اندک بطنی کرد و بطن متورم
روز کند **هندوی** خاصیت او سرد است بر جود و خشک او ظاهر نمی شود
صدرا مفید است و بجا درت او طعام معده در برضم شود او را سود دارد
و بجا درت از سر منع و درهما گرم را بطلا ساکن برین سبب اگر آس کرده برضم
نماید زهر را نافع آید خاصه دیده اطفال را که باز خوب آینه شود و قوت برضم
کتر کرد و تحقیق آن را دفع بود شسته مال صفا می را باز دارد و اگر دود گرم از
با تخم زبانه کوبیده بخورد سیلان خون دفع کند **قال حکیم الارجانی** خاصیت کشتیز
ترست و خشک بر جود اول در بطن است و بدین دلیلی دهن و تن و دندانها که
افلاج خوانند آب او مفید است و چشم را خیره کند **قال حکماء الهند** خاصیت
کشتیز سرد بود آنچه خورد معضم کرد و دفع تب بود اگر ترست او با شکر تری
خورد در آن سرد دفع کند **حکماء** با روتن را شسته کنند که چون کشتیز کشتیزی
خون صاف کند و جگر را قوی کند چون بسیار خوری خون را بسوزد و حفظ را
کم کند فراموشی را در سهوت را بر هر که کشتیز را بر آس نمند در در انباشتند که
کشتیز را با روغن کافور بریان کند بخورد و در معده ببرد خون صاف کند و جگر را

قوی کند

قوی کند هر که کشتیز را بجانسی که آس پییده بود و نمند در در انباشتند که کوبیده و درخت
کند یک شقال کشتیز خشک کند کوبیده بخورد پیش خایه کوبیده آب کشتیز با کلاب در
جسم کند ابله را ببرد و در در انباشتند که بکدرم کشتیز و دودرم شکر طبرزد بخورد
تب استخوان را دفع کند **کشتیز را روی در غار طالع حکیم الارجانی** خاصیت او سرد است
هر که کشتیز بسیار خورد خون را صاف کند و آتش معده را انباشتند و زردی روی
برود و اگر کشتیز را با آب بسیار با کافور در پنی جکاند در دست پیاده را بر دود خوب
خوش آرد و اگر کوبیده بر آس نمند اگر آس از خون باشد نیت اندک مرغی را
بکشد و در شکم وی کشتیز کند و بریان کند بخورد خون از شکم باز کند و تب را
ببرد و هر که از آن بر تقصیب خون آید و چون بول کند با سوراخ باشد تخم کشتیز با
شکر بخورد و نافع آید و هر که تخم کشتیز با کلاب بر پیشانی طلاء کند در سرد را ببرد و در
آرد **قال حکماء الهند** خاصیت او سرد است چون او را جوب کرده با آب جاب
شیرین بخوشانند از همت سکوره آب یکی بسا ندهند و بخورد تا یک هفته تب
تبخ را دفع کند و بی آرام و پنچودی از وی دفع کرد و وصیت کلی با بیدار **قال حکماء**
بود که چون در آب اندازد و نهایی او فرودش نیند **قال حکماء** خاصیت
وی سرد است در و در جگر ترست نبات خورده سود تب را تسکین دهد
در پیسینه را نرم کند و اگر بریان کند در دست بخورد در پیش روده را سود دارد
و گنگا صفرا می دفع کند و اگر ماده آس بوندگاه که از گرمی بود در آب تر کرد
طلا کند فرو نشاند و لعاب او با جلاب شسته مال کند و اگر آس کرده با سر طلا
کند در آغاز و نبل نزدیک شدن کند از دود ماده آنرا تسکین کند فرو نشاند **قال حکماء**
حکماء الارجانی خاصیت او سرد است دفع آس شفرخ خون مقدار او کمی با
ترست شکر تری بهم بخورد تا سه روز صحت میند و حرارت عارضی را دفع کرد
و آتش زاده را فراهم آرد و بی که از حرارت بود آنرا تسکین دهد و نظر روشن
کند اگر از صلا سازد و بخورد قوت باه کند **عاطل دفع است بیک نوع دیگر**

۲۶۱

بزرگ خود لایحی است و بزرگ را پوست هم لایحی است اما در آنها مثلث
 بود و در وی اندکی زهومت باشد **قال** حکما را الهنذ خاصیت او گرم و خشک
 است در درجه و نر و یکی بعضی بدرجه اول معده را گرم کند و قوت دهد
 بگره انخیزدست عیاشان قوی را تسکین دهد و شکم بپسندد **قال حکما سلف**
 خاصیت او گرم است قوت باه آرد اگر با غسل بلیسد با دلقوه را دفع کند
 انشان العصافی قایض بود و در قوت باه بکار آید **قال حکما** الهنذ همنده
 درخت آنرا که خونند و بار او اندر جو گویند و درخت او بزرگ باشد او بزرگ
 از نوحا بهت دارد و چون خوشه آنرا بشکند بر شمشاد وی سردن آرد و
 تخم او که اندر جو هست در میان آن باشد **قال حکما** السلف خاصیت
 او گرم است بدرجه دوم تر بدرجه اول باه را قوت کند و خفازا مفید است
 و کماک و پخته همان خون را با زرد و لقیق پوست درخت او غلبت خون ما
 تسکین دهد **قال حکما** الارجانی خاصیت او معتدل است اما خاصیت کوب
 درخت او دفع بواسیر و سوسمی است برین نوع پوست درخت او معده را
 از شست جز آب بجز دیگر و باز بکوشاند خون طریق شود ببار دیگر درم ازین
 در کوش ماهی بنید از درم و در آن جران بسوزد و بنهد تا گرم نشود یک عدد جوز
 باریک آس کرده یا کند بخورد تا ده هفته بواسیر دفع شود و چند روز را نکوبد
 و ماهی بر همیشه کند **قال حکما** السلف مرویست او فاده و از چمن سردن آرد
 او هر که که رسول صلی الله علیه و سلم گفت بلیله سیاه از درخت بهشت است
 و شفاور دهند هفتاد و در **قال حکما** الارجانی بلیله یکی معروف سرد خشک
 بدرجه و مقوی معده است و معده را و باغت دهد و مطبوخ او مستعمل شود و
 سردی کمتر دارد و صفرا با شتهمال دفع کند بلیله بزرگ که با گوشت بسیار بود
 سردی پستهمل بلغم است و بلیله ضعیف است فاما معده را بزرگ و باغت
 بلغم و طمانون در خوردن تن را لاغر کند **قال حکما** الارجانی بلیله چهار نوع

سیازند

کلی است

یکی زردیست که از درخت یار کند و او نار رسیده است و دوم سیاه است
 و این نوع بر درخت رسیده شود و میوم کابلی است او بزرگ تر است و چهارم
 چینی است و جرم او خشک بود و تر او آنچه نیکوست ازین نوع است که
 اطراف او بزرگ باشد و در تر آب نشیند و کون وی بیزی و علامت نیکویی
 بلیله زرد است که جرم وی نرم و هموار باشد منقار مرغ و آنچه مختار است از
 کابلی باید که جرم او کران بود و پوست او هموار نرم باشد و کران سنگ بود
 جرم او را پسرخ نیاشد و کون او در غامید روی بود و اندکی به بیزی بود زرد
 و بلیله سیاه مختار است که وزن او کران و کون او به بیزی بود و خاصیت
 او بوریجان کوبیده اصاف او بدرجه اول حکمت بدرجه دوم آنچه صفر است
 و آنچه سیاه است مقوی معده را و باغت دهد و علت بواسیر دفع است
 مطبوخ او پستهمل سرد است و کابلی بلغم شود و در دهنده وی و کابلی هر دو
 مقوی معده اندر شکم را سود دارد و انواع دیگر را معده تقویت کند و باغت
 دهند **قال حکیم** الارجانی بلیله سیاه معتدل است و در اثره و دفع مابو بلغم و کوب
 بود و آس وجود دفع کند در معده آتش آکیزد و چشم را روشن کند
قال حکما را الهنذ بلیله سرد است و درجه اول خشک است و درجه دوم معده را
 قوت دهد و باغت کند بر پیسینه نرم کند و سرخ که ازتری باشد جو درون دارد
 منقعت کند و مغزته او پستی مشکل آرد اگر از اطراف نماید و الا **قال حکما** الارجانی
 خاصیت بلیله سرد است و درجه خشک یک درجه است و در معده پید
 در اینده و سگ و خشک بود آرد و اخلاط فاسد را دفع کرد اندر مطبوخ
 است و کشادگی بر پیسینه بود **قال حکیم** الارجانی خاصیت بلیله معتدل بود
 در اینده و سگ و خشک بود با بلغم کند علامتها خلق کرد و گرم شکم نیز روشنی
 چشم بود **قال حکما** السلف خاصیت الهه را میندوی امرت بر کوبند و بهتر

آمد آن باشد که در رحمت بخیزد شود خاصیت آمد سرد است درجه اول خشک
 در درجه دوم معده را قوت دهد حفظ زیادت کند **قال حکماء** الهند خاصیت
 او سرد است بدو حادث را قوت دهد و تخی را دفع کند و آب سرد را اید
 چشم فرووان گذارد اگر بر با مسکه و بهم سر متواتر بردارد و سر بشوید روی
 تابستان باید کرد **قال حکماء** الهند خاصیت او سرد است جمله غلبتها را دفع
 کند و افزونی و تازگی وجود و روشنائی چشم بود و در خاصیت دارد چون
 از تراش نماید بعد بر فیه بعد آن شیرین اول مرتبه دفع بادست دوم مرتبه
 دفع سیوم مرتبه دفع بله بود قلم خشکی غالب اگر کسی را تلخ سوخته باشد بر سر
 رود و آب آس کند و با مسکه کا و پیامیزد و بر مرتزاک نهد چشم را روشن کند
 و بخار را سرد کند و **قال حکماء** الهند خاصیت او سرد و خشک است
 و در درجه چهارم غیوت غشی آرد و باد را مغفید با اصلاح آرد و غلبات خون
 تسکین دهد و دمه را ابطاف و نشاند و اگر در آب او را تر کند و قدری خوردن
 در تب دق را خاصیت نفع کند و سرد را برسد **قال حکماء** الهند خاصیت
 او سرد و خشک در پیسوم در غلبات خون را دفع کند و اشتها آرد و طعام
 هضم شود اما دفعه را یاری ندهد بر طریق فیض بود **قال حکماء** الهند خاصیت او
 معتدل بود و در احتما را فراسم آرد و چون بیشتر خورد شود پیستی ناموار بود
 آرد و نا خوشی جو خود را افزا شود آرد و پیستی غلبه کند و آب طعام را
 چینی هم بدو سرد قدیم و جدید را نافع تر بود و مسکه آرنده نیز بود
 خاصیت او گرم و خشک است در درجه چهارم اشتها را عصاره اقل و
 لغوه را منفعت کند و نسای را دفع است چون باد گاه دیگر که دفع مضرت او
 باشد یعنی کج پیسماه با خوردده شود و اگر تنها بکار برده آید خون را سود و پیوست
 آنگه در دمان و حلق و مثانه را ریشش کند باز هر او دفع است باز که خون را

دقیق کردن

و طلی کردن و اگر با منزه جزو فارسی قافی مدارد بخورد و هیچ مضرت نکند اگر بو
 او بر پشانی طلا کند تر از از چشم باز دارد **قال حکماء** الهند خاصیت او گرم است و دفع
 گرم خراطین و جران و کلب بود و در قشک و نواسه و بر میوه پیستی و غلوه
 شکم آمد را دفع کند و قوت باه در روشنائی چشم شود با کج پیسماه سبک روح و
 تندرست بود **دیگر** و منافع آن جایزوس حکیم گوید هر که طرخون بخاید بوی دهن
 خوش آید و تشنگی را برسد و شهوت را بنشاند اگر کسی که در دم کزیده باشد طرخون
 بخاید در جراحت مالد بر شود **دیگر** گوید که کج طرخون باز روی مرغ آمیزد بخورد
 آوازش بکشاید هر که بازگردد در در دمان خون بایستد اگر چه محبوب باشد
 هر که نمان خورد و معده را پاک کند بلغم را برسد و در ناره و مثانه را پاک کرد **دیگر**
 گویند بر که را خوردده باشد همیشه برسد خاصیت او گرم و خشک است
 سرد در جها غلط و از ج را برسد و در که از غلط پاک کند و بول را از مثانه براند
 و نوع بنشاند اما قوت باه کم کند و مضرت نوع زهر را دفع است و چینی ناقص شد
 را پرورد آرد و موی دار العلقت برود و در حیض پیسته براند اما چشم را تاریکی
 کند و معده را قوت دهد و طعام مگوار و در سبز را سودمند بود و قوی نیمی و مطلبی
 نافع است و اما معار اساقل را نغید بود **دیگر** هر که سدا سپبار بخورد خون را
 بسوزد و شهوت را برسد و هزنی را در حیض پیسته باشد و در آب باداکی سیر
 روغن کاو بخورد در ساهت حیض بکشاید اگر کسی را مار کزیده باشد برک سدا
 و برک ایچ و سفر جوز کند هر سه را یکی بگوید و بخورد و هر بار کار کند و اگر کسی را درد
 معده باشد شیخ سدا بخاید در دشتانند و اگر آب سدا در سوراخ بخورد
 آنگه مورچه تمام ببرد و اگر سدا با روغن کج تشاند و بر در خانه خود عالم هیچ غلند
 در آن خانه نیاید و آنچه باشد بیدار شود اگر آب سدا در بینی آنگه در دشتان
 را برسد هر که آب سدا با سرکه بچوشاند و بر پهلوی طلا کند با دهن بر دارد
 و در دپهلوی بنشاند و اگر کسی را دندان از باد درد کند مویز پیسماه بگوید و آب

پیسه

۲۶۵

در چه پیچیدگی و لطیف کشنده است با دماغ تحلیل دهد و سرد ما بر کشتاید که
 مبر که پیچیده بر سر نهاده علت ترا بطش را سواد **قال** حکما الهند خاصیت
 او معتدل است شیره او گرم شکر را بکشد و در که از نرمی بود دفع کند و در کوشش
 و او از نادر عین که در کوشش یافته شود زایل کند و آب چشم زوش کند **قال**
 حکما الهند خاصیت او معتدل است بسردی که را بدو آسانی که از حرارت
 بود یا از اثر طلاء در باشد چون انرا اس کرده طلا کند تا سه مرتبه و مقدار یک
 سگوره نهما را بش کرده قیاسی در آنکی بر بخورد آماش که فرو داشتند بر سینه از
 تک و ماهی کشند و آنکه تلخ صلیب آنکه چون باز بخان و تراب و ماهی و سینه بخورد
 آنکه بدین مانند **قال** حکیم امار جانی گوید **قال** حکما الهند السلف خاصیت او گرم است
 در زود در چه معده را گرم کند و طعام بگوارد و قوی و بلغم را باز دارد و خوارق
 بنشانند که گرم شکم بکشد شراب او با ناردان بر تانرا سفید بود و حیض را سکن
 کند **بود در بر کشت** خاصیت او گرم است قوت باه پیغزاید و کزندی کش
 دیوانه را معتدل است مجرور را با سر که باید خورد و بود کوشی حلت جز ام دفع
 کند **قال** حکما الهند خاصیت او معتدل بود بسردی که در اند و سرد تا جگر
 بکشد و در او عینها سیاه از وی و چشم خانه سرد و عیسر البول و عیسر النفس
 را منفعت کند و چینی را از حر سرون آرد **و در نکلت** منقذی کلها را او سیر کشند
 حکما الهند السلف خاصیت او گرم است و مجدد و اصلاح آرد و عطر با
 استعمال کند **قال** حکما الهند خاصیت او معتدل است آن بود بر میو
 دفع شود و دماغ را قوت دهد که بسیار بر پیوستگی دماغ آرد **نقش**
 هر که بنفشه را بوی که خواب خوش آرد معده را قوی کند و در سرد را بر سرد
 و چشم را روشن کند هر که آب بنفشه بخورد و صغیر افرد آرد و طبع را نرم
 کند و تب گرم را بر سرد بنشانند هر که در دماغ اس بود بنفشه با کلاب بگوید
 آنجا طلا کند در دماغ اس را فرو نشاند **نکس** هر که تر کس بسیار بگویند مغز را

قوی کند

قوی کند و خواب خوش آرد و اگر تر کس بر قضیب مالد پس از قضیب برود
 اگر آب تر کس در چشم کشد شبکوری برود هر نهانی که برک تر کس بگوید و آب
 آنرا بر نهان طلا کند پستی بکشد **سوکن** پنج سوکس هندوی مملی گویند
 یعنی است زرد قام او شیرین است **قال** حکما الهند السلف خاصیت
 او معتدل است و اندکی بجزارت که زاید و طوبت فصلی بسیار دارد بدین معنی
 جرم او زرد خورده نشود و شکی را تسکین و برقیات شش را نرم کند
 و اندر حرقت بول یعنی سوزاک را مفید است و حصاره آن تمار که کز را
 سود دارد و اگر آنرا با شهد در چشم کشده شود تا ناخنه را دفع کند و نزدیک
 بعضی با حر دارد و می که سایز و مزاج آن دارد و کیر دار سیب طافت معده دل
 را موافقت نیست **قال** بقراط خاصیت او معتدل بود و حصاره او سرد است
 رطوبت فصلی دارد تب گرم تسکین دهد چون در دهن دارد خشکی دهن
 باز دارد و اگر با شهد بید پییدن دل باز دارد **قال** حکما الهند خاصیت
 او سرد است رطوبت فصلی دارد دفع علت تلخه و خشکی دهن و زبان بود
و مارون الرشیدی گویند هر که سوکس را بسیار بوی کند در دشتقیق میوه معده
 را قوت دهد و سسی را بر سرد و اگر بگوید انش در کوش کند که بر ابرو سوکس
 مزج با شربت یار کند هر که بخورد خواب بروی زیادت کند اگر سوکس زرد
 زیر بالین کسی نهد در خواب سخن گوید **قال** حکما الهند میان آب روید بدین
 گویند بر کما او بین میان آب کپس ترده باشد **قال** حکما الهند السلف خاصیت
 او سرد است بدرجه دوم تر میان در چه پیچیدگی حرارت را تسکین دهد و تنها
 محفز را منفعت کند **قال** حکما رتا لون هر که نیلوفر بگوید و در روی مالد
 اطل برود هر که کل نیلوفر را بسیار بوید مغز سرد را قوی کند و در سپر نشانند
 و خواب خوش آرد و هر که نیلوفر در خورشقن جالده تن را نرم کند و
 خشکی را بر سرد **قال** حکما الهند خاصیت او سرد است اندوه دل دفع کند

۲۷۱ در جناده برو واقع مادت خشک مانند اگر افراط نماید بطی الهضم است **قال**
حکما الهند کونید خاصیت او معتدست قوت باه انکیزه آب بینی زیاد
کند و اسام او بخارات و بلغم را فرو نشاند و افلاطون غلظت کند و پسته
کشاکشی باید و لیکن قوی را زیاد است کند و اسام او بخار را در او اگر کسی را
زخم بود برک جقدر کبود بچوشت اند و بر و غش کا و بر پا کنند بخا طلا
در دینتند و پلیدی پاک کند **مورد** و منافع آن مارون الرشید کید
مورد با ناردان در سغال بچوشتان معتد کرده باشد در اینجا کسیر معتد
را بجای خود پیش هرگز مرون نیاید هر که مورد در ابروی را سپاه کند
هر که آب مورد بر کند تیره را بر هر که برک مورد در اکوید و پلیدی جای
برش کشته نهد در دست کرد **در تریخ حکمت** **قال** حکما السلف خاصیت
بهمن سپید بر باشد و **قال** حکما الهند بهمن سرخ معتدست بود و در
غلیظت جوشت و تند رستی وجود بکب نسبت دارد اگر او را با یک
مقداری که بر شکست بر اندازد غش کا و چیر کند غلو لها خورد و خورد کند
فرد و بر اگر نسبت دیگر روز تواتر بخورد یقین است موی سیاه بر قرار
ماند و با ده رختن مانند کی نیار و قوت وجود **بهمن سپید** سرخ است
قال حکما السلف خاصیت بهمن سپید گرم است در درج خشک در یک
قوت باه زیاد است کند و اعضا خشکی را نیابت مفید است و با دنا که در
مخاض و ساق بود تحصیل و در چون با تیرین بخورد قوت را قوت دهد فرزند
قال حکیم الار جانی خاصیت او گرم است در درج خشک سیدر در جود
رانی است اگر حلو اسازد بخورد آب بینی زیاد شود **قال** حکما الهند
سرخ او معتدل بود و واقع مادی و بلغم و قوت اعضا زیاد است کند و اگر حیوان
خیر ناطق را بخا نجره اسب و سگ تورو که لاغر باشد مکلفه دهند فرزند شود
زعفران **قال** هندوی کونکونید با نواع است آنچه از زمین رسیده

آرند میگویند

۲۷۱ آرند میگویند و کشتیری از وی مکرست و پاکیزگی زعفران آنست که در
بدون رنگ در یک دو بوی خوشش آرد و نمناک نباشد و جرم او در هم شکسته
و ریخته نباشد **قال** حکما السلف خاصیت او گرم است در درج خشک
در یکدرد اندکی قبض دارد در مہار افروقتانند و بکر و معده را قوت دهد
کونند وی نمکونند و چشم را روشن گردانند اما مصلح آنست و باه را قوت
دهد و قوت عطر روح را کشاد گرداند و اگر مقدار دو درم خورد
با فراط خنده هلاک کند **قال** حکیم الجا هر که زعفران در چشم کشد مشکبوری
بسید و هر که زعفران بخورد جگر وی قوی کند و خون صاف کند و باد مای
دفع کند **قال** البقراط حکیم زعفران الفرج القلوب خوانند از جهت آنکه
از و هر که دو درم بخورد دهنان بخندد که سپوشش شود **قال** حکما الهند
خاصیت زعفران معتدست سردی کیراید و خشکی دماغ را دفع کرد
و حفظ زیادت کند و مضر الوجود بود **کافور** دو نوع بود یکی نوع صمغ درختی
و دیگر معمول آنچه صمغ است نسبت او جزایر و سوحل است درخت او
موز بود و میان او و جمل چون بشکافد کافور آن بیرون آید این را کافور
خود اند خوانند و نوعی از وی است که درخت ویرا بگویند و آب چوشتان
بسیر شود و آنرا معتدست این نوع کتر از جود اند باشد **قال** حکما السلف
خاصیت او سرد است و خشکست بر چه سپیدم شہاروق محرق را نافع
است و در د پسر که از گرمی بود پیکین دهد قوت صاف را کم کند و اگر
باجری گرم بیاید از صیب لطافت او اجزا گرم شود و چون شہا خورده
شود قوت باه کم کند و اگر با بنبول خورده شود با چیزی گرمی دیگر سرخ باه شود
و بخا صیت با کوبه روح موافق است آنرا با ترشی نباید خورد در حرارت خیزی
را فرود میراند و معمول گرم است در وی شغفت کتر باشد **قال**
الحکیم الار جانی هندوی کافور را کپور خوانند و او صمغ درختی است که

نسبت او در هر دو بر موصل در ریاست در وی با حی از آن خوانند که بسیار با مشتاب
 دارد و بعضی کافور بلون سیاه باشد چون پسیه و جرم بر آن بود و بعضی
 زرد و بعضی کلب باشد یعنی گود و آبجو با وی با نیز زد و آنرا هم سازند از آنرا قلع
 خوانند و نیکوترین نوع آن فنی نار جیل است خاصیت او سرد است بر تخم
 چون باب مورد بهم اچینه شود و در پستی مسجد کرد آید و چون منی را باز دارد
 و در پسر استسکین دهن چون صفرا غالب کرد و قوت او را بشکند و طبع را
 و پداری آنرا **قال** حکما را الهند کافور جو دانه سرد است و بیک تشنگی دفع کند
 و جله غلظتها را دهن دفع کند و نظیر کزک در دهن حرارت فرو نشاند اگر مداومت نماید
 و تنها خوردن طبعی آفاتش شهود بود **دیگر** مانواع است بهترین عود هندوی
 که بوزن کران باشد و نرم و جرب عود قیماری کمتر ازین است و عود صغری
 سفید بود و جرب نباشد نفع او زیاد است از خشکی در سینهها این عود را
 قیماری است استعمال کند **عود** خاصیت او گرم است و خشک در دود و جرم و گرمی
 آن زیاد است از خشکی و اندکی تبض دارد و معده و اسعار را تقویت دهد
 و خفازا سرد دارد و دماغ و خضاب را مفید بود و جربست **قال** حکما را سلف
 خاصیت او معتدل بود اگر قدری با شراب یا میزد بخورد و بخودی آرد و در
 ترست کند از دماغ اگر می افزایان دارد تا شراب و تلوا اسهال آرد و عود
 گفته اند خاصیتی است چون قوی سفید برابر کند آنرا اطلاق کند بسکرت بهر
 که آن موی بر آید چهارم با موی سیاه بیرون آید **قال** هندوی جبر گویند
 و عربی اسپنیل الطیب خوانند نوعی دیگر است فرود ترا زوی است بر مال
 گویند سنبل طیب را موی کند خوش باشد و چشم او در آرزو سرخ بود و در مال
 را چشم کتر و کوتاه بود و بوی او ناز موست باشد و فرود اسپنیل آنرا گویند که
 زهر دارد و جوی مانند عود قاری و علامت او آنکه بر آن او را توان نشست
 است لون او در غایت سیاهی بود و جرم او هموار بود و بر آن جرم او

بنا

باشد و نیز و تیزی او به تیزی عاقر قریا ماند و شربت کند از وی یک قط است
قال حکما را سلف خاصیت اسپنیل الطیب گرم است در یکدیگر خشک کند
 و در دار و چشم بکار بندد در ریخته بر و باید **قال** حکما را الهند خاصیت او گرم
 هر بادی که در پسر بود در آید از سردی و پسنبات جمع شود خشک کند آنرا
 چون در سر اندازد نیکو شود و اگر عورت آنرا بار و عن کا و تر کرده سافه سازد
 که در زهدان در آید آنرا دفع کند و اگر در پسر درم از آن با شراب کهنه یعنی نهما
 بهم کهنه بخورد بعد از حیض شود نیز بکی کند عقیده را جمل کرد **بک** مغز و نشسته
 در زمین پسندد روید آنها را و بهشت پستید بر خرد آنرا دانه جیل بود بهترین
 انواع او کاهلی است و در با رنگ نوعی است که دانهها بزرگ دارد و در در
 چندان منفعت نباشد **قال** حکما را سلف خاصیت او گرم و خشک در دود و جرم
 سوده او بطن مفصل و بطریق اسهال براند و گرم سنگ گود دانه بیرون آرد مغز کوفته
 باید خورد **قال** حکیم الارجانی خاصیت او گرم است بر دود و خشک در یکدیگر
 نزله دارد در چون آب در بینی چکاند چشم روشن کرد و علت مرمام را
 نافع آید و اسهال اصاب کرد و انداز خلاط و گرم حله انواع از سنگ دفع کند و معده
 قوی کند از رطوبت حرارت پدید آرد **قال** حکما را الهند خاصیت او معتدل
 بود دفع باد سرد و پسر سردش براد دفع کرد و اند چون او را با کوب سیاه
 و آینه کند هر که در می که اندام بود آنرا دفع کند و اندام روشن و خشک کرد
سنگ دانهها او سیاه باشد مانند جی و درخت اقیاس درخت خشخاش بود
 بوی او قریب است بوی سنگ **قال** خاصیت گرم تر است در دود و جرم
 دماغ را تر کند و در مفرحات استمال کند **قال** حکیم الارجانی خاصیت سنگ
 گرم است چون او را بخورد با شکر دل را تقویت دهد و رحمت انگیزد و
 خلط که در دل بود بچید باند آنرا بزداید و پسنه کشتاکی باید و علت باد
 اروج که در ایم بود چون با شکر بخورد در سه هفته آن با دفع کرد و در

غلیظ و سداب جگر بکشد و نصرت زهر مار دفع کند **قال حکیم** الارجامی خاصیت
 او گرم است و در اندوه بود تب را دفع کند و پایی زهر است از زهر می گوید
 و در بجه و دانه که با او بویار کند بهتر آید و اخلاط جمع شدن کند و اگر در بون
 دارد و **بیکر** نوعی از جو است درخت این از جو است هر دو ترشند و خارا تک
 ترشکا عا و با او در که در صید نه تعیف همین درهما بلد است **بیکر** خاصیت
 او گرم است درجه اول خشک و درجه دوم تها که نه را که ماده آن غلیظ
 بود و منفعت یکتد و معده و جگر را قوت دهد و پسیل آن خرنما باز دارد
 و جراثیم را بکشد و پسر که از ترش باشد آنرا مفید بود **قال حکم** السلف
 خاصیت او گرم و خشک و گاهی اضعیف النفس را سود دارد و در و آن را
 پیر و دملها ر سخت را تحلیل دهد و جوش کرده گرم کرده طلا کند **قال حکم** السند
 خاصیت او معتدل است چون او را با سوزگی بچسباند و از چهار سگوره
 آب یکی بستاند هفت روز نماز خوردن دهد صفر را فرو نشاند خون
 از دستمال باز دارد و بهما محرف را نفع دهد و بر و پسته کشکی یا پیر
 خون در پسته شود آرد صلیحت برینند **دانی** دانه کی را کونید **قال**
 حکم السلف خاصیت او سرد است از درجه اول خشک بدرجه دوم
 بیرون آمدن مقعد را سود دارد و چون در طبع او پسته بند و بوی اسیر را نفع
 کند و اسیران حیض و خون بوی اسیر باز دارد و چون در پسته و پسته کشکی و پسته
 انکو در بچسباند تراب را ترش شدن نگاهدارد و خوردن آن سرگشتن
 آرد **قال حکیم** الارجامی خاصیت او سرد است بدرجه دوم خشک بدرجه
 سوم اطلاق سنگم را باز دارد و سکره می رانافع است **قال حکم** السند
 خاصیت او معتدل بود اطلاق رانافع آید اگر آنرا تا نوده کونید دفع کند
قال حکم السلف خاصیت او گرم است و حیث با اول درجه دوم و با میان

آن در

آن درجه لطیف کشیده است و مخل است و زرا انیده است بی آنکه سوزد
 و دماغ از بند پاک کند و قوت حفظ زباوت **قال حکم** السند خاصیت او
 و گرم است و در غلظت و غلظتها ر حلق چنانچه بود و آنرا که نعوذ با بند در حلق کسی
 پدید آید همه را دفع کند و خوشش او را کرد و در معده آتش انکیر بود **مرکب**
 هندوی میاوی کونید **قال حکم** السلف سنجک است که در کوه روید خاصیت او
 گرم خشک است در آخر درجه سوم درجه چهارم اندام را بسوزد و درش کند
 و نشا ممانکتاید و باه با رهن را خشک کند و بوی اسیر را بکشد و طبیعت را نرم کند
 خوردن مخوف است خیره استعمال بطلان کند **قال حکم** السند او گرم است
 و در آید و دفع کرد پستی بود اگر بر نار و جسته ازین آس کرده بر نار و نهند و دو سه
 قطره روغن کنجد بران بچکاند و یا مرکب سجد حکم کند تا سه روز باز نکند و نار و نوبه
 شود اصح است و بلور را دفع کند و آذ از خوشش کرد اند و حلقه غلظتها ر حلق را
 دفع کند **پاچی** دانه را که پسیاه باشد و همین و مزه اوقیح است و اندکی تری
 دارد **قال حکم** السلف خاصیت او گرم و خشک بدرجه سوم عقوبت را با
 دارد و خون فاسد را تحلیل دهد انواع جزام و در در امفید است خوردن و طلا
 کردن و تا سوزد و جاحت غفر فرماید **بیکر** که تو تا سوزیل تا سوز طلا کند بکشد شود
 و پوست اندام را بطلان کردن پسیاه کرد اند نزدیک اطباء هند دارند و در خصوص
 است چون در خوردن در اوست نماید **قال حکم** السند خاصیت اول را انیده
 چون او را در یک ماد کا و ناده سه هفته بردار و بعده بنویس که تازه جو مغز او بناید
 و خشک کند سیاه بکار به پزند و کا به دار و میر و زهر مقداری که سه انگشت بر آید
 با کینه ماد کا و ناده بهم آمیخته تمام بخورد تا سه هفته برص را دفع کند و در یک پسته
 بر یک قدیم باز آید با مر آنند **مزات** **قال حکم** السلف خاصیت او گرم است
 بدرجه دوم خشکی بر و غالب تر است از گرمی هر او فاسد را تحلیل دهد چون
 بجزرات پرورده شود یا بسکه هندوی کرد هفت و برص را بطلان دفع کرد آید

و محلل است اگر چه در تحت او باخ و باز بجزرات مرسته باشد است و با
دست زهر باد که حادث شده باشد دفع کند نیکو شود **قال** حکما را انداخت
او معتدل بود اگر خراج او بپسندد و بر در و بالا چند کت متواتر دفع کرد و تخم او
دفع کند که بنیم یا نیز یک هفت هزار بخورد هرگز اندام بخارد و جمله علتها را
تخلیل دهد اما پیریز باید کرد و ماهی و هفت و بنیزی او چون نواختن بود آنرا بسرد
بر طریق امری با جزرات و غزل و تکب هم مطبوع و نافع است **قال** حکیم
الار جانی **قال** حکما را سلف او گرم و خشک است بدرجه سوم جگر و معده را گرم
کند و اخلاط غلیظ برود و هر چه تر باشد در وی بر طوبی فعلی است بدین
آب او باه را تقویت کند و سنگ شانه را بسکند و غیر الجول را نافع است
دیشها رفع کند و در کت بر دندان بدید آید آنرا معید بود و مورد از انضا
باز دارد **قال** حکما را انداخت خاصیت او گرم و خشک بود سیلان بول که
بندوی است بر میگویند دفع کرد اند و در طوبیها را نسق کند و قوه تن
دهد **کریمه** خاصیت او معتدل بود قوت باه او کم و در جفا شود که بر اوت
عزیزی بدید کند و بهر علتی که در شانه باشد آنرا دفع کرد اند و قوت باه
سینه و تراکتاکی دهد اگر است و یک روز خورد **قال** حکما را سلف
خاصیت یغزا او گرم و خشک است در درجه باد ما را بر اند و باه را قوت دهد
و بعضی گفته اند در پنج اوقوت باه زیاد است اگر با شیر ما و کادو بخورد
قال حکیم الارجانی خاصیت او گرم و خشک است بدرجه دوم کذا رنفی کینه
چون بروی طلا کند و اگر بر اندامی میوهها او با یک اقد حار پس است
قال حکما را خاصیت تخم کوبی گرم است دفع بادی که از سردی خیزد قوت
باه افزاید چون با شیر کادو خورد **قال** حکما را سلف با نواع است یکی بوی
است بوی خوشش دارد و گرمی در وی زیاد است و دوم سیاه
بوی خوشش ندارد و گرمی کمتر از بوی است **دیکر** خاصیت او گرم است

اشرف

اشرف غایب را معید بود و بول و خون حیض را بر اند و گرم شکم است و اگر
باعسل بر کف طلا کند نبرد و قوت باه را تقویت کند **قال** حکما را انداخت
او معتدل بود چون او را با شند بلیند خلی که در دل گرفته باشد دفع کرد آنرا
که از حرارت بود بظلا فرود نشاند و دفع زهر باد است **قال** حکما را سلف
او خشک است بدرجه دوم سرکه کینه زاکه از تری باشد دفع کرد اند و معید بود و تنگ
نفس را سود دارد و آواز روشن و خون حیض و بول بر اند و گرم شکم را بکشد و
کز نذکی گرم را منفعت کند چون با تراب بخورد و در اجتهار آنرا هم اند **قال**
خاصیت او گرم است بدرجه دوم و خشک بگذرد و در شیشهها برود و در مجاری
ز افزایم آرد و خون فاسد بر اند **قال** خاصیت او گرم معتدل بود و دفع خون
انفاس است اگر با شند خاص بلیند و گوکان خورد و سال را کتونی نبرد
بجست اصلاح اعضا **الکرمه** یعنی خار باز که کوه تخم او میان خار باشد **قال**
حکما را سلف خاصیت او گرم و خشک است بدرجه دوم تخم او را آتش کرده
با آب طلی کند و میدکیها را نافع بود و در جلد درخت اطلاق کردن خنار بر
تخلیل دهد و تخم او خوردن خنار بر نافع کند و هر کسی که بول شیرین دارد و تخم
این صحت یابد اگر درخت او بسوزد و از خاکستر آن نمک سازد و صاحب
دست شانه را در تحت دفع شود شیره زما را که او شده باشد بود کتانی
دفع کرد اند و کتانی نوعی از اکوره است بر یقین بکشد در برگ سرخ بود اگر آن
کرده در کف دست یا پای بمالد تنش کار کند **قال** حکما را خاصیت او گرم
است و در خشک بگذرد خنار بر اندام باز دارد و اگر بنیزی وی نبرد
بخورد و اسپیر را نافع آید و اخلاط دفع کند **قال** حکما را انداخت خاصیت او معتدل
است و با شیر نبرد و بخورد و کپسکی را باز دارد و اگر جلد درخت بسوزد و از آن خاک
باب معطر کرده بچشاند و نمک سازد و جلد علتهای شکم خنار بروت و مسج
باشد جلد بکشد و در او هر چه در اندام او باشد همه را دفع کرد اند با هم اند

کلی باشد **بانه** هندوی از سه هضم گویند **قال** حکماء السلف خاصیت کل سرد
 چون معده و حیض و خاق را باز دارد چون خشک کرده بخورد و معصا را برک
 او بنهار و موی را مفید بود و قی را دفع کند و پوست بیخ او تکلی نفس را از
 بی باده تره حاجت شود و دفع کند **قال** حکماء السلف خاصیت او سرد است
 برود در دفع اخلاط بود و تب را تسکین دهد و اگر برک او خشک است کز
 با نمک و بلیل در از صفوف سازد از آنهار بخورد آشته تمام آرد و زکام
 را برود و خون فاسد را دفع کند **خاصیت** او سرد است و دفع تبها که آفت
 بود و زکام از استغراق بخورد و خوشیدن دل را باک و استغراق خون
 چون برگ او بکوبند و بچونشند و با شند مستوی کرده خوردن دهد خون
 باز دارد و دفع سرد بود و جوشید دل را باز دارد و اگر سر بخورد **ج**
 هندوی کسکی گویند گویند و نوع است کی سرخ شود دوم سفید **قال**
 حکماء السلف حره سفید است که خون را که کند بدان حد که گفته اند بخورد
 داشتن غلبه خون را فرو نشاند و سرخ سرد خشکست در سه درجه و با
 آرد با فراط درخت او سوخته با روغن کبچدر هم کند موی را در **قال**
 الحکیم الارجانی هر که پنج او منزل نشتره بکار بسیار اگر در دهن کز با
 دشمنان برویسته گردد اگر در گوش بند جلگه آنها اندام بک شود
 و اگر در سر بند از جو خنجر این باشد و اگر زن غنچه در کز بندد و ایام
 امید حمل شود **قال** حکماء السلف خاصیت او معتدل بود چون او را دیده کند
 و ما آب تر کرده سپس کند و از آن بره زود روغن کبچدر سیاه بریان کند
 بجدی که آن مسوز در روغن مالدی بجا بدیالاید بستاند در قاروره نگاهدارد
 هر روز آن روغن در مهرانند آذخروقت سرتشوید و اگر در شب در سر
 باد او سر بشوید و ام تاسه هضم موی سر در ریش از حد و اگر در دو سه
 دفع کرد در بهاری در زمین هندست دو نوع است یکی را کل پسید بود

کل لعل

کل لعل و برک هر دو نوع برکت خرز را بنامد و نوع او سبط بود و نرم و بیشتر در او
 لعل استعمال کند **قال** حکماء السلف خاصیت او گرم خشکست بر وجه چهارم
 در وی قوت هیچ بلخ است چون بالا نافع و موضع زمار عورت حامله
 مالد فم رجم کشاده شود چنین سفکند و اگر بر فرج مالد چنین مرده را بیرون آرد
 و قوت پنج در وی بجای است اگر بزرف بکوبد و با وی نزد ملی کند عورت
 بکر را هیچ المی نباشد و خون ظاهر بکند و در او را و نا خوردنی استعمال نباید
 کرد و حکماء دیگر اختلافی کرده اند **قال** داروسعی هند است برک او برک
 تنبلیخ او بار یک بود در باری دادن عمل خاصیت دارد اگر او را بخورد
 دو سه درم با آب گهماری تر کرده بسیار نهار یک هفته مداوم بخورد بعد از
 عده شود نزدیک کند حمل کیرد اگر در رجم او هیچ علت نبود یعنی زیادتی گوشت
 و یا آفت و یوو پری و اسبب و جز آن اقوال حکماء است **سکال**
 هندوی است نبات اد بر زمین کسرتده بکولها او سپید باشد بهمین تنبیر
قال حکماء السلف خاصیت او گرم تر است در یکدرجه قوت باه پیوزاید
 و متی زیادت کند چون با سکر خورده شود خاصیت او معتدل بود اگر او را با
 سینهالی متساوی کرده بخوشاند از بهشت مسکوره آب بستاند نهار خوردن
 جمله با دارا اندام دفع کرد اندو بطایه صاف شود و بر وی سپید کشادگی یابد
تنبیره نوعی از سر شرف نوعی از تنبیره اما گرمی از تنبیره که هست و لطیف است
 حکماء السلف خاصیت او گرم است بر وجه دوم خشکست بر وجه اول باه را
 تقویت کند و طبع را نرم کرد و اندو بول را از شانه براند و یک شانه باک کند
 و در تره رو بهمین خاصیت است چرا که در هضم معده را یاری دهد اما در تب
 بخورد گرم است **قال** رسول الله علیه السلام من باب و المیر خرفی بطیخ و صا
 نشی فلایلو من لانه و در ویست از انیس بن مالک رضی الله عنه که رسول
 صلی الله علیه و سلم هر که تره شب بخورد او را ز قتی رسد پس ملامت کند گو

نفس خود را اما در زور خوردن منفعت بسیارست **ختخاش** عربی است قال حکما
 اسلف ختخاش برود و نفع است یکی سید و دوم سیاه انگ سید است سرگت
 در دوزخ دوم خشک در یکدیگر میخوردست بدین سبب خواب آرد و نزل را از نفع
 دفع کند و پسته و شمش را نافع است و سرقر را که ماده او از گرمی است دفع کرد
 و منی میزاید و چون با سکر پسته خورده شود و انگ سیاه است خواب گران
 آرد و سردست در درجه دوم صغرا الیکین دهد و تخم ادبول را از شانه براند
 سرقر را که از گرمی نهد نفع کند این خاصیت بیشتر در تخم خیار مادر تک است **قال**
 خاصیت ختخاش پسته ختخاش و قانض است و قوت باه خواب خوش
 آرد و حریره دانه او دماغ را فایده دهد و علت صغرا و سودا باشد و طبع گرم کند
 و سواس را دفع کرد از فراموشی نیار و و علت پرست نوطار اسود
 دار و انگ سیاه بود گرم است و آن نیت در دیار نهد **ابو** لغت و گی
 و آن عصاره ختخاش سیاه که در زمین مصر باشد نیکوترین آن بود که نوز
 او قوی باشد و طبع را نجات بخورد و آب ترخل شود و چون آب از دی بریزد
 زودتر شفقت شود **قال** حکما خاصیت او گرم و خشکست و در دوم درجه
 پنجم رسنگ را در دماغ سیکس دهد و نزل را اما در آرد و سیلان خون را دفع کند
 و عشق آرنده است از تخم نایک درم سملای کند از سبب آنکه حرارت عزیزی
 را پخته اند **قال** حکما هند خاصیت او گرم است با نفا با بلغم و خشکی زیاد
 از آن طبع را خشک کند و سگ را قنض کند و اگر با جوز بو یا و قنصل آس کرده
 جامه بچینه یار کند یا فیون و با شمش بلیسه العاط آرد و مساک را قوت
 دهد از افت کم **ابو** هندوی کعب گویند حکما خاصیت او اندکی گرم میدارد
 و خشک بر وجه پسته خشکی در روی بیشتر بدین سبب گرمی مایل نماید
 او صغرا را نوز و بلغم غلیظ را براند و صاف کند و تنها من را دفع کند و اما سیاه
 صغرا سی فروشاند و نفا پسته که از وی سازد قطره لول را شفقت کند و سرقر را

حکما
 صفت کلوی

قال حکما خاصیت کلوی سردست و نافع تب صفراوی و اندوه بر سینه و اگر
 کلوی از درخت بل آورده باشد اما کلوی دیگر خندان اثر ندارد و حیدر و پر میورا
 نفع بود و قوت آنکه دیو باه را فایده دهد اگر با شمش در کان درم خور و و علت
 خورنماز دارد و پسته بیک نشانه کی باید **ابو** حکما اسلف خاصیت موسلی سیاه گرم
 بر وجه دوم قوت تن را زیاد کند اگر با زهندوی خورده و جمله نهار سرد دفع کند و اگر
 جو یا خورده است تمام آرد و اگر بار و من کا و خورده قوت باه شود زردی اندام دفع کند
 و بلغم و زکام را دفع کند و اگر با آب بسکه خورده تا سال تمام از جمله علتها همین
 شود و اگر با شمش خورده سردیها دفع کند و قدرت کمال در باه باید **قال** حکما را هند
 خاصیت او گرم است بد در وجه خشک بکدره آب شست نیزه ای که با شمش خورده
 دفع کرد و توانا و زود شود و اگر مسکان درم با آب گرم یک هفته خورده علی که باشد
 در شکم دفع شود و اگر با جازولنی خورده ستادی روی صاف و روشن شود و اگر
 و اگر با بلبله و بلبله و استادی خورده سر حیا ده رمت نهد و اگر با سوزن خورده
 بود اسیر نفع کند و اگر با دفع خورده شود زردی اندام دفع شود **قال** حکما خاصیت
 او معتدل بود قوت تن را زیادت کند و اگر با آب تر و بود بهنکه بهم خورده تا
 به خفته علت استسقا نفع کند و اگر با جازولنی خورده کلنت و چنگی زما را دفع کرد
 و اگر با سما که او شمش خورده قطره در بینی جگانه زهر را نافع آید و دفع کرد و اگر با
 هندوی خورده در ناز سرد دفع کند و اگر کوه خورده جزام را نافع آید و اگر با کلنک خورده
 چشم را نفع دهد و باه را بچیناند و اگر بار و من کبج خورده بلغم پسته و زکام برود اگر
 ساکی بخورد در شکم و جمله نهار برود و با جازولنی خورده نهار بخورد و در شکم
 که بهیج دار و نیکو شود درین صیحت شود و اگر با تخم اندامی خورده اگر زهر خورده
 زهر را بر آسود دارد و اگر بلنج که بخورد جمله زهر را دفع کرد و اندوه اگر با جازولنی
 خورده زهر بروی کار کند و اگر با قند بخورد زهر مار کار کند و آب خنجر می بخورد زردی
 روی را برود و اگر با کینه مادکا خورده تبها که درون نفس باشد و تب زور را برود

و اگر با بود نیک بخورد برود و اگر مانع نخورد آب برنج در روز بخورد و اسهال نماند
 و اگر با ناری بخورد در قان رود و اگر بلبه که هندی بخورد در دسه که جگر باشد
 که آنرا جاسی جری گویند دفع شود و اگر بویسی خشک است که نیک کف بخورد و بعد
 یکجنگه خورد و بعد از آن یک کاسه شیر با شام سوزاک بول را دفع کرد و آنرا
 سید نیز نافع است اگر با کینه کوه سفید نازاده در میان آنها رسد روز بخورد
 بهتر است که با شکر پیوسته و چهارم هم در دفع کرد و آنرا که در جبهه هم مساوی
 خورد که پس گلی سخت کرد و آنچه خورد و هضم شود **قال** عزا بویسیه رضی الله عنه
قال رسول الله صلی الله علیه و سلم مات بونی بطنه جروه او هر زمان اسهال من
 القوی و البرم سام یعنی مروست آن الی هریره رضی الله عنه که رسول فرمود
 علیه السلام اگر جرب کزاز در شکم او یک کوز باشد و بوسه از باد تو نوج و
 سر عام و پر سام نام علقی است **قال** حکما و السلف خاصیت او گرم و تر است
 ترست بر جداول باه را قوت دهد و در کوار و تخم او درین باب نافع تر است
 ترست **قال** حکما و السلف خاصیت او گرم است در جداول دره سردی است
 معتدل است بر هضم یاری دهد و بلغم را بزداید و آنچه با کله درخ او در زهر را در
 ادا هر غلیظ است استعمال است حاذب را قوت دهد و افزونی اخضر و انش محار
 انکیزه سبک و سیرج الهضم **قال** حکما و السلف خاصیت او گرم است در
 چهارم خشک نیم در جرمیوم اخلاط غلیظ را لطیف تر کند اما صغیر زیادت کند
 اگر چه در خوردن افراط نماید اول سوزن را بچوشتان نیک کرت آب اندازد و آنرا
 استعمال کند **قال** خاصیت او گرم است بر جرح چهارم و خشک بر جرمیوم خوردن
 او نیک خوی از زمین زدودن اندازد و کلودر حلق او بزبان بود آنرا دفع کند اگر در
 خورد حاجت بطیب نیفتد **قال** حکما خاصیت سوزن معتدل است دفع باد
 و بلغم زیادت کند و بویسیه نافع است و گرم شکم جلد انواع دفع کرد آنرا و جابیه
 را قوت دهد و جوشش دل را فرایم آرد و کتاک کی سین بود که در خوردن افراط

ناید

ناید کران بود **قال** حکما و السلف خاصیت ترب گرم است و خشک در دوی
 دوم در وی قوتی است که در مہار تحلیل و آب ترب علت بر قانرا که سردی
 دفع کرد و بر ک خوردن نوحش هم زیادت کند و در کوشش را بر و طعام در
 معده کند چون پیش از خوردن شود طبیعت نرم دارد و بعد از طعام خوردن
 آرد و بسیار آرد و طعام را بسوی بالا مایل کرد و اندو آب ترب بر عقرب نماند
 در حال پاشان چون نیم ساعت بگذرد و بطرف او اگر ترب در دست بر عقرب نماند
 یا بی زهر کند که شکست و اگر ترب بوقت خفتن بخورد معده کند و بوی و من
 ناخوش کند و اگر تخم ترب را بکوبد با آب پیاز سرخ بچوشتان اندازد کوشش کند که
 که در درخت بود بیرون آید و اگر تخم ترب را بجز در آب رفتن از زمین باز
 دارد هر که قضیب است بود بر شهوت خود قدرت ندارد و بکودم تخم ترب با روغن
 بچوشتان بکار دارد بوقت حاجت بر قضیب نماند سستی را برید و آنرا جند آن قوت
 که آب از قضیب بیرون نیاید از قوت آن **قال** حکم جالیوس اگر تخم ترب با بلین
 بخورد در دنف را برید اما هر که ترب بسیار خورد خشکی کند خارش اندام و کربد
 آرد **قال** حکما و السلف ترب انکه خشک کرده بچوشتان خورد گرم بود و بلغم دفع کند اگر
 خام باشد سرد بود و بعضی را موافق است و بعضی را خوردن آن علتها نماند
 کرد و آب ترب را با کنگ نما خورد و علتها را دفع کرد **قال** کندوی
 حکما و السلف خاصیت او سرد است و تر در جداول رطوبت فصلی دارد
 سولد بلغم است **قال** حکما و السلف خاصیت کندوی سرد است حرارت را دفع
 کرد آنرا بر هضم یاری دهد **قال** حکما و السلف خاصیت او سرد است و تر است
 چون او را جگر کند جاوید را قوت دهد و بر هضم یاری دهد **سور** **قال** حکما
 السلف خاصیت او گرم و غلیظ است و صغیر انکیزه در معده دیر کوار و در وقت
 نرم کند **قال** حکما و السلف خاصیت او گرم است و کران چون با سرکه چابده شود
 جاو قوت دهد و کربد اندازد دفع کرد اگر یک ملاوست کند اخلاط نیز دفع کند

قال حکماء الهند خاصیت کریمه معتدل بوده است جادیه را قوت دهد و افزون
اعضا بود و آتش معده آگیره در او قوت گرم بود و اشتها صادق کرد
و طبع معده کند و میریغ الهضم است **که در تفسیر معین است** **رسول الله صلی الله علیه و آله**
عائشہ رضی اللہ عنہا فرمود که در آمدن **رسول علیه السلام** مومن می پیچید یک
را بس رسول نسر بود یا عایشه بیشتر در دیک خود کلد و پند پستی که شتر
و در آن شیر میند از بد پستی که چون کلد و پخته شود و پشته شاد کرد و اندک
اند و بکین را و عینا سی چشم زیادت شود و دماغ را قوت دهد و حفظ
زیادت کند و آب پشت میزداید و تن را پاکیزه کرد اند با عایشه
بنت مسلمان مردوزن که قدرت این را انداخته الا انک بخورد کدورا
در چه بهر لغت هفتاد و هشتاد یکی نوشته نشود در اعمال نام نه بخورد
هفتاد هزار بدی دور کرد اند برای او در بنشت هفتاد هزار در حرم
یا عایشه هر که بخورد کدورا اول وقت نرسد او را در آن روز دید و شکم
و در د خلق و در دست و در خلق و در د کوشش و اگر شب اول وقت
خورد نرسد او را شب از دو اکی و پستی از جزام و برص و در د
دین سپید و نه پشت و علی بکند و سوسه شیطان بروی **قال حکماء** که در
در د و در ج بقم آیکرد و صفر را تسکین دهد و روغن تخم او سرد است تبرک کند
او در کوش بیگانگه در از ماده گرم بود زایل کرد اند اگر کدورا اکل کدورا شب
در نمود فرو در اند جانند آب او بنسند صاحب دق را بهر سود دارد
و روغن تخم او را تر دارد و مهار را تسکین دهد تنها موافق است معده
سرد اگر گرم کند و کدورتی گرم است و سهل اسهال او نمود یا نند بهلاکت
کند **قال حکماء** که در انواع است اما کرده و مرور بود معتدل است
نافع بود قوت باه را و او که در از دست سرد صفر را تسکین دهد اما با کین
بود و انک مرور و بز رگست بالا او شکل علاحده مفصل باشد آن نوع

ادمان

در او رخسار است از او مانده و او در صحت ما **قال حکماء** که در معتدل است دافع تلخ و قوت
دماغ بود و بود و او را دفع کرد و علت ساسم و بر سلام هر که در او نشود یعنی در د
سینه و او را **قال حکماء** السلف خاصیت او سرد است و تر بقم آیکرد و صفر را کند
چون با دنگا گرم از وی حلوا سازد و بخورد تن را بر سرد و باه را قوت دهد
در وی حلوا سازد و بخورد او بر اند است بدین معنی و میند کدورا صفر آبی را فرود
و اگر با شیار آب او پروده شود چون بر اندام مالک آن موضع را پس بکند و بعضی
آب او موسی را طلاء کردن سید کرد و اند **قال حکماء** هر که در دست با لغت باغی بکند
زهر قاتل است چون کسی زهر خورد و با شد همین را کلاله بر زهر آب او خوردن
در حال زهر فرو داید و دفع تلخ و حرارت است **قال حکماء** السلف خاصیت
او سرد است بدرجه اول خشک در دوم رطوبت فصلی است قوت صفر را و حلاطه و تخم
یک کند در وی قوه تخمین با دماست و بر سرد دافع بود و مرک او در د کلد و قوت
و د لوری تلخ گرم است و سهم خون خشک شود و بکود و در آن صاحب بود است
دفع کرد **قال حکماء** الهند خاصیت او معتدل است با د بقم آیکرد و صفر را تسکین
و یک باشد بدین الهضم بود توری جنس دوم که آن را کدورا خوانند سرد است
روغن عظیم کند اگر در دست نماید اما با روغن کدورا و **قال حکماء** هندوی مکن کونید
از ابی در در رضی الصدوق که گفت **حضرت سالت بنی جهمی** در خانه وی بدعت
زنی بود پیش او آورد ماد از کوشت و با د بخان پس بدیدم که رسول صلی الله علیه و آله
با د بخان با بر بخت تمام بخورد و گفت ما رسول الله با د بخان بخورد و در حق او پس رسول صلی الله علیه و آله
گفت گفتی ای ابی در د اینکوتره شمار کرد اند و بخورد از آن و سنا بخورد و آنرا بدستی که
با د بخان در حق است که صدای تعالی در دل او حکمت را مید آورد و دماغ بر کدورا
شانه را قوی کرد اند و صفت قوت دهد **قال حکماء** را بخان گرم و خشک است در چه در د
تن را بسوزد و بهن سیاه و کله در وی سداورد و رنگ روی تباه کرد اند و ماد و جزام
قوت دهد و خوردن از سرطان تولد شود و بنگلی دهن پدید آید **قال حکماء** که در جانی با د بخان

السلام

وز یادت شدن خلط و آنکه آخر شکل شود و دفع تلخه و سبک تب کرم را تسکین دهد و نیز
 شکل تلخ خام سرد طبعی الهضم خلط انگیزد و تب آرد و بخت سرد سیرج الهضم دفع و یک مشتانه
 از وقت بسیار کن مذکور خوردن افراط نماید خوف بود و اندک خمر نکند **سینه خیز خورد**
صلی اللہ علیہ وسلم بخورد خربزه را و عظیم اریدا و را بد رستی کباب رقت است و حلاوت
 او چون حلاوت لبشت است هر که بخورد تلخه از خربزه بنویسد خدای تعالی دردی بوان او نهد و نیز
 نیکی بخو کند بهزار جوی و بلند کرد اند برای او نهد از هر درجه زریا که خربزه از آن نرسد بهشت
 است **قال** حکما را الهضم خورند کرم است و ترست آنکه شیرین است اخلاط غلیظ را دفع
 کرد اندک پیش از طعام سنا خورد و شود صاف شود معان را نیز برده جد عتس باشد اگر اورد
 با پوست خورند خلط با افسس را دفع کند و بی معیت را قوت دهد و یک مشتانه را که کرده براند
 جمع شدن مذکور آب منی را زیادت و توانا و فزاید کرد و اگر جمع تمام خورد و روی او صاف شود
 اگر باشد کرم زده شود و پسینه قوت نماید که کشتی دهد و از صفات کرم در حق در حلق او
 نماید و آنکه ترش است دفع خارش اسهال است و سحر او تلخه را تسکین دهد و با دفع کرد اند
 و جاریه قوت دهد و طعام را هضم کند و اشتها آرد و آنکه بی مزه است سرد است در دفع
 فراق تشنگی نماید و خربزه که سوا است خورد و شود و قول **سینه خیز خورد** که خربزه چهار
 دارد شیرین و میانه و ترش است و ددی است اگر شیرین است پیرامی را بیاورد و اگر ترش است
 کرم را میکشد بوی سرد دفع کرد اند و حکما رنگ دردی است در جود فضیلت او بسیار است
 آن نیز بوی سرد دفع کرد اند و حکما خاصیت صده و کفایت اند آنکه خربزه زستانی است که تخم آن
 خمر کوفه باشد غلیظ است و بوضوح شود و خربزه بندی سرد است و تر حرارت را تسکین دهد
 و اگر آب او با نبات بائیدن متواتر دیگر مرویت **الزجاج** یعنی اللہ عنه کرم است
 شکایت پیش بود بسوی **سینه خیز خورد** او قوت و از پس فرمود او را بخوردن ساز نیز
 مرویت از ابی در راضی اللہ عنه او گفت **رسول** صلی اللہ علیہ وسلم فرمود چون در آید
 در شهری و شب کنده را بجا بس بر سینه از و بالاد آن بر شمان باد آنچه درون ساقا حکما
 اسف سباز با نون است آنچه بیشتر در دیکه و استعمال کند خاصیت او کرم است **کرم خیز خورد**

شبیه دوم را با کز نادکا و مسه روز بد هر که در چشم کند اگر باشد در چشم پوشیده باشد با
 کز نادکا و هفت غلوه روز گشت اگر گفت یا تب گرفته یک غلوه آبس کند در پیشانی مالده دفع
 شود و بنگا را سه مرتبه بکند هیچ آفت آن روز نرسد اگر پیشش باشد بآب سبزه
 در بینی چکاند و خوردن دهد شفا یا با اگر زنی را در زنده باشد هفت دانه بر بد بکند آردا اگر سبز
 باشد شکم او برانده سه روز در هفت روز غلوه بآب شبانه هفت روز بد
 اگر در سر باشد با سپهر کند وی که هفت بر بد شفا یا با اگر زنی را بعد از ایمن بچرخون بسیار
 رود و دست غلوه با آب سپهر بد در سر روز شفا یا با اگر خایض باشد سپهر غلوه
 با آب گرم بر بد اگر در اندام باشد با سیراک در اندام مالده بشود اگر کز نادکا باشد با سیراک
 بران بای مالده شفا یا با اگر در دستان باشد با سیراک مو بر نخت هفت غلوه بر بد شفا یا با اگر
 اشتها نباشد هفت غلوه با آب گرم بد هر که سبکی کز نادکا **قسمت هفتم** بهنگاه هر یک نه درم
 پنج بیت نه درم لکری اسکی نه درم نالگسیر نه درم خشک کرده آبس کند نکا بهار و پست
 و یک روز خوردن در بجهت دفع زکام سپهر درم بد بجهت در موعده سپهر درم بد
 برای تنگی نفیس سه درم هر روز بد برای دفع مردود و قرا که بلغم سپهر سرخ اندازد
 دو درم بد برای دفع سبک بینی را سه درم هر روز بد بجهت دفع ناسور سه درم
 هر روز بد با مراد الله تعالی شفا یا با که بر این ترشی و ماهی کند غرا گوشت برنده و
 برنج سبستی در دهن کاه و سنگ نماید تا کوار در خوش بجز است **قسمت دوم**
 در معرفت اعضا ادمی زاده و عدد و عروق و استخوان و مفاصل موسی و حیوان است
 اندام و طبایع و دم و عروق و حکم عدت و طریق تدوی کردن چهار دست داشتن
 نبض و دلیل بعضی از احکام مرض و دلیل مرگ و زندگانی و ادویه چند که بجهت
 صحت چهار آن کار آید و معرفت طبیعت زیادت و نقصان اشتها و قصد و
 محبت داشت تمام استخوان و معرفت و معالجت دفع جمیع زحمتهای و علتهای
 در درون او و اما سها و بنگلیها و زحمتهای و احسنه و آنچه در وجود ادمی حادث
 شود در دفع زهر با کانی و عمل حیوانی از زنده و کزنده و خرنده و علاج دفع سر

۲۹۲

ایشان و دفع محرکها و در سحر جادوی دیو و بری در هزار ایشان علاج کم شده و در کینه و دوزخ
 اظهار کین و دینه و می نطق رخت و قماشش و در آستن خیر غایب شده و آن میست بیخ
 باب است **فصل اول در معرفت اعضا** ادمی زاده و عدد عروق در ایشان و مفصل
 و موسی و میان هفت اندام و طبایع و دم آن پنج فصل است **فصل اول** در معرفت اعضا
 ادمی که در رحم موجود شود و معرفت غذا او در رحم بر آنکه چون لطف در رحم با خون پیوسته
 شود سه قطره از وی جدا کرد یکی از آن ناف و دوم مغز و باقی بیوم است ریشه و تمامی انعام
 صورت بدو تمام شود شش قسمت است سه دود و بازو و کالبد و دوی بعد از آن دل که
 درون کالبد نزدیک حکما جای درج است و بعد از وی شش و کبیر سر زو جادید درون او
 خمس یعنی زبان چشم و گوش و بینی و دست در دل است و آنچه بر ایشان تعلق دارد
 بسبب حس ایشان هر یک نصیب بر سپاند سیر زجا نگاه مینماید و فرود بلغم های تلخ
 است دیگر جایی که این طعام قرار میگیرد و این سه قسمت است کلی انگه و طعام نگاه دارد آنرا
 ماسکه گویند دوم انگه را وی بخته شود و آنرا ماسه گویند سوم انگه بود رسد فرود آمد آنرا
 دانه گویند و زیر اشش با دیا و در زیر با دجای غایب و کبیر و پرده ایشانست بوقت
 دفع هر یک آن مخرج خویش بیرون می افتد اما عورت را جز این دو موضع جایی جز بیرون
 پرده قابل است و آنچه در دم غذا می رسد سه قسم میشود یکی غایط و دم کبیر سوم است
 تلخ و سبز را قوت دهد آن شیر هفت حصه قسمت میشود و دوازده رک در وجود ادمی
 است هر فصل عدد عروق کیفیت آن شرح داده خواهد شد با دیا این دوازده رک باز
 شود و این هفت حصه شیر بعد بخار یک حصه جمله اندام غضب رسد و شش حصه
 گوشت شود یکی و همین رکها دیگر چون بخته شود یکی خون گردد و باقی پنج حصه یک
 گوشت شود و همین رکها کبیر که به دست این گوشت را بجا اندام غضب بر سپاند
 و چهار حصه باقی ماند یک حصه از آن بر شود و این رکها در ادمی تمامی انعام
 رساند و یک حصه باقی است آب منی شود بدین نسبت وجود ادمی در رحم از غذا
 مادر نصیب میگردان آن شیر و گفته شد **فصل دوم** در میان عروق و عدد آن

تعلق

تعلق عروق به هر جزء اعلی بکمال قدرت خویش و در هزار رک در وجود ادمی با دینه
 از این مجز و دوازده رک اصل است شش از این جانب راست که سی و شش هزار رک
 فرج بدو بیست است و شش بجانب چپ است که سی و شش هزار رک فرج بدو بیست
 بعضی است که روی بیبالا دارد و بعضی است که روی بغزوه دارد و آن سی شش هزار
 رک بجانب راست و جز آن دوازده رک که اصل است هشت رک دیگر این هفت
 و هزار رک بیست تعلق دارد نام آن هشت رک بهندی برین جمله است یکی دو چوب
 دوم توحانی سیوم سوکیان چهارم سورسی پنجم رومی ششم انباریه هفتم مایه
 ششم ششم بریک و سپنگرید یعنی غایط و آب منی بدو تعلق دارد بدان سبب بریک
 بریک سبک گویند و این هشت رک در بدن بیبالا دارد هر چه ادمی طعام و شراب
 غذا سازد ایشان بقا بقضه رسد و بعد از هضم از راه مخرج بیرون اندازد همه
 از این هفت رک یکی انگه او را سوریس گویند و نفس بدو تعلق دارد آنچه از
 جوی بیرون در دل جای کند و پسبب آن رومی است و آنچه از طعام و شراب
 از خلق بیخلاف رسد آنرا تا سماں گویند سبک برید او دیگر عمل است که بر سپاند
 غذا را تا سر است مروی بر سپاند آنچه بران مخرج تعلق دارد قوت او باشد مگر
 را دیگر عمل است که طعام را بعد از هضم مخرج رسد تا بیرون افتد و مویز انگه
 از ناف تا انت مروی بعد هضم آب را بر سپاند یعنی کینه تا بیرون اندازد
 و از این هفت دوازده رک بهر یک از این دوازده رک که اصل است هفت
 هزار تعلق دارد و از این دوازده رک که عین حکم دارد و دیگر است که یک
 هزار رک تعلق دارد و از این دوازده رک که اصل است بیست و هفت تعلق
 دارد و شراب بر روی گذر نیست و از این هفت دوازده رک که گفته شده هفت
 رک بر سپاند و کار است برین جمله سر رک بکش آن چشم تعلق دارد و بر بیست
 چشم و سه دیدن چشم و سه رک بخواب و سه رک به بیداری و بیست پنج انگه
 خواب بیدار کند و با بیست و پنج انگه بوقت خواب چشم میزند و بیخ انگه بوقت

پیداری چشم بکشاید رخ آنکه چون از خواب بیدار شود هر چه در نظر آید می بیند و آنکه بخت
 آن بر وجه چهارم آنک بگویش برساند و دو آنک از وی طعم و اشتها برود بر سر است
 یکی آنکه زده بدو تعلق دارد هشت آنکه اشتها از زنده آنک ملعم و شراب بقوت آن
 از طلق فرود رود چهار آنکه بقوت آن هر چه خواهد از دهن بیرون اندازد رخ آنکه فی
 بقوت آن بر آید هشتاد آنکه بقوت بلا تواند رفت شش آنکه بقوت نبالا فرود آید
 و آنچه خواهد از بالا فرود آید شش آنکه در آب اشتها تواند کرده آنکه بقوت حسین
 قوت دهد پستخ آنکه بقوت مجامعت جبل و چهار آنکه نکاهسان پست است و
 بخت ایشان آب منی از پشت جدا شود و بیست آنکه طعام را نکاهدارد یا زده آنکه
 طعام را بهای فمه رسد پنج آنکه کینه بقوت آن بیرون آید شش آنکه جملالات شکم
 نکاهدارد یا زده آنک طعام چهار آنک نکاهسان پست است و قوت از پشت
 دو زده آنک آن عبادت تواند کرده آنک بتفکر تعلق دارد و مخصوص است نقل
 سی بخود منی بیخ آنکه طعم و اشتها به بخت با در انقض بقوت بیرون آید در راه
 مخفی آنک بقوت سخن گفتن قوت دهد آنک طعم و اشتها به بخت اندام نقیب
 رساند بدین نسبت این مخصرک در وجود آدمی بوسیله در کار است و الله اعلم
فصل بیوم در بیان عدد اسپخوان است و مفصل و عدد موی که در انعام آدمی
 زاده است بد آنک در وجود آدمی پسیصد و شصت و سه اسپخوان است برین
 جمله است ناخن در بند پستان و پاییهاست از بند انگشتان پای اسپخوان است
 لنگ و شش آنک در اسپخوان زیر پهلوی یکی در مردی است که معتقد سوزن
 مردی بدو متصل است و کبر از آن بیرون می آید جبل هشت در پشت در صلب
 جبل هشت آنکه هر دو جانب صلب بدو پیوسته است جنبه اسپخوان سهلو
 بیست و هشت بالا و پینه است چهارده آنکه سهلو و کمر را متصل کرده اند و
 و کتف دو بازو و دو ساعد یعنی از آنکه تا بند دست دو کله سی و دو در
 یکی آنک عورت را خاصه است که فرزند از آن بیرون آید یکی در پیشانی

بود نظر کند و چهار نوع است حالت **اول** آنکه حرارت در برودت یا بد که حال تبخیر و تبدیل
 بود از رحمت اندک مایه حادث شده انرا با قضاوت علاج فرماید **دوم** آنکه چون مریض
 صاحب زراشش شده باشد بر حرمت قدیم و یا جدید او را بعد تعیین رحمت باشد باید که
 و قبیل گرفتن مریض معالجت کند **حالت سیم** آنکه مریض به موشش شده باشد یا موشش دراز
 اما علت موت و روی ظاهر شده است چنانکه کز سیاه و نجاست سیاه و یا دهن
 متعقد گشاده اند و نرسدنی شود و مملکت فرصت نمیدهد و یا دهن هم مرگ از خطر او دور
 می شود و بابت صداع و کیناک دغوی میکند و یا رنگ طریق رحمت او چنان دارد که حکما
 آنرا تدوای نگفته اند در آیینین حالت درنگ و استیجابی کند بعد سه روز علاج می باید
حالت چهارم آنکه بعضی رحمت قصد حجامت و اطلاق قوی کردن شرطت باید که
 بر انداز قوت مریض کردن فرمائید و اگر ضعیف و ناتوانی مینماید هیچ نظر مکنید
 اگر در معرفت تلف افتد و کند بعد گشادون رک بهوشش شود مریض فی الحال رک بگیرد
 و چون رفتن ندرت قدری خاکستری بزرگ گشاده میندازد و در جامه بندد و آب بر روی
 بهوشش شده بزند چنانکه بهوشش باز آید و طریق تدوای آنست چهار روزه
 که پشت ریح ترینی حکم آن علت از سپردی و خشکی که علتی کرد بر سردار و چون شفق
 بود در سرد و تاریکی چشم و کرامی گوش در و دندان آن همه علت از جگر معده بود
 چون طبیعت نرم کنی بشود و بهر بیماری که سه روز بر و یکدشت چهارم روز ترینی
 آن علت قیام ماند چون چهارم یکدشت هفتم سیم بود و اگر هفتم یکدشت چهارم
 سیم بود چون ازین شمار یکدشت سیم بود و علاج نیز و شب چهارم رابع
 خوانند چون این سه بران که پان کرده اند بهر بیمار یکدشت نگاه طبیعت بر بیمار این کرد
 و نیز بهر بیماری را که چهاری آغاز شود تا حد سیم روز هیچ تدوای نکند که **حالت پنجم**
صلی الله علیه و سلم فی وصایا یعلی بن ابی طالب کرم الله وجهه گفت است
 فانه المریض حی سم ثلثه ایام بعد یوم روز طیب میند که چهار رحمت باد در دراز
 روغن باد که گفته شده است بفرماید و اگر رحمت باد در دراز و او را روغن

۲۹۹

باد گفته شده است بفریاد اگر زحمت تلخ بود فریاد اگر زحمت از خلط باشد شکر
فریاد در و باد و اگر خون باشد قصد حامت زمانه و یاد او با که از آن دفع غلبه خون
بود بدو نیز باید داشت بر مزاج دارد و باد دم سپید پوست سردی و تری غالب بود
او را چندان خون بر بیاید است که اگر خون بسیار بردارد سردش ریخته بود
و پایش سست شود و انسا و هو پس بات و باد غام پیدا آید و هر مردی که با ریکه
بود چون بلع او گرم است چون بروی غلبه پیش دارد مردم با ریکه از مردم فریه
باشد چنان مردم فریه که اسپخوان او فریه است اصل طبیعت باید که دلیل با در
و علاج خلط نخورد و اگر زحمت مریض را در نیاید در نبض و شش که **فصل سوم در**
شش ختن نبض چهار چون خواهد که نبض مریض در یابد اول نزدیک مریض و دوم
بکیر و نبض است که از معقاد و هنر از رگ وجود آدمی است و در رگ است
یکی بر بازو است است که آنرا هندی بگویند دوم بر مان وی جیب است
که آنرا هندی ایل گویند چون خواهد که از حال ریخته یک نبض دلیل کند در باره وی
راست کیر و عورت را روی جیب کیر دو این مرد رگ در آید است سر رگ
انگشتان و اندکی بر بند و برنگ سپاه نماید اگر زحمت تلخ باشد آن رگها سبز شود
نماید و گرم باشد و اندکی جبهه و اگر قوی جبهه از تلخ و حرارت باشد و نیز گفته اند
اگر تلخ غالب شده رگ بطریق کبوتر بطاویس است جبهه و بر شکل رفتار در
و خوک و یا بطریق کردن برین شکل جبهه ساکن و سهیل جبهه و نیز گفته اند اگر گرم
غالب شده باشد رگ بطریق رفتار کبوتر و بطاویس فرج که ساکت میرود
برین شکل جبهه و اگر از باد زحمت حادث شود در وجود آدمی باد غالب
باشد رگ نبض از آن جبهه وقتی که از میان رگ لرزان شکل نماید همچنین بند
و اگر از زحمت باد و بلغم و تلخ باشد آنرا اسپنات گویند آن رگها بغایت گرم
باشد و جرب نماید و سخن کجبه و خوبی اندام او نیز جرب نماید میند و اگر اندونیز
گفته اند اگر باد و بلغم و تلخ کجا شده باشد رگ بطریق رفتار و در دیوبه جبهه

زحمت

و اگر از باد و بلغم باشد مزاج هر دو علت در رگ پیدا شود و اگر از باد و تلخ باشد همین
حکم دارد و اگر طبع معتدل باشد و یکی معلوم نشود و پس دلیل را باید دید **فصل چهارم**
در شش ختن دلیل چون خواهد که بر اندر وجود آدمی جز زحمت حادث
است و از نبض گرفتن او معلوم نشود باید که آنرا در کجبه و کجبه دلیل زحمت مریض
باشد مریض را از خوردن در او رسای خورد مینا جانه سبزی باز چنان و مانس
و آنچه از خوردن آن کیز بران چیز رنگ امیز کرد و پیر مینر کند بعد و دلیل **مید**
دلیل است که شیشه سپید و صاف که در ششهای سازه بخت شافقین
دلیل او را شیشه دلیل خوانند بسیار شیشه مذکور در آخر شب کیز صاحب حمت
اولین و آخرین قطره چند بیرون اندازد میان بستاند در آن شیشه کیز و در
شیشه بنه بند و استوار کند نگاه دارد و باد بوقت طلوع آفتاب زمانی در آفتاب
بدارد بعد از آن در وی نظر کند اگر کیز سیاه و سیاه و ام او خشک باشد
گفت ست کند و رنگ بود حکم آن باد باشد و اگر رنگ کیز زرد باشد چون سبز بود
حکم کند که زحمت باد و تلخ شد و اگر سپید و تیره و سرد و غلیظ باشد حکم کند که زحمت
او از بلغم است و رطوبت و اگر رنگ کیز از آنرا این سه چیز گفته شده است
مخلوط باشد و سیاهی در وی غالب و زیر او نقل نماید حکم کند از سبب است
و اگر کیز سپید باشد و کران نماید در زیر او رگ شکل پیدا شود از تا کوارد باشد
و اگر کیز در زحمت طعام خورده باشد حکم کند که در شکم او گره باد است یا ناکا
ریا آغاز است تا که آنرا هندی جلیند هر کویند و اگر رنگ کیز آغاز زحمت
حرارت باشد و اگر رنگ کیز بنشیند ماند زحمت او از زحمت خلط باشد که در نیم
نفس او حج شده است و اگر رنگ کیز بغایت سیاه باشد علت او سبب
باشد حکم او نیست حق تعالی است اگر رنگ کیز برنگ مصفر و نزدیک باشد
زحمت و از خوردن زهرها باشد و اگر کیز سبزی و سیخ از خون و گرمی مریض
از رطوبت بود و اگر سیخ و سیاه و صاف و روشن باشد دلیل کند و بیخ

وصافی برنجی باشد و اگر سپیدی رنگ بود از ترش و تیزی و خشکی است زیرا که بلغم سرد است
 تر و خشک بود و اگر سپیدی و صاف بود بدانند که خداوند بول بلغم با دوام علت میکند و اگر
 برنگ خیار و ترنج باشد در میان او چون رگها بود بدانند که بیماری دراز شود و تا در کینه
 باید که قطره روغن کهنه در کوزه پارا اندازد و امتحان کند اگر چه روغن کهنه مذکور زرد و سفید
 و بالا شود دلیل باشد که رنجوری دراز شود و اگر روغن مذکور بالا نماند و در برایشان بود
 دلیل که باشد رنجور زرد و نیکو و اگر کینه از آنک بزدن آید و زرد حاجت شود بدانند که آتش
 معده بجا نیست ضعیف شده باشد بسبب از ضعیف در وجود قوت نماند از سبب شربت پزیز
 کند و بی سمی کردن نماند و اولی ناکوارنده صالح خورد تا قوت گیرد و اگر رنگ کهنه
 رنجور سپید باشد و آتش سرخی دارد و یا زرد دست زیرا سرخی دارد و اگر برنگ ترنج
 و زیر او تیره بود چون روغن بود بدانند که زرد و نیکو شود و اگر برنگ از عصاره انی باشد مانند
 او تیره بدانند در دست و چنان باشد و اگر برنگ خون باشد از تخم و غم و فندوقه باشد
 به آنکه در سپر غالب می کند و اگر برنگ آتش باشد بیماری در سینه و در دیده باشد
 این علت را بر سپام گویند و اگر بالا صاف و میان سپیاه و ام نماید در سر غلبه میکند
 رگ پشانی باید زد و اگر سپین و تیره بود تب برسام بودیم باشد که در و پشت بود
 و اگر رنگ زرد ببرد و سپر زرد شود بیم هلاکت و مرگ باشد و اگر زرد باشد تیره سپید
 بول دیر آید از ضعف بود سبب شربت شود اندک گوشت و چیز با او چوب خورد و اگر سپیاه
 و ام بود از تخم و خون بود و ام در و سپر و تب در دل و در پشت و سپر نه در و دراز
 و در زانو بود ترشیا و سپس کند و خنثی او چون دیوانگان گویند اگر زیر آن سپیاه
 و ام بود از درد و باغ بود و اگر زیر او سپر باشد در میان او خشک بیم مرگ بود اگر
 زیر او سرخی زرد و کانی است زردی روی بود نماند اندام کران باشد و اگر زرد
 برنگ زعفران بود تمام تن او سوخته است و زیر معده تلخه است اگر صاف بود
 صاحب بول را در دجسکر بود علامت است آنست که از درد زنا رو دیگر در با آن باشد
فصل پنجم در معرفت زردی اگر مریض را مزه دهن مشور باشد بدانند که زحمات او

و اگر تلخ بود از تلخ باشد و اگر شیرین بود بدانک از خلط است و خون است و اگر اندام سخت
 بود باد و بلغم و تلخه خون از خلط برابر باشد بامزه خویشش بود و اگر باد و بلغم زیاد است شود
 و من بی مزه باشد و اگر باد و بلغم خلط هر سه یار شود پس نبات خیزد و علتش قوی انگیزد
فصل ششم در معرفت بعضی احکام بیماریا حکام روزها بعضی شب شنبه هر که
 بیمار شود پیش از چشم زخم و سایر باشد و او را در د اندام باشد نزد صحت یا بد روز شنبه
 هر که بیمار شود بیماری او از صفر بود و در صبح که باشد ششش مخاطر بود بعد از آن صفت
 یا بد شب دوشنبه هر که بیمار شود علت او از باد شکم باشد علاج پذیرد و زود بد شود
 روز پنجشنبه هر که بیمار شود بیماری دراز کشد در شکم تا صفت روز باشد اگر دوم
 روز بد شود و آنها و الا دراز کشد عین خطر باشد شب رکشند هر که بیمار شود علت او
 از سودا باشد و از جادوی بود اما علاج پذیرد و روز سه شنبه هر که بیمار شود
 روز خطر باشد بیماری او از درد شقیق و از خون زائیده باشد شب چهارشنبه
 هر که بیمار شود مخیطه باشد و او را صفر غالب بود و غلبه خون بود در بیماری بر شود
 شب پنجشنبه هر که بیمار شود او از چشم زخم و سایر باشد اما خطر باشد در بیماری شود
 روز پنجشنبه هر که بیمار شود خطر شش نبات بیماری او از درد اندام باشد در کوی
 و خشکی و خیزنده صفر باشد بعد از چهار روز بد شود شب آدینه و روز آدینه هر که
 بیمار شود تا آخواه بیماری او کشد مخیطه شود علت او از خون زائیده باشد
 و از حال وی همه را بد شود و شب شنبه روز شنبه قول ابو معریلی **نوع**
دیگر در احکام بیماری بطلع هفت کواکب روز شنبه زحل راست هر که بیمار شود
 بیماری او از زائیده یا از باد مخالف بود یا از سپیدی و خشکی بود در صفت
 روز چهارم بود و اگر ازین بجمه چهارده بر پستار زحل رنجور شود او را در زعفران
 نگاه کند و در پیشانی نهند بشود روز یکشنبه شمس راست بیماری او از آفت
 پریان و کشتن سودا و بلغم بود صفت روز چهارم اگر ان بود و اگر ازین
 بجمه دو ازده روز دیگر خطر باشد و اگر ازین بجمه پستاره قوی شود و آن ستاره

که خواهد آفران غولها با یک کند پس **سپس** شکر سپنج یعنی توپلی شربت کند
 بدارد و نامت چهار روز در وی دوکان سه کان بان چنانکه تا جبر او برود و بعد
 پیار و دیک نو دیک بدیند نو نماز شود سپیر با کل خیر کند دانگ سیر غول کند
 پس کند که بروی مسکوه بنشیند آن غول را انگر گویند آن لشکر را در میان
 دیک بندد کرد بر گردان لشکر آن عود و صندل و عنبر تر کند درون دیک فرزند
 برودن دیک فصل کند با کل خیر کرده هر کند چنانک هیچ دو پیرون نرود بعد بر
 دیگران بندد فرود آهسته آهسته اتش کند مادام که این گرم شود شود دوست
 قبول تواند کرد بعد دیک را با ز کند قدری آب سپید در یکدیگر بریزد و
 بدیند با نکشت پاک کند روغن که آلوده است کرد آرد در صدف کند و صدف
 پر آب کند بدارد و هر بار آب مذکور بریزد و می جنبه تا هر چند که درست باشد از
 روغن مذکور شسته شود پس آب مذکور بریزد و آب جدید در صدف کند روزی
 یکبار بشوید چون مدت چهار روز در آب شسته شود بعد بکباب بشوید و
 کند بدارد بوقت حاجت بکار برد **فایده** در یکس عود و عنبر و صندل مواز
 ندرم شکر سپنج را شربت کند که بدان تر شود و اگر خود بسیار باشد و بسیار
 تر کند در دیک فراز اگر نه سیر باشد هم چنین چند کورت کند و روغن برودن آرد
دیگر سیار عود و خاص ریزه کند در کلاب کل لعل تر کند چنانکه قدری هم
 شود و در شیشه مطلس کند که کردن او در از باشد و در دهن او با ستره و
 انبی که جایگاه کار میکند و در جای وی کند چنانچه دهن شسته شود پس
 سوراخ کند و آن شیشه را ستره کنون بندد و بالا شیشه کاسه بندد و اگر در
 مهر کند چنانچه شیشه خمره باشد و روغن در وی حکد بس بالا و آن بت
 روغن پیرون ایلی دود آنرا در کار بندد و اگر بوی دود باشد خیار باد رنگ
 پاک کند و چهارم با لوده در روغن بمالد سپیر بار و پیرون آرد بوی دود آنرا
 بکلی برود و اگر نرود آب جو بملک همین عمل کند بوی دود بکلی برود **دیگر**

موند تیلد و یا عود پستیلد و انکی سیر سپنج هر نه درم تکم ندرم دیو در ندرم
 هر پنج نیک بسیار در شسته قدری تر کند بعد بالا و انکشت نند جاشنی عنبر
 بدید چون عنبر که آهسته شود فرود آرد بعدد کافور جود اند و مشک در عنبران یار
 کند و در حقه اندازد کار بندد بغایت تخف شود **دیگر** سبب تیلد و یا عود و یا تیلد
 یا زه چاره کند و در شسته انکند بیالاید و در شسته اندازد روغن بکنند
 باید که مقداری باشد بکنند در دست نکنند تا بسوزد برود و این عمل در کلاب
 و یا در زمین نیکو آید **دیگر** اگر خواهد که اندک روغن کشد از یک درم
 و نیم درم و یا کمتر ازین بی سلیشه فی الحال روغن حاصل شود خوب بکنند
 فی روغن بغایت خوشبو پیار و سفالی مطهر آنرا کرد و خرد کند و یا قتل این از
 این بسیار دود در اتش با اندازد و دیاره و روغن نچند تر در او چون پند
 که سفال چو اتش گرم شده از اتش پیرون آرد و در زمین بمواری اندازد
 و آن یاره عود از روغن کشد بالا سفال گرم بندد و بالا و آن کتوره یا کتوره
 چندین بپوشد و هر بار این جامه را با آب تر کند بالا و کتوره می مالند تا انزبان
 که بر اندک سفال گرم است بعدد کتوره بردارد و روغن درین کتوره گرفته
 است بعدد پیرون اندک قدری مشک سوده اندازد تا خوب خلاصه شود
دیگر سیار عود تیلد و پستیلد یعنی هر دو از چینی و بر یکس جو سبب تر نفل
 و قران شش بر صفت وی در قران کل گرفته اندازد در دهن قران پس
 کند **دیگر** بسیار زنجی بو میانه سوراخ کند چنانکه در هر قران سوراخ
 پیرون آید بعدد در با جک دشتی سدران نیم سبب است چون تمام بکنند
 رود **دیگر** اگر عود تیلد و یا کوانتی نباید اشیا مذکور جمع کند روغن عود
 بسته آن مقدار که خواهد عنبر و صندل سپید مویز و جبر و قیر و نکه تر نفل
 جو ز بو یا عود و سبب تر کب پیرون او درون روغن همان که بالا گفته
 شده است کشیدن روغن کافور روغن نچند پشید و پاکیزه و مقدار کافور

در مذکور نند یک شب روز دیگر بیرون آوردن روغن همان که بالا گفته شد
است و در شیشه مطین کند چنانکه روغن خود کشند همچنان بکشد روغن کافور
یا کیزه شود **دیکم** کافور بار روغن هر چه باشد کافور بار روغن یکی شود **دیکم** روغن چینه
سیار و کل را بچینه و کچند هر دورا در و افندی طریق فرسش نند یک فرس کل کند
و یک فرس نند یک فرس کل کند و یک فرسش و کچند بدین نوع تمام کل کچند چینه کند
بعده او ندمر کند سه هفته بعد از روغن بکشد اید اگر کچند مذکور بچینه کرده
باشد روغن سفید و خوب بیرون آید **دیکم** دوم در ساختن مشک و عود و
صندل و کافور و قزغزل و زعفران و کاردی و کشیدن کلاب و ساختن
بلید و بلید در آب بنکره تر کند و خشک کند پس بیاید خایه کریمشکین بکشد
در جزرات تر کند و یک شب در میان کل نند بچینه بچکا فند و در دوک اینست
و بالا اکتوری نند پس بیارد و یک نو و گاه درون با تپی سپرد یک با و یک
پیر کند و آب در وی کند و کتوری بالا اگاه نند سپرد یک بچینه شده و یک
آتش میکند و هر بار سپرد یک با و میکند و نگاه بکند چون بداند که تمام روغن
از خایه در کاس افتاد آتش باز کند و اگر تمام روغن بیرون نیامده باشد
بار دیگر در جزرات تر کند و روغن بکشد پس بخل او را خشک کند یک
جز و قزغزل و بلید و بلید و چیز و میل یعنی روغن خایه کریم مذکور یک جز
جداس کند این روغن در سحی بنامیزد و در پوست کوزن تر کند بند و هر طریق
ناتق مشک یا کیزه آید **دیکم** مشک یک حصه سیمون و کل درخت ببول
سه حصه این چهار دو به را خشک کرده بساید نیک بار یک بعده در کیزه
بزند که بسته باشد در آن بسرشد و غلوه سازد بعده از آن در کند
سپس چینه که از سحی درخت بکشیده باشد بسته در سوراخ کند و غلوه
مذکور بسته در آن میان نند و سپر کین کاومش در کیزه کرد هر کرد این کند
چنانکه سر کین و شتی این غلوه مذکور نند چنانکه در غلوه یک بکشد

برگرد و بسیار دهن نعل اسپان سوده شده باشد چنانکه خواهد بود
یک گند و آنچه خواهد از بسازد در آتش بر دباب اشخار فرود برد
تا سرد شود پس هم بدین طریق عمل کند تا آن تمام شود نرمی او بود
که بر مثال کاغذ پیچیده شود و براتی چنان باشد که آب گینه را بر دوم از
زمین بردارد و هر جا که راند ایستاده بکند **دیگر** آب دادن زمین
را که برنده و نیز بغایت شود پیاده صابون یکیز آدمی حل کند و بدان
کیز صابون حل شود برابر بر کاله غندر کند بعد تیغ و کتاره و کارد
و تیر حزان در آتش تا فته کند سپرد که در اند بغایت برنده و نیز
کرد **دیگر** مغز کتانی و صبر بوزن برابر باشد که گند و یا سپرد که حط
حل کند سپرد کرد اند و هفت بار بجایه پاک کند بغایت تیز و برنده کرد
دیگر سار و تخم کتای بزرگ و بوزن سه چندان آب میندا از تخم
نمک و زرد آفتاب آب گرم بنهند و بدست مالند تا
حاصل شود پس در اندی بکند چنانکه سپرد کرد اول در آب کتای
و یک بار در آب نوشتا در شقیه آب اندازد باشد و تیغ و کتاره و جز
آن در آتش کند همچنین میگرد اند تا برده باز بر آب شقیه دهد
بعده اندازد روشن و تیز کند هر چه از آن صلاح نیاید در هر چه بگذرد
این را برد **دیگر** از هر چه است در اند اصح بکند و مغز سیراب با این
و شمش خربزه و صبر کوفته و پنجه یکی کند و یا قدری غل حمل را بر آتش
جوشاند یا مخلوط کرد در هر لیله که باشد درین سپرد و اگر در جراحی
این دارو هم کند و طلا کند نافع آید **دیگر** شتر زه که برش شده
باشد و خون نرگشت و بول و گاو میش جلد مخلوط کند پس هر لیله
را که خواهد برای کافران و اعدا کار بندد بدید چند بار تا فته میکند
و در آن مخلوط میکند بعد کار فرمایید برین نوع آن قدر خواهد خورد

پنج مضرت نرسد اگر مدارد با کجند سپیاه در جوال اندازد بگو به تا کجا شود و
 علوان کند بخورد و سه مضرت نرسد در خوردن بلا و منفعت بیرون جوت
 پری بجوانی بدل میکرد و قوت باه و شد رستی و دفع علتیابی اندازه است
ساختن اینون خوردن بلا در که با کجند سپیاه بخورد اینست
 پوست بر من نانی جن جبری پاده سری جو جبری فولادی که کماش باد
 و سری دیگر معجون قوت باه و نا کوادر پار در بلا در میت و چهار درم
 شاد اند دو از ده درم قندی و شش درم هر سه چیز کجا کرده بگوید
 و قدری روغن کجند اندازد و شش درم غلور سازد نگاه دارد هر روز
 نهار بخورد و اگر شاد اند نباشد بجان کجند اندازد و از ترشیا
 پر نیز نماید قوت باه شود اگر مداومت کند موی سپیاه مانند طعام بکوارد
 و باد با شکم را دور کند و دفع کرد **اند علاج** در زمانه ذوالقرنین
 با اتفاق جمهور حکما این معجون جمع کرد و بر شاهان روزگار یادگاری فرستاد
 و آنجا نشت این ادویه جمع کند و بگوید بدو به پزند حلو سازد سپیاه
 غلور کند سال تمام هر روز بیکان بیکان غلور نهار بخورد با آب شنبلیله
 هر که یکماه خورد روی او ماه تابان شود و لطیف طبع گردد و اگر دو یا سه
 یا چهار ماه یا سال تمام بخورد هر موی که پسیده شده باشد از نسیه سپیاه
 شدن گیرد و اندام بسته ماند و بیناسی و در شناسی و سهوت و زور
 پیروز آید و فرحت آرد و اگر مفرح کند قدری اینون و خشی شش هم یاد کند
 بهتر باشد و ادویت هلیله زرد و هلیله آمله هر یک شش درم تیار
 و خیار جنبز بیکان درم جملد با یک ایس کند بعهده نهصد درم نبات
 جلاب کند این ادویه در او نندارد حلو سازد و سپیاه و شنبلیله
 غلور کند جناب کجند گفته شده است هر روز بیکان بیکان بخورد بغایت لطیف
 است **علاج** در خوردن سیاه و منفعت هر که سیاه را بخورد

بلبل خورد نشانی نشاید **بکف** وزن شان امن سنگ **که هر یک** و کان میخورد رنگ
 درون تاج وقت و کرد **نشت** از جمله در آن ذکر **اگر بی خورد** در روز ایشان
 جوان کرد یکسالی **نیکویم** توی عین جو **و لیکن** منفعت هم خود بود **این**
و یک سیصد و شصت عدد **بسیار** پاکیزه در یکین شیر ماده کاو خالص چو شانه تا آنکه
 بعد در خورد بعد میون اردو بلبل را یکی نوبت پاره کند و این اشیا میندان دعا قره سوسه
 سیاه تخم کونج یک انگشت و ارضی از هر یک انگلی باشد با یک اس کرده و جامه چخته در ششده هم خمر کند
 مقدار یک درم در بلبل بجای خسته اندازد و بر لیسان خام هم بندد و در ششده خالص میامیزد و
 خرمایگز که کنج چو شسته بالای بلبل باشد بعد سه هفته در زیر زمین فرو برد بعد سه هفته
 آرد و هر روز یک بلبل یا دو در ششده خورد از ترشها پاره نماید که در وقت ماه بغایت **باید**
و یک خوردن بلبل است گویند پار و معمولی سرخ کونج دو پیل سبک کونج دو پیل و کور دو پیل
 بر باد و پیکسل و پیل سرخ قره و پیل پیل مور دو پیل چ حصه دو پیل همگه همه را یکی کرده **باید**
 چو کوفته سب چهار بلبل صد عدد یک و نیم سیراب باین دار و نایچو شانه مادام که چهار حصه
 مانده اند آن یک سب چو بر دستمان بعد صد پیل قند اندازد و در آن باب چهار پیل روغن
 کنج چهار پیل در آونذی کند و بلبل مذکور بریان قند هر یک بلبل را بعد بریان کردن سوراخ
 کند و در آن جلاب بلبل را میندان و چو شانه و وقت فرو آوردن پیل در از چهار پیل **باید**
 دو درم تخم کورک دو درم ناگسیر دو درم بار یک اس کرده پندازد و بعد سرد شدن چهار
 پیل ششده اندازد یکان بلبل هر روز بخورد اشتها کم شود و تشنه راج روک و جمله علتها
 دفع کرد و قوت پیچر اید غذا هبت و سنگ و روغن و فلک سبک و گوشت دراج و چ گوشت
 کند **و یک** بار دو دست می یا سیصد و زیاده از آن خواهد بلبل پاکیزه بعد با نسیسید
 و سیلاب با نسیس و یک و بار یک بر دو درم یک بزرگ کند و آب اندازد و چو شانه **باید**
 یک یا سیصد بلبل بقدر حاجت در آن آب اندازد و چو شانه تمام آب در خورد بلبل مانده بعد
 فرو آورد و در جلاب قند کند بقدر حاجت در آن آب اندازد و چو شانه تمام آب **باید**
 بلبل مانده بعد فرو آورد و در جلاب قند کند بقدر حاجت که بالای بلبل باشد پندازد

117

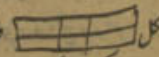

قدری ملک بسنگ و پیل کرده اس کرده یا رکنه و در زمین جایگاه گرم است و یکس از زمار و بعد از
 آرد نگاه دارد و هر روز یکبار میل نمود و عملتها دفع شود **دیگر طریقه فصل اول** **بسیار**
 درم کل لعل چرخ درم سبکی سدرم خود و درم بود ز خشک چرخ درم میل ز کمی ده درم میل در از چیل
 سلسلی چرخ درم جمله سوخته و چینه یکی کند مثل ایشان شکر تری سپید یا رکنه هر روز چرخ درم خورد
 نافع آید و جمیع زخمها و غلظتها دفع گردد **دیگر طریقه** بزرگ و بلید و آمد و پیل دراز و سبکی
 و نهد و کچو و جابن و الاان بزرگ و الاان خورد و عملیت و کرج و سبکی اول و موسی و سینه مال و اسکن
 و تم اشکن در زنج و پوست و کل و کلک سنگ و کلک سوده و کلک جو مار و کلک سیاه این براری یکی کند
 و بخورد و چغالی در شکم فایده درین طریقه از شیرینی بریزد کند از سبکی که فایده است اما بالا
 کرج رفته است باید جسد کرج باشد **دیگر طریقه** بسیار بلید و بلید و آمد هر یک دوکان درم و پیل
 کرده و سبکی هر یک چرخ کان درم و شکر بود و درم سوخته و چینه یکی کند و وزن کرده تا گرم و شیرین
 و هر روز بخورد و بلوغ و سپیدی و کرسینگی صادق گردد و طبعی ختم شود **دیگر طریقه** خورد
 با بلید و بلید و آمد بر شاد و هر روز این مقدار که گفته شد براید روزی سه بار بخورد و اول
 وقت باشد و دو و بعد از طعام خوردن و سپیدم بوقت خفتن فایده بسیار است خوردن و بلید
 و پوست خیم چرخ سیر در آب مذکور تر کند چون نیکوتر شده باشد بلید بیرون آرد و در آفتاب خشک
 کند و بعد در میان دو نیم سیر شهد خالص اندازد و هر روز بقدر حاجت بخورد و بغایت نافع است
دیگر صد عدد و بلید در میان خشت سیرته بیکره میاندازد و در زمین فرو برد تا آن زمان که تمام
 بیکره را بلید مذکور در خورد و بعد هفت سیرته خالص اندازد و سبکی یک روز بار و هر روز
 یک بلید زمار خورد و عملتها دفع گردد **دیگر** سار و بلید سپید که او شیر کران در آن
 رکنه سبکی سپید و شصت عدد در شیر ماده کاو زرد که گیلان خوانند تر کند تا چیل روز بعد
 باره کند و سبکی در کنگر و در میان سیلاب و گوگرد و حبه کلوی مقدار حاجت متساوی می کند
 و باله تا سیلاب کشته شود و بعد مقدار شش گانه ازین هر سه چیز در هر یک بلید بجای چینه اندازد
 و در میان خام چید و جمله در میان شهد اندازد چنانکه غرق شود و شهد بالا باشد بعد مدت چیل روز
 روز در آفتاب دبار و یک روز در سایه بعد از آن هر روز یک بلید بخورد تا سال تمام بریزد

وی اکنده سپهر جز ناده و سپهر شکر تری و پنج درم ادراک بسایه با شکر بخون کند انکه
خوردن نافع بود **دیگر** علاج رتق که سمت می خیزد و او نیست و دل میسوزد و دماغ
تبخ کند علاج وی انیست دو سپهر شکر و متقلاخ درم پیل سپهر درم منقل سه درم
کنیز سپهر درم حر و بسایه و پانزده هر روز نهار پنج درم بخورد نافع آید **دیگر** سپهر
سپرد که از بخور بود علامت آنست که خون و بلغم آغشته بر آید و دهن شود
کند علاج انیست که بیلد و بیلد و آمد و پیل دراز و پیل کرد زنجیل و تر نفل از هر یک
سه درم هم درامو بخورد و بگوید با آنکس خالص پانزده روز سپهر درم خود
نافع آید چهارم سپهر از خشکی بود علامت او آنست که خون سپهر درم مانند
بر آید علاج آنست که تخم حوره و خردار و پیل از هر یک پنج درم هم درامو بخورد
بویا آنکس پانزده روز سپهر درم نهار بخورد نافع آید پنجم سرده که آنرا کافور
بود علامت آنست که خون سپهر درم از وی بکشد و کاره ریم بر آید و پیل بسته
می گاه این سپهر درامو اطبا علاج نکنند ششم سرده از تری بود علامت او آنست
که خون سرده بلغم و خون با ریم آغشته بر آید علاج انیست پیل از جیل و بای بک
کافی بود پیل و آنکس خالص پانزده روز درم نهار بخورد نافع آید **دیگر**
اگر سپهر درم باشد علاج انیست که باد امشخ و شیرین از هر یک ده درم
بگوید و با شکر آغشته هر روز یک درم بخورد نافع آید و این دارو کوک و خورد در لاد
نک سنگ و بیلد و پسندی و پنج بادل و دار بند از هر یک دو درم بخورد
شیر کرم بخورد و خلد مفت اندام را بر دقت با آب جگر کند و نمک سیاه بخورد خدا
بیرد **دیگر** اکنده و پسندی و نمک سو بخورد بکان درم خشک با ریم اسپس
کند سپهر و زنجیلی و از بخور دخلد بود و اگر نرو و لجا بود با اس کند آنجا که خلد است
طفا کند بر شود **دیگر** آرد ما پس و آب سرسین با سپندان اس کند در مقام خلد
طفا کند بر شود **دیگر** وقت حرکت و سرخیدن که خلد خرد و ناس شود پیل دراز پنج
سوسن و تبا شکر یک وزن بساید پانزده و کا و نبات بخورد نافع آید **دیگر**

خنده و اندک شکر بکوبد و مغت بار در دو دگر پستد و اذاجا نصر الله سبب بخواند و بران دنیا
 نه گور بر بده مغت بار در دو دگر پستد و بهر دو صاحب خلد را به برتا بخورد و خلد برود
 و صحت یابد و هر که آنکشت شهاده را در کت در خلد در خلد با لده مغت با صحت
 یا به اول آنکه از تا نشن یا د آید دو م صحت از در خلد شود پس هر که در دوشو **دیکر**
 آید و شیخ و در خلد و با کسی را بگوید تا آن محل ملحکم بکوبد و خد این دعا بخواند و بخارد
 در زمین خط کشیدن نیکو شود **بسم الله الرحمن الرحیم** اشکن یا ربی بختی باری
 بتبارک و تعالی **دیکر** شیخ من سپید و یا کبری از ان در دوش خلد بر او بخواند
 بخرج باذن الله علم زود و دفع شود بعد او را بگوید تا او را بزود نیکو شود **دیکر** شیخ خلد
 کسی را جای با خلد و آمده باشد و خلد شده از ان بیو در نشود در زمین بکار ده مغت
 خط بکش برین شکل و بوقت خط کشیدن این دعا بخواند اشکن
 ریجا بختی باز بده کا و در کج خط که فرود ظرف چپ است بخواند و جای خلد با نکشت
 خود نکم بکوبد و مغت بار یکدم بخواند بعد فرغ بگوید او را که خلد دارد در هر دو بی الحال
 نیکو شود و سفال بود که باب ز سید و باشد بشکند و این الفنون بخواند و آن بر کاشما
 سفالی بجای خلد بزود دفع شود نیست کن این جرج **دیکر** بر دوش بخواند و بجای دنیا
 چنگ کند خوردن و در خلد غیر نیکو شود و درین الفنون زهر مری و در نیست بچول
 آنچه ملک ساند آساره چند اوقت منت به از بجه کارین بس با همه و غیره دفع
 اللهم احفظنا عن البلاء و العناء اللهم صمنا عن الافات الدنیا و الکبایة و الکبایة الاخرة
 و اقاتنا و اسالک ان تستغنی عن هذا البلاء بختی توریست و الالبیل و الزبور و الفرقان
 و اسالک بحلال و حکیم و بما و ایت الین علی نفس ان قد و کنا بر جنتک
 بان یخود علینا بقضاک و تحملنا فی جوارک و لا تحملنا و لا تقبلنا بقدرک است ثانی
 اسکل در الکاتی اسکل مراد شغنی و لصاحب البلاء بجمت بنده عاشوره المرجو الیک
 و بجزمت البی و الکه اجمعین و صلی الله علی خیر خلق محمد و ال اجمعین **باب سیزدهم**
 در معالجت در میان دو دفع در دول و پستی تنگی و نفیس و دم و خفقان مصه و علاج

دفع استخوان

دفع استخوان یعنی تی کردن و دفع مملک و سرفه و وق که مندی راجع بکوبد **دیکر**
 و این فصل است فصل اول در معالجت در دول و از حال ضعف و صحت او و
 حدود علت و علامت آن به آنک کیفیت دل بر دوغ است یکی دل صحت
 که بصحت و چکات و سکنات خوش بود و دوم ضعیف است اگر دل صحت است
 حکایت مای و برینه اید و آج بشنو در حال حفظ کند و چون در خواب خوش آید
 و پستما براد باشد چشم در وی روشن نماید و خاطر بر سکرات موایل باشد
 و بر سماع و سخات و چیز مای با کوزه بود پس کند اگر چیزی برست در خواب بکشد
 و اگر کن و کار صعب پیش آید که او و عفو کند و بر گرم جدا اعتماد بسیار کند و خواهد که
 روز و شب ذکر حق بسیار گوید و بانکه طعام بر نشود و روز که پستد شود و هر چه بخورد
 و فرزند شود و اگر دل ضعیف باشد شیخ چیز یاد نیاید و آنچه بشنو و فهم کند و یاد نامه و سخن
 بسیار گفتن و شنیدن خوش نیاید و سودای بسیار در خاطر او راه دهد و دل بزرگ
 و خیالات قلب شود و خواب نیاید و شغلر باشد و خلوت و شنای طلبد و حدوت
 علت که دل را ضعیف کند و معده تاه کرانه می خوردن بسیار و جلوت کردن
 با عورت بی قوت شده باشد بسیار و یا چم بادشاه دارد و یا تری خشکی بسیار
 خورده باشد و اندیشه کرده و خشکی کشیده باشد و مدتی گذشته باشد شتر تی
 کرمی و خشکی بسیار بخورد با شد این سبب فساد دل است که در اول ضعیف
 کند و معده تان و گند زین سبب استهای نقصان شود و روز بروز ضعیف شود
 علاج کند مال قوی کرد **دیکر** قوی شدن دل یکدم مکتب در هر و اید بار یکس
 کند و بانکه برنج سببی بابت شبانه بساید و با یکس شیر کورسند یا نیز در روز نما خورد
 متومی دل کرد و اگر در اید میسر نشود یکدم مرجان و جبار درم جا هلهتی بار یک
 بساید و یکس شیر با ده کا و اندازد پس روز چنین کند و بخورد و بی شود و اگر مرجان
 بنا شد شربت نیاید کند آملد و شیر از هر یک درم با آب بساید و در جامه صا
 کند یا لایه در شیرین مذکور اندازد و بخوشانه سه جاز و ز چنین کند بخورد و بهر شود

دیگر مصلحتی خشک است کرده و بخت با شیر کو مغذ است و دیگر و ز پرتر از ترشی و سردی
 و مای که متوی کرده و با پیغایم **دیگر** علاج دفع درد دل و دفع درد و نفع است یکی از
 باشد علامت آنک سردی از بلغم نباشد باله و دل در کت و آنک آنک بلغم
 افتد چنان نماید که دل میزد و اگر کسی باشد علامت آنکه اندوه آرد و دل برقرار نباشد
 علاج هر دو نفع اینست هر روز و درم شک کوته و چهار درم شند پانزده درم نفع
 بخورد و بشود **دیگر** درخت ارجن سرخ که که نیم کوبند شش درم کوبند در دو سیر
 ماده کا و بچوشانند سیرستاند و شیر گرم بخورد در دو قرار کسیر در دو درون دل
 بود اندوه باشد و خشکی خوشش آید از بلغم و خزان و خون پارده و درم آرد و در چهار
 درم روغن پسته و کیکا کند و بخورد تا آنکه نیکی شود و اگر گرمی خوشش آید که دل را
 گرم کند و اگر بلغم با او باشد چهار یک گرم که آنرا س کند باشد در دو کیکا کند بخورد بالای آن
 یک سکه آب خورد و تا آنکه بکلی دفع شود **دیگر** انار ترشش و ترش خورد
 و در ساعت در دل بکلی دفع شود **دیگر** پارده پنج سکه کرده و پنج سیر شند خاص
 با شش گرم کند بعد با لایه و بسیر در روغن ماده کا و بریان کند بعد سیر در شند اندازد
 و در غده شفاف کند آنقدر که خوشش آید بخورد و همه رطوبت و بلغم و علت مایه و توکی
 کرده اند و آب پشت بخورد و در کت کند **دیگر** ادویه در دل بلبله و بلبله و آنکه کوبند
 و بشند بخورد در دل دفع کرد **دیگر** سوره قریش بر آب بخورد آن آب پسینه
 و دل بر برد و در دل و اندوه غم دفع شود سوره قریش چون دل بسوزد بخورد و پسینه
 بدهد بشود **دیگر** امام جعفر صادق رضی الله عنه روایت کرده که سوره فاتحه در او اند
 کرد و نفس نباشد بکلاب و زعفران نوسید و با آب بشوید و بخورد در دل برود و
 اگر ازین آب بر روی خود مالید محبت شود **دیگر** سوره عراق نوسید بکلاب و زعفران
 و بر خود بزد و اگر ازین آب بر روی خود مالید شکار در دل امین باشد **دیگر**
 سوره قعص در پوست اموری نوسید و بر خود بزند و در دل و کبر و پیس زوجه
 زخمها بدهد و بشود **دیگر** سوره مومن نوسید و با آب بشوید و از آن آب ارد بخورد

دندان نزد و خشک کند آنس کرده بخار در که را در دل و بچید آن شکم و پیس زود
 ازین خوردن و دیگر کم الله نیکو بشود **دیگر** دفع درد دل خوب بشود و خوردن
 بخورد و بعد آنست پسیم الله الرحمن الرحیم ربنا لاتزع قلوبنا بعد از هدیتنا و هب لنا
 من لدنک رحمة انک انت الوهاب **دیگر** لین انجینا من بهر الکنون من الشکرین
 الذین امنوا الظمین قلوبهم ذلک لیوم القیامه نقره و پیس درم الحرام صبر و جنته و جزایش
 فخر با فصل **دیگر** در معالجت سبکی و شکمی نفیس و کوته دم و حقیقتان و حقیقتان
علاج و کوبیدن این ترا ز صفت باشد مندی این را سو اسپس و ابر ساسی و سبکی چاک کوبند
 حدوش این علت از یاد و بلغم و صفرا باشد و آنک از یاد باشد علامت آنکه رنگی و
 و شکمی نفیس خاصه بوقت حرکت و سر ز خشک و غده ناخوش باشد یا در اسپس و
 و برک را بسین و خوب ناز و بیخ پیدا بخورد اصل لکه سبکی و سلیج و بهار مکی و نبات
 بوزن برابر خشک سایه و بخار در دهر روز پیس درم بار و نفع پسند را میزند بخورد و کوبند
دیگر مندی و دما و کابو و موزیک و نبات و کبوتر بهار مکی برابر سایه و بار و نفع
 پیس درم بخورد و نافع آید آنک از صفرا بود یعنی از بلغمی علامت آنک دم او گرفته شود
 و اندوه آرد و پیس بود علاج پسین دراز و مصلحتی و بتا سیر برابر بوده باشد بخورد و نفع
 علامت آنک از بلغم بود در دل شبیه شود و دل را نسوزد و کبوتر کوفته شود و نفع
 زود افتد و پسینه و دل کران شود و از پستی و از همن آب رود و خزه و من ششین
 بود و اشتها نقصان شود علاج مشک و بلبله و بلبله و دانه و پسین دراز و پیس
 و بهار مکی برابر بوزن سایه کیکا کند هر روز پیس درم نهار بخورد و پسین دراز آخر یا کند
 و بخورد **دیگر** کلوی و کوبه و ستامی خورد و پسند می از هر یک و درم در چهار
 سیر آب بچوشانند پیس پستانه و قدری پسین دراز یا رگه نهار شیر گرم بخورد و شکمی نفیس
 و عقیدان برود **دیگر** مندی و پسین کرد و پسین دراز و کرفش از هر یک یک گرم خشک
 کوبند و میدهند بخورد آن آب بالای او اندازد پسند نیکو شود و آنک سیر پسند می
 و نیم سیر بهار مکی کوبند و در چهار سیر آب بچوشانند پیس پستانه یا لایه شیر گرم بخورد **دیگر**

پایل کرد و پیل دراز و انکوزه و ننگ سیاه و اجوی همین و حبه ازهم برابر آب بساید
 و بخورد به شود **دیگر** بیخ سوسیس و بیخ پیل و ایمنی موخه و بخورد به پسندهی هر یک
 سوخته باشد بخورد و نگی نفس برود **دیگر** مستکی و زعفران و شکر سرخ هر یک یکانه
 و کبود بخورد و صحت یابد سه شنبه با یک که بخورد و در دل برود دفع درد خفقان و فتح جایی
 و برک جایی و برک بر دیار و نکه و پیل یکا بساید که کل پنا بهم پایزد و دووان در
 و پنی کبر و هر سه دفعه کرده و کسرخ و برک پر سوزد و دووان کبر و بسند باشد
دیگر بلبله بی خسته مرده و خند هر روز دو درم سنگ بخورد و سه فرقه و سه دفعه شود
دیگر پیل دراز و دم طاووس که با نکه کونید بسوزد و پیل دراز و شند پایزد و بخورد
 و مردک دفع شود **دیگر** دعای دفع و مکه دل در و کند بسم الله الرحمن الرحیم تبارک
 آن شاه اجل ملک جزا من ذلک جنات من تحتها الامنار جعل ذلک مقصود را
دیگر خفقان یعنی جستن دل و کرفتن دل که از سواد و باغم باشد بلبله و بلبله و امله
 باشد همچون کند بخورد خفقان و سه دفعه شود **دیگر** دفع خنجره و لب کرفتن و زردی
 اندام بخورد و سه روز اول روز بی بخورد و هر روز یکان زیادت کند تا است و یکده
 رساید کعبه یکان کم کند تا یکدانه رسد صحت کامل یابد با مراد **دیگر** دفع خنجره چون
 سردی بسیار خورده شود و ضعف غالب گردد و با و بلغ هر دو یکی کرده و خنجره پدید
دیگر پار و بهارنگی و پسندهی بوزن برابر یک اس کند هر روز دو درم پنا
 شیر کرم بخورد و خنجره دفع کرد و داشتها غالب شود **دیگر** دفع خنجره یعنی دم او را
 نیم درخت ارنی بسوزد و با یکز ماده کا و نازاد آنکشت او را سرد کند و بساید در آب
 نیز می تر کند هر روز بمقدار که بسبب آنکشت برابر بخورد و خنجره که مندی پاک کونید **دیگر**
 دفع خنجره و عاوان فاکتم شی من از و اجکم ال انکنا رفا حیم فاقه الذی ویت از و
 ما اتقوا و اتقوا الذی الذی انعم به منون علی الاراکب و برته هو مو فیما و اسبعوا لیرات
فصل سوم دفع استخراخ یعنی بر آمدن تی و دفع مکه نگی استخراخ چون دانست
 که بر آمدن تی با و باغم و صغرا شود مکه که ازین صغرا یکی در صغره بسی غالب شود تی لازم آید

دفعی که از طعام

دفعی که از طعام و مشرب و جزان بر آید مندی از جرد رک کونید بسبب آنکه طعمه
 فاسد غذا سازد و یا ننگ بسیار خورده و یا کپس و یا حوی در طعام افشند ری آرد و
 بسوزد و پسندهی کند و اگر جز این باشد علاج کند علاج بر آمدن تی که با باد
 علامت آنکه سیاه با کت بسیار و خند و درد معده و غلق پسر بود و پار و برک بان با
 و یا شکر پسندهی بخورد تی و خوبی و اخلاط دفع شود بر آن تی که از نگی باشد علامت
 آنکه خلط سبز و یا زرد پروت آید و شکمی و اندوه و ملو اسپر و تارگی چشم و چندی
علاج پار پوست بلبله و بلبله و امله باشد یکجا کرده و بخورد و نیکو شود **دیگر** دانه آبن
 و قرضل پسر کند کونید هم کونید و روی چیده که با این بار مثل مندی تا کسیر کونید و
 موزنگی و مارمک و شکرک یعنی مونه و سمنل پسندهی پیل دراز از هر یک شش درم
 جمع کند و خشک بساید و نگاه دارد هر روز نهار دو درم ازین همچون و چهار درم نبات
 با آب شین خورده نیکو شود **دیگر** کل و کی و نبات از هر یک یک درم خشک بساید
 باشد پایزد و بخورد نیکو شود **دیگر** پیل دراز و پسندهی از هر یک یک درم خشک
 بساید و باشد و روغن پایزد که شند و درم و روغن ماده کا و کیدرم همراه کرده بخورد
 نیکو شود **دیگر** شند و مساتی و صغرا خوب همه و صغرا تراسی و ماروان از هر یک یک درم
 یکجا کند و با آب سرد شنبه بساید و روز بخورد نیکو شود **دیگر** شند **علاج** بر آمدن تی آنکه
 از نگی باشد امله و بلبله و بلبله و بارنگ و پسندهی بوزن برابر کوفته و با کوده جمع
 نگاه دارد هر روز دو درم باشد پایزد و بخورد نیکو شود **دیگر** بلبله و بلبله و پسندهی
 یکان درم کوفته باشد هر روز بخورد نیکو شود **دیگر** اگر خورنی کند و از راه دو پنی
 این سبب آنکه گرمی و تیزی بسیار خورده باشد این رس نوح است اگر از نابت
 رنگ خون پسخ باشد که بسیاری زنده و اگر از نابت است رنگ خون به سیدیه
 زنده و بسیار در دم افتد و میان او پزده و کوه و کوه و کوه و کوه و کوه و کوه و کوه و کوه
 خون سپاه باشد و گرم دکا که برنگ کینه ماده و بعضی اوقات به سبب بر آمدن
 اندام گرم شود و پسر کران کرد و سر فرآرد و کوه افتد و بوی و من کرفنه آید و کرسنگی بنا شد

و پیش از آنکه خون افتد از ده و در درین حالت **دیگر** کند و خون هنوز در اقیان
 باشد چیزی سرخورد علت تباه پیدا شود و اندام باطل شود و پس بپسند کرد و در که باو
 در شکم افتد **دیگر** بر سر نوح انیس پار و صندل پس پدید چینی و مشکک زیزین
 و کج و اندر جو و مصلتی از هر یک ده درم خشک کوفته میا لایه هر روز سه درم ازین
 بچون با دو درم شند در آب شسته بخورد و نیکو شود غذا برنج سستی باشد که بخورد
 بار و غن بستور بخورد **دیگر** برنج جاچی و برک بر دل و پوست درخت نیم نیم و صلیبا
 سرخ از هر یک سه درم و چهار سیس آب بچوشانده نیم بشانه سرد کند دو درم شکر و پانی
 یا رکنه بخورد تا آن زمان که صحت شود **دیگر** برنج چون مای و برک باشد و دیو و دیگله میا
 و مشکک زیزین از هر یک سه درم کوفته با چهار سیس آب بچوشانده نیم بشانه دو
 درم شند یا رکنه بخورد و به شود **دیگر** بار برک بودلی و حلل یعنی رست و مشکک
 از هر دو درم خشک بسایه و برنج سستی بشوید و آب او کبیر داین دارو اندازد بخورد
 بشود استقراغ اسهال بماند **دیگر** منزه خسته پر و پس خورده سلیس و کسل و برنج
 و نبات از هر یک یک درم پیل در از نیم درم خشک بسایه و برنج سستی چنانک کوفته
 شده است و یک درم شند خالص بچکانه بخون سازد و با انگشت بگیرد و نیکو شود **دیگر**
 بو است قی منزه خسته بر آب اسس کند بخورد قی با سپند آب بوزن باشد که
 در حال قی بماند **دیگر** اگر قی زود زود آید تخم کول لگری پانزده عدد و خمای پشک
 شکن دو عدد و پنج دانه شش غوزه خشک شش بچکانه با آب بارک بسایه و صاف کند
 و در کوزه با آب یا رکنه بخورد و چند کرت در حال قی نماند **دیگر** پیل کرد با شند میسید
 و در کام باله قی بایستد **دیگر** اگر قی پیچ و جربا بست منزه کنار با آب بسایه بخورد
 قی بایستد **دیگر** برنج نخل خور و بسایه بخورد نافع آید **دیگر** دم طاووس جانده کوسید
 بسوزد با شند پاییز و بخورد قی بایستد اگر قی نماند چار و دیک و مانیم کاله و در آب
 بچوشانده کاله دو رکنه سمان آب سرد کند بخورد و نیکو شود **دیگر** دو سیس پیلید بغیر
 خسته بسایه و میا لایه و با شند بخورد قی بجلی بماند کما می که بوی دگرشته باشد و نیزه ای بوی کند

قی بماند و ملک نیز برود و **دیگر** سوره و السمار و الطارق بر هر چیز که یا شامه از شربت
 و دارو با بخواند و به بخورد از قی امین گردد **دیگر** دفع قی بسم الله الرحمن الرحیم
 ما وله فاسکن العیال و السمار و هو السیخ العظیم قل اغیر الله و لیا فاعلم السموات والارض
 و هو لطیف و دفع ملک و از دفع و بعضی بسب که بر انداختن قی و جز آن در ارتق صنیف
 راه یا بد و ملک آخار شود و بملکی بسب براختن قی بود حالت استقراغ کردن در
 خور تیزی و افراط کرده باشد این **علاج** کند پار و مصلتی و نمک و قند کند و پسندای
 و پیل و از نباتات از هر یک یک درم با آب بسایه و بخورد و چند قطره در پنی چکانه بخورد
دیگر پس انداختن کس که پرگز و یا بزگی بوده باشد نیم درم صندل بسپند و نیزه
 و نیم درم با شسته عورت که دختر داشته باشد پاییز و در پنی چکانه بخورد یک بر
 زقونین و چهار برک اسکند و یک درم ریخ امین سوخته و چینه با شسته بخورد و ملک دفع
 شود **دیگر** سرخی که عورتی در دومی می باشد تر کند و در پنی چکانه دفع کرد **دیگر**
 کما می بسیار کانه چنانک بیشتر برک و کل که بوی از حد نیز باشد ملک برود **دیگر**
 پیل دراز سوخته و چینه و آمله و پسندی چینه و سوخته هر سه بوزن برابر بچکانه بخورد
 بخورد و شند چهار کانه به شمار مقدار که دارد سپسته شود و بقیض الله ملک برود **دیگر**
 دفع ملک بسم الله الرحمن الرحیم و القیت عصاک فها را ماتمتز کانه جان و لاله بر اقام
 یعقب یا موسی لا تخف انی لا یخاف لدی المرسلین **فصل چهارم دفع مرز به اکنه**
مرز دفع است خشک است و خور است از شیوف دل و یا از خشک خوردن و یا از باغی
 از را بلغ خیز و علامت ترا که از راه دهن بیغم سرد بسیار بیرون اندازد و بلغم سطر اشور
 از سرد که بیغم باشد پار و کتای و پار و در آفتاب خشک کند و بر دهن بیغم مرین
 کند و با برنج سستی بخورد به شود **علاج** پیل و پیلید و کل با آب رگیل و پسندی از هر یک
 سه درم بار یک کج که بوی کجی که نگاه دارد هر روز سه درم بخورد و به شود **دیگر** هم نیم نیم
 و تخم خرد و کلیل از هر یک پنج درم بار یک بسایه و مان مقداره شند که بخون شود و کجا
 پاییز و نگاه دارد هر روز سه درم بخورد به شود مرز خشک آنک ششکی از اول و حلقی او بیوز

بان و دهن تلخ بود و چون پسند وقتست وقتی بلفم و خون دپرون آید **دیکر**
 بلبلد و بلبلد و آنگه کل با نند و کجیل و پسندی و انیون از هر یک سه درم بکوب و بان
 مقدار ششده که چون شود پانزده نگاه دارد هر روز سه درم بخورد و نیکو شود **دیکر**
 شکر تری و موز سالکی از هر یک سه درم کوبل خوردنی و کشیز از هر یک سه درم کوب
 نیم پسیه کجا کند و بکوبد نگاه دارد هر روز سه درم کنار بخورد و با باد و شبانگاه
 بخورد مداومت کند به شود **دیکر** کز و صمغ عربی و روغن بادام و شکر تری بوزن
 برابر با یکدیگر با کلاب قدری برنج پانزده با شش نرم بچوشند نگاه دارد هر روز
 با باد و شبانگاه قدری بخورد به شود **دیکر** هر دو نوع پسته یا سوسیاه با
 آب بسیار شیر را و پستاند و یکدرم شکر پانزده و یکمغده همین شیر را در آبها در برابر
 بچوشانند نیم پستاند سه درم کبدرم شکر پانزده و یکمغده همین شیر را در آبها در برابر
 درم پسته هر دو دفع کرد **دیکر** و پسته کز و صمغ عربی و روغن بادام و شکر تری
 نیم پسیه کجا کند و بکوبد نگاه دارد هر روز سه درم کنار بخورد و با باد و شبانگاه
 که خوشن آید و وقت بخورد هر دو پسته برو و صمغ زرد و صمغ زرد کرد **دیکر** جو کمار
 سه درم و پیل کز و شش درم قند کند چهل و شش درم جلد باریک آس کند هم او قند
 موازنه یکان درم غلو کند هر روز یکی خورد پانزده نگاه دارد هر روز سه درم کنار بخورد و با باد و شبانگاه
 کو پسند و گوشت و راج و آنچه جنگلی باشد با روغن سر شفت بر دانهان کند م
 کته بخورد شفا یابد **دیکر** رک جایی باشد بر باریک بهم بر سر برابر کوبل بهینا بهم
 پانزده و با کل شکر یکم از در بر آتش تند و قح دو در و به مان و چینی بگرد و قح شود
دیکر مغز بادام ده درم انیون صمغ عربی کجا کند بخورد هر روز یکدرم اما عورت
 حامله کودک خورد این دارو را نشاید خورد ایند از شراب بریزند صمغ عربی و شکر تری
 از هر یک ده درم کجا کند هر روز سه درم بخورد به شود **دیکر** و زعفران و کباب چینی
 و خج هندی و مندل پسته و کل نیلو فر و زیره پسته و اسبل و عود و دار چینی و ناک کسر
 و پیل دراز و پیل یعنی هر پنج باله و جوز بود و بتا شمشیر از هر یک چهار درم و کافور یکدرم

و مقدار ده دارو با نبات کجا کند و پانزده درم و درم نهار بخورد و همه ز متهای بسیر و دولت
 برده و کشت تا زیادت شود و فریز کرد و آب ترب و کجیل کجا کند بخورد و نیکو شود **دیکر**
 بلبلد و بلبلد و ماد و ناک شک را قدری تعفنش و در بعد بسیار کجا کند و پانزده درم روزان نگاه
 که بسیار گشت بر آید بخورد و پسته و صمغ کرد **دیکر** کز و صمغ عربی و روغن بادام و شکر تری
 و کز این همه را در وقت برابر اگر شک باشد و آنگه دارو تر باشد و جوان داروی
 خشک باشد و آنگه دارو تر باشد و جوان داروی خشک است و در سنگ سلامت است
 کند بترقی جو کوب بده سه درم کند در یک نو یکمغده اندازد و چهار کتوری آب بچوشانند
 نیم کتوری پستاند بخورد و قسم **دیکر** تا روز سپید مثل این راست کند بخورد از جمله با
 پرین کند کبرم آه نقالی نیکو شود **دیکر** پار و یک پستواره او کز بسوزد و یکمغده خاکستر آن بخورد
 چهارم کند چهار درم پیل دراز پس کرده یا کند مقدار که سه انگشت بر آید نما بخورد
 بر سر و آب گرم لاشه سرفه و بلغم بکلی دفع شود و در روز صاف شود **دیکر** صمغ عربی
 و زخمای هندی پسته درم بار و صمغ شکر غصه روز بخورد و نیکو شود **دیکر** با بر کبدرم
 پیل کرده و درم پسته سه درم پیل دراز چهار درم بتا شمشیر بیخ درم کل بغش
 چهار درم دار چینی و ایل از هر یک نیم درم باریک بسیار در جند همه دارو نبات اس
 کرد کجا کند نگاه دارد هر روز سه درم نهار بخورد و سرفه و باد و بلغم دفع شود **دیکر** کل خیر
 دو کل نیلو فرنج باله و کل تر و کل برک نعل از هر یک یکدرم و چرباک کرده دو درم باریک
 تان ده عدد در برابر سر آب بچوشانند نیم پستاند سه درم کند بخورد همه رخت سرفه بخورد
 نی اندازد و دفع شود باید که برین جلد تا سه هفته مداومت کند این را کشته آب گویند
 یکمغده صمغ در یک کند و آب اندازد بچوشانند آن قدر که حفظ بطا قند
 آب از کدم جدا کند در شب و صبح خفتن بخورد و در خنک چندی شیب چنین کند
 سرفه دفع کرد و دفع پسته سرفه سرفه که باشد پار در برک چنان پسته کل او
 قیاس کل پسته پسته باشد او را با آب آس کند و هم سکوره و چند آنه پیل
 کرد آس کرده اندازد سه روز بخورد در سه که از سیح علاج نزد این علاج رود

و کیکر دفع سرفه سینه بیلید که چسبیده و کل شکله این هر دو چیز بخورد پس دفعه که از او
از نشسته باشد رود و کیکر سرفه وقت مابعد او دو درم پسته می و دو درم کرج
و دو درم پسته گنای خورده در جبار کتوری آب بچشاند چون نیم کتوری نماید
بخورد و مده بر نیز از ترشی کند و روشن بسیار خورد و خوب در وقت نماز خشن بسیار
بخت درم سندی سه سال و پیل دراز و پیلنور و جاب دخته از هر یک بخت
کان درم یکجا کند پس کند آنچه در آنکشت بر آب بر کبر و باب کرم فرود برده و بنسید
تا مخته هر روز شب بخورد و بجای بخت شود و کیکر سرفه اگر چه ترشی بر آب باشد
برک بال بخت که از راه رسد که مده با قدری آب در یک اندازد و آشش کند
بعده از صبا فرود آرد بر کما می مذکو شپله و شیر او بستاند بعده سه درم شرفه مذکور
دو از درم شرفه یکجا کند و در دست سرد و زنجیره از جمله چیزها پزیز کند و کیکر همین یک
باشد که بخت در آرد رسیده باشد بکوبه بشیر و او پرون آرد سه درم شیره و شش
درم شند و قدری پیل دراز بخورد غذا بهانه برنج سستی و کیکر و بخت موند خورد
و از جمله چیزها که پزیز کند و کیکر پاروشا خنای نرم باله سبزه بنشیند و بار یک
بر و بطریق مزه و بار و روشن پر و کرمی موقتاً و آنک روشن اندازد چند روز بخورد همه
سرفه های تر و خشک و خون افشانند دفع کرده و کیکر اگر پسته شب زحمت
و بد بخت گمان بر این کند همه شرفه بخورد و دفع آید پسته فرود و اگر سرفه مزه باشد
نشسته را بخورد باشد پسته کا و یا کوه سفید بچشاند آن قدر که بچشش بر آید
بعده دو درم شکر همه آید و بچ در روشن ماه کا و یا کند بخورد نیکو شود و کیکر
نمک سنگ سرد در کل سینه میان آتش اندازد چون بسپس کرد پرون آرد
سرفه قدری با آب برنج بخت و روشن کجده بخورد سرفه سه ساله بر و پیلنور پاک کند
دفع پسته گلو سنگی و بیک بود و نمک سوخز و نمک سنگ و نمک پویا بار بخت
و سبای و بای برنگ واده سرد و تر تری و سستی از هر یک بوزن برابر یکجا بکند
آب کندر چه در آنکشت بر آب نه بخورد سرفه و یک و مخته دو درم زدن باله شرفه

کردن

کرد و این دارو را هر کجا و چون نامست و کیکر بکنه تازه بکیر پیل دراز نه درم
و پیل کوشش درم سیاه دانه سه درم چو این سه درم بود نه درم با آب بکنه
جله را آس کند بعد در آفتاب خشک کند و با آس کند اول روز یک درم دو نیم روز
و دو درم نه درم روشن سردم زرد چوبه سیم روز نه درم روشن سه درم زرد چوبه
سه روز نه درم روشن جبار درم زرد چوبه پسته خورده دفع کرده و کیکر بچ گنای خورد
بسیار بخت کند و در یک اندازد و با جبار کا سه آب بچشاند بکاسه پستاند بعده پیل
در از نیم پیر با دانه پسته در آن تر کند در آفتاب بر آرد تا خشک شود اما در کبر
تمام شیر و در آن خشک شود بعده آب بچشاند مثل آن بخورد تا بعده آب کند گنای
بعده آب بکنه مثل این خود اند و پیل دراز نه مذکور خشک کند هر دو وقت بخت
پیل بخورد و به شرفه بچ برک و گنای خورد و بکوبه بشیر او نیم بکیر و بعده نیم پیل
در از اندازد در یک کوبه بر آتش آید تری بچشاند تا بسوزد و بشیر و پیل دراز
خورده و در یک فرود آرد و پیل دراز را بکشد و خشک کند در دو وقت دو کان
پیل بخورد یکم همه بسرفه دفع کرد و بر نیز از ترشی و مای و ترب و کوشش کا و
در روشن ستور کند و کیکر بچ گنای خورد و کینه بچ گوگرد و بچ نان را با یک
پرو در بخت کوزه آب بچشاند یک کوزه پستاند در او قدر نگاه دارد
تا سه مده آنک اندک بخورد و کیکر بچ گنای در نمک یکجا کند بخورد فرود
خواب دو سه شب چنین کند کسی را که بسرفه که آغاز شده باشد دفع شود و اگر
بچ گنای در روشن کند بخاید و لعاب او فرود برده پسته برود و کیکر اگر بچ خورد
سرفه شود انار خام و قدری جو این مایه بخورد و در پسته روز وقت مابعد او
و بخت خشن هم خوردن دهد و کیکر دفع سرفه برک انار و برک نم
و گیاه گنای خوردن و شکوفه کرج و شکوفه اگر شکوفه درخت گلبرگ جنبلی
همه روزن برابر بسیار خشک کند آس کند و بکلی و از خورد سرفه بخت دفع شود
کا پیلنور و کوه پسته می و سیاه و کله آب سنگی و پیل دراز پیل کرد و همیاه بار یکجا کند

کا

و مقدار نیم درم باشد بخورد و سرفه دفع شود **دیگر** سرفه که درینند باشد و چرخ پرون
 نیاید و بسته شده باشد چهار و پنسل و پیل که در آتش اندازد و ازین خال از طرف دهن
 دو دلیه در سه روز دفع شود بعد از آن باری که بابت که باسی اخالی گویند و در غن شود
 بریان کند و بخورد **دیگر** پیاده باشد سپیاه غیر باشد که از اجا گویند این با سپیاه
 کل فرودشان میدهند هر روز مواز نیم سپهر همراه شاخ زیرک و رخ بگوید در چهار
 کاسه آب بچوشاند و نیم کاسه نهار بخورد و گوشت که سخته خواهد ماده کاه و بخورد و مواد
 چهل روز اگر سپهره فایم باشد که کاه بزود کاه شود و اگر دق باشد نیز مزه و
 دفع شود باید که از ترشی و مایه پرهیز کند **دیگر** تخم کسوند بریان کند بخورد و سرفه دفع
 کرد **دیگر** دفع سپهره و بلغم و دم که بالای رود و بار بجان طاریخ آسپس کند و
 باب میر کشد و نان بزود و بار و غن استور بخورد و بغایت مفید است اگر بلغم
 قوی باشد و زحمت و هر که درخت کنار بقدر یکسیر و چ که زه آب بچوشاند یک
 کوزه بستاند سه روز مقدار غن کان درم شب نیز بخورد و دفع کرد و چ سپهر چنگل
 که در شب اب اندازد آنرا خشک کند سوده درم کاه و سباز بخورد و سرفه دفع کرد و
دیگر کل انگ ناسگفته بابرک قبول اول روز یکی دویم روز و سپهره و روز سه
 روز مایه دیگر سداب کان بخورد تا بهست و دیگر و ز شود پرهیز کند سپهره مستومی
 شده باشد دفع کرد **دیگر** دفع سرفه خشک فشار درم باشد سیر کاه و سپهر
 حل کند یا سه درم در غن سپهره کاه و کاجی کند و با یکدرم کشنیر سوده و سه درم ناه
 اینجی ضعیف دل و دق که از خون و تلخی باشد دفع شود **دیگر** رخ حبه و نبات
 بخورد و سپهره دفع شود و این دارو دفع سبب هم مست **دیگر** پیاده باشد چوشان
 خشک کند و در سنگ سلا سیر باریک بسایز تعدادی که پنج انگست بر آید و در کف دست
 نهد و بخورد تا سه روز دفع شود **دیگر** زنبیلا و پیل دراز باشد سوده کند بعد از طعام
 و پیش از طعام بخورد و حمل علت دفع شود و قوت باه بجز آید و قشر شود **دیگر**
 پوست بلیله باریک اس که باشد هر دو سه درم نهار بخورد و سرفه هر نوع که باشد تا دو هفته

دفع کرد و پنج اسپکنه و دو دلی هر دو باریک اس کرده باشد یکجا کند بخورد و سرفه دفع
 که پنج نوع زرد ازین او و بیرون **دیگر** دفع کرد و سرفه خون آید دق سم است
 رخ بمسی و یا رخ سکو نندی بجان سوز و بخورد و بیکو شود **دیگر** پوست امرود درم تخم
 و موره و سپیاه یکدرم پیل کرد درم اندر جو یکدرم یکجا کرده و در کان خسته خون در
 اگر طاقت نیار دست کرد و زیر سپهره و مغز پنجه دانه آسپس کند و بخورد و اگر طاقت
 آرد قدری زیادت کند برنج و کبچر خور و از چربی و ترشی و گوشت ناه و چربی مضاف
 پرهیز کند کردک دفع کرد **دیگر** هر روز نهار یک سیکور د آب برک نیم بخورد از چربی
 و عقب آن هفت مایله آسپس کرده با آرد کند م پیا میر زمان بز و بخورد و سبب **دیگر**
 دعای دفع سرفه بمس الله الرحمن الرحیم ملقونین تقوه و اخذوا قلوبهم و ایدوم لقتل
 السه و بانعام و نزل الملائکه تمیز ملائکه انزلنا ابات جنات و الله بندی من یشاء الله
 مستقیم **دیگر** دفع سرفه بخورد اخذتم انا خلقا کم عشا و انکم اینا تر چون فتالی الله
 الملك حتی لا الاله الا هو رب العرش العظیم **فصل پنجم در معنی طلبت دفع دقا**
 بداند دق را مده وی راج گویند چون مردم مساترت بسیار کرده باشد و یا راه بسیار رفته
 باشد در آن حالت آب خورد یا از درخت و اسب قشاد و درون رفته و یا بول و غایط
 ستم نگاه داشته و یا طعام کاه و بیجا خورد و یا گرم بسیار خنک شربت مانند خورد
 این علت آغاز شود و این علت برود و کوفتی از سپهره می شود و دویم از گرمی انکه
 از سپهره می است از گرمی نیم سپهره اندازد خون اندازد و آغاز دق آفت که اول فر
 آغاز شود و تب باشد و در و پهلوی کند و اشتها نباشد و زبرد و خیره و ضعیف کرد و علی
 و پوست اکونتره و الهه و سونا و کمار و بادل و ملا و میکوی و ماسومی و ساکون و بون
 و پیل دراز و کوه کوه و کاشی بزرگ و خزل گکر اسپسکی و ناسنگلی و مونز کور و سنجک
 و یکدرم و سه و عود خام و بلیله و کلوی درده و بد و مرک و در کبیل و سپهره و سنگک
 زیرین سم لوه و سید و ایل و کل شلو ز نسل سپهره و بر اساک و چ نایند و کلر گنگوتی
 و کاسیکلی و که مرند و کواتهستی از باریک و سه درم بگوید و پانصد انگ دست مار بر کنا الله

و در کوزه بگذرد و بعد در دو صد پست درم سنگ روغن پستور بر بان کند برون آرد پس با غلظت
سنگ نبات و یا شکر تری در آن ده سیراب چو شیده بندازد و بجوشاند چنانکه بچکت حلوا
کند مجده آما بر بان کرده روغن را در آن اغازد پس در کند بعد از آن چهل درم سنگ نبات
و پست درم پیل دراز و اید و یا لک و در اجنبی و برک کند که خوشبوی و خنر باشد
از هر یک دو نیم درم بار یک بسایه و پست درم شند این را یکجا نگاهدارد هر روز بنهار
جبارخ درم بخوره و مناسیح آید و قه بچم که از سیج چیز زفته باشد برو و تنگی نفس کفکی
دم و در دل درد شکم و شکس بسیار و آنج در وقت کینه کردن شانه در کند و سل
بول و ضعیف کرده و غنچه و هر زحمت که در وجود باشد هم برود اگر سر خورد جوان
کرد و وقت زیاد است شود و اگر جوان خورد مرکز نشود و موی سپید نکند و چشم
روشن باشد اندام نرم شود اگر عورت زال خورد جوان کرد و مناسیح این مخفی کرده
شده حکما مندان چون را بر شش جوان نام کرده جو کبان ام بر آس کونید یعنی هر کوزه
پوسته جوان باشد و عمر دراز کرد و **دیکر** وضع و در فرجه آغاز کند شند نیک
جزیب است و قتی بزرگ را در وقت شده باشد و نامانی بر سر وقت او رسید گفت من ناز
گفتم خنایت حق تعالی اگر سوار با اسب شده باشد نیفتد اگر اسب باشد افتد اگر انار
باشد زود برود و این دارد در بند چیل روز سوا با اسب و جبهه فرود افتد نیکو شود
مختر کرده شد و اینست چهار و چهار کی که از سنده بوی کونید مواز نهفت سیر و در
پر کال کند مجده در نیم سواست ترکند و در میان سوا با آن آب اغازد چرخ روز بار و مجده
مویک سواره و چرخ که آنرا او بکند گویند و خار با زکونه دارد و چار و خشک مجده یک سنده در میان
از سپهرین کا و کرده و خرمی نار سپیده را میان آن بشانند تا بشواری و چرخه مذکور را بسوز
خاکستر او پستانه مواز نهفت سیر پس مواز نهفتش هفت سیر آب این خاکستر بعد کشیدن
سپاری اغازد و سه چهار روز بعد از آن با جامه بز و آب نه کور در آوند چوب بر آرد
بعد از مجده جواب خورد اغاز کند سه درم سنگ بخورد این قصه نیکو بنداشته کنه اگر
دارد و تر سخت کند باشد بهم چنانکه کوه اول بارانه آخته بود سنده کند و کوزه مواز نهفت سیر خاکستر

و غلظت و انکه در و بیلد و جیره و سندی و پیل کرد و پیل دراز از هر یک برابر بسایه هر روز درم
باروخن پستور یکجا کرده نافع آید **دیکر** نمک سنگ سخی و انکه در و جو کمانه و نمک سیاه و پیل
کرد و پسندهی بار یک بسایه باروخن ماده کا و بخورد نافع آید و در نوع کول و خلد و باد
وضع کرد و **دیکر** غول ماد آن چنان ستود که در پسته برود و وقت زیره پسته و پسته
و سندی و پیل دراز هر را برابر بسایه آن مقدار که بسا انگشت بر آید باروخن پستور بخورد
وضع شود و اگر ازین غلظت درم گرفته شود نمک یکدرم بار یک بسایه و پیل دراز ده
درم و بسا پس که آنرا انگلیس خوانند یکدرم یکجا آس کرده نگاهدارد و این مقدار که
بسا انگشت با آب گرم بخورد و باد و استغفار سر و اید و **دیکر** اگر غول در کند پیل
دراز و پیلور و جاب و جبهه و نمک سنگ بوزن برابر بسایه هر روز و نیم درم با شراب
یا با آب گرم بخورد و نیکو شود و **دیکر** غول باد که شکم می نوی پیل دراز و پیل کرده و سندی
و زیره سیاه و سپیاه دانده وجود و انکه در و نمک سنگ هر شش جز در و کان درم جمع کند
انکه در بر انگشت نهند نزد مجده با جلد او را بهم بسایه جامه پز کند هر دو زن مقدار که
انگشت بر آید برابر برسی لته بست باشد و روغن پستور را بنشیند او بخورد مجده و طعام و یک
خورد آن مقدار روز بخورد و بکلی دفع شود **دیکر** باری و سنج کلوی با آب شسته برنج نشا
بخورد دفع شود **دیکر** غلظت یعنی کول که از ملغمه بود تنگی نفس آرد و اشتها نقصان
کند و خشکی اندام و کوسه و خا و یدن اعضا و درین آب و من و در و در و پسته باشد
چاره در پیل و سنج و جیره و پیل دراز و نمک سنگ و کلسایه و سنج نخبه و سنج کوه و تر شانه
برنج یکجا آس کند و درم با آب برنج سستی بخورد نافع آید **دیکر** بک برود نمک سنگ
زنجیل بار یک کرده ماد کا و بخورد و در نوع کول و خلد برود **دیکر** دفع کول صمغی و آن
جانشست که خوی بسیار کند و در آن تلخ و تشنگی و من و سوزن دست و پای و کولانی نام
پار و کلنجور و ناروان و آله و بیلد و بیلد و پسندهی و پیل دراز و پیل کرده و از هر یک
یکدرم سوده با آب درک بخورد که صمغی دفع شود **دیکر** چار و شش بر قویان و در
سیرا در کم باشد بهم چنانکه کوه اول بارانه آخته بود سنده کند و کوزه مواز نهفت سیر خاکستر

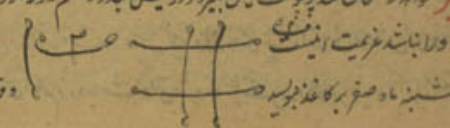
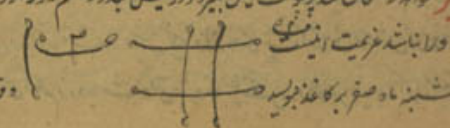
۴۳۸
کرد و آنرا با یک بساید نمار قیاس در نیم درم با آب شیر گرم بخورد و غلبله و هبید و فنج کرد
دیگر حبسند آپس کرده با دو درم روغن پستور بخورد و فنج آید **دیگر** آله و هبله و هبله
وزنجیل بخورند بموازند و دوکان درم متادی در چهار سیر آب بچشانند نیم سیر پستاند شیر
گرم بخورد و فنج آید **دیگر** علاج کردیم یعنی غلبله که در شکم از خون شده باشد بعضی وقت
بچیند و بعضی وقت بچیند پار پستاندی و پهل کرد و پهل درازد و جو کما روخ چینی و کنجند
سیاه تبه دوکان درم کار سازد با فنج کند بخورد و شکم گرم یعنی غلبله که از خون شده باشد
دفع کرد **دیگر** دفع با کول که در شکم باشد و در کله پهل کرد چهار درم و پهل دراز چهار
سندی چهار درم کف سنگ جبار درم کف جو کما چهار درم جو این خورد و چهار درم هبله تبه
درم نملوی جبار درم برسی جبار درم نکوزه جبار درم انجلیه باریک اس کرده جبار درم و فنج
آن مقدار که در جبار آنکشت بر آید درین کند بده آب در کوزه کند پستاند آب بید
که شیر گرم باشد با آن آب خورد و در یک هفته نیکو شود و در ترشی و شیرینی و ماش و مای
پر کند غذا است سبی و بهت منک نماید **دیگر** جو یک سیر کند م سبقی یک سیر پند و انجیر
ماش یک سیر پند انجیر یک سیر باشد که مندی بچو ساند آن گرم کند در دانه و صحت شود اگر
اند تالی دفع کول با دو بروت و انجیر برین مانند پار و جگر و باخ و برک بهم بسوزد و خاکستر
آن باب چکاننده شوره و آن بچوشانند در آن نیکو کند جبار درم طریق شوره بسته خواهد شد
آن منک موازنه یک جبر بخورد در علی که در شکم باشد تمام مکنزارد بسیار بخورد و در آن
زیان دارد **دیگر** دفع کول شکم و بروت و هر علی و زمینی که درون شکم باشد پار و سیر پستاند
جشتری ترش و آب سنج حبه و جبار درم سندی و پهل دراز و پهل کرد از هر یک سه درم
اشخار نیم سیر نسا در چکامی شش درم این همه را باریک بساید و در آب جنبری ترش
و آب سنج حبه انماز و در شیشه کند و هفت روز در آفتاب جبار درم بجای نیکو نگاه دارد
هر که در شکم و غلبله و با و سیاه آپس باشد هر روز نماز با ناز و زحمت که در شکم باشد
بخورد و علت بکند و در این بندوی پستاند را و ک کونید اگر خسته برک را بر سیاه بند و در
او حلق پا و در یک هفته تمام که افزه زمینی که در شکم باشد سه هفته به نماند و نیکو و منافع آید و در

۴۳۹
و قیمت شود گفت اما بخت نواب دو جهان و برآمد حاجت سخن سمنه و از مده و یک
شکست کرده شد تا صاحب نامه **دیگر** منک که راهشست کرده است بار با شیر
اک بچوشانند پس پستاند نگاه دارد هر زمینی که در شکم باشد بقدر یک جبر با تنول
بخورد و نیکو شود و صحت یابد جبر است **دیگر** دفع کول که در خون بندوی این گویند
بخت دفع جمله زحمت شکم و تب بکوار و روزدی شوره اشتمان آوردن پهل دراز
و پستاندی سر با و و فنج و فنج و فنج که در ارار و اندالابی و اگر سنج و لیکس و سنج حبه
و مونه و کافور و جوز بویه و قشیر و زیره سیاه و کمر صندل و سنج
و کل کوبین سبز از هر یک دو درم باریک آپس کرده و نیک پز کرده و دو چند وزن
این دارو جمله شکری انماز نگاه دارد هر روز آن مقدار که خواهد بخورد و از ترشی نیز
نماید **دیگر** دفع غلبله شکم و آب کوفه جلنده بر و منند و برقان پار و انلیب و نظیر
یکشاید پس پار و منک در پار که گویند و منک جو کما و منک شوره و منک و منک
و سار و اشخار و نو سار از هر یک چهار درم باریک اس و در انلیب چند از و در آفتاب
جبار و سببوم روز یک درم انکزه اندازد و همچنان در آفتاب جبار و تا این همه که افزه
باشد و در خور و در همان انلیب خالی و پوست خشک باشد آنرا باریک بساید
و در ترشی ترش خیر کند با زحمت بعد از آن پهل دراز و پهل کرد و پستاندی و پوست
هبله و هبله و آله از هر یک یک درم و زیره و پسته و نار و ان و کشتیز و سحاق و جو استی
و اجوده و جبه و بکر موده و باره و پسته و موه و بوسی از هر یک یک درم و زیره و پسته
و نار و ان و کشتیز همه را باریک بساید و آن آرد انلیبید یا رکنده و باز پستاند نگاه دارد
هر روز نماز و دو درم سنگ بخورد و چون خورده باشد و هم قدری دیگر درم سنگ
و هر چند که خوشش آمد بخورد و زحمت غلبله و جزان که در شکم باشد برود و بنفایت
اشتمان آرد و فیکند این قیاس انلیبید را گفته شده است هر چند که مکنده بر کمی قیاس
هم برین جمله چند ان سباز که تمام زمستان بخورد بهترین نیست جبر است **دیگر**
جورن پوست آند و پوست و سنج حبه و پستاندی و هبله و سید انجیر و بکر موده و کونج و کونج

از هر یک درم بمشانه در دست حصه آب بچوشاند ششم چون بماند بخورد و کوله در دست سال
 و بیست سول و اشتها گفته و دفع کرد و در عارض غلظت شکم بسم الله الرحمن الرحيم
 تنزل الملائیکه و الروح فیما باذن ربهم من کل امر اسلام حی حتی مطلع الفجر **دیکم** و دفع بیهوشی
 علامت زحمت بسیار است که پستی و کاهلی آورد راه توان رفت و غنچه و کوزه روی
 زرد کرد و کاه از گاه تب آید پارچه جو کما در دستخار و جبهه و سندی و پیل دراز و پیل کرد
 و تخم پراصل و نمک و نمک کرده و نمک بپزد و نمک در باجمه را برابر بساید هر روز نیم
 بار و عن سبوز آنچه بخورد و بیهوشی و سر زود کوله شکم بماند دفع کرد و **دیکم** نمال بسوزنک
 که بزرگ باشد بخورد و انجا آب زود در بپزد و بپزد و کوله دفع شود و طعام معضم کرد
دیکم برک اک و نمک سنگ برابر بچای بسوزد و خاکستر کند با دفع یا بکسی سازد و بیهوشی
 و علت شکم دفع کرد **دیکم** پیل دراز سوده در شیر زود توشان حرکت دهد در این
 بخورد و بعد از آن قدری شیرینی بخورد و بیهوشی دفع شود **دیکم** برک مندر آب رنگ آت
 صاف بمشانه در آن برج بز آب ناک زود بخورد و تا بگذرد علت شکم دفع کرد و **دیکم**
 دفع بپسیر زود جگر لعاب مرچ پسر و خدل سوده یک بچای کند در تخم خوب اندازد و بپزد
 بشش دیکم آن دفع کند بجهه پروان آرد هر روز سه کان انگشت بنیاید بپسیر زود دفع
دیکم علاج دفع بپسیر زود جگر نیاید بپسیر زود با بکلیکن خوردن در دفع کرد
 بخ کرده آیس کند موازنی بکسیر بیده صاحب سیر زود بچاک سیر زود است بر آن نهد بر زمین
 بقطعه تا دوار و پسر و سر زود و کینه دارد و سیر زود خواهد گرفته بسیار دارد پسر زود بچای
 خود باز آید انگاه بر کینه بنده باشد و لانه کس که سیر زود باشد پای و نیکو شود **دیکم**
 اشخار از هر یکی دو درم و پیل کرد نیز دو درم سوده و خنچه جلد در آوند کلین و آب منده
 بروز زود در سبایه بار و تا جلد خشک شود بپسیر زود دارد از آوند ترسد بمشانه و سخن
 کند موازنی او و جود مغزنان چند بخورد و پسر زود کوله و آبستغاب بکب از دفع کرد **دیکم**
 سر زود بچکان درم مغز بخورد و بیهوشی و پسر زود کوله در دست شکم دفع کرد و **دیکم** بخ اسکند
 دفع اندازد این هر دو بخورد آب فرو و آید پسر زود دفع کرد **دیکم** و الا بزرگ را در آب بچوشاند

قدری

۴۱
 با قدری کلنگ کل میل در وی حل کند بخورد و پستان بچند در حال شفا یا **دیکم** شکر کشیده
 جانی که جسته باشد برود نوید دهد و یک انگ و یا خسته زیر آن نهد و بگوید با معادله
 این کار خواهم بر آورده با معادله جسته بر کر سجا و دیار و پوخ او پستان در بازوی چپ حساب
 علت بند و اگر جانب راست پسر زود باشد در بازوی راست بند و اگر جانب چپ باشد در بازوی
 چپ بند و اگر چپ چپ نه که در آن باشد چنانک در بازوی او بسته شود و طریق ریسمان
 اما در بازوی و دروغ خواهد شد پسر زود دفع کرد **دیکم** دعای دفع زحمت شکم آرد و در آب
 و در دگر سوره قصص بنویسد بر بند و یا آب بشوید بخورد و صحت یابد **دیکم** دفع بپسیر
 و در شکم و در دل و هر طای که درون شکم باشد حلقه و کشاید بنویسد بشوید بخورد و حق بجا
 و تعالی شفا بخشد شیخ جمال الدین بخاری اجمین چهاران را همین توی نه خوردن مسدود
 هم می شست و می خورد در فضیلت نونه نام نوشته است نیست یا غفور یا غفور **دیکم**
 دعای دفع درد جگر بسم الله الرحمن الرحيم ان رکب الله خلق السموات والارض اثباتا
 رب العالمین ارض بر جلک بذا مقس بار و شراب الجبل حکم ان یکون له من کل
 واعناب تجر من تحتها الا انما **دیکم** دفع سپر زود جانب فرو و پهلوی بنویسد نیست
 بسم الله الرحمن الرحيم ان الله سکت السموات والارض ان تزولا ولین زان ان اسکا
 من احد من عبده ان کان حلما غفور **دیکم** دفع سینه بنویسد بشوید بخورد و پ روز شواتر
 بر سپر زود که در پینه باشد هر روز یک باره کاغذ بنویسد به بد بند و فضل حق سبحانه
 و تعالی پسر زود بپسیر زود بسم الله الرحمن الرحيم یکسلا یعلم بعد علم شیان الله سلیم
 قدری یکی ایک نغید و ایک نستین **دیکم** دفع بپسیر زود هر زحمتی که باشد بسم الله الرحمن الرحيم
 او ذبوة من سما اجود اجاد **دیکم** این شکل بنویسد بر پوست پیش کشید بگوید توی ز
 کند در بازوی چپ بند و شش روز و در ششم روز کشاید جدا کند علت سیر زود دفع کرد
دیکم خواب را متحان کند بر پوست پیش بکشد و در پیش بند و در ششم روز او را در آن کشاید
 سیر زود را بنامش غریمت اینست در آن
 چهارشنبه ماه صفر بر کاغذ بنویسد و قدری مک

و قدری نمک بپزید در آن میان اندازد و در ریسان چسبده در روز چهارشنبه **دیگر** بکشاید
 و در آب روان اندازد و سپهر زود بخورد و پس از آن از حنظل و زعفران و زردچوبه و زنجبیل و کرفس
 و الا در آن ترد لاله و لیرین زانان اسلامین بپزد و از کان حلیمه غفور را و تری الجبال حاتم
 و هی ترم السحاب منقح اندا لذی القش کاشنی آنرا بملون بپزد و صلی الله علی خیر خلقه
 محمد اجمعین **دیگر** دفع پسر زود چهارشنبه بنویسد آنجا که علت باشد جراح با دود
 و صان مات لهما و یل و بر و دم بتا بتا جارت باطله و هی رب الحاح مسخ **فصل**
چهارم معالجت دفع اوسته تله ارا اندوی خالند بر کونی علامت او آنک شکم
 پرایه و آن بر پشت نوع است از باد و بلغم و تلخ و سبب است و از گره یا دو شکم افتد و از زود
 و غلط و آب نوبک بسیار خورده و علامت دیگر آنست که از گرسنگی اندک طعام بسیار خورده
 و طبع غلیظ چنانچه ماسش و موده و لوبیا و کلمتی غذا سازد یا با طعام موسی خورده و باغی
 آدمی خورده باشد و یا حیث او جا و وی کرده باشد و سر کما که نصیب غذا مغت
 اندام می رساند بسته شود آنچه که در معده افتد بان سبب شکم بر آب علامت جمله
 بر آنک شکم اما س کند در قلع آرد و بسیار تو اندرفت و طبیعت سخت کرد و آقا ز این
 حالت پشت از دست و پای شود **دیگر** این علامت از باد باشد و دست و پای
 و ناف و زیره بر د و پیلو و کمر در د کند و گاه کاهی پسر نه ارده اشتها کم شود و کما
 شکم تپا نماید و شکم غرغره کند و بخوابی و پستی اندام و در فاصل و زین فراره رین
 باشد و اگر از بلغم باشد کاهی و نمکی نفس آرد و جمله اندام اما پس کند و شکم انلام
 کران نماید و نقصان اشتها و نرمی تب و زمان و چشما سبب شود و خواب بسیار
 آرد و بار بلغم خون اندازد و شکم و روی چرب نماید و روز بروز شکم بزرگ شود
 و بغایت سخت شود اگر از تلخ باشد تب و صف آرد بوقت خلایق غلبت چشما
 تا یکی آرد و اندوه و تلخا سبه و دوران و زردی آنک و اندک دوام دست و پای
 شود و تشنگی بسیار باشد و دهن تلخ و اندک کایت گفته فرا می کشند و خوبی
 کند و ر کما شکم زرد باشد و قتی بزود غایبش زرد و بر ادینا بد و اگر از بلغم و تلخ

نمبر اوله کورین باشد

باشد علامت هر نوع سدا آید اگر از خون باشد همین علامت ظاهر شود و اگر بخوردن
 و در این علت چیزی کمی آرد و دلیل صحت باشد و کرم نشود و دلیل صحت نباشد علاج
 انکیز و سپ درم چشش درم پیل در از نه درم سندی پسته دوازده درم جوانی زود
 درم مبله زرد هزه درم جسته پست و چهار درم شکم جمله دارو با یک بسیار چگون
 را پس کند کما دار و چهار درم با آب پامیز و نهار بخورد و دیگر چهار درم زرد نایز
 با یک بسیار با آب شیر ز قویان خمیر کند سه غلو سازد هر روز یکی از آن نهار بخورد
 با آب گرم در نماز نیکو شود **دیگر** یکسیر مغز خنجر در چهار درم آب پخته بکشد
 سر کند درم شکم شیر ز قویان با او پامیز و دو حصه کند یک حصه بخورد زمانی بوقت کند
 که در دست شکم بر اند پس حصه دویم هم بخورد و روز دیگر میان بکند از و روز دیگر
 بر خنجر بخورد با زکری و زمانه بکند از و دیگر روز چشش بخورد و نیکو شود و بفضل خدای عزوجل
 ر کینگی بسیار بران مقدار که شده چگون شود پامیز و کما بهار در هر روز و درم شکم
 بخورد چون منفعت داند زیاد است کند دیگر کرم پیلو و پست سنج او پس کند شکم
 بند و صلی هر روز این چنین کند اما شکم دفع شود و دیگر کما های سنگی را شیر ز قویان
 طلا کند و در آفتاب بهار و تا شیر خشک شود و مده بران کند بخورد و سه روز چشش هر روز
 یک کما های سنگی بخورد صحت یابد و اوسته تله ارا این کرد و دیگر شکم دست بزرگ کند
 خانه کرده باشد او را کپور زنده در حرم کند ز زین کند کما بهار بوقت حاجت یا زده
 از دست و پای او ببرد و در برک قبول چند خوردن دهد و دویم روز شکم با پشت
 یکی شده باشد بغمان خدای عزوجل نیکو شود و دیگر کما جبهه و سندی و پیل کرد
 پیل در از و نمک شکم و نمک سیاه و نمک کرده و نمک دریا یعنی شور هر یک سکان درم
 برابر با یک پس کند بار و فن سوز پامیز و بخورد اوسته تله ارا کول و دام دست و پای
 برود نیکو شود و دیگر پیل در از سوده در شیر ز قویان تر کند و خشک کند پست کما
 تشنه دهد و با آب گرم بخورد اوسته تله ارا دفع کرد و غذا از شیر ماده کاو کند دیگر کرم
 برین در شیر ز قویان بار و زین ماده کاو و قند بخورد اوسته تله ارا دفع کرد دیگر کرم

کرم کورین و کورین و کورین و کورین

و کورین

بروز آرد و چ باری و پنج سه و پس بتنا با آب شسته برنج بساید بخورد و علت جلد دفع
 کرد و دیگر هر که اشکم قیاس نم شود و پوست تنگ کرد و چنان ضعیف شود که از شسته
 خاپستن شود و غلطیدن نیز خوانند پیاز زیره سپید و زیره سیاه و هیلد و هیلد
 و آملد و جوب بادام و خ اندر این صندل سپید و کرک باشد از هر یک دو درم
 کوفته در چهار پیس آب بچوشاند نیم بر سینه میکشند بخورد و نیکو شود و دیگر پیل دراز و خم
 او کوفته و مینار و کاپیل از هر یک سه درم خشک کند بساید هر روز نماز بقدر دو درم بخورد
 نیکو شود و دیگر موسلی یا آب بر روی هم بخورد و جلند هر روز و دیگر کنای است میان آب
 که او را هر که کوبند در زمین بسندله بیشتر است اگر ج شاخ بسیار باشد در هر شاخ
 یکان یک پیش نباشد تمام شاخ و برگ پست یک روز بخورد و جلند هر دفع کرد و دیگر
 پوست درخت ابرو و هیلد و سپندی هر یک سه درم باشد بخورد و یا با کبریا
 کا و جله انو استقار و او خیر است تقار بود نوع است یکی آب بسیار بخورد و دیگر شکم
 و اندام اما پس کرد و اگر بران اما پس انکشت بخلا تا اثران پیدا نیاید این دعا بخواند هر
 بنویسد بر بند و میشود بخورد و حق تعالی برکت این دعا بخت بخشه بسم الله الرحمن الرحیم
 و لو اقول علینا بعض الاوقال لاخذنا منه بالیس ثم نطقنا منه الیومین فانکم من احدی
 جزین و لا تخوننا بما با قدمت ابریم و الله علیم بالخالمین قل ان الموت الذی تقرون
 من قار ملائیم ثم ترون الی عالم الغیب و الشاده فیکلم باکم تملون و دیگر سوره قصص
 بنویسد با آب بشوید بخورد استقا و جلد در دفع کرد و دیگر در اخ چهارشنبه با سفیر
 بنویسد و صفت روز بر شکم بند خدا تیغ شفا بخشد بفضیل و گرم خورش است
 علت سنگ رخی و کرمی و این جناست که کبک و زیاده روز زم
 شود و باز بعد جند روز چنانچه بود همچنان مایسته و هوس کرد
 بسبب لذت زبان باشد و آنچه بخورد تا ماضی بشوید
 و شکم را نماند باز در روز دهن جبهه سود و باز زده و دیگر نیکو شود با پیسته و سا قیاس
 در کند و روز بروز ضعیف و مقیر شود و رنگ متغیر کرد و اثر حرارت دروی ظاهر

لا اله الا الله
 محمد و آله
 و سلم

بنای که سخن کسی شنید شود و زود زود در چشم شود و شکستش چون آب رود قبض
 کند و ممد سپرد شود و این از باد و صغای و بلغن شود علامت آن از باد باشد
 نقصان اشتها و تنگی و نفخ و قی و در سپرد و خشکی زبان و لرزیدن دست و پایی و
 در دست و تنگی نفس و پستی اندام و رفتن مزاجین و بی مزاج شدن علاج چون اینچنین باشد
 کشته و نمک و سندی و پنج باریک بساید شیر گرم آب بخورد و نافع آید دیگر اندر دهن
 و کتله و کجور و باد و نمک و زنجبیل مشکک برابر سوده و پنجه سه درم با آب بخورد نافع آید
دیگر شکری از باد شد پیل دراز و کتانی در برته و جومکار و اندر جود با لا و کجور و
 نمک سنگ و نمک دریا برابر سوده و درم با آب بخورد و پستکونی دفع کرد و علامت
 علاج آنک از صغای یعنی تخم بود زردی چشم و اندام و سوزنکی کلو و تینی دهن و نقصان
 اشتها و تنگی باشد هیلد و پیس و اندر جود پوست کدو و آملد هر یک یک درم با آب
 سستی باریک بساید و قدری شده یا کند بخورد نافع آید و دیگر پس و پیل و اندر جود پوست
 کدو و پیل دراز و جنبید و دما گئی را بر سوده با آب برنج سستی بخورد و پستکونی و استمال
 آنک خون آرد بکلی دفع شود و دیگر دفع شود و دیگر دفع کرد و جوب پیس و تیس و جوب شکک
 و جوب پیس و کل و مانگی باریک سوده و درم با شسته بخورد و بکلی دفع شود دیگر
 این علت از بلغن باشد علامت آنک پستکونی از بلغن بود سپرد آرد و نقصان
 اشتها سوزیدن دل و دیدن آب دهن مزاج شدن زبان و میل شیرینی
 کند پیاز و جبرک پیل دراز و موثر و کجور و بار باریک و جوب ناز هر یک پنج کاغذ
 باریک بساید با آب گرم بخورد نافع آید و دیگر جبرک و جوب و هیلد و کتله و پیس و زنجبیل
 و پیل دراز و شکک و کرک و جوب ناز باریک سوده و پنجه و درم بار و دهن شده
 کا و گرم بخورد نافع آید **دیگر** دفع کرمی پیل کرد و جز و پیسته جبار خرد
 کرد و مشت بز و کجا بساید با قند برابر غلو نما کند هر روز با دهن ماده کا و بخورد
 علاج دفع پستکونی زیره سپید و ماین از هر یک یک درم با سکه و جفوات کا
 بخورد در شود و دیگر آنک دو جوب پیس و هیلد و سپندی و پیل دراز و جره و درم

بار و بن ماده کاو بخور و نافع آید دیگر محمود و ناروان و سماقی و نمک سیاه و زرد سینه
 و زیره سیاه و سندی از هر یک چهار درم و مغز کبکته مفاد درم نبات صد و بیست
 هشت درم بهم خشک بسایند نگاه دارد هر روز چهار درم بخورد و تا سه هفته بسنگری
 دفع کرد و دفع هر سه نوع سنگری بخورد باره و اندر جو و نمک پیکه و نمک دریا
 و نمک سیاه برابر هر روز دو درم با آب گرم بخورد و نیکو شود پسندنی خشک
 و نیش کلوی بوزن برابر یکجا کرد و هر روز درم چهار سیراب بپوشانیم سیر
 آب بچوشانیم سیراب سرد کرد بخورد اگر قبض باشد کشاید و اگر اشتغال باشد
 بماند هر روز درم هفتم کرد و دیگر جو این و چنانی نندی خشک کرده پسندی و ناروان
 و پر جون از هر یک چهار درم زیره اسپید و نمک سیاه از هر یک دو درم پیل دراز
 صد عدد پیل کرد و دست عدد دهم خشک بسایند و شصت چهارم نبات سیاه
 هر روز درم چهار بخورد و صحت یابد دیگر بدن کام ز پیش کشید درم گوگرد
 یک درم پیکه که نیم درم پیل دراز و پیل کرد و پسندی هر سه یکان درم پاییز در روز
 دو ماه باشد بخورد سنگری سرفه بکلی دفع کرد دیگر پیل دراز و پیلور و پنج خجور و سنی
 و جاب و نبال برک امونیا و جوگارا از هر یک نه درم بچوشانند جلاب او بنام اول
 روغن پستورده سیراب چهار سیر ماده کاو بچوشانند تا شیر کم کرد و پس چهار سیر
 کوسفند و بن این دار و بچوشانند تا قوت او دران در آید آن آب صاف کند و بنام
 هر روز از این چهار درم باشد درم بخورد و سنگری و کلر و باد شکم و بندر و کله
 پوسپیر و سبز و مغز و تب و جلد دفع کرد و دفع سنگری و باد برقان
 و هر شش پوسپیر و نبات و بلخ و بوی ناخوش از انام و دام سنگ و زیادت
 شدن کربستی و قوت این دار و کند و این را جز در نگاهد کند و نفع و زیره
 سیاه و تخم عود و اپر سنی کاه سپر و و مندل سپر و نمک و لاجی و عود و دارچینی و
 پیل کرد و ناگسیر و پسندی و حبه و مونه و جابتری و کلر و نادی و رنگ و بتا شیر
 این نژده دار و سه کان درم در وزن برابر کچاه چهار درم سود و سنگری در وزن

یکی چهار

یکی چهار دست شانزده درم اول این جلد دار و ناروان یک سبس کند و زرد سینه
 با شکر زرد که یکجا کند باره هر روز چهار درم و نیش سنا بوقت خفتن و هر وقت که
 موازنه دو درم بخورد و هر روز از ترشی و مای و غضب نکند و دیگر دفع سنگری بیاید
 پنج اگر که درت او سوراخ نباشد شسته و خشک دور کرده با یک بسیار و در شیر
 آکت پیغده پیغده بار دریم آهن از اجاده بسایند نگاه دارد پیغده بار و یک و درون
 او قدری شالی حک شده بر او دریم آخر سوده مقداری شمشیر از آن رخ فرس
 و لحاف میکند می نهد نگاهد یک مرسکند شمشیر و زانشن کند بعد فرو آورد
 سر کند آسب کند نگاه دارد چند آنکه سه آنکشت بر خیزد بخورد از ترشی و یاد کین
 کند هم در اول روز از این جدا است و دیگر اگر سنگری نباشد و پوسپیر
 بیکل برنج آسب کرده جراتیه و کنکی و پسندی و پیل دراز و پیل کرد و سنگ
 زیر زمین و اندر جو هر یک چهار درم آسب کند و به پزد و پنج حبه و شش درم
 با یک جدا آسب کند و کلشکر شانزده درم مثل این هم آسب کند یکجا کند
 در یک سکوره آب شمشیر کم از این پسند از دو نیم درم قند کند چهار
 بخورد سنگری و سولا که مقعده و اما پس پایا و زردی چشمها و پر میوه نیکو
 شود و کمر شکند نوبه خند بوشا بط و یکویر اکتوزه نیم درم اجود دو درم جو این
 دو درم نمک جوگارا دو درم زیره اسپید بر بیان کرده چهار درم پسندی
 سو یاد درم نمک سنگ دو درم پیل کرد و درم ناروان چهار درم جوک دو درم
 این جلد سوده و حبه یکجا کرده باره در روغ ماده کاو مقدار که خوش
 آید پسند از ناگسیری و ست بخورد اگر باقی مانده بیاشاید سنگری
 و ناگرار دو پوسپیر و تب کند و زردی بشد بر دو اشتها آرد انشا
 تعالی نیک آرز موده است و امتحانی کرده است و یکبوتری
 چون آسب مس بتو تنک و سرازه کرد پس مله که نژده درم
 شود و سیاه دو پله آنک سو بخورد این جلد با سپر که مندوی

کلی انداخت بعد از شیر به بار داشت بهاون دهد بعد از شیر ز قو
نیان بمشت بهاون دهد در کس نیکو آس کند یکی کرده سکا به در دم
دکم حبه یا دو حبه یا سه حبه آنچه تحمل کند تواند کرد بخورد علهما
شکم که مندی گویند بر در و بشکر در و گوته در و با تو در و کلمه بات
حکم و سبت و حکم و زبان رسول و کلمه ای و بابت عکری و کلمه ای
و ولباریکا و موتر جمد و هر تر منبر و ده و بند روک هم دفع کرد و در
دفع جمد علهما که در شکم باشد نمک نمک سیاه نمک جو کمار نمک
کره و نمک و دینه و مارج نمک یک بر شیر ز قویان یک بر مندی یک بر پیس
در از و پیل کردیگان سپهر جمد در غیر کند زیر زمین زود بر سپهر او را نیکو
مسار کند بالا او آتش بر کین و شستی آن مقدار که چهار با پس شب بسوز
بکند چون سپهر بشود بر در آن در هر روز مقدار سه انگشت بخورد با برک
مقبول یا کند علهما شکم هم بشود درین دار و پر بر نیست و یکبار نمک
بها سکت گویند پیل در از و پیل موره و بیند و پسیا گاه اندوز بر پیل نمک
شک و نمک بخورد و گیس روح و لایق و جوک هر یک دو از ده درم نمک جو کما
ری درم پیل که شش درم مندی شش درم نمک و نایمینی شور جمل شش
درم ناروان پست درم این جمد با یک کرده آس کرده نیک بزد
کرده هر روز قدری که خواهد با دوغ با سپهر که مندی و شیر آب بخورد
زحمت شکم از عارض و کناک و سکر خنی و بند روک و غلو لهما
شکم و گرم و در در شکم زحمت دهد دنا کو دون و سوز پیش پینه
و اخلاط که بالا او پیله و در حلق جمع شود و دم جان پر و نیا
و هر زمینی که در شکم باشد برود و اشتها آرد و قوت دهد
و هر دم توانا و منبر بر کرد و فایده این چند است که در صد
تخته کاغذ نمک خرد متحر کرده شد چون بخورد مسا می شود

فصل ششم
در معالجت

فصل ششم در معالجت در معالجت دفع اتسار که شکم بسیار و در سبب آنکه
آب در نفس جمع شده باشد و غالب گشته و تلخ و بلغم نقصان شده چیزی با دغ کرد و شکم
بغیر بند اگرانی علت از غلبه با باشد علامت آنکه غایب از او جدا شود و سرخ و ام بود و کف کند و
ناید و سر اخلاط که هستند از او که گویند پیر و ن افند و بوقت حاجت با او از جدا شود و یا
متر نام و مشک زیر زمین و کل و دانه کی و مال و پسته و جمع سبب از هر یک پنج درم شک
با یک سایه که دارد و هر پنج درم یک درم کند کند یا کند یا یک سر که سبب انداخته بخورد
یک قهقه نیکو شود و در پنج درم سستی سستی عدس کند و اگر این علت از تلخ باشد علامت آنکه غایب از
رزد باشد و درون شکم سوراخ بود و چیزی با شکم خوش آید و زبان تلخ شود و بوی دهن کشید
و رنگی که شود و شکم بسیار آرد **علاج** پوست گاو نمک زیر زمین و پسته و کل دانه کی
و مقربل و بود و اندر جو و متخ و زحمت چوب تفکر و اتس و با برسی هر یک پنج درم با یک سایه
باشد پیان و یک مقربل خورد و اگر شد نباشد با آب برنج که کشته خورد تا آن ساعت که دفع
دیگر کل انار برگ و دودی از هر یک پنج درم با دوغ که پسته رنگند سایه و در پنج درم
گویند قدری برنج نیز و این دار و در آن اندازد و یک مقربل خورد و یک مقربل و یک مقربل
تلخ باشد بوقت حاجت حلقه سید پیر و ن افند و بر لی آرد و اشتها بود و شکم که شود و هر دو
شیرین نماید وقت وقتی در زراف بود و پسته و نای **علاج** این جو که لسان العضا و کبر
و امیش و مقربل و باله و لیل کرده و مشک زیر زمین از هر یک هشت درم آس کرده در شند
پاییز و همچون سازد هر روز سه درم بخورد نیکو شود و دیگر لک اسکی و زنجبیر و چوب نار
و سلیق و اندر جو و لیل کرد از هر یک هشت درم آس کرده هر سه روز سه درم باشد
پاییز و بخورد نیکو شود و اگر غلبه سنات باشد غایب از او جدا شود و رنگ آب کوشته باشد
با یک بند و بارنگ روغن سوز و بارنگ سیر و بارنگ خون ازین رنگها که گفت شده است آری
مخلوط نماید و در بعضی اوقات غایب سایه کرده که کاهی چون نمک فروه افند و اندامها
سرد شد و دهن بغایت نرم گوید و مالش اندام خوش آید بوقت حاجت کشت پیر و ن افند

وقت وقتی که آرد و شکلی بسیار دارد و تب روده آید و خیال آنکه در این علت را که علی بن کفایت
 آنرا زب کرم که در شکم افتد و آن کرم بر سر نو است یکی در آن بود که آنرا کبوتر گویند دوم مقدار آنست
 باشد از آن بود که گویند سوم خورد باشد از آنکه در آن گویند از آب مدوش این علت آنکه کرم نام با
 برنج خام و نان کندم نیم خام و شیرین و ترشی بسیار خورد و باشند آن خدا مخالف خوردن و ترنج مرغ
 جمع شود و عقوبت با آن یا رسو و کرم پیدا و این سختی بیشتر در مسوده و روده باشد علف است آنکه بود
 حاجت اندک جدا شود و شکم غرغره کند و در کند و بچند روزی روزه کرده و لعاب از دهان در جواب
 برود و دهان پر آب شود و دل نوز و چشم نهایت باک باشد و قی غالی آرد و جنان دانند که دل
 شیرینی میل کنند و وقت وقتی در شکم بود و کرم کفکی آرد و وقت وقتی در اندام ظاهر است و کرم کفکی
 باشد کرمی رقت دهد و هر زمان خوردن دل بود و کرم کفکی آرد و وقت وقتی در اندام ظاهر است
 و کرم کفکی باشد دل شیرینی میل کند و وقت وقتی در شکم بود و دل بیسجد علاج یک نیم در مسوده
 ترکی یعنی جوهری جواین پارو و دختر نار سپیده را بر بد تا بگوید و با آب شنبلیله یا کباب
 آس کند که بوی آن بر چارز سد چون آس کرده باشد و کوزه کند که بوی او بیرون نرود سرد
 نیکو پیشه بعد پارو و بگوید قدری شیرینی در دهان اندازد زمانی توقف کند بعد از آن دار
 بخورد و بعد پارو و فرود یا بال افتد و اگر نمی کند و از راه دهان کرم بیرون اندازد آن کرم را
 خشک کند نگاه دارد نهایت کاری آید و صفت او همین گفته خواهد شد اگر کرم بسیار باشد
 سه روز یا هفت روز بر چمله خورد علاج بخت مساک کردن آنرا از طریق شکم که از دهان بیرون
 افتد از آن بود که خشک کند بعد از آن کینه سپید که سمت شمال باشد بوقت بر آمدن آفتاب و یا میان
 روز بستاند و بخیزد که گویند نیم او هر سه یکی آس کند بری بند و از آن یک بری
 در نقره یا در مس کبوتر بوقت بجماعت در دهن کند عجیب میند و دیگر روش آنرا ترش است
 درم درده سیر آب بچوشا غذا بد و نیم سپیر با ز آید و درم مسکه و یک درم ترید مسوده
 یا کرم بخورد و جمل انواع کرم که در شکم باشد بیرون افتد و دیگر بر کباب بوقت و باراد و بار یک
 و نیم پلا از هر یک سپ درم با آب شنبلیله بخورد و جگر کرم بیرون فرود و بال افتد و دیگر بوقت
 آزاد دشت در آب بچوشا نیم سپ درم است و در شب باشد بخورد کرم حوالین شکم دفع

کرد و دیگر شنگ زیز زمین و بلبله و بلبله آید و خوب نان و پوست سمبند بر وزن برابر یک کاند نوزاد
 درم در چهار سیر آب بچوشا نیم سپ درم با زب کرم و در نه ترکی از هر یک یک درم بسیار آید و با کند
 شیر کرم بخورد کرم فرود افتد و دیگر بوقت دشت کبوتر و اندر جود بوقت نیم و پنج و سپند مرغ
 دراز و ویلی کرد و بلبله و بلبله آید و ترید ناز و از هر یک نیم با کینه با کاکا و ناز و تر کدنب برادر
 روز و دیگر نیم با کینه با کاکا بسیار با جاد میالاید بخورد و کرم کرم فرود افتد نیکو شود و دیگر پنج سپ
 و خوب ناز و سپیاد و آن از هر یک درم استند و با او یا رکنند شیر کرم بخورد کرم جگر فرود و دیگر
 و دیگر بلبله و بلبله و آید و پنج و تون و ترید ناز و کفلی از هر یک چهار درم خشک بسیار با آب سنج
 سنی با دوغ ترش بخورد و کرم فرود افتد و دیگر کرم ششی سپ درم با کینه با کاکا و با سپید
 ناز آمده آس کند و تا آن ساعت که دفع شود و دیگر بکمال حال بقدرده درم بسیار نیم
 بخورد و نیم کرم فرود افتد و دیگر کرم بخورد یک برید یک جزو در چهار مد روغن ماده کاه
 جباریل قند و شانه ترده بل آب بپزند و بخورد و جگر کرم شنگ دفع شود **دیگر** دفع حوالین شکم
 پنج دشت بر بل که آنرا بلاس هم گویند بسیار یک سکورا آب اوستا ناز چهار ماه شده و
 یا رکنند بخورد هم برین طریق هفت درم بخورد کرم حوالین بزرگ میفتد و دیگر یک سپی بکسب کس
 یک درم آرد بهر یک و یک درم روغن سوز و یک درم شکر سپید هر دو آن قیاس بخورد
 تا هفت جگر کرم میفتد و دیگر دفع کدو اند بسیار دشت کبوتر یا قند سیاه بخورد با دعا و قند بسیار
 درم قیاس و صابون یک درم کباب مالده غلوه کند با آب کرم بخورد اطلاق آرد و جگر کدو
 فرود افتد مایه او کرم کرم **دیگر** دفع کرم شکم کدو و آنه برگ ترید را بگوید و آب او شیار بخورد کرم
 شکم را کسند کدو و آنه میفتد **دیگر** هم سپور سوز و خاکش آن باشد بخورد و جگر کدو آنه افتد
دیگر دفع کرم کدو آنه در طبوبات فاسد با بزرگ مقشع هفت درم سوز سیاه و نیم
 درم نهار بخورد آن مقدار یک شربت است دفع کرد **دیگر** دفع کرم شکم سیاه و نیم
 بار کسب کدو آنه در سپور و نیم سپور قند یا رکنند موازنه و سپیر آب اندازد و در جمل کرم بخورد
 تا هفت روز بعد هفت و یک روز از آن محل مذکور آید و دیگر در پاره بیرون آرد و نیم زواب
 آن قدر نهار بخورد تا سپید هفت جگر کرم بخورد و جگر کرم دفع کرد **علاج**

دفع گرمی که در شکم آید چون کده وانه انشال آن کینه ز برک است دو کرده شست در دم
 تر پسته در دم که بوی بند و پزیز زده در دم جوز مغز و در دم خرما اگر حاصل نشود و بدلاوند
 کشته به هم در باون افکنده خرما که بوی بند تا چون آکین شود و شش با نجا شیر بخورد چند گانه
 تواند و بر آن بچسبید با دوا صبح بر خیزد و ازین دوا در بخوردی رود چون مانده شود قدری
 جنوات و شیر بخورد با هم سه اینجه بخوردی خدای تعالی بیشتر گرم بخورد مثل کوه کوه و سوز
 بی سخت شده و این را کله که ز کفشه باه و مثل حر بود اندک هر که و دانکه بود و چندان نافع بود
دیگر چون بازه و جو ساکنی و سنگ پلید و لیل و انگر چه را برابر برسد و بخوشا نند قدری مثل
 کرد یا کند شیر بخورد و در وقت آن سر که نهند وی پاشانند کرم دفع شود **دیگر** دفع کرم خور
 که از آنکه چندی سیکو نند قبل سوزده بخون سرد یک مثقال نمک دو درم و آنکی مایه جوج درم با
 کرم خور که از اجنبه که سید میزند **دیگر** خج بد سوده سر مقعد که در آن بشود ای کرم
 در شکم باشند هر روز آنقدر **دیگر** دفع کرم جنت شیر برک بکنز برک و چتوره سپاه و شیر
 برک بتبول کی کند هر روز دو بار سه انگشت با لیه جاده بگیرد و در مقعد بندد و از جامه که دارد
 یا لایه لیت کند همچنان بگیرد سه روز کرم همه دفع کرد و میزد **دیگر** که در این آیه بار برک
 بخواند هر روز نهار بخورد و چون شش روز بگذرد قدری تلخی بخورد و صحت یابد پیش نشود آیه
 یوم لا نفع مال و لا نفع الا من الی الله قلب سلیم و اگر این علت از نا کاره طعام باشد عطا
 او کند شکم گران باشد دل گران مایه خنده و وقت حاجت سرخی آید و کرم بر سینه بیرون
دیگر همان است که از او دفع بلغم گفته شده است بر بزرگترت با دانه دماهی و شیرینی و سبزه
 و ماش و ترشی و شیر که پسند خورد آب کرم خود غده برنج سستی کهن و جنوات که سپید مانده کا
 بازیره سپید بخورد نیکو شود **دیگر** اگر از با دستم قبض شود عظامت او که سخت نیک و قراقره در زیر
 ناف باشد لیل دراز و میل کرده و پسندی و انگر خج قیس و از در جو بر او کس که کشته کان دم
 باب بخورد نیکو شود **دیگر** و خوب نار و سندی و تیس و اندر جو کجی که که بید بخوشا نند بخورد نافع
دیگر از بلغم باشد آنکه خلط سپید و بول سپید و کرانی اندام و خواب و کف و دو دیرین آب است

با شکر چوب

باشد ز رجب دانه با و نمک و سنگ سیاه و انگره و پسته برابر اس کند باب کرم خور نافع
دیگر پوست کن ریش کوزه آب بخوشا نند یکی باشد بخورد و این دوا را نیز خشک کند
 نافع آید **دیگر** اگر در زمان باشد کرم ترسوده باشد بخورد و در زمان در حال برود و دوا
 در زمان که بر کرده در زمان بوی سید است الذي خلقنی فیه و شمدین و الذي هو یطیئنی و سبب
 و الذي طیئنی لنعرفنی خطیئتی و مسم الله الرحمن الرحیم الدین رب هبلی کما و المقتنی بالصالحین
 واجعل لی لسان صدق فی الاخرین و جعلنی من ورثة الیمیم و اغفر لی انی کما ان من الصالحین
 و لا تخزنی یوم یحسبون یوم لا نفع مال و لا نفعون الی من اقی الله قلب سلیم نند و من کجی کجی نیم
 درم باریک اس کند بر کله نان روغن پسته که مال دبا دار و نکر کجی کرده بخورد تا حاجت
 فرج آید هیچ بخورد بعد و طعام بخورد و کله مانده کند قوی پس جنوات و زیره بخورد و اگر اندک
 بخورد و در ویس بار که از ترشیا احمر از مایه بر جای آید تو آید **دیگر** دفع ایتسار و اشتها
 و کفک و درد شکم و افتادن خون و آنچه بدان مانده ایتسار با که از با دستم سخت نرم تر قرقر زربانند
 کلوی و تیس و پنج سپین و باله کله و خوب نار و سنگ و بار بخوشا نند بخورد نرمی شکم و تب
 که از جنت آن باشد برود **دیگر** زنجبیل و کشمش و بیل و ناکه باله و زیره سپیده و ایتسار
 دو درم اگر خوشا نند هفت درم که میا که کتوره آب بخوشا نند یکی ایتسار شیر کرم خور نافع آید **دیگر**
 ایتسار که از غلبه جی باشد سندی و میل در ازه میل کرده و لیل و لیل و امله چینه و کبیل و مینر
 و بیل یعنی جیره و بارنگ و کتبی خردیک و نیم درم درشت سیر که ناکه و کا و بخوشا نند و سیر
 بیستانه بعد و در شتره غن سوز را کند بار بخوشا نند جنجان که همین روغن مال دبا لایه است مانده
 هر که بار که روغن نکر برابر طعام بخورد نیکو شود **دیگر** اسهال که از صفرا باشد غایط زرد با سنج
 باشد لوی تاه آید و انده و سوسپه و فی جوزی و سوسختن و ست و پای و کجکی مقعد بود تیس
 و اندر جو و پسته کده و زنجبیل و الا ان را برک سوده و باریک کرده باب برنج سستی بخورد نافع آید
دیگر کسی را که شکم روان باشد انگره بریان کرده و آب شسته برنج بساید با دواغ کا و بخورد
 ایتسار دفع کرد **دیگر** اسهال که بهیج چیز مانده لیل است درم جو این شست زیره سپید
 هشت درم علاحده بریا کند بعد کجی اس کند جنوات در جامه بندد تا آب زیادتی برود و دواغ

جزرات بسته شود و از این مجموع بمقدار پنج درم جزرات اندازد و قدری نمک سنگ یا کنگر بخورد بدهد
 یا سه نواله است و جزرات و آب گرم کرده و کسر کرده آئینده باشد از آن آب بخورد و استمال
 بکلی نماید **دیگر** حبه تیره و حبه لنگ و بلبله و مویز و خرما و پوست درخت سپید پوست که
 سوخته با درم شنبه بخورد و نافع آید **دیگر** دفع نمک و افتادن خون کنگر چیدن شکم یعنی موره
 کوبیدن که بعد از وقت بسیار بکندرم باز آید خلط افتد و آن پشتری از باد و بلغم و جزرات باشد
 علامت آنکه از باد باشد قوازه چیدن زیر ناف بیرون آمدن و خلط سپید زلفت بسیار
 و کرفی وجود خواب و درین آب دهن بود و موره پار و تاشیر و اطو مویز پس بلبله
 برابر سوخته با آب شیر گرم بخورد نافع آید **دیگر** آجود و کج و سنگ دوکان درم باب
 بساید و سنگ تاب کند بخورد و کنگر که از موره کوبید زیر ناف چیده در دکنده و بدر و بسیار
 و حد قطره با غایط افتد بکوشد **دیگر** لوده و پنج فنی بکل نیلوفرو صلیبی و جورش برابر سوخته
 هر روز سه درم باشد یا کنگر با آب شیر گرم کند بخورد و استمال خون صحت یابد **دیگر** ریخ
 کمال و یا پستی باره و ن سوز بریان کند قدری شیر با کاه یا کنگر بخورد و بکوشد **دیگر** انکه
 از صفرا باشد در دغله و سوختن دست و پای و سختگی معده و ملوسرشت و تشنگی بیرون آمدن
 خط زرد و یا سرخ پیاره و پسندنی و قدی کجا کند رشب متواتر بخورد و کنگر بکلی دفع کرد
دیگر برگ درخت کنار با یک اس کند چند روز لبیل کرد اس کرد در آن اندازد چایز و بخورد
 بکوشد **دیگر** پنج بر پوست و ناروان و ابله بریان کرده و سوخته باشد بخورد **دیگر**
 بول و پنج سوسن و کل نیلوفرو باشد و شیر خور و استمال صفرا و خون ششیت صحت یابد **دیگر**
 دفع نمک که با بلغم کجی شود و در سوختن زلفت پنده و بند کاه در دکنده و اشتها نباشد که از دانه
 و با بزرگ و بلبله برابر بخورد پس موصوفه بشناسد لبیل در از سوخته و برابر کند بخورد و بشود **دیگر**
 دفع نمک سندی و پوست بلبله هر دو برابر پس کند بوزن این هر دو قدی یا کنگر هفت غلغله
 سازد و هر روز نهار بخورد در خوردن یک غلغله موزه مفید است و کنگر یکبارگی و زود افتد صحت یابد
دیگر پوست کوزه خشک اش نه که رسوختن شود بعد بوزن این سکر تری خالص و کنگر که در
 برابر اس کند کجی کند نهار بخورد و کنگر دفع کرد بجز است **دیگر** بلبله و بلبله و آند و لبیل در

بکلی صحت

هر یک چهار نیم درم خشک کرده سپس کند هر روز مسکان درم در سه روز نهار بخورد و کنگر بکلی
 دفع کرد **دیگر** نوسلی سیاه و با کنگر سالکی بکلی کند نهار بخورد و کنگر سیخ دار و علاج نماید
 بکوشد و صحت یابد **دیگر** دفع نمک نسل جز است و از موده مویز پس دو درم کوباد
 درم اندر جوده درم هر یک اس کند سه حصه کند سه روز دوکان درم با ملای
 جزرات بخورد بکوشد **دیگر** کنگر بریا اس کند با یک سه درم بستر شد غلغله کند بخورد و بکوشد
 شود و الا ان جز در رساله بریان کند با یک سه درم و کینه و هم چندان شکر تری یا کنگر
 بخورد و کنگر و در آن شکم دفع کرد **دیگر** سندی و الا ان سه درم با یک بساید و با
 پنهان کند با آب سستی ریخ بخورد و اسال و کنگر را قبض کند بجز است **دیگر** شیر کاه و شکر تری
 بخورد یک دو بار درون صاف شود هم بکبار فزود افتد بعد عقد شود غذا صالح دهد با نالم
 آید **دیگر** شیر با کاه و سندی بکوشد بخورد و تمام سپیده سرفی فرو افتد بعد اگر کجی است
 سستی نباشد نیم کیمیر نیم شیر شکر کجی اس کند سه روز بخورد کجی اساک کند **دیگر** سنگ
 زیر زمین مویز پس و لوده و کل و پادوی و ستر با سید و استم با چوبه و وزن برابر شود
 کند بشود با دوغ کاه بخورد قدری جاششی قند دهد بعد و اگر شکم چون آب برو و هم چنین
دیگر استمال کردن نمک که روغن مقدار دو درم دکانه کند و آب اندازد بچینا قند
 یکی شود بعد و پاشاند هم کنگر فرو افتد **دیگر** دفع نمک لبیل در از شش درم با
 حلا اس کند سیر کند با خرده درم قند یکی کند با لند سندی سر ماوش درم یکی کند بخورد
 نافع آید **دیگر** ستر بار پیل و پوست انار و مویز پس و فزود سیر چهار دار و بوزن برابر
 با یک اس کند بعد نیز این غلغله قند یا کنگر شش درم کان درم را غلغله سازد و نهار
 یکان غلغله بخورد شکم که نرم میراند قبض **دیگر** پوست کاه موزان یک سیر و شش سیراب
 بکوشد یک سیراب بستاند و اگر دوسیر کوا باشد سازد سیراب اندازد و بکوشد
 دو سیراب چوشیده بستاند و بار در هر روز موزان از نوقت خود نهار بخورد و بکوشد
 دو درم کوباد دو درم جواشی اس کند با آب بخورد کنگر خون و اخلاط سپیده شکم
 ازین درم و سکر نمی دفع کرد **دیگر** کرا کیمیر در شش سیراب بکوشد یک سیراب بماند و در

آب تیس به درم و مهرس دو درم و پاهوی یک درم آس کیده اند از دهفت روز بخورد
 و بالای آن یک کناره و دوغ بخورد و بخت و هیزات بخورد و یکو شود **دیگر** چهار سیر کوه دشا
 تزه سیر آب یکو شانه چهار سیر آن بستانه شک پر کند همین آب نگو را پو شانه یکم
 سیر چون با نده پستانه سه درم آیش و دو درم موچ پس یک درم و پاهوی آس انداز
 اول روز یکم درم این دارو یکس درم شمه بخورد و دو روز دو درم این دارو یکس درم شمه
 سیوم روز دو نیم درم این دارو و چهار درم شمه بخورد و چهارم روز درم این دارو و همان یک
 شمه بخورد بعد هر روز همان سه درم با یک درم شمه بخورد و بنده هر روز همان سه درم باشد
 شمه بخورد این زیادست نخورد نافع آید **دیگر** اگر کسی را بچاه و یا شست کرت در روزی شکم
 میرود و بیسج نومی آید پوست درخت کجا و برک چون و برک انار و سنگ رسی بالا آید
 یکان درم جو کوب کرده در شست سکوره آب یکو شانه کی پستانه سه درم سبیل اس کرده و گفته
 هبرین هفت روز بخورد و صحت یابد و یک مونه پسندهی و لوده بوزن برابر اس کند و با نردگی
 بالذنان بزدرق که درق که انرا اندزی خوانند از اجزای نافع آید **دیگر** فو شکرزی در غنچه
 ستور با آن یا کره بلسد اگر بغایت زحمت دید شمه و بیج نومی و پوره بر بار یک و مسج که کرد
 فرو و آید با جنرات کاهیش بسیار بخورد و یکو شود **دیگر** دفع کنگک چمدکی شکم و معده بلیه شده
 در اندن شکم و بال شکم را شمه خالص شانه تزه درم و سنگک چهار درم مورون چهار درم و سیر
 و چهار درم صغ چهار درم یک غنچه بخورد و صحت یابد **دیگر** دفع کنگک و پسندهی
 و اخلاط کلسا را باین مخلوطه ارو پا یکی کند با یک آس کند جا به پز کرده بدارد هر روز دو درم
 قنده دو درم اوهیه نگو ریکی بالذخورد و با قدری آب فرو و ز پسته طعام بعد خوردن
 یکسایس روز یکذره بخورد و بخت و بختی عدس باره غن سوره و قتی گری و بری عدس و روی
 اندازد بخورد و او به اینست سبیل مغز مونه شک اندر جو و موچ پس ترا با کنبوس ایلا
 برک رنگ سبیل قند این مخلوطه درم و شکمکان درم قند جمل است درم یکی کند بخورد
 یکو شود **دیگر** دفع کنگک و تب این را در پنج کوبند و مونه پسندهی و سبیل و بال لایه یک
 پنجکان درم جو کوب کند و در او قند کند بدارد بوقت حاجت موازنه شش درم و چهار کتور

بستانه از انما بوقت خفتن بخورد تب و عارض شکم و چمدکی و درد شکم جلد را دفع کند **دیگر**
 با بن هر روز جوان و انکی سیر و نیم سیر کند در شست کتوری آب یکو شانه یکم بخورد و یکو شود
 مجربست **دیگر** این را نیز با جو کوبند بخت هر روز دو درم و پسندهی و دو درم بیج پد
 انچه دو درم در شست کتوری آب یکو شانه کی پستانه شانه بخورد و یکم کرم اندتالی یکو شود
دیگر کنگک که از باد و بلغمه تلخی یکی شده باشد و خون شمشید و اسهال کند از ارکت ایسا کند
 یعنی اسهال خون پیار و چهار سیر کرده یکن آب یکو شانه سه پستانه چهار سیر قند یا کند و باز
 یکو شانه چنگله تیره شود بعد سه درم کنگه سله او با برک و بلیله و امل و سندی و بیسل دراز
 و بیسل کرده سندی دو درم روغن پستور جمل درم او نذازد و کنگه پاره هر روز بعد چهار
 خج درم بخورد شفا یابد **دیگر** ترکیب نوحه بکریخ جوان را با آب بساید یا شمه نبات بخورد
 ایسا دفع کرد **دیگر** خونهای سوده با آب شسته برنج و با شمه بخورد اسهال خون را نافع
 آید **دیگر** برای دفع خون و کنگک پیار پوست کنار با یک بیج و بیج شانه جوش سینه آب بستانه
 بران آب قدری برنج برسد روز سکان نواله با بی جنرات بخورد اول روز هر چه در شکم
 از کنگک پرون افتد و دو روز سیوم روز یکو شود **دیگر** خج بوک انرا برده که کیندا غا زبرد
 آمدن میکند سر با آن بستانه باد و کاه و بساید با جامه بیالاید بخورد ایسا که از خون رفقن
 و تلخ خادش شده باشد دفع شود و صحت یابد **دیگر** کوبلی بول یعنی بر کما تازه درخت
 گل با آب شسته برنج بسیار بخورد ایسا دفع کرد **دیگر** دفع رفقن خون شکم یک درم بیج
 کرده و پاک کرده شکم او را بران نارد که پسندهی شکم کرده بدوزد در میان سر که پزنده بان خردی
 و جنرات ما دکا بخورد و رفقن خون بماند **دیگر** دفع کنگک که خون می شیند و غنی مانده کیمبر
 و کسی که نازک باشد که مسج دار و دفع نشود انچه این دارو کند پیار و درخت انار شکم کرده
 سیر با یک آس کنبس همان مقدار شکر کتری اندازد روز یا شمار در روزی دو درم بخورد
 از ترشی پزیز کند **دیگر** اگر کسی خون می افتد پوست میان درخت انار ک با آب بار یک بساید
 و قطره دران چون اندازد خوردن در بد قرض شود و صحت یابد **دیگر** دفع خون که از گری فرو
 آن بیج چرخه دفع نشود و پوست جوبن لسته پستانه موازنه خج درم هر دو تر آب یکو بر بعد نیم

جزوات مادگاه پارو این پوست کوفته را بالای جزوات اندازد بخورد تا شیر آن جزوات مدت
 سه روز بخورد و صحت یابد **دیگر** اگر خون شکم بسیار در او نه ایستد و در پی و مایه جرات چیزی یازد
 و نوشادر سگای و در نان نبری غلو کند و در دورد و مجرد و کنگه غلو در زیر حلق فرود آرد خون باشد
دیگر اگر خون نه ایستد اسهول نمی بران کرده و بی نام کجی کند کوزه و صحت یابد **دیگر** دفع خون
 و کنگه و سردی و انزخاش و بجم گمان و تخم گیری در زبان بیرون اسهول جلد را بر مری بران
 و بی نام با یک آس کرده مگر اسهول را آس کند آن مقدار که جلد شود و شکر تری اندازد و پخته
 سازد بخورد مقدار که سپه انکشت بر خیزد و شفا یابد **دیگر** پوست کما رساید و ازان کر می سازد
 ریشد انکا تحت یابد دفع اسهال و خون کنگه و الا ان برزک و شکم و خردلی و مویز و سیب
 و پنجه میا بخورد کجی کند قیاس انکا ازین دارود در دم سک با آب بخورد هر روز تا دفع یابد **دیگر**
 کنگه خون که چیزی دفع نشود و صفت سیراب پوست کرده در یکین آب بچشاند پنجه سیب تا زمان
 بعد از آن تا پنجه سیراب بخورد چون قیام آید فرود آرد سرد کند بعد و کنگه سنگی و تیس و سنگ
 و مویز و سیب و مال و لوده و کهنه و بال و پسته می برد و بی چیده و کازا اینهن سنگی کوبند و بی
 از هر یک چهارم بساید با جامه پز کند در وی افکند هر روز در دم باشد با دغ و کاه و پاک
 بخورد کنگه خون و استسبل کنگه صج علاج دفع نشود و تفصل الله تعالی نیکو شود **دیگر**
 کنگه که غلط و خون شیند پا نیز جوای و پسته می سوده و علیل کرده و کنگه سیاه و کنگه سنگ
 از هر یک سه درم باشد که سیب بخوری سیامیزد و بخورد کنگه و خون کجی دفع کرد و بجز است
دیگر کسی را که شکم خون کید با اسهال کند مایه تازه با شش ناکسته بران کند بی نمک بخورد
 دیگر کنگه که با خون باشد پنجه با آب شبا به هم بساید پس روز بخورد هر نوع کنگه که باشد
 و اسهال خون هم در روز اول نیکو شود و بجز است **دیگر** دفع اسهال و خون و بزان بجز است
 است پیار و پارو زردی بضمه مرغ پنجه شش دزیره سپید و کشیزه هر یک نیم درم و کنگه سنگ
 نیم درم و کل مازون نیم درم جلد با یک بساید و روی اندازد و صبرین صفت روز در زردی بضمه پنجه
 بعد در و مرغ سستور بران کند با نان گرم بخورد و در یکش روز نیکو بخورد باید که در بران کرد
 روزی کنگه باشد شفا یابد **دیگر** علاج کرا خون با دغ بخورد قبض شود دیگر مازون با کنگه روز

شاهنامه

شاه سیر تخم بر بر جزوات بخورد و اسهال سرماند صفت یابد دیگر تو تیا و برنج بار و فخن بخورد و اسهال
 دیگر کنگه اسهال شکم اگر کبابش برنج با جزوات و زیر کپسید با یک سوده کجی خلط کند بر است
 و جزوات بخورد شفا یابد **دیگر** اسهال شکم از سردی باشد نیز سال یعنی کوزه و مویز با کشته
 با پل سوده و بر بر استند و جزوات بخورد قبض شود **دیگر** پار پوست پنجه بضمه متوه کنگه دو ساله
 یا سه ساله در یک اندازد با هشت سیراب بچشاند یک سیراب استند خورون و در در حال کجی
 شود بجز است و کراهعین دارد و بدهند **دیگر** صحن کرم خشک باید در آرد و کنگه نان نیز در
 زودن پستور ج کنگه بخورد و میان شام برنج اندازد یا شاد قبض شود **دیگر** چون اسهال
 برنج سیبلی باشد زانگشت پای صفت با زراف صاحب وقت بنده و پوست جیب
 نیز در زمان ایستد **دیگر** سبزی تیره و باره غنغ نیز و بخورد و در حال ایستد و قبض کند
 صحن بنده و کل و پاکجی بر بر بساید و با جزوات بخورد در حال ایستد **دیگر** باران نام بساید
 کر می سازد و بر بر برنج بخورد قبض شود بضمه مرغ فاکجی بچشاند بخورد قبض کند **دیگر** بکیت قبض
 اسهال دفع در شکم تراش و چون زردی و خالچه و کنگه و عاقره و سیب و سندی بوزن
 برابر کجی کند آن مقدار که کتان بران کرده هم کجی کند کوزه و بجز است و صفت است **دیگر**
 اگر اسهال علت قدیم باشد که سیب و چه نمی ماند پیار و جوز است درم جوز یاخ درم علاقه
 بران کند بعد اسپس کند پنجه درم کنگه سبک با یک ساس کند انکا جزوات پاکیزه پارو در جانید
 تا هر پای باشد یکدسته شود مقدار پنجه درم ازین دارد اندازد با سپه جمار نواله است قدر ازین
 جزوات انداخته بخورد و اسهال کجی ماند **دیگر** صحن کنگه زماروان و انده بران کرده باشد بساید
 بخورد دفع آید **دیگر** کل کنگه و برگ او و کل پیاز هر یک دو درم دره کوزه آب بچشاند تا نیم کوزه
 باشد و اندکی پنجه درم شند یا کنگه بخورد و دفع آید **دیگر** دفع اسهال پوست درخت چند جزوات بخورد
 اسهال در حال قبض شود بجز است **دیگر** دفع کرد و پوست انار و پیول و پاکجی و پنجه کنگه
 آس کرده با آب برنج سستی بخورد جلد انواع اسهال دفع کرد و اند بجز است **دیگر** دفع اسهال
 کسی را که شکم روان باشد سه روز بر سه یا ده کاغذ بنویسد هر یک هر روز با آب پاک بنویسد بخورد
 یا سید روز اول بسم الله الرحمن الرحیم ألم الله لا اله الا هو الحی القیوم روز دوم بسم الله

بجز بویگر
 صفا بر سر
 زانغ سینه
 کلید کوره
 سوزاننده
 بجز بویگر
 صفا بر سر
 زانغ سینه
 کلید کوره
 سوزاننده
 بجز بویگر
 صفا بر سر
 زانغ سینه
 کلید کوره
 سوزاننده

الرحمن الرحیم غنث الوجوه الطی القیوم روز سوم ناله الا هو الیو القیوم **دیکر** خون شکم هر روز
 بزنان نویسد بخورد سنا را تا یک هفته استداره روز یکشنبه که صحت یابد بسم الله الرحمن الرحیم
 لستیلا اعلم من بعد علم شیطان الله علی قدر شکمیکم الله ویو السج العیلم ایاک نعبد و ایاک نستعین
 بسم الله ایاک استعینک و الله از یک من دار کرم من فوسل من فوسل من فوسل من فوسل من فوسل من فوسل من
 رب رحیم بر تنگ یا ارم الرحیم **دیکر** دهانخ اما س شکم یا بس یا میوس و یا قد پس یا سح
 یا بریح السموات و الارض یا ذوالجلال و الاکرام **دیکر** کوفتن شکم بخورد بید بسم الله الرحمن الرحیم
 اولم بر الذی کفر و ان السموات و الارکان ترقنا فنفتنا بها و جنتنا من الماء کل شیء حی انما یؤمنون
دیکر دفع خون شکم و اسهال بخواند با الحی اترناه با الحی قول لاله الا الله بنیاب صاب
دیکر چون کسی را خون شنیده این دعا بر آید زمان نویسد خورون و بهجت یا بر آید
 و یا فوسل اسنان **دیکر** هضم در معالجت دفع در معده از هر غلطی که باشد مشرب آن مقدار که
 هم چند این هر سه ببلد زرد و سپاه و سرخ سوخته و چغندر نیازی و یا باشد مشرب غلظت سازد و
 کشر و یا کل شکم یا کند ستر باشد مقدار در دم با آب بخورد و هر که در قوی باشد و سپه روز
 بخورد و نیکو شود **دیکر** کنگک خنج غیل دراز در دم و کشنده در دم کنگک و کنگک سپاه
 و در دم طبل کرد بگردم و سندی بگردم سم سوخته و چغندر و در دم با آب گرم بخورد و چغندر
 و کجرا برود **دیکر** دفع سوزاک مقعد و تخم بگ و تخم کجیه برابر آب بساید خورون دهد سوزاک
 مقعد و سوزاک بول دفع کرد و مجربست **دیکر** دفع بیرون آمدن مقعد سرسک مرده بساید
 و کهنه را بسوزد و باریک آسن کند و قدری از آن در معده کند و در مقعد بندجای خود بایستد و چون
 باز کرد **دیکر** تخم کجیه بار و عن کجیه بخوشاند و بر آنجا سنجای خود بایستد **دیکر** شاخ سرخ را
 بجز شاند و مقعد مالد باز جیای خود بایستد و چون باز کرد **دیکر** بخت مقعد فانی سبند
 سوختن درشت گرم اندازد شیر ما دکا و بریدن تاری کند سه روز در مقعد و در کهنه سبند
 بر شود **دیکر** هضم در معالجت قولنج از بس سردی باشد اندرین نوع مقعد وی سرد بود و کم
 کران کند یا بخیزد و در کندی کوی که رود با بچوال دوز سوراخ میکند و قولنج که از بس خشکی باشد
 و نشان وی آن بود که حست طبع او یا رگرفته شود یعنی شکم را قبض کند پس در روید آید **دیکر**

بیاره بارکشی

بیار و بارکشی خود بوسلت شک از و در کندی در روغن تلخ خوب کند و در مقعد بگردی و
 یا خنش بار شکم کشاید **دیکر** معز باد و بچو که آن تلخی باشد بگردم سندی و کنگک سبک و
 و کنگک و سر و کوشش بجان درم انگز نیم درم روغن میدا نچر سه درم باریک سوخته و بار و عن
 مذکور و بار و عن کجیه پانزده موازنه دوکان درم غلظت سازد کی ازین سنا بخورد برابر آب گرم بقبض
 قولنج دفع کرد **دیکر** کوفتن قولنج سرکین آب بزرگ بستاند و در کیز ما دکا و بساید و در یک سبزه
 خام از کل درون بیرون باله عذره گردان سکوره خام نویسد انکیس را قولنج کجیه و کنگک کان
 دو کند کجا که کشاده کرد **دیکر** سرکین کاد بزرگ بستاند و هم با خون کار بساید و کل کجیه
 خام را درون بیرون باله عذره و چون هر که از آن نویسد انکیس را بر دو بسته کرد و چون
 چون کاف کشاید کشاید **دیکر** خططنی یک شقال بخورد قولنج کشاید **دیکر** سرکین گرگ بچوب
 درون آن اسپخوان باشد از با خود دارد از و سر جاده این کرده دست دست جیب خود
 صاحب قولنج با خود دارد در حال کشاید **دیکر** حوض سپس را بسیار برود اند و بر نور بنگ کند
 تلخی او را برابر جزئی بخورد در حال قولنج کشاید خیال مرغ باشد و سپس که خورون دهد قولنج و با
 کشاید **دیکر** سرکین کوشش بار و عن صاف کند قولنج در حال کشاید **دیکر** ناسا که در نوباد
 کمانت او را بر نرد و وقت ولاده از صاحب قولنج با خود دارد تا آن زمان که پیشانی
 قولنج نشود **دیکر** اوش و کنگک شک و مسطر طره هر سه کوفته سکان درم بچکی کند بخورد
 بجه آب گرم و در بره قولنج دفع کرد **دیکر** دفع قولنج بسم الله الرحمن الرحیم ثم فینش علی
 انار سم بیسی ابن مریم و آیتها و الا یخس و جملنا فی قلوبهم الذین الی احوه بخواند قولنج دفع کرد
باب پاره هم در موفت معالجت با سوره و ناسوره بنده وی هر سکونید و ناسوره را بسکونید
 و آن در فصل است **دیکر** اول در معالجت با سوره که از آن پند وی هر پس بست کونید بدانکه
 با سوره شش نوع است یکی آنکه از با و خیزد و دوم از بطن خیزد و سوم از غلظت خیزد و چهارم از باد
 و بلغم و تلخ خیزد و آن را اسپنانت کونید بخورد از خون خیزد و ششم کنگک از بدرو و ما در است
 و این علت جمله غلظت را که بروج تعلق دارد باشد که در جنس را باشد کی آدمی که در کشف
 باریک و جاک که کما رود و ککش ده کجشد فانی و جای این علت و در موضع است یکی در نوا

۲۶۱

در روزی که در آن
 روزی که در آن
 روزی که در آن
 روزی که در آن

که در آنجا برود وصل است روده آن نماید یکی وقتی که سفره برون آید سیب ضعیف و آنچه بر سر
 مقصد است بوقت حاجت برون آید و بنامید آن بر دل و ج است و ماده ایچی ترست در سیبوی
 باشد و آنچه ماده است در سیبوی جیب است تا آن زمان که آدمی با قوت است سپید است
 چون ضعیف شود و مباشرت فراوان کند برون آید این علت ظاهر کرد از این شش
 نوع است چهار برون باشند و آنکه اندرون باشند یکی از آن دو دوم از خون بود علاقت
 نوع است آب از چشم روان شود و کوشش کران کرد و وقتی آرد جمله اندام درد کند و مالش انظم
 خوشش آید و بوی سوزان و خارش مقده و سوزن و طبع آن آن و کاه کاه یکیدن خون و
 از روی رنگ شده و قرمز و قبض شکم کاه برانده و کاه قبض کند و وقت حاجت آواز بسیار
 آید و اش در خون باول وقت حاجت باشد یا آخر **دیگر** اگر این علت از باد باشد علاقت آنکه
 چون دانه موئی که سینه و بسیار از مخرج برون آید و ناف و کمر درد کند و کوشش بناشد و قبض
 آرد بوقت حاجت زحمت چند **دیگر** اگر از مخرج باشد علاقت آنکه بوقت حاجت مجرد اندر
 سبکی و هم رنگ و برون آید و رنگ غایب بول و چشم ریزد باشد در جمله اندام سوزان
 و اگر از مخرج باشد علاقت آنکه بقدر بستن ناف و کاه و سوزن دل سبکی آرد **دیگر** از باد و بلغم و تخم باشد
 علامت هر یکی از این رنگها پیدا شود وقتی غایب جدا شود وقتی ریزد و این نوع درون روده
 وصل است و مقام است و اگر خون باشد رنگ خون غلظت شکل میل شود و پوسته مقده
 اگر سستتر باشد علاقت او آنکه بوقت حاجت غایب خون الوده جدا شود و خون بکند
 و دوم آنکه درون مقده باشد علامت آنکه خون غایت الوده نباشد بعد از خارج شدن
 رنگ کثیف و خون برود و اگر از میراث باشد آن بر سه نوع است یکی آنکه بقدر بندد از رنگ کثیف
 باشد و دوم آنکه خون کل اندام باشد چون در وجه باشد هر سه نوع که رنگ نوشته باشد دارد و غذا
 درین علت آنکه هر چه با کثیف و برون ریزد اشش محده را قوت دهد و پوسته در کاه
دیگر است میل در راز و غلظت و بی حقیقت و پوست و زحمت آزار و بیعی کجایی
 و پوست خردل و بی کجایی و کاه بکند سپید از هر یک مشت درم خشک بسیار بید چون
 سازد هر روز دو درم بخورد و آب برود و پوسته نیکو شود و بلبلد و بلبلد و نالیسین

الله اعلم الله اعلم
 الله اعلم الله اعلم
 الله اعلم الله اعلم

و دانه البلی هر یک چهار درم میل کرد و زیره سپید از هر یک مشت درم میل دراز و مین
 دو دوین و جاهی و حبت از هر یک پنج درم با یک بسیار بقدر دراز و قند کشته یا کشته
 و سه درم را غلظت سازد هر روز یکی از این بخورد منافع آید یا د سوز و کثرت باد و درد شکم
 بول در زدی بشه و او با پس شکم هم را نافع است و اسهال بسیار آرد **دیگر**
 نالیسین و حبت و میل کرد و جاب از هر یک درم میل دراز و بلبلد و بلبلد و آملد و پسندی
 و کشته و مین بلبلد از هر یک درم خشک بسیار بوزن هم دارد و قند کشته یا میند و ناسور و شر
 و تکی کفیس و سه درم غلظت سازد هر روز یکی بخورد منافع ناسور و سوزن شکم نفس و کثرت باد و بکا
 دل و سبک بینی هم دفع شود و این را مارسل رنگی کوشید بوزن جمله دارد و قند کشته یا میند
 و بکوبد و سه درم غلظت سازد هر روز یکی از آن بخورد و نافع شش نوع با سوز و کثرت باد و سوز
 شکم نفس و سنگ سلسل بول و درد شکم باشد هم را دفع کند و اشتها آرد و این را سوزن و کاه کاه
دیگر سوزن شاترود درم حبه صفت درم پسندی چهار درم میل کرد و دو درم
 بلبلد و بلبلد و آملد میل دراز سیلورده نالیسین و باد و رنگ از هر یک چهار درم کو بهر سه
 درم بدایره شاترود درم کب درم دو درم نویدن سپیاه و دو درم قند کجایی بوزن این همه
 در و کجایی کوبد یکسان درم را غلظت سازد هر روز سار یکسان غلظت بخورد با آب گرم هر شش نوع
 دفع شود **دیگر** سوزن صدف صفت درم قند صفت معتقد درم مذکور سوده و چینه یا
 غلظت سازد بوزن پنج درم را یکسان غلظت بخورد نافع آید **دیگر** با فله و پنج حبه و اندر جبات
 و متوجوب درخت سیری گلنگ و سندی از هر یک پنج درم خشک بسیار کاه در دهر روز
 دو درم با آب گرم شاد بخورد در سه دره کوه ناسور دفع کرده و اسهال کبر و **دیگر**
 بندال که سیاه و سپید باشد و بالای او جالی شکل فانه نماند باشد و غیره تلخ و ده عدد گرفته
 و جوب کرد و آب کجاشند چنانکه هم تره آن در آب در آید آن آب سوز کند و در طماری نثارند
 و بالا بنشیند و یکی عدد با بندال بسیار در وقت تلخ یا سیر ز نافع و سفره طلا کته ناسور و کثرت
دیگر دو عدد با بندال و زعفران و اگر زعفران نباشد کل مصغره میل کرد و از هر یک یک
 درم غیره اندازد و آن زعفران و دیگر را در میان حوال بندیس بر کاه این سوزان

کرده و با انگشت سوزان در آن دستگیر خیزند از زرد بالای جوال نشینند چنانکه در دوازدهم
 بگردان سوز رخ شود خون با ندهد اگر بندها موجود نباشد توری جنگلی که نیک تلخ باشد کار بندد
دیگر بار نمدال بساید با فته گسته پیامیزه و مسانه بر کبر و در سپه روز پنجین کند رخ شود **دیگر**
 بار نمدال یار و پوست دور کند همان جالی شکل می باشد با آب تر کند و با دو انگشت از بالا بچیند
 پس اندکی با فته باشد از آن غلظت کند و در سفره سدی یک زمانی آنکی خواهد گرفت بوی سیر کل رخ شود **دیگر**
 سوزن خشک کرده و سوده همان زمان پوست کسور سوده و چسته با دوغ مادکا دنجور در
 سرفه کرد **دیگر** موسلی سپیاه با سوزن و در سفره بخورد با سوزن و ناسور برود و دلیل کرده در دم
 بیس در آن در دم صفا که چهار نیم درم هر چهار چیز خشک اس کند بخارده وقت متواضعت
 چون استخوان گندم چنان کند سوز را بر دو از نیا درود **دیگر** زنجبیر و در جوب هر روز با آب سیر
 بساید و در کوبخ طلا کند و سفره سدی رخ شود **دیگر** پنجه پوست میان و دخت از او اندر جود
 و پوست جرسول و خشک هم بر بساید باریک خشک کرده گی کند نگاه دارد و کان مقدار کبر
 اگشت بر آید یک سکوره و دوغ اندازد و بخورد از نبات و گوشت بریز کند و هر هر خورد با دوغ
 کاو خورد و کربسکی خواهد گرفت طعام موجود کند میده بخورد و نام او که نیا شود همین دار کند
میربست **دیگر** پوست سنج و دخت آگ که در ساهه کراخ نباشد یار و خشک کند اسپس برار
 بده در آون خود بیستانه و در آن انگشت کند قدری دارد مذکور اندازد و در میان جوال
 کند و خود برست شود بالای جوال بنشیند در آب در بوی سپه بندها رخ شود اگر چند روز
 بگذرد آنگ اندک کند یکسال ز وقت ندهد بزرگ که در تنه او سوراخ نباشد بیجا کلجی چست ندهد
 رخ شود **دیگر** تخم و پنور سپیاه مواز نیک درم پیار و در کرای اندازد و بر و انگشت کند
 چندان تخم مذکور سوسه کرده برنج که برای سپیاهی سوز ندهد زود آرد و با یکین تاس کند
 رخ مادکا و اندازد بران روغن بر سر طلا کند چند روز تمام کند که خشک شود **دیگر** کربس
 سپیاه بکوبد شیر او پرون کشد با روغن کینچا کند چوست ندهد تا هر دو یک شود بعد زود
 آرد بخار و وقت حاجت این روغن را شیر کرم کند و میده تر کند بوسه خوب کند و در آید
 کلجی برود **دیگر** فرغ بوسه آرموده و جوبست قدری رخ پیار و با آب سنگ سوده پانزده روز

پار و بعد از آن بوسه اول یک پیاره و آنرا نیز با آب سنگ سوده کند علاوه بر او در میده
 طلا کند جز در زمین کند بگو شود و جوبست **دیگر** و رخ با سوز بادی که از آن مقصد بخار و روغن
 در جامه طلا کند در مقصد کبر و در طاق نیا در دود و آب گرم بشوید و روغن سستور مال
 بچین کند **دیگر** پیار و سیدی کند بی بار و روغن سوز بر بخورد بر بوسه از رخ مقصد چند
 روز سوز از بخورد و گیاه کردنی که در کنار آب می باشد با روغن بار پیار و در دیک بخوشاند
 آب شیر کرم بیستانه در تقار بزرگ اندازد و در آن صاحب علت بنشیند و رخ شود کرم
 تقالی **دیگر** کند سیاه شست درم با دلان از هر یک کف هر روز سوز بخورد و بوسه رخ کرد
دیگر رخ با سوز که خون افند مسکا کاسه در کینه سپیاه و سه درم بچسب کرده در مسکا اس کند
 بهشت روز بخورد آن مقدار نیکو شود **دیگر** از دخت از او یعنی کلجی کلجی بزرگ و با روغن سنج
 زود را پوست بساید چنان کند صاحب علت میرزد و در کبر بندد و در آن بستانه بر زبانی سالی
 غده چیل زود و آند رخ کرد **دیگر** روغن تخم در با سوز طلا کند برود **دیگر** سبزی ستور با تخم
 او در روغن کینچا بریان کند بخورد باز کینچا بزرگ لبلب و بوسه رخ کرد **دیگر** بزرگ پنجه و چون
 چون سبزی بزده همان مقدار آب اندازد که چسته سوز سوده روغن سستور اندازد و بخورد و یکم رخ
میربست **دیگر** رخ پنجه باریک بساید هم چندان جا کسور کند سوز بخورد با آب تازه با روغن
 رخ کرد **دیگر** روغن بوسه بادی مقصد که طلا کند خارش مقصدی زده کاسته خار بار کون با روغن
 کینچه و مقصد که خارش مقصد رخ کرد **دیگر** رخ بزرگ در پسته باریک برود در میان سر کده
 اندازد و کان کند در شب بالا جهر چند کند سر کشاده سوز زنه از آن تراب با سر کده تمام
 بخورد بعد از آن غصه تا کینچا چوشانیده بی نمک بخورد سه روز با سوز رخ کرد از نیا **دیگر**
 رخ بوسه کینچا رسیده باشد که سفره رون می آید پیار و شلخ و غصه ان با سیدی پسته
 پیامیزه و بیه سازه آنگاه که بر کبر مقصد سوز نمان خدای غده جل صحت یا بر **دیگر**
 باز چنان سوز و خاکستار سوز و نقل هم چندان با روغن سستور از بخورد و نیکو شود **دیگر**
 از روغن سوده سپاه و شیر ز قویان به بود خشک کند بوسه بیستانه سستور سازه از او سوز
 بگرد نیکو شود **دیگر** زنجبیر و شیر ز قویان میل در آن هم تقیاس خشک سوده پانزده روز

